

Giới thiệu Vũ Động Thời Không Convert

Tạ cô hồng bị một cái tổ chức lừa mang đi về sau, mấy tên nhà khoa học muốn lấy hần làm môi giới, lấy một đoạn bí mật đạt được DNA trí nhớ, đến tìm kiếm một loại nào đó thần bí đồ vật tại Bồn Nguyên Thế Giới hạ lạc; mà tạ cô hồng cũng bởi vậy mở ra thời không hành trình, lấy một đoạn lại một đoạn "Tổ Tiên" trí nhớ, mà những ký ức này lại là một cái lại một cái Hoàn Chính Thế Giới tạo thành, có chút thậm chí là tại một ít Văn Học Tác Phẩm bên trong xuất hiện qua, có chút là tại truyền hình điện ảnh tác phẩm bên trong, mà theo tạ cô hồng xông xáo khác biệt thế giới, món kia thần bí đồ vật, tại bản nguyên thời không để lại rơi vị trí cũng dần dần lộ ra mạng che mặt, mà chính hần cũng đột phá "Trí nhớ" giới hạn, tại liên tiếp Dị Thời Không trung thành là chân chính cá thể. Đồng thời, hần cũng biết món kia thần bí đồ vật tác dụng, cái kia chính là giải khai bên trong bí mật người, vậy mà có thể trở thành bất hủ tồn tại, đã thân!

Thế là, liền có không đồng dạng: Tiểu Lý Phi Dao thành thất truyền, Tiểu Thư Thần Hiệp Ý Bích Uyên, Sinh Hóa sụp đổ xông Mạt Thế, ánh kiếm Tinh Chiến Quyết Mạn Uy.

Có câu nói là: Hết thầy đặc sắc, đều ở 《 Vũ Động Thi Không 》

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Bạch Đà Sơn Trang

Côn Lôn Sơn Mạch tục truyền, chính là Trung Nguyên Long Mạch phía tây mở đầu chỗ, mà ước chừng ngay tại năm năm trước, tại Côn Lôn bên trong một đầu son mạch dưới chân, chẳng biết lúc nào cỡ nào một ngọn núi trang, có người nhìn thấy bên trong son trang người xuất ngoại thì đồng đều mặc áo xanh, nắm Bạch Đà, là lấy bắt đầu chậm rãi gọi là Bạch Đà Sơn Trang, mà đầu kia son mạch, cũng được xưng làm Bạch Đà Sơn.

Tục truyền, Bạch Đà Sơn Trang chủ nhân, bây giờ tuổi tác không đến ba mươi, nhưng lại không có mấy người gặp qua; mà hần bình sinh có tam đại ham mê, một chính là bồi dưỡng hi hữu Bạch Đà, này Bạch Đà tại sa mạc khu vực hành tẩu như bay, không sợ nóng lạnh, bị dân bản xứ tôn làm thần thú, quanh năm hành tẩu sa mạc Lão Khách sủng nể qua, quân chi người tại sa mạc không có một giọt nước, một hạt lương, chỉ cần người nhìn thấy màu trắng Lạc Đà, liền tất nhiên có thể gặp đủ hóa lành, gặp nạn Thành Tù; mà dạng này Bạch Đà tại son trang bên trong, lại có hơn ngàn số lượng, mỗi phong dáng giả ngàn vàng.

Hai chính là gieo trồng Lê Hoa, Lê Hoa thuộc Bạch, mỗi lần đến nở rộ thời điểm, tựa như cùng đặt mình vào Bắc Quốc Phong Quang bên trong, có một vị từng tại nở hoa mùa vụ tiến vào bên trong đưa hàng Gã sai vật cùng người nói khoác, hần tuy nhiên không có đi qua Bắc Quốc, nhưng lúc đó hần đã bị thế giới màu bạc kinh ngạc đến ngây người, đó là tiên nhân mới có thể ở địa phương, người bình thường nhìn lên một cái, cũng là không có cái nào lớn hơn Phúc Nguyên.

Ba, cũng là võ công, Côn Lôn Sơn bên trong cơ hồ không có người gặp qua Bạch Đà Sơn Trang trang chủ, nhưng ở Trung Nguyên Phúc Địa cùng nơi đây lui tới Thương gia chuyện phiếm lúc đã từng nói, Bạch Đà Sơn Trang chủ nhân, mặc dù giỏi võ thành si, nhưng ở bên trong ngược lại cũng có chút danh khí; những này đến đây làm ăn thương nhân thuyết khách khí, nghe người ta tự nhiên cũng khách khí, nhưng mặc cho ai cũng biết son trang chủ nhân, như Luận Võ nghệ thuật, cũng chỉ bất quá là tầm thường kỹ năng a.

Giờ phút này, Bạch Đà Sơn Trang nội viện Phòng ngủ chính trên giường, đang khoanh chân ngồi một cái hai mươi sáu tuổi khoảng chừng, diện mạo cương nghị thanh niên, hần một bộ áo trắng, phảng phất lão tăng nhập định, hai tay thành chưởng, trên dưới phù hợp đan điền, dựa theo bỏ cũ lấy mới pháp môn, đang tại yên lặng ôn dưỡng Đan Điền Chi Khí, đột nhiên, hần trực giác đan điền nóng lên, một tia Khí Kinh từ quanh thân sinh ra, trong lòng của hần đại hỉ, nhất thời dựa theo đạo khí Quy Nguyên pháp môn, cầm cái này một tia Khí Kinh lưu ở đan điền bên trong, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra một hơi đến, mở mắt.

Chỉ gặp, hần hai mắt đen kịt, sáng ngời tỏa ánh sáng, trong lòng càng là đại hi không thôi, thầm nghĩ: "Muốn ta Tạ Cô Hồng, đến phương thế giới này lâu như thế, cuối cùng sinh ra khí cảm."

Cũng không chờ hần suy nghĩ nhiều, trong đầu bất thành linh chấn động mạnh một cái: "Thần bí đồ vật đã ở Trung Nguyên Phúc Địa xuất hiện. Đồ vật vì là âm, dương hai kiện, đến sau khi có thể trở về Bồn Nguyên Thế Giới, tánh mạng cũng có thể bảo đảm. Khác phụ xúc cảm: Có thể dùng tự thân chạm đến thần bí đồ vật, cảm ứng thật giả."

Tạ Cô Hồng chỉ cảm thấy đầu này trí nhớ tin tức, trên thực tế cũng không có như này xác thực ngôn ngữ, phảng phất như là hần vốn là có loại này trí nhớ, mà vừa ý nghĩ, lại không kém mấy may.

Tạ Cô Hồng vừa mới vui sướng chậm rãi trở thành nhạt, trong lòng hơi hơi than nhẹ một tiếng, thầm nghĩ: "Cái này Tiểu Lý Phi Dao thế giới, võ công siêu tuyệt hạng người rất nhiều, với lại năm năm trước Bách Hiểu Sanh bài bình khí phổ, này thần bí đồ vật đừng nói là tại Bình Khí Phổ bên trong người trong tay, cũng là tại một chút Giang Hồ Hào Khách trong tay, dựa vào chính mình điểm ấy không quan trọng võ nghệ, lại có thể có thể làm gì đâu?"

Hần càng là nghĩ như vậy, trong lòng liền càng cảm giác nôn nóng, từ trên giường nhảy xuống đến, đi đi lại lại đi mấy chuyến, lúc này mới thoáng chuyển biến tốt đẹp, về sau cho mình rót chén trà, ngồi tại bên cạnh bàn Lê Hoa trên ghế, uống một ngụm, lại tại trong lòng suy đoán nói: "Đồ vật vì là Âm

Dương hai kiện? Âm Dương hai kiện! Chẳng lẽ Thượng Quan Kim Hồng Từ Ngộ Long Phụng Hoàn a? Nếu như là vật này, cho dù là trăm tám mươi cái chính mình trối cùng một chỗ, cũng tuyệt không phải Thượng Quan Kim Hồng địch thủ."

Lúc này Tạ Cô Hồng đã có hai mươi sáu tuổi, từ khi hấn đi tới nơi này cái thế giới về sau, từ học theo Hàm Đan tiểu nhi ăn xin dọc đường, làm việc lật vật tiết kiệm tiền, lại đến thời niên thiếu bằng vào viên siêu đương đại thương nhân nhân quang, sáng lập Bạch Đà Sơn Trang, kiếm đồng tiền lớn, lại mãi cho đến hiện tại, trong lúc đó võ nghệ cũng là học hai, ba môn. Nhưng là vốn là căn cốt rất tốt hấn, lại vô luận như thế nào học tập, như thế nào chăm chỉ, võ công tiến cảnh lại tựa như Ốc Sên bò sán, mặc hấn suy nghĩ nát óc, cũng không có hiểu rõ là thế nào chuyển! Nhưng hấn biết, nghĩ mãi mà không rõ sự tình, vậy thì dứt khoát dừng nghĩ.

Hấn còn nhớ rõ, mình tại đi tới nơi này cái thế giới trước tình hình, đó là một cái phòng thí nghiệm, bên trong nhà khoa học dùng tự mình làm thí nghiệm, muốn lấy một đoạn DNA trí nhớ, nhưng sau khi bắt đầu hấn lại bỗng nhiên liền đến đến nơi đây, đi tới nơi này cái thế giới.

Thế là, hấn nghe qua, cũng đã gặp cái thế giới này, là có võ công, là có giang hồ, hôm đó lên, hấn liền một bên làm việc lật vật kiếm tiền, một bên tìm kiếm hỏi thăm Danh Sư, mà quan trọng hơn, thì là tìm kiếm món kia tánh mạng du quan thần bí đồ vật, nếu không chính hấn trên thân không có cái nào lớn hơn tai họa ngầm, liền giống như lợi kiếm treo đầu, ăn cơm uống nước cũng không thể an ổn.

Hấn một hơi cầm nước trà uống cạn, lại tại âm thầm cho mình động viên, suy nghĩ nói: "Đương nhiên, cũng có một loại khả năng, cũng là Âm Dương hai kiện cũng không phải là Long Phụng Song Hoàn, cái này Tiểu Lý Phi Dao thế giới, nổi danh đồ vật nhiều như thế, bên trong một cái hai kiện đồ vật là mình muốn tìm thần bí đồ vật cũng không kì lạ, này hai kiện chỉ là thần bí đồ vật vì là hai kiện, cũng không có nói không phải là Thượng Quan Kim Hồng bình khí. . . Là, món kia Kim Tí Giáp như thế quý giá, nói không chừng cũng là thần bí đồ vật tại thế giới này bên trong một kiện."

Nhưng hấn nghĩ tới đây, lại là thờ dài một tiếng, tâm đạo: "Ta công lực như thế thấp, tiến cảnh lại như rùa bò, người bình thường luyện một năm trước, chính mình đến luyện mười năm, chẳng lẽ mình căn cốt cực cao đánh giá, là những danh sư kia vì là lừa gạt mình tiền sao?"

Tạ Cô Hồng đang tại âm thầm kinh ngạc, trăm bề không được hiểu biết thời điểm, đột nhiên trong đầu lần nữa chấn động mạnh một cái: "Côn Lôn Sơn Mạch chính là bên trong phía tây thánh địa, thuộc Kim. Tây Độc Âu Dương Phong Khởi Gia Chi Địa, cũng là luyện thành Cái Thế Thần Công chỗ, đến tuyệt học truyền thừa, trợ kia tìm được thần vật."

Chỉ là trong nháy mắt, Tạ Cô Hồng liền cảm giác tự thân trong đầu ông ông tác hưởng, giống như một cái dụng cụ, bị liên tục đi đến đạo đi vào đồ vật, một hồi sung, một hồi đau đớn, lật tới ư tai, che đi hoa mắt. Lại thêm bỗng nhiên băng lãnh, bỗng nhiên nóng rực, quả thực là sống không bằng chết.

Có thể đang lúc hấn cảm giác càng lúc càng khó chịu thì trong cổ u minh thật giống như nhìn thấy một người, lại hoặc là nói hấn trực tiếp hóa thân thành một người, đang tại đen nhánh một cái không gian bên trong liên tục diễn luyện các loại võ công chiêu thức.

Chỉ gặp cái này mặc áo trắng lão già, bỗng nhiên bày cái Khởi Thủ Thức, trong tay hấn chẳng biết lúc nào đã cỡ nào một cây cao đến một người Thủ Trọng, tay kia trượng mặt trên còn có một cái vết nứt mà cười, thử ra răng nanh dữ tợn đầu người, mà càng thêm làm cho người đáng sợ là, người kia đầu hai con mắt bên trên, quanh co khúc khuỷu nhô ra hai đầu ngón quang long ánh sáng đáng sợ rần rộc.

Lão già này đưa tay trượng múa nhanh chóng, xem phía trước, chợt ở phía sau, khi thì Đại Khai Đại Hợp, phảng phất như lập tức sóc, Đại Chùy nặng nề, khi thì tiểu xảo linh hoạt, nếu một cây đầu mềm mại tương tự, quả thực là vô cùng lợi hại.

Tức thì tràng cảnh lại thay đổi, ông lão mặc áo trắng kia trong tay đầu người quải trượng không cánh mà bay, hai cánh tay hấn cũng rất giống bị người rút đi xương cốt, trên dưới phi vũ, giống như bướm xuyên hoa, tùy ý uốn lượn như roi, có khi lại thay đổi cứng rắn như thương, tựa như trên dưới quanh người không có hấn đôi cánh tay đánh không đến địa phương.

Tạ Cô Hồng thẳng nhìn đến ánh mắt cũng không dám nháy trên nửa điểm, thậm giật mình Âu Dương Phong thật có thể nói là võ công cái thế, sợ là Bình Khí Phô bài danh trước mấy cao thủ, cũng bất quá như thế đi?

Không đợi hấn kịp phản ứng, ông lão mặc áo trắng này chiêu thức lại thay đổi, có thể sự biến đổi này, lại để cho Tạ Cô Hồng trực giác cảm giác không biết nên khóc hay cười, chỉ thấy hấn không có hình tượng chút nào hướng về mặt đất một nằm sấp, hai tay hai chân uốn lượn, thần thể hơi hơi cách mặt đất tác hơn, ngẩng đầu trừng mắt, cổ họng phát ra: "Ừ ừ, ừ ừ" vang vọng, giống như một cái Đại Cáp Mô tinh chuyển thế.

Có thể chỉ là kế tiếp sát na, Tạ Cô Hồng liền do buồn cười, chuyển thành không khỏi kinh hãi, trực tiếp bị hoảng sợ ra một thân mồ hôi lạnh. Chỉ nhìn ông lão mặc áo trắng kia, hai chân mạnh mẽ đánh kích mặt đất, trong lòng ngực cổ họng, giống như sét đánh "Rầm, rầm!" Rung động, thân thể sấm sét vang dội thoát ra ngoài, cái kia hai tay múa như bay, lại như sóng to gió lớn, một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi, trên dưới liên quan, vậy mà không có chút nào nửa điểm cơ hội thờ dốt, càng không ngừng hướng về phía trước mãnh kích. Nhìn thấy võ công như thế, Tạ Cô Hồng trong lòng cả kinh nói: "Cái này Âu Dương Phong như thế cường lực, như thế đập nện, thế gian lại có ai có thể tiếp được?"

Cũng không biết qua bao lâu, Tạ Cô Hồng hai mắt tỏa sáng, phát hiện mình vẫn còn đang trong phòng ngủ, hấn "Hô" thở một cái khí thô, về sau nhất thời vui mừng. Nguyên lai, hấn vừa mới tại trong đầu nhìn thấy lão già kia chỗ diễn luyện sở hữu võ công chiêu thức, cùng Tâm Pháp Khẩu Quyết, đã đều tại trong đầu hấn thật sâu đánh lên lạc ấn.

Tạ Cô Hồng không kịp chờ đợi, cười to hai tiếng, tâm đạo: "Ha-Ha, Ha-Ha! Có cái này Âu Dương Phong truyền thừa, trên giang hồ, lại có ai có thể ngăn được ta?"

Không khỏi nhanh, Tạ Cô Hồng lại lo lắng đứng lên, tự thân trước kia cũng học một chút võ công, có thể chính mình một luyện liền gian nan dị thường, không được tiến thêm, cái này Tây Độc võ công chiêu thức tâm pháp, ta mặc dù bây giờ nhưng tại ngực, nhưng sẽ không cũng như thế đi?

Nghĩ tới đây, Tạ Cô Hồng cũng không để ý mình tại Tiểu Lý Phi Dao thế giới, làm sao lại Tây Độc võ công, liền trực tiếp từ trong phòng ngủ đi ra ngoài.

Hắn kiểm tiền năng lực vẫn còn rất cao, tối thiểu nhất cái này Bạch Đà Sơn Trang, liền chiếm diện tích cực độ. Xuyên qua hành lang, đi vào phía trước đình viện bên trong, gật đầu gọi lại một cái Thanh Y người hầu, nói: "Tạ Viễn Sơn, người mà lại gọi người đều đến nơi đây bên ngoài đình viện đi, hôm nay đừng tới quấy rầy ta."

Tạ Nguyên Sơn chính là sơn trang tổng quản, người xưng Bạch Đà Sơn Trang đại chương quỹ, niên kỷ có chừng bốn mươi tuổi, gặp Tạ Cô Hồng phân phó về sau, gật đầu nói: "Vâng, ta cái này liền đi phân phó bọn họ." Dứt lời, hướng phía Tạ Cô Hồng thi lễ, quay người liền muốn đi ra đình viện. Nhưng đi tới nửa đường lại quay lại đến, nói: "Trang chủ, vừa mới kém chút vong chuyện lớn."

Tạ Cô Hồng nghĩ nói: "Cái đại sự gì?"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Cáp Mô Công

Tạ Nguyên Sơn nói: "Phương bác Nộn Giang nội thành, sơn trang đệ tử truyền tin quay về trang, nói là chúng ta Lê Hoa đường sinh ý bên trong, ba ngày trước, có mấy người làm đường Đại Sư Phụ mất tích, cho đường đệ thuận mua bán chỉ sợ muốn làm lại, mà hai ngày trước Lê Hoa đường đại chương quỹ Lý Hiếu Cung, vốn định tự mình nặng hơn nữa mở cho Lê Hoa đường đệ thuận công việc, nhưng tuy nhiên một đêm, hắn cũng mất tích. Mà truyền tin quay về trang sơn trang con em, lúc đầu chia ba đợt, cũng chỉ có một đợt trở về."

Nghe thấy lời ấy, Tạ Cô Hồng khuôn mặt trở nên băng lãnh, nói: "Nhất định là có người xem chúng ta sơn trang sinh ý đỏ mắt, người có biết người nào tại Nộn Giang trong thành kinh doanh Tuyết Đường sinh ý lớn nhất sao?"

Tạ Nguyên Sơn suy nghĩ một chút, nói: "Trừ chúng ta Bạch Đà Lê Hoa đường, phải kể là Tần Gia Trang Bạch đường nữa."

Tạ Cô Hồng nghe vậy quét hán liếc một chút, nói: "Vâng, người mà lại phái người đi thăm dò một chút sự tình tiền căn hậu quả, cùng Tần Gia Trang đều có chút người nào."

Tạ Nguyên Sơn nói: "Vâng! Ta lập tức gọi người đi thăm dò thanh nguyên do. Tuy nhiên này Tần Gia Trang trang chủ, tiểu nhân thật là hiểu rõ, chính là người xưng Thiết Đâm chân động bát phương Tần Hiếu Nghĩa, nghe nói người này trên giang hồ tên tuổi không nhỏ."

Tạ Cô Hồng trong lòng nhất thời liền toát ra một luồng khí nóng, âm thanh trở nên giống như kim thiết xen lẫn, nói: "Ta cũng nghe qua hán tên tuổi, nghe nói cùng Sơn Tây Hưng Vân Trang có rất lớn quan hệ."

Tạ Nguyên Sơn gật đầu nói: "Vâng, Hưng Vân Trang hiện tại chủ nhân là Long Khiếu Vân, hắn cùng Tần Hiếu Nghĩa giao nhau tâm đầu ý hợp, đồng thời mấy tháng trước cưới Lâm Thi Âm thi Tần Hiếu Nghĩa đã từng tiến đến Sơn Tây; mà Hưng Vân Trang chủ nhân ban đầu Lý Tầm Hoan, nghe nói tại nửa năm trước đi xa quan ngoại, không biết tung tích."

Tạ Cô Hồng suy nghĩ kỹ một chút, thăm nghĩ trong lòng: "Ta chỉ biết Tiểu Lý Phi Dao thế giới lịch sử đang thời đoạn, cái này Lý Tầm Hoan vừa mới đi quan ngoại, cổ sự vẫn chưa hoàn toàn bắt đầu đâu, vậy mà không biết phát sinh cái gì, tuy nhiên này Long Khiếu Vân thế lực, cũng cần phải cũng là Lý Tầm Hoan đi trong khoảng thời gian này có thể củng cố." Nghĩ xong, gật đầu nói: "Tốt, người mà lại đi làm việc, có tin tức lập tức đến đây cáo tri ta." Tạ Nguyên Sơn nói: "Đúng." Dứt lời, quay người ra tòa viện đại môn.

Tạ Cô Hồng đợi hắn ra ngoài, cau mày suy ngẫm nửa ngày, cảm giác mình võ nghệ tuy nhiên không được tiến thêm, nhưng sinh ý luôn luôn xuôi gió xuôi nước, lại không nghĩ bây giờ được Tây Độc truyền thừa về sau, lại đột nhiên toát ra việc này, thật sự là đủ mất hứng.

Hắn làm mấy cái hít sâu, tạm thời quên mất việc này phiền não, cảm tư duy tìm kiếm trong đầu vừa mới được đến Võ Công Bí Tích.

Cáp Mô Công, Âu Dương Phong mười bảy tuổi thì quan sát con cóc bắt trùng lúc lĩnh ngộ, đến 32 tuổi lúc cuối cùng sáng tạo này công. Khẩu quyết nửa đường: Hấp Khí xách chông, tụ lại Hội Âm, khuất phục chân như cung, cánh tay như kéo căng. Định không động lúc ta sức thể, kia một trong đề lộ, ta tấn công mạnh. Một quỹ xuống đất, trước mắt tả hữu, tay chân lòng bàn tay phải có cảm ứng, động thì sóng to gió lớn, yên tĩnh lúc thủ tâm nhiếp thần. . .

Tạ Cô Hồng một bên hồi tưởng một lần khẩu quyết, một bên nằm trên đất, dựa theo khẩu quyết bên trên dạy bảo, bàn chân chạm đất, trong lòng bàn tay hướng phía dưới, ngón tay khép lại hướng bên trong, ngẩng đầu trống má vận khởi khí tới. Nếu như nơi đây phải có ngoại nhân, sớm đã bị Tạ Cô Hồng tư thế chuẩn bị cười đến rụng răng.

Mà Tạ Cô Hồng để cho son trang tổng quản phân phó không cho ngoại nhân tiến đến, đến cũng không phải là xuất phát từ vấn đề mặt mũi! Hắn căn bản không sợ người khác nhìn thấy hắn bộ dáng như thể luyện công, bởi vì cái này thượng thừa công phu thật vất vả được đến, thực dụng liền tốt, người còn coi trọng tư thế có xinh đẹp hay không? Vậy người tâm nhãn cũng quá nhỏ, mà tâm nhãn như thể nhỏ người, vậy hắn thành tựu cũng sẽ không cao đi nơi nào. Chủ yếu là bởi vì hắn hiện tại nhu cầu cấp bách tăng lên võ công, không muốn để cho người quấy rầy a.

Dần dần, Tạ Cô Hồng trong cổ họng từ con muỗi tiếng hừ hừ, biến thành thanh thúy "Ừ ưc" thanh âm, mà hắn nằm rạp trên mặt đất cánh tay cùng hai chân, kiên trì một lúc sau, liền đau nhức không ngừng, có thể theo cổ họng tiếng vang biến hóa, hắn liền cảm giác mình tay chân vậy mà không thể nào một nhọc, thậm chí thay đổi thoải mái rất nhiều. Là lấy cái này Cáp Mô Công, bị Tạ Cô Hồng luyện được vậy mà quên thời gian, liền như thể ghé vào đình viện mặt đất, từ giữa trưa mãi cho đến ban đêm, còn không có thu công ý tứ.

Một mực đến Nguyệt Minh Tinh Hi, không biết là giờ nào, chỉ nghe Tạ Cô Hồng ở ngực trong cổ bỗng nhiên vang lên "Rầm" một tiếng như sấm rền âm thanh, tay chân hơi dùng lực một chút, chỉ gặp lúc đầu nằm trên đất hắn, thân thể lẳng không luôn lên cao đến một người, đánh cái tuyến tử, văng văng rơi trên mặt đất.

Tạ Cô Hồng nhìn xem trong đình viện một góc tuyết trắng Lê Thu, cười khê, tâm đạo: "Cái này Cáp Mô Công quả nhiên không tầm thường, chính mình nhanh như vậy liền nhập môn." Vận khí ở đan điền, điều tức một phen, càng là vui mừng quá đổi, phát hiện lúc này công lực, so trước kia lúc luyện công nhanh lên đến không hết.

Tạ Cô Hồng đắc ý, trở lại trong phòng, cơm cũng vong ăn, trực tiếp nằm lỳ ở trên giường liền bắt đầu ngủ, cũng không biết là ban ngày luyện công sinh ra quán tính, vẫn là cái gì đờng nguyên nhân, hắn lúc ngủ cũng là giống như một cái Đại Cáp Mô, lẳng lẳng nằm lỳ ở trên giường không nhúc nhích, mà cổ họng ở giữa, lại phát ra "Ừ ưc, ưc ưc." Tiếng lẩm bầm . .

Chờ đợi sáng sớm hôm sau, Tạ Cô Hồng trực tiếp gọi một tên người hầu, gọi chuẩn bị cho mình cơm canh, chờ đợi người hầu bụng đồ ăn sau khi đi vào, Tạ Cô Hồng lại phân phó hắn, để cho hơn người đợi không được tiến vào đình viện bên trong, trừ phi có trọng đại công việc, nếu không chớ tới nhiều hắn. Sau đó hắn liền dựa theo hôm qua công pháp, lần nữa ở trong viện luyện lên Cáp Mô Công.

Lòng vòng như vậy lặp đi lặp lại, liền tiếp ba ngày, có thể nói chăm chỉ dị thường, chỉ là ba ngày thời gian hắn liền trong cảm giác công tiến bộ rất nhiều, âm thầm hoan hỉ, đến ngày thứ tư thời điểm, hắn đang nằm rạp trên mặt đất vẫn như cũ luyện con cóc Khí Công, đình viện cửa hồng lại vang lên "C-K-Í-T. . T. . T" một tiếng, nhưng là có người đi vào trong nội viện.

Tạ Cô Hồng Cáp Mô Công, coi trọng chính là khí thể dẫn đạo, địch nhất động, ta động trước. Cái này đình viện cửa hồng vừa mở, đi vào một người, tự nhiên không bàn mà hợp bên trong mấu chốt. Tạ Cô Hồng lại đang tại vận công tụ khí thời điểm, liền cảm giác song chương hơi chấn động một chút, hắn hai chân không kịp lại được bắn ra đi. Thân thể liền trực tiếp bỗng nhiên vọt hướng về cửa ra vào, song chương bọc lấy "Vù vù" phong thanh, hướng phía người tới tìm yếu hại đánh tới.

Tạ Nguyên Sơn chỉ cảm thấy lông tơ đứng đầy, trực tiếp bị hoảng sợ vận lỏng mây trùng mất, suy nghĩ xuất thần. Chờ đợi song chương lập tức liền muốn tại bộ ngực hắn đánh rơi thời điểm, Tạ Cô Hồng vừa nhìn quấy rầy chính mình luyện công, đứng là chính mình bên trong son trang đặc lực Đại Quân Gia, lại thêm hắn vừa luyện Cáp Mô Công, còn chưa tới thu phong tự nhiên cảnh giới, chỉ có thể ra sức Vận Kinh, đổi hướng về bên cạnh đánh tới.

Chỉ nghe "Đùng" một tiếng, Tạ Cô Hồng song chương trực tiếp liền ấn đến cửa hồng phía trên, này Lê Hoa mộc cửa hồng kết chi chi một tiếng, trực tiếp bị hắn đánh bay ra ngoài, năng lượng có hai bước tới xa "Ba" một cái, rơi trên mặt đất.

Tạ Cô Hồng hai tay riêng phần mình hóa cung, dưới chân đứng vững, ngực trong cổ lần nữa phát ra "Rầm, rầm" vài tiếng trầm đục, lúc này mới đạo khí Quy Nguyên, đem công lực thu hồi đến trong Đan Điền.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Phong Tuyết điểm mấu chốt

Tạ Cô Hồng quay đầu trách nói: "Lần sau ngàn vạn chú ý, tiến đến trước, báo trước một tiếng, vừa rồi nếu không phải ta thu công kịp thời, người nơi đó còn có mệnh tại?" Hắn nói lời này, đơn thuần là đặc ý về sau huyền diệu, nhưng Tạ Nguyên Sơn lại không biết hắn ý nghĩ, đưa tay xóa sạch một vệt mồ hôi lạnh, trong lòng sợ không thôi, nói ra: "Vâng, thuộc hạ lại đến thì tất nhiên trước tiên gõ cửa, báo cho trang chủ một tiếng."

Tạ Cô Hồng "Ân" một tiếng, nhìn xem rơi xuống hạt bụi cửa hồng, trong lòng âm thầm đặc ý một hồi, chỉ là bộ mặt hắn không hề xảo diệu, lại không mang ra nửa điểm dấu vết, nói ra: "Tìm ta chuyện gì?"

Tạ Nguyên Sơn lúc này bấp chân còn có chút chuột rút, cố tự trấn định nói: "Trang chủ phân phó hạ nhân trừ phi là chuyện quan trọng, nếu không không

nên quấy nhiễu, chỉ là lần trước trang chủ để cho ta phái người thẩm tra Nộn Giang trước thành sau khi nguyên do, hiện nay có Hồi Tín, là lấy không dám thất lễ."

Tạ Cô Hồng gật gật đầu, nói: "Điều tra rõ sao?"

"Đúng." Tạ Nguyên Sơn nói: "Sự tình giống như trang chủ lần trước phỏng đoán cơ bản giống nhau, hẳn là Tàn gia người trong bóng tối giờ trò."

Tạ Cô Hồng sắc mặt âm trầm nửa ngày, bỗng nhiên lắc đầu, nói: "Lập tức truyền tin tại Nộn Giang thành son trang con em, cầm Nộn Giang thành Lê Hoa đường sinh ý chuyển dời đến hoa Giang Thành, Võ Đường cũng cùng nhau chuyển đi, hai thành con em hợp lực tổng xử lý Tuyết Đường đề thuần công việc, qua ít ngày ta sẽ tự mình đi một chuyến, đến lúc đó tại cái khác phân phó. Còn có, Người chết gia thuộc người nhà, nhất định phải trấn an được, cho thêm trợ cấp." Tạ Nguyên Sơn nghe vậy nói: "Đúng." Quay người liền ra tòa viện, bắt đầu dựa theo Tạ Cô Hồng ý tứ, phác thảo lên thư tín. . .

Sau một tháng, Bắc Quốc Phong Quang, ngàn dặm đóng băng, vạn dặm tuyết bay, này ngàn sắc đại tuyết đã bao trùm tại Bắc Địa nhập quan trong ngoài. Gió không lớn, nhưng phá tại trên thân người lại giống như đao cắt.

Nhưng chính là dạng này một loại khí trời, lại có người tại lái xe đi đường: chiếc xe kia kiến tạo cực độ, so tầm thường xe ngựa còn muốn lớn hơn gần nửa, thanh sắc lam phụ, màu trắng lam chủ, lộ ra vô cùng hào hoa; mà càng thêm làm cho người ghé mắt thì là kéo xe gia súc, Tứ Phong không sợ nóng lạnh màu trắng Lạc Đà, đang vững vàng lôi kéo chiếc này xe ngựa, tại trên đường chạy như bay.

Đường sông thôn, nhập quan phụ cận mấy cái đại thôn Từ Chi một, cách Nộn Giang thành cùng hoa Giang Thành đều không đến mười dặm, Tả Hữu Tướng lân cận hai thôn, hai trang. Theo thứ tự là Thượng Hà thôn, xuống sông thôn, Ngưu gia trang cùng Tàn Gia Trang.

Đại tuyết đình chỉ khoảng một canh giờ, trong thôn già trẻ thôn dân đang tại nhao nhao đi ra tất cả quét trước cửa tuyết, chợt thấy cửa thôn một cỗ hoa lệ xe ngựa lái vào đến, nhao nhao dừng lại lui qua đại lộ hai bên;

Có một người lão hán nhìn thấy Na Lạp xe Tứ Phong Bạch Đà, nhất thời mặt để lộ vui mừng, quay người cao giọng phân phó, nói: "Là trang chủ đến, gọi Bạch lão tam cùng ngũ Tử Dương hai người tới." Một cái mười hai, ba tuổi tiểu nữ hài, nghe vậy cười nói: "Hi hi, thật tốt, Diệu Diệu, ta cái này đi." Cầm trong tay cái chổi cắm vào một đồng tuyết khía cạnh, lạnh lợi chạy.

Bốn cồng xe ngựa liền đứng ở lão đây trước mặt, màn cửa vẩy một cái, từ trên xe chậm rãi tiếp theo tên hai mươi sáu tuổi khoảng chừng thanh niên, thanh niên này khuôn mặt băng lãnh, một bộ áo trắng cũng Như Suong như tuyết, trong tay cầm một cây Lượng Ngân sắc thủ trượng, tay này trượng có Tề Mi cao, thân trượng tựa như hai đầu thân rắn quấn quanh mà lên, tương liên đỉnh đầu thì là một cái vết nứt mà cười dữ tợn đầu người, tuy nhiên chân chính làm cho người đáng sợ, thì là đầu người hai mắt lỗ thủng bên trong, khi thì nhô ra, khi thì bí ẩn bên trong hai đầu ngân quang long lánh đáng sợ rắn độc.

Thanh niên này tất nhiên là Tạ Cô Hồng không thể nghi ngờ, sau khi xuống xe, hướng phía tảo mặt lão giả gật gật đầu, nói: "Vào nhà nói chuyện." Ngắn ngủi bốn chữ, lão giả chỉ cảm thấy thanh âm hân bang bang, giống như kim thiết xen lẫn.

Lão giả không dám nói nhảm, chấp tay quay người, đi đầu dẫn đường tiến thân sau khi gạch xanh phòng. Vào nhà đại sảnh bài trí đơn giản, bốn thanh gỗ thật Lê Hoa ghế dựa phân loại hai bên, đối diện môn tường trên vách treo một bức Lê Hoa Lạc Tuyết bức tranh, cho toàn bộ Thỉnh Đường làm rạng rỡ không ít.

Một vị phụ nhân lúc này đang dùng khăn lau lau bàn trà, gặp Dương Gia tiến đến, vội lại sau lưng còn đi theo hai cái khách nhân, vội vàng thi lễ.

Tảo mặt lão giả nói: "Người lại để Tiểu Hồ chuẩn bị tốt hơn đồ ăn tốt cơm, đợi ta cùng trang chủ bẩm báo xong việc nghị, liền đi dùng cơm."

Phụ nhân nói: "Đúng." Quay người từ cửa hông ra đại sảnh.

Hai người phân chủ khách ngồi xuống, lão giả đi thẳng vào vấn đề, nói: "Trang chủ, mà lại chờ một lát, ta đã để cho tiểu muội đi gọi Bạch lão tam cùng ngũ Tử Dương hai người."

Tạ Cô Hồng gật gật đầu, lúc này lúc trước phụ nhân kia bụng ấm trà bát trà lại tiếp tục tiến đến, cho hai người châm trà, lần nữa yên lặng lui ra ngoài.

Tạ Cô Hồng cầm Xà Trượng cầm tại tay phải, tự thân cũng không ngừng đánh trong đàn điền chân khí, nói: "Năng lượng xác định là Tàn Gia Trang sao?"

Lão giả nhíu mày, suy nghĩ sâu xa một phen, nói: "Tám chín phần mười là Tàn Hiếu Nghi nhị nhi tử làm."

Tạ Cô Hồng nói: "Có xác thực chứng cứ?"

Lão giả lắc đầu, nói: "Là suy đoán, tình huống cụ thể Bạch lão tam cùng ngũ Tử Dương rõ ràng nhất, sau đó hai bọn họ đến đây, tương lai long đi mạch nói lại một lần, trang chủ liền có thể biết được."

Tạ Cô Hồng giữ im lặng, đón đến, đột nhiên nói: "Tới."

Chỉ một lúc sau, ngoài cửa truyền tới một trung niên âm thanh: "Ồ! Quả thật là trang chủ đích thân đến."

Một cái rõ ràng cho thấy hài đồng âm thanh nói tiếp: "Ta còn có thể lừa gạt ngài không thành. Ta thế nhưng là con trai của ngài nàng dâu, có thể nào gạt

ta công đa." Đi theo, một cái hơi có vẻ thanh âm khàn khàn, cười nói: "Ha ha ha, Lão Tam nào từ không dùng được, chắc hẳn ngươi Tiểu Trọng Phu đầu cùng hần cha là Nhất Mạch Tương Thừa, tiểu muội tương lai nếu là gả vào Lão Bạch nhà, thua thiệt, thua thiệt."

Tiểu muội âm thanh vội nói: "Không lỗ, không lỗ, Tương Như đợi ta là vô cùng tốt, công đa cũng giống như vậy."

Lần này đổi thành trung niên âm thanh, cười to nói: "Ha-Ha, Ha-Ha, ngũ Tử Dương lẽ nào lại như vậy! Bạch tiểu muội lời ấy có lý, hay lắm, hay lắm."

Âm thanh từ xa mà đến gần, mấy câu công phu đã đi vào ngoài cửa, Bạch tiểu muội vù vù thở hổn hển chạy vào, đầu tiên nhìn xem không nói một lời Tạ Cô Hồng, lại chuyển hướng lão già, nói: "Gia gia, ta dẫn bọn hần tiến đến."

Lão già cười gật đầu, nói: "Tốt, ngươi mà lại về phía sau đường chơi đùa, ta và ngươi công đa mấy người muốn trò chuyện một hồi."

Tiểu cô nương tuy nhiên sống ba gấp, nhưng cũng hiểu chuyện, nàng gật gật đầu, hiểu kỳ nhìn xem cây kia đáng sợ Xà Trọng, liền lại từ cửa ra vào đi ra ngoài.

Cùng theo vào hai người, bên trong một cái mặc áo lam trường bào, bộ dáng trái ngược với cái tiên sinh kế toán; một cái khác thì dáng dấp cao lớn thô kệch, ăn mặc đơn vài áo choàng ngắn, trên tay mang theo hộ oản, bắt thịt cả người từng cục, chỉ nhìn một cách đơn thuần ăn mặc, tựa như cái Cu Li làm công người đàn ông. Hai người vào nhà lập tức hướng phía Tạ Cô Hồng ôm quyền hành lễ, về sau phân chủ khách ngồi xuống.

Lão già đầu tiên mở miệng, nói: "Hai người các ngươi lại nói nói, liên quan tới Lý chương quỹ mất tích, đến là thế nào chuyện?"

Không đợi hai người mở miệng, Tạ Cô Hồng trước tiên nói: "Ta muốn nghe toàn bộ đi qua."

Hai người liếc nhau, giống như là tiên sinh kế toán người đầu tiên mở miệng, nói: "Trang chủ, chúng ta là từ bốn năm trước, phụng sơn trang Nguyên Sơn Đại Tổng Quản chỉ mệnh đến đây buôn bán chúng ta sơn trang Bạch Đà Lê Hoa đường, đến nơi đây về sau liền gặp được đối thủ."

Làm công bộ đáng người, gật gật đầu, nói tiếp: "Đối thủ kia chính là Tàn Gia Trang người, tìm người nghe ngóng một phen, Tàn Gia Trang trang chủ cũng không phải vô danh chi bối, chính là Thiết Đàm chấn động bát phương Tàn Hiếu Nghi. Huynh đệ chúng ta cũng không phải sợ tên này, mà chính là tạ đại chương quỹ phái huynh đệ chúng ta tới trước, đã từng đã phân phó: Trang chủ lão nhân gia ông ta không thích sinh sự từ việc không đâu, trên phương diện làm ăn sự tình liền dùng sinh ý đến giải quyết. Chúng ta liền theo lời mà đi, đang hoàng kinh doanh, dựa vào chúng ta Lê Hoa đường chất lượng, trong vòng hai năm đã cơ hồ chiếm Nộn Giang thành phụ cận Tứ Thành sinh ý."

Nói đến đây, hai người trong mắt có một chút tốt sắc, tiên sinh kế toán bộ dáng người, đặt chén trà xuống, nói bổ sung: "Tàn Gia Trang Bạch Giá Đường cũng cơ hồ chiếm Tứ Thành, còn lại hai thành thì bởi hần tán toái mua bán nhà chiếm cứ."

Lão già nghe đến đó, thoáng có chút tiếc nuối nói ra: "Nếu không phải hai tháng trước liên tiếp mất tích mấy cái làm đường sự phụ. . ." Ngắn ngủi một câu nói, càng về sau đã có tiếng thở dài.

Tạ Cô Hồng hơi nghi hoặc một chút quét quét hơn hai người, cái kia tựa như làm công đại hán, giải thích nói: "Phi Cấp Truyền Thư dù sao không đủ kỹ càng. Lý chương quỹ cùng mấy tên thủ hạ, gần nhất trong khoảng thời gian này đang suy nghĩ đem chúng ta Lê Hoa đường lật ra hoa văn đến, như Lê Hoa Tuyết Đường bánh, Tuyết Đường bánh ngọt loại hình, có thể. . . Có thể nhất làm cho người đề ý, mà có thể cảm tạ Lê Hoa đường đề thuần, Ngô chương quỹ nói: Nếu như có thể thành công, toàn bộ Nộn Giang thành, chỉ ít chúng ta năng lượng chiếm chín thành mua bán, hần Tàn Gia Trang Bạch Giá Đường căn bản cũng không đủ xem. Ai, đáng tiếc."

Tiên sinh kế toán bộ dáng người, gật gật đầu, sắc mặt tiếc nuối so với hần càng sâu, nói: "Mấy cái kia làm đường sự phụ sau khi mất tích, chúng ta liền bắt đầu bốn phía phái người tìm kiếm, cũng may Lý chương quỹ trước đó luôn luôn phụ trách cho Lê Hoa đường đề thuần sự tình, bởi vậy cũng minh bạch bên trong mấu chốt, liền bắt đầu lại từ đầu việc này, nhưng ở nửa tháng trước có tiến triển to lớn về sau, tại cũng nhanh thành công thì hần cũng mất tích."

Hần đón đến, gặp Tạ Cô Hồng làm tiếp tục thủ thế, liền nói tiếp: "Một tháng trước chúng ta tại Nộn Giang Thành Nam năm mươi dặm Dã Lang câu, tìm tới một cỗ thi thể, tuy nhiên hư thối dị thường, nhưng vẫn là có thể nhận ra là Lý Hiếu Cung."

Làm công bộ đáng đại hán nói: "Vợ hần nói Lý Hiếu Cung thích ăn Hạch Đào, dùng răng gặm thời điểm răng cửa đập Bạng roi nửa cái, là lấy khẳng định là hần." Tạ Cô Hồng gật gật đầu, lại đem khuôn mặt chuyển hướng tiên sinh kế toán.

Tiên sinh kế toán bộ dáng người, nói tiếp: "Chúng ta đem hần thi thể nhắc trở về, Bạch chương quỹ lập tức phân phó tìm sơn trang lại Nộn Giang thành Vô Đường đường chủ, Lý đại tiên sinh. Lý đại tiên sinh đến về sau, nhìn chăm chăm thi thể, lật qua lật lại xem xét một phen, nói ra: Trước đó nhận qua hình phạt tàn khốc, nhưng tay phải xương cánh tay gãy nơi, xem thủ pháp giống như là Lục Phiến Môn Lục Hợp áp chế xương tay; còn trước ngực súp đồ thì không tốt lắm giăng, Thiếu Lâm Phái Phục Ma quyền, Kinh Kong hộ thân chùy; Cái Bang Cầm Long quyền, Lý Viên Hạo Nhiên quyền, Sơn Tây Đại Đồng Ngũ gia thân long Trừu Pháp, đều có thể tạo thành dạng này thương thế. "

Tạ Cô Hồng nhủ mấy suy nghĩ chỉ chớp lát, nói: "Người này chỗ sẽ hỗn tạp, hoặc là liền không phải một người."

Tiên sinh kế toán bộ dáng người, lập tức gật đầu đồng ý, nói: "Trang chủ mình xét, lúc ấy Lý đại tiên sinh cũng là như thế nói: Người này chỗ sẽ hỗn tạp, tuy nhiên trí mạng nhất địa phương nhưng là chỗ nơi bị trật, thủ pháp là Liệt Bi chương, hoặc là Không Động Phái Tiểu Hiên viên chương lực. Nói chuyện, Lý đại tiên sinh lại kiểm tra một phen Lý Hiếu Cung thi thể, nói: Tại hạ sở học có hạn, chỉ có thể nhìn thấy tại đây. "

Tạ Cô Hồng nói: "Vì sao suy đoán là người Tàn gia làm?"

Làm công bộ đáng đại hán nói: "Mấy cái làm đường sư phụ sau khi mất tích, chúng ta phải nhân thủ, trước sau tìm tới mặt khác ba cái làm đường sư phụ thi thể, thương thế Hữu Tướng cùng, có khác biệt, tuy nhiên Lý đại tiên sinh sau khi xem, bên trong một loại thủ pháp, từ ban đầu rất như là Hạo Nhiên quyền, biến thành khẳng định là Hạo Nhiên quyền."

Tạ Cô Hồng sắc mặt lạnh hơn, nói: "Lý Viên võ công."

Lão già nói tiếp: "Vâng, Lý Tầm Hoan nửa năm trước xuất quan đến nay chưa về, mà bây giờ Lý Viên chủ nhân là Long Khiếu Vân. Với lại Hưng Văn Trang Đại Quân Gia Long Phong cùng Vũ Sư Ba Anh, lúc này ngay tại Tần Gia Trang."

Có ít người cũng thông minh, một điểm liền rõ ràng: Tạ Cô Hồng thuộc về không thấy thỏ không thả chim ưng, nhưng lúc này hẳn tổng hợp hiện tại mấy người giảng, khả nghi nhất chính là Tần Gia Trang, bởi vì Long Khiếu Vân cùng Tần Hiếu Nghĩa giao tình tâm đầu ý hợp.

Tạ Cô Hồng nói: "Ta cần phải đi Tần Gia Trang một chuyến."

Lão già, tiên sinh kể toán, làm công đại hán mấy người lẫn nhau ở giữa nhìn xem. Lão già nói: "Trang chủ ý là?"

Tạ Cô Hồng nói: "Thời gian của ta rất quý giá, nửa điểm lãng phí không được, trong vòng ba ngày ta muốn Tần Gia Trang cho ta một cái thuyết pháp." Nhưng một lát, hẳn lại nói: "Dựa theo Giang Hồ Quy Cù xử lý." Mấy người lập tức cùng kêu lên nói: "Đúng."

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Nghịch Luyện Cửu Âm

Bạch chương quỹ mấy năm trước gặp qua Tạ Cô Hồng một mặt, lúc ấy chỉ cảm thấy nhà mình trang chủ làm người hòa khí, nhưng bây giờ lúc gặp mặt lại, lại cảm giác biến hóa cực độ, tựa như phi thường nghiêm túc, cả người giống như một khối Hàn Thiết, lạnh lùng dị thường.

Tâm lý hơi cảm khái một phen Bạch chương quỹ, dựa theo phân phó, phái người cho Tần Gia Trang đưa thiệp mời, xuất từ gia môn, chuyển tới đằng sau, tới gặp Tạ Cô Hồng.

Tuy nhiên tới cửa, lại bị Tạ Cô Hồng xa phu Lão Triệu ngăn lại, nói: "Bạch chương quỹ, trang chủ phân phó, hẳn hiện tại không muốn gặp người."

Bạch chương quỹ gật gật đầu, nói: "Triệu huynh, ta tới là muốn bẩm báo trang chủ, ta đã dựa theo quy củ, cho Tần Gia Trang đưa thiệp mời, tốt gọi trang chủ biết được."

Còn không đợi Lão Triệu trả lời, từ trong nhà truyền ra một cái bang bang Kim hót âm thanh, nói: "Ta biết, chờ đợi Tần Gia Trang hồi thiệp lại đến cáo tri ta."

Bạch chương quỹ nói: "Đúng." Quay người rời đi.

Lúc này Tạ Cô Hồng trong phòng, chỉ mặc một bộ quần lót, hai tay để trần, như con cóc nằm rạp trên mặt đất, cổ họng "Uc uc" rung động, đúng là hẳn liên tục không ngừng luôn tu luyện Cáp Mô Công, muốn nói hẳn từ khi đến Tây Độc Âu Dương Phong truyền thừa về sau, công lực tốc độ tăng lên có thể nói tiến triển cực nhanh, giống như hoàn toàn không có cái gì bình cảnh đáng nói, nếu như người bên ngoài như thể tiến bộ dừng mãi, tất nhiên là miễn không thân thể không chịu nổi như thế lên nhanh nội công, có thể Tạ Cô Hồng thân thể tựa như là cái cần khùng bố, vô luận công lực mọc như thế nào tấn mãi, giống như đều không chút nào không thỏa chỗ.

Điểm này ngay cả chính hẳn đều có chút kinh ngạc, tuy nhiên công lực lên nhanh tự nhiên là chuyện tốt, với lại không chỉ như thế, hẳn ngăn ngừa không đến hai tháng công phu, thật có thể nói là một đường hát vang tiến mạnh, trước sau dựa theo trong đầu khẩu quyết Bí Yếu, tu tập Cáp Mô Công, Linh Xà Quyền, Thân Đà Tuyết Sơn Chương, Thấu Cốt Đà Huyết pháp luật, Thuần Tức Thiên Lý công, Linh Xà Trượng Pháp, chờ một chút hàng loạt Âu Dương Phong võ công tuyệt học.

Với lại những này công phu cùng hẳn nội công tiến cảnh không kém mấy may, đều lấy như thiểm điện tốc độ đề cao lấy, chỉ cần là Âu Dương Phong võ công, giống như Tạ Cô Hồng luyện bên trên một lần liền lấy nhập môn, hai lần liền có thể thuần thực.

Nhưng hẳn chính mình nhưng lại không biết là, theo hai tháng này không đến, võ công tiến nhanh đồng thời, hẳn tính tình cũng càng lúc càng lạnh, liền ngay cả thanh âm hẳn cũng biến thành như là sắt thép va chạm, tranh tranh khiếp người.

Giờ này khắc này, trong phòng Tạ Cô Hồng nhận Cáp Mô Công, đang tại tu tập Âu Dương Phong sau cùng một môn thần công tuyệt kỹ, đảo ngược kinh mạch, Nghịch Tu Cửu Âm. Chỉ gặp hân ngồi xếp bằng, hai tay nhẹ khoác lên đầu gối, ngực bụng ở giữa giống như gọn sóng, từ đuôi đến đầu, một trống một hơi, một lồm một lòi, có khi khớp xương còn "Đôm đốp" rung động.

Cũng không biết qua bao lâu, Tạ Cô Hồng trong miệng "Hắc" một tiếng, đi theo từ đỉnh đầu đến hợp âm truyền đến "đông" một tiếng vang trầm, phảng phất trên vách tường tro bụi cũng bị rung động mà rơi xuống.

Tầm thường công lực đại thành người, đều là từ đỉnh đầu Đốc Mạch đến Hội Âm Nhâm Mạch vận chuyển công lực khí huyết, nhưng hân không giống nhau, vừa vận tương phản, là từ Hội Âm đến trên đỉnh đầu, lần này, mặc dù là kinh mạch nghịch chuyển, ngược lại luyện Cửu Âm, có thể trực tiếp lại bị hân mở ra lối riêng, đã thông Nhâm Đốc Nhị Mạch, mà Nhâm Đốc Nhị Mạch nếu thông suốt, thì Bát Mạch thông suốt, Bát Mạch quy tắc chung Bách Mạch tự thông suốt.

Chỉ là lần này, Tạ Cô Hồng trước kia đau khổ tu luyện hai mươi mấy năm không được tiến thêm khổ, trực tiếp liền bị tiêu diệt, hơn nữa còn kiếm lời lớn, há có không cao hứng lý lẽ?

Bất quá hân nội tâm dù sao cũng coi, ngăn chặn tâm tình mình, điều tức nửa ngày, cảm tu vì vững chắc tốt về sau, lúc này mới thu công lực.

Tạ Cô Hồng trong lòng mà lại mừng mà lại thán, thầm nghĩ: "Mấy chục năm khổ dù sao không có uổng phí chịu, hiện tại ta cuối cùng võ công đại thành, chỉ cần này hai loại tại phương thế giới này thần bí đó vật liền có thể trở về Bôn Nguyên Thế Giới, đến lúc đó tự thân tai họa ngầm cũng liền có thể tiêu trừ."

Hân nghĩ xong, cảm không nhuộm bụi trần quần áo mặc, tay phải chếp bên trên Xà Trượng, đẩy cửa đi ra ngoài. Gặp bên cạnh Lão Triệu, vẫn như cũ canh giữ ở cửa ra vào, sắc trời đã minh nguyệt giữa trời, nói: "Hiện tại giờ nào?"

"Bẩm trang chủ." Lão Triệu nói: "Đã lúc nửa đêm. Trang chủ trong phòng ước chừng sáu canh giờ."

Tạ Cô Hồng nói: "Tốt, người mà lại đi ngủ đi, sáng sớm ngày mai gọi Bạch chương quý đến đây gặp ta." Lão Triệu ôm quyền dẫn nặc, lui xuống đi.

Tạ Cô Hồng ở trong viện, lần nữa luyện một hồi Linh Xà Quyền cùng Linh Xà Trượng Pháp, đang lúc hân cảm Xà Trượng múa như bay thời điểm, bất thành linh dừng lại thân hình, một tiếng quát lớn: "Cút ra đây!" Dưới chân liền chút "Xuy xuy xuy" ba khối đá vụn, cảm thẳng đi vào bên cạnh cách đó không xa rừng cây.

Nhưng nghe "A" một tiếng hét thảm, đi theo rầm một tiếng, có vật nặng rơi tại trên mặt đất. Tạ Cô Hồng Thuần Tức Thiên Lý khinh công tiến hành, đầu nhưng ở giữa liền đến trước mặt.

Chỉ gặp một người ngất trên mặt đất, nơi xa một cái hắc ảnh lóe lên liền biến mất, không có tung tích; hiển nhiên người kia đã sớm ở phía xa nhìn xem, gặp chỗ gần người này lấy nói, liền chạy vội mà chạy.

Tạ Cô Hồng lạnh lùng hừ một tiếng, cũng không đuổi theo, tại nguyên chỗ đứng vững, chỉ một lúc sau, đường sông thôn cơ hồ nửa cái thôn làng phòng ốc tất cả đều nhóm lửa nển, Bạch chương quý cùng ngũ Tử Dương, Bạch lão tam mang theo một đám người cầm trong tay bó đuốc chạy tới, nguyên lai Tạ Cô Hồng trước đó này âm thanh quát lớn, hơn phân nửa là cho mình thủ hạ đám người này nghe. Hiện tại gặp bọn họ hành động nhanh chóng, trong lòng vẫn là tương đối hài lòng, chỉ là hân khuôn mặt vẫn như cũ băng lãnh như sương, nói: "Các người tới, nhìn xem có nhận hay không đến người này."

Bạch chương quý mấy người lập tức xúm lại lên, xốc lên mặt đất ngất người che mặt khăn đen, ngũ Tử Dương "A" một tiếng, nói: "Người này ta gặp qua, tựa như là Hưng Văn Trang Đại Tổng Quản Long Phong."

Tạ Cô Hồng quét hân đồng dạng, nói: "Người như thế nào biết được?"

Ngũ Tử Dương nói: "Lần trước trang chủ hỏi lệnh chúng ta, cảm Lê Hoa đường sinh ý chuyển tới hoa Giang Thành, trong thư còn chất vấn sự tình nguyên do. Ta liền cùng Bạch lão tam điều tra việc này, đặc biệt lưu ý Tàn Gia Trang động tĩnh, bởi vậy biết được người này chính là Hưng Văn Trang tổng quản, muốn đến hân là phụng Long Khiếu Vân chỉ mệnh, đến đây Tàn Gia Trang đáp lễ."

Tạ Cô Hồng biết, Long Khiếu Vân cưới Ma Đạo Môn Lâm Thi Âm thi Tàn Hiếu Nghĩa thế nhưng là tiến đến chúc mừng, bởi vậy đáp lễ việc này cũng là lại có mặt ở đây.

Bạch chương quý nói: "Nghe nói người này đã luyện trước kia Lý gia Hạo Nhiên quyền."

Tạ Cô Hồng nghe vậy, gật gật đầu, nói: "Trời hân, chặt chẽ khảo tra."

Chúng nhân nói: "Đúng."

Tạ Cô Hồng lại nói: "Nếu như Lý Hiếu Cung cùng hai vị làm đường sư phụ, là hân nhúng tay, lên tiếng hỏi về sau giết, đem hân thi thể, đặt trong quan tài, ta còn hữu dụng."

Về sau Tạ Cô Hồng nói: "Bạch chương quý, người bây giờ lập tức nói cho trong thôn sở hữu son trang con em, cẩn thận đề phòng, vừa mới ta có ý thả đi một người, nguyên do các người không cần xin hỏi, mà lại cẩn thận ứng phó cũng là được."

Bạch chương quý nói: "Đúng." Dứt lời, lập tức gật đầu gọi lại mấy tên đầu mục, tường thêm phân phó.

Tạ Cô Hồng lại đối ngữ Từ Dương cùng Bạch lão tam nói: "Ngày mai buổi trưa trước, ta muốn câu trả lời." Nói chuyện, đột nhiên hất tay trái tìm tòi tức nhận, mặt đất nằm Long Phong tuy nhiên hôn mê, nhưng thân thể lại nhất thời phát run lên, giống như tôm cá nước chảy, liên tục hoạt động, trong miệng còn phát ra vô cùng thống khổ **.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5 +6: Dòng chảy đại yển

Tạ Cô Hồng cũng không nhìn bên trên liếc một chút, phân phó nói: "Hắn đã bên trong ta độc môn Đà Huyết pháp luật, các người mà lại thật tốt lợi dụng." Ngữ Từ Dương cùng Bạch lão tam liếc nhau, khom người thi lễ nói: "Ngày mai buổi trưa trước tất nhiên để cho người này nói ra tình hình thực tế."

Tạ Cô Hồng cũng không đáp lời, liền như thế nắm lấy Xà Trọng, nện bước không nhẹ không nặng, không có chút nào che giấu bước chân, xuyên qua đám người, đi trở về trong nhà mình, lần nữa nằm lý ở trên giường, luyện lên Cáp Mô Công tới.

Ngữ Từ Dương nói: "Huynh đệ ta hai hiện tại liền bắt đầu đề ra nghi vấn tiểu tử này đi."

Bạch lão tam nói: "Được. Người, người, tôi cầm tiểu tử này dựng lên tới." Hai tên trong thôn cường tráng đệ tử, lập tức tới, mỗi người chia tả hữu cầm Long Phong dựng lên tới.

Lúc này Bạch chương quỹ đã phân phó tốt mọi người như thế nào cảnh giới Thủ Bị đường sông thôn, đi tới, nói: "Kéo đến nhà ta Trắc Viện, chỗ nào tương đối gần, có tin tức cũng tốt lập tức báo cho trang chủ."

Ngữ Từ Dương hai người đồng ý, để cho người ta mang lấy Long Phong, cùng nhau đến Bạch chương quỹ nhà Trắc Viện bên trong, bắt đầu chặt chẽ bức cung . .

Tạ Cô Hồng có thể nói là luyện công cuồng nhân, trước kia võ công của hắn không được tiến thêm thời điểm, hắn đều chưa bao giờ chán ngán thất vọng, vẫn như cũ cần luyện không ngừng, hướng chỉ hắn hiện tại tiến triển cực nhanh tiến cảnh? Bởi vậy sáng sớm hôm sau hắn ăn uống rửa mặt hoàn tất, liền trong sân bắt đầu luyện khiêng linh cửu đi Xà Quyền cùng Thần Đà Tuyết Sơn Chương.

Cũng liền chưa tới giữa trưa, Bạch chương quỹ cùng ngữ Từ Dương, Bạch lão tam mấy người, liền đến đây hồi báo.

Tạ Cô Hồng cũng lờ đi, càng không tị hiềm, cầm một bộ Thần Đà Tuyết Sơn Chương đánh xong thu công, lúc này mới quơ lấy đứng ở bên cạnh Xà Trọng, nói: "Thế nhưng là có kết quả?"

Bạch chương quỹ đầu tiên nói: "Long Phong tiểu tử này nhận, xuống tay với Lý Hiểu Cung xác thực có hắn, hiện nay đã dựa theo trang chủ trước đó phân phó, đánh giết về sau để đặt tại một cái quan tài bên trong."

Tạ Cô Hồng nói: "Hắn còn nói cái gì?"

Ngữ Từ Dương nói tiếp: "Cùng hắn cùng đi chính là Hưng Vân Trang Vũ Sư Ba Anh, hai người này đúng là cho Tàn Hiểu Nghĩa đáp lễ, Tàn Hiểu Nghĩa đề cho mình nhị nhi tử chiêu đãi đám bọn hắn, thế là hai tiểu tử này cùng Tàn Lễ Tường giao, mà này Tàn lễ đang tiếp nhận Nộn Giang thành sinh ý, hai bọn họ tự nhiên sẽ hiểu, thế là ba cái chó cáo hạng người liền thương lượng cái đối phó chúng ta son trang sinh ý biện pháp. Lý Hiểu Cung chương quỹ cùng này hai tên làm đường Đại Sư Phụ chết, ba người này đều có tham dự."

Tạ Cô Hồng đối với mình Thấu Cốt Đà Huyết pháp luật vô cùng có tự tin, là lấy cũng không hoài nghi là giả, nói ra: "Các người mà lại phải người cầm Trang Long Phong thi thể quan tài, chứa ở một chiếc xe ngựa bên trên."

Bạch lão tam nghe vậy nói: "Ta đi làm." Dứt lời, hướng về phía trước viện đi đến.

Bạch chương quỹ nói ra: "Trang chủ, chúng ta đón lấy như thế nào xử lý?" Ngữ Từ Dương cũng nhìn xem Tạ Cô Hồng, hiển nhiên cũng có chút nóng lòng muốn thử cảm giác.

Tạ Cô Hồng bang bang nói: "Quy củ rất trọng yếu, làm ăn có làm ăn quy củ, giang hồ có Giang Hồ Quy Củ. Có người làm hư quy củ, tự nhiên cần chịu đến trừng phạt mới là, không phải vậy nhân gian há không đã sớm lộn xộn a."

Đang nói đến đó bên trong, Bạch lão tam làm việc nhanh nhẹn, đã từ phía trước vòng trở về, hơn nữa còn mang một người. Đi tới gần, trực tiếp mở

miệng, nói: "Đây là trước đó đi Tần Gia Trang đưa thiệp mời Mộc Phi, ta nhìn hần trở về liền gọi hần tới tham kiến trang chủ."

Tạ Cô Hồng gật gật đầu, nói: "Có hồi thiệp sao?"

Mộc Phi gặp Tạ Cô Hồng liền một mặt vẻ xấu hổ, nghe vấn đề này, càng là quỳ một chân trên đất, nói: "Thuộc hạ có phụ trang chủ nhờ vả, chúng ta thiệp mời đưa là tiến dần lên đi, nhưng không có đạt được hồi thiệp, chịu mời trang chủ trách phạt."

Tạ Cô Hồng nói: "Miễn, phát sinh chuyện gì? Ngươi mà lại đứng lên mà nói."

Mộc Phi nghe vậy lúc này mới đứng dậy, nói: "Thuộc hạ hôm qua chạng vạng tới đến Tần Gia Trang về sau, liền bị ngăn ở người gác cổng, ta đưa lên thiệp mời, người gác cổng còn hướng ta về mặt ôn hoà, đợi hần đi vào báo cáo, quay lại tới về sau, chỉ vào người của ta liền thật to oán trách, nói: Nguyên lai ngươi không phải đến đây dự tiệc, hừ! Không công hại đại gia ta chịu trang chủ một châu thóa mạ. Ta hỏi hần: Nhà ngươi trên làng có gì vui sự tình a? Quý Trang người nhưng có hồi thiệp?"

Cái cửa này phòng trở nên vô cùng không nhịn được nói: Ngươi cũng không hỏi thăm một chút, nhà ta đại công tử đã bái nhập Thiếu Lâm Giới Luật Viện Thủ Tọa Tâm Đăng Thiền Sư môn hạ, trên giang hồ cái kia không biết? Lão gia nhà ta vì chuyện này, đặc biệt mở Tiệc cơ động bảy ngày, lấy đó chúc mừng. Bất quá ta nhà đại công tử học nghệ mới là chính sự, hai ngày trước đã đi hướng về Thiếu Lâm. Bọn ngươi hồi thiệp à? Hừ hừ, chờ lấy ngày mai sau cùng một ngày Tiệc cơ động sau khi kết thúc rồi nói sau. Nghe hần kiêu nói này, thuộc hạ hỏi tiếp hần: Ngày mai kết thúc chẳng phải là sau này mới có thể có hồi thiệp? Ngươi mà lại hỗ trợ dần xếp dần xếp. Thuộc hạ đưa cho hần hai lượng Ngân Tệ, ai biết tiêu từ này vậy mà không thêm đề ý, nói: Đi đừng! Đi đừng! Ta cũng quan tâm ngươi bạc sao? Nhà ta trang chủ đều nói bảo ngươi chờ lấy, vậy ngươi chờ lấy cũng chính là, ngươi còn muốn làm hại ta tại trang chủ trước mặt bị mắng sao?

Thuộc hạ nghe hần nói như thế, cũng không còn tìm hần, nghĩ thầm: Ta mà lại ở chỗ này chờ bên trên một đêm, ngày mai buổi trưa trước làm sao cũng phải chạy về đường sông thôn, Bạch chương quý phái ta đi đưa thiệp mời trước đã phân phó thuộc hạ: Trang chủ dưới nghiêm lệnh, trong vòng ba ngày việc này phải có kết quả, là lấy ngươi ngày mai vô luận kết quả như thế nào, đều phải gấp trở về. Thuộc hạ liền tại Tần Gia Trang cửa ra vào các loại một đêm, ngày thứ hai thấy đối phương không có chút nào đáp lại manh mối, liền ngay cả cái kia kẻ trộm người gác cổng, tựa như biết ta là đường sông thôn Bạch Đà Sơn con em về sau, cũng không còn nói chuyện với ta, ta sợ chậm trễ trang chủ đại sự, liền lập tức lên đường trở về báo tin tức."

Cái này Mộc Phi nói chuyện mồm miệng rõ rệt, trước sau có thứ tự, lại thêm Tạ Cô Hồng lực quan sát nhạy cảm, nhìn hần khí huyết hỗn loạn, hiển nhiên là sốt ruột đi đường chỗ đến, là lấy gật gật đầu, mắt nhìn Bạch chương quý, nói ra: "Lúc này làm được chu toàn. Cái này Mộc Phi quay đầu cùng năm mươi lượng bạc."

Bạch chương quý nói: "Đúng." Mộc Phi cũng ở một bên, khom người thi lễ, nói: "Tạ trang chủ ban thưởng."

Tạ Cô Hồng đón đến, về sau sắc mặt dần dần lạnh hơn, phân phó nói: "Các ngươi mà lại chuẩn bị một phen, theo ta lập tức xuất phát, đi Tần Gia Trang dự tiệc."

Bạch chương quý, ngũ Tử Dương cùng Bạch lão tam nghe vậy, nhất thời dẫn nặc nói: "Đúng." Dứt lời, thối lui đến Tiền Viện, chuẩn bị xe ngựa đi. . .

Gần nhất quãng thời gian này, Tần Hiếu Nghĩa có thể nói xuân phong đắc ý, nhà mình Bạch Giá Đường sinh ý từ khi giao cho nhị nhi tử Tần Lễ, trong vòng mấy tháng, đã hoàn toàn có thể được xưng là là độc bá Nộn Giang thành, liền nói liền thành sắc vô cùng tốt Bạch Đà Lê Hoa đường, cũng bị chen đi ra. Với lại đó cũng không phải chính yếu nhất; chính mình nhiều năm đối với Thiếu Lâm quan hệ xã hội cuối cùng có đột phá, này Giới Luật Viện Thủ Tọa Tâm Đăng Thiền Sư, phá lệ nhận chính mình Đại Nhi Tử Tần quan vì là tục gia đệ tử, đây cũng là Thiếu Lâm Tự trong vòng mấy chục năm một vị duy nhất tục gia đệ tử, bởi vậy Tần Hiếu Nghĩa chỉ cảm thấy lúc này mới tính cả là vui càng thêm mừng. Bởi vậy, Tần Hiếu Nghĩa truyền lệnh, xếp đặt Tiệc cơ động bảy ngày, dùng cái này chúc mừng Tần Gia Trang trước đó chưa từng có phong quang thời khắc.

Lúc này Tần Hiếu Nghĩa, đang ngồi ở chính đường, nghe bày tiệc Trắc Viện bên trong la lối om sòm âm thanh, lấy lòng chính mình Tần Gia Trang âm thanh từng trận truyền vào chính mình lỗ tai, trên lòng bàn tay liên tục chuyển động hai cái Thiết Đám, cũng không khỏi được nhanh một chút, phát ra "Tạch tạch tạch" giòn vang.

Cửa ra vào bóng người lóe lên, tiến đến một người mặc màu xanh ngọc Trường Sam thiếu niên, người này ước chừng cũng liền mười lăm tuổi trên dưới, tướng mạo tuấn mỹ, tuy nhiên mi tâm khóe mắt lại mang theo một chút u ám chi khí. Sắc mặt cũng Cực Lạnh, tuy nhiên lúc này hần ngược lại là có vẻ hơi rã rời.

Tần Hiếu Nghĩa thấy là con trai mình Tần Lễ, mở miệng nói: "Như thế nào?"

Tần Lễ khóe mắt cao cao treo, u ám chi khí lộ ra càng hơn, nói ra: "Đại thánh môn, Cái Bang người đã đi, còn thừa lại Hưng An môn, thần cuộc giúp, Diêm Bang mấy tên vẫn còn ở ẩn tịch, không cần đến ta bồi tiếp."

Tần Hiếu Nghĩa quét hần liếc một chút, trong bóng tối thờ dài, cái này nhị nhi tử tuy nhiên gần nhất lối buôn bán doanh vô cùng tốt, nhưng dù sao niên kỷ Ấu Tiểu, không giống đại ca hần như vậy ổn trọng, những này không đi người mặc dù chỉ là tiểu môn tiểu phái, hoặc là trong giang hồ Độc Hành Khách, nhưng cái này Tiệc cơ động chỉ có hôm nay sau cùng một ngày, phải bồi chẳng lẽ không tiếp hoàn toàn a? Ai! Cũng được, về sau chính mình chỉ điểm nhiều hơn cho hần, cũng là được.

Nghĩ xong, hần dừng lại trong tay hai cái Thiết Đám, nói: "Hôm qua, Long Phong cùng Ba Anh sau khi đi, ta gặp ngươi có chút không quan tâm? Làm sao? Các ngươi phát sinh cái gì không vui a?"

Tần Lễ nghe cha mình nâng lên Long Phong, giữa lòng mảy u ám mới thiếu một chút, nói: "Làm sao lại như vậy? Hai người này mấy tháng trước liền cùng

với ta, giao nhau vui sướng cực kì, với lại tại trên phương diện làm ăn cũng cho hài nhĩ ra không ít chú ý, bằng không chúng ta Bạch Giá Đường làm sao có khả năng ngăn ngừa thời gian, liền có thể cầm Bạch Đà Lê Hoa đường chen đi ra đây. Hài nhĩ gặp bọn họ đi, trong lòng tất nhiên là không khỏi có chút thất lạc thôi, như thế nào lại cùng bọn hắn phát sinh xung đột."

Tần Hiếu Nghĩa nghe vậy, cười gật gật đầu, nói: "Vậy thì tốt rồi."

Đúng vào lúc này, một cái người hầu vội vàng chạy vào, gấp giọng nói: "Lão gia, Bạch Đà Sơn Trang trang chủ Tạ Cô Hồng đến, nói là muốn gặp người, với lại hắn. . . Hắn còn mang theo một cái quan tài lớn."

Nghe thấy lời ấy, Tần Hiếu Nghĩa lông mày nhất thời nhăn lại đến, hai cái Thiết Đàm cũng nắm ở trong lòng bàn tay, không xoay tròn nữa, hỏi: "Hắn mang theo một cái quan tài?"

Người hầu liền nói: "Vâng, là, đi theo hắn cùng một chỗ, có một cái Hồng Kiếm lão đầu, ở bên cạnh nói: Đây là Hưng Văn Trang tổng quản Long Phong thi thể, nghe nói các người trang chủ cùng Long Khiếu Vân giao nhau tâm đầu ý hợp, là lấy do đó đưa tới. Tiểu nhân gặp chuyện quá khẩn cấp, liền vội vàng đến đây hồi báo."

Không đợi Tần Hiếu Nghĩa nói chuyện, một bên Tần lễ nghe "Long Phong thi thể" mấy câu, sớm đã có chút kìm nén không được, đợi hắn nói xong "Ba" vỗ bàn trà, đứng lên nói: "Nhanh dẫn ta đi gặp bọn họ."

"Chậm!" Tần Hiếu Nghĩa đưa tay đi phía trái một ô, cầm chính mình con trai của tiểu thân hình ngăn lại, hỏi: "Bọn họ chỉ nói là tới tiễn đưa thi thể sao?"

Người hầu nói: "Chính là, còn lại, bọn họ nói là muốn gặp trang chủ ngài mặt lại nói."

Tần Hiếu Nghĩa hơi trầm tư chỉ chớp lát, nói: "Để cho bọn họ tới Trắc Viện gặp ta."

Người hầu nói: "Được" dứt lời, quay người ra đại sảnh.

Tần lễ quay đầu nói: "Cha, người đây là cái gì ý tứ?"

Tần Hiếu Nghĩa vỗ vỗ đầu vai, nói: "Tịch bên trong còn có không ít người trong giang hồ, để bọn hắn làm chứng a." Dứt lời, mang theo Tần lễ, đi ra ngoài chuyển hướng Trắc Viện.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Tử thi

Nghe vậy, một đám Giang Hồ Khách nghe càng thêm nghiêm túc, đồng đều tâm đạo: "Chẳng lẽ cái này Long Phong thực sự tội Bạch Đà Sơn hay sao?" Chỉ nghe Tần Hiếu Nghĩa nói: "Tần mỗ bất tài, ngược lại là muốn nghe nghe xong người lời bàn cao kiến."

Bạch chương quỹ cười nói: "Như thế tốt lắm." Đón đến, nói tiếp: "Giết người thì đền mạng, thiếu nợ thì trả tiền, từ xưa đến nay chính là thiên kinh địa nghĩa sự tình, ta mà lại xin hỏi Lão Trang Chủ, có phải thế không?"

Tần Hiếu Nghĩa trong lòng bồn chồn, sợ hắn lời nói bên trong có cái gì cái bẫy, vì vậy nói: "Lời tuy như thế, nhưng tình huống cụ thể, còn cần cụ thể đối đãi. Nếu có người cố ý thiết kế, hại người thua tiền tài, tiền này chẳng lẽ cũng phải trả sao?"

Có người cao giọng nói ra: "Không tệ, trong quan phủ cũng không phải không có oan giả sai án."

"Tốt, ta liền cùng người nói một câu cụ thể sự tình." Bạch chương quỹ nói ra: "Mấy tháng trước, quý Nhị Công Tử tiếp nhận các người Bạch Giá Đường sinh ý, mà nửa tháng trước, chúng ta làm đường hai tên Đại Sư Phụ, cùng Lý chương quỹ trước sau mất tích, sau khi chúng ta phát hiện thi thể, Tần nhĩ công tử ta lại hỏi người, việc này có phải hay không là người làm?"

Tần lễ trên mặt âm tình bất định, nói: "Kẻ trộm cắp một cái tị nạn xương ba phần, ta liền tùy ý người ở chỗ này khoảng trống miệng nói trắng ra lời nói tốt."

"Ha ha." Bạch chương quỹ cười lạnh một tiếng, nói ra: "Nói linh tinh? Tốt, ta liền để người xem một chút." Nói đến đây, quát lớn: "Bạch lão tam, cầm mấy cái huynh đệ mời lên."

Lời còn chưa dứt, mọi người lại nghe "C-K-Í-T. . T. . T xoay xoay" một trận vết bánh xe âm thanh, đi theo một người lần nữa tiến lên một cỗ xe ngựa,

lúc này mặc dù khí trời lạnh lẽo, nhưng mọi người vẫn ngửi được một cỗ nhàn nhạt thi xú. Bạch lão tam cầm xe dừng lại, ôm bảng ở một bên không được cười lạnh. Mà xe kia bên trên ba bộ thi thể, tuy nhiên bảo tồn hoàn hảo, nhưng cũng đã mất nước, có hai cái còn thử mọc răng, bộ dáng vô cùng dữ tợn đáng sợ, để cho không khí phảng phất thay đổi cũng càng lạnh một chút.

Tạ Cô Hồng ở một bên quét mắt Tần Hiếu Nghĩa, không nói gì, hẳn cũng không quen nói nhảm, mà bình thường hẳn nói chuyện chỉ nói việc này, được, hoặc là không được.

Tần lễ nhìn thấy trên xe nằm ba bộ thi thể, sắc mặt không khỏi thay đổi một chút, Tần Hiếu Nghĩa ở một bên gấp, mở miệng nói: "Đây là ý gì?"

Bạch chương quỹ nói: "Cái này muốn thỉnh giáo quý Nhị Công Tử, Nhị Công Tử, ta lại hỏi ngươi, ngươi có phải hay không bái tại Không Động Phái, Lý Kim sơn môn dưới?"

Tần lễ nói: "Phải thì như thế nào?"

Bạch chương quỹ chỉ trên xe thi thể, nói: "Tốt, ta ba vị này huynh đệ, xem cánh tay gãy xương nơi, chính là Lục Hợp áp chế xương tay hoặc là Phân Cân Thác Cốt công phu, trước ngực sụp đồ, cùng xương sườn đứt gãy nơi, chính là Hạo Nhiên quyền, Thần Long Trừ Pháp, cùng Phục Ma quyền hoặc La Hán hộ thân chùy chỗ đến. Mà cổ bị trật càng là Không Động Phái Tiểu Hiên viên chương lực, Nhị Công Tử, ta lại hỏi ngươi, cái này địa giới trừ ngươi, có ai sẽ còn Không Động Phái Tiểu Hiên viên chương a?"

Tần lễ trong lòng âm thầm hỏi hận, không nên dùng bản môn công phu, lập tức hừ lạnh một tiếng, nói: "Ta đây chỗ nào biết được?"

Bạch chương quỹ lại nói: "Cái này Hạo Nhiên quyền chính là trước kia Lý Viên võ công, về sau Lý Tầm Hoan cảm Lý Viên đưa cho Long Khiếu Vân, Hạo Nhiên quyền cũng liền truyền đi, cái này Long Phong chính là Long Khiếu Vân đặc lực Đại Quân Gia, hậu học Hạo Nhiên quyền, Sơn Tây một đời không ít người cũng biết, chia tay vết thương chúng ta tự sẽ điều tra, nhưng Không Động Phái Tiểu Hiên viên chương lực, cùng Lý Viên Hạo Nhiên quyền thương thế, cùng nhau xuất hiện không phải quá xảo hợp a? Liền gọi người muốn không nghỉ ngơi cũng là không được!"

Hắn nói xong lời này, đang ngồi mọi người đồng đều tâm đạo: "Cái này Bạch Đà Sơn người cũng không phải không thối tha, mà lại nhìn xem phía dưới như thế nào."

Tần lễ đi mấy bước, nhú mày nhìn xem xe ngựa bên trên ba bộ thi thể, nói: "Không tệ, Tiểu Hiên viên chương pháp ta nhưng là sẽ, mà Long Phong mấy tháng này cũng là cùng với ta. Nhưng ba người này cuối cùng vì sao chết a. . . Ta liền hoàn toàn không biết."

"Ha ha, hoàn toàn không biết?" Bạch chương quỹ cười lạnh nói: "Cái này Long Phong là cùng một cái gọi Ba Anh Hưng Vân Trang Vũ Sư cùng đi Quý Trang, vậy ta xin hỏi một chút, cái này Ba Anh lại đến đi đâu?"

Tần Hiếu Nghĩa gặp Bạch chương quỹ ngôn từ sắc bén, liền lập tức tiếp lời nói: "Ba Anh cùng Long Phong tại hôm qua trước kia liền đi, đang ngồi không ít người cũng biết việc này."

Bạch chương quỹ nói: "Tốt, việc này ta tạm thời tin ngươi, tuy nhiên Lão Trang Chủ vền vền nói như vậy, dựa vào cái gì có thể tẩy thoát Nhị Công Tử hiềm nghi? Phải biết, sơn trang của chúng ta Lê Hoa đường tại Nộn Giang thành lúc đầu thật tốt sinh ý, bây giờ lại không thể làm, mà cái này bên trong lớn nhất lợi ích người, có phải hay không Quý Trang Bạch Giá Đường?"

Tần Hiếu Nghĩa nói: "Vâng, tuy nhiên chỉ bằng vào những này lại có thể nào chứng minh, ba người này là con ta giết? Bạch chương quỹ như thế phán đoán, chẳng phải là quá mức qua loa a?"

Tạ Cô Hồng ở một bên, bất thành linh bang bang lạnh nhạt nói: "Bởi vì con trai của ngươi còn học trộm Thiếu Lâm Phái võ công."

Tần Hiếu Nghĩa nghe vậy, cười to nói: "Ha ha ha, con ta Tần lễ làm sao lại Thiếu Lâm Phái võ công. Tạ trang chủ tính sai đi, đó là ta Đại Nhị Tử Tần quan, đã bái nhập Thiếu Lâm môn tường, nhưng ta con trai cả cũng là tại hai ngày trước liền cùng hẳn một giác sư huynh, cùng nhau trở về Thiếu Lâm."

Tạ Cô Hồng căn bản không để ý tới hắn thuyết pháp, nói: "Ngươi thấy rõ ta sơn trang ba vị huynh đệ thương tổn sự tình sao?"

Tần Hiếu Nghĩa nói: "Tuy nhiên thi thể hơi có hư thối, nhưng gần như vậy, ta như thế nào thấy không rõ lắm?"

Tạ Cô Hồng quát: "Bạch lão tam!"

Từ khi vừa tiến đến liền ở một bên không nói một lời Bạch lão tam, không có dấu hiệu nào bạo khởi, thân thể nhanh chóng thoát ra ngoài, tay phải thành quyền, thẳng hướng về Tần lễ ở ngực.

Lần này có thể nói bất thành linh tập kích, mặc kệ ai cũng không nghĩ tới, Tần Hiếu Nghĩa cũng là như thế, nhưng cuối cùng hẳn võ nghệ cao cường, bỗng nhiên mở ra tay phải "Xuy xuy" hai tiếng, cầm trong tay hai cái Thiết Đám bay ra ngoài, thẳng đánh Bạch lão tam sau lưng.

Mọi người liền cảm giác ngân quang mạnh mẽ tránh, truyền đến "Đương đương!" Hai tiếng sắt thép va chạm, hai cái kia Thiết Đám lại sớm đã khảm xuống mặt đất. Tạ Cô Hồng cầm trong tay Xà Trượng, đã không biết lúc nào, ngăn ở đường đi phía trên, lãnh đạm nói: "Ngươi chỉ cần nhìn xem!"

Nói thì chậm khi đó thì nhanh, liền cái này một chút thời gian, Bạch lão tam một kích đã sớm đến, Tần lễ không dám thất lễ, trên hai tay dưới mảnh mẽ hợp, trực tiếp liền bắt được Bạch lão tam cánh tay, Bạch lão tam ngồi xổm xuống, chân phải hướng về Trắc Thích đi. Tần lễ cánh tay so sánh lực phía bên phải mang đến, đi theo tay trái thành quyền "Hô hô hô" ba lần đánh tới hướng Bạch lão tam ở ngực hai sườn, Bạch lão tam né người tránh thoát hai

kích, làm sao cánh tay phải vẫn còn ở trong tay đối phương khóa lại, cái thứ ba vô luận như thế nào cũng trốn không thoát, vội vàng duỗi tay trái ngăn cản.

Liền nghe "Đùng" một tiếng, Tàn Lẽ quyền trái đang nện ở đối phương tay trái đại trên cánh tay, trước đó hắn bắt thành linh gặp phải đối thủ tập kích, trong lòng không khỏi bối rối, cũng không có mấy lần Tàn Lẽ mới biết, đối phương căn bản không phải chính mình địch thủ, đến lúc này, hắn đã trong lòng quyết tâm, tay phải bỗng nhiên vận một cái đối phương cánh tay phải, tay trái hóa quyền vì là chưởng, thẳng chém về phía đối phương đột nhiên hạ.

Nhưng lại tại hắn muốn được thủ thời điểm, Tàn Lẽ đột nhiên cảm giác đối phương nắm tại trong tay mình cánh tay phải, phảng phất bỗng dưng không có xương cốt, chính mình dùng lực như thế nào cũng rút cuộc không cảm nổi, làm cho đối phương trực tiếp rút ra ngoài, mà tay trái mình nhất chưởng cũng lập tức chém tới không trung.

cvt: thấy cái quảng cáo hay lên làm ko biết về sau có buồn tẻ như mấy chương đầu ko hmmm

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Công đạo

Bạch lão tam "Ha-Ha" cười một tiếng, nhảy ra ngoài vòng tròn, khom người hướng phía Tạ Cô Hồng hành lễ, nói: "Tạ trang chủ truyền ta thần công."

Tạ Cô Hồng gật gật đầu không nói gì, Bạch lão tam đứng dậy chuyển hướng Tàn Hiếu Nghĩa, nói: "Phụ tử các ngươi còn có lời gì nói a?"

Tàn Hiếu Nghĩa trên mặt sớm đã âm tình bất định, mà Tàn Lẽ thì là đưa tay chỉ Bạch lão tam, mắng: "Bọn chuột nhất đánh lén tại ta, hiện tại còn muốn chạy a?" Nói chuyện, dưới chân một áp chế phóng qua đi, một chiêu Hiên Viên nắm thiên, song chưởng phân biệt kích Bạch lão tam hai sườn.

"Ai mới là bọn chuột nhất." Tạ Cô Hồng lạnh nhạt nói một tiếng, phát sau mà đến trước, sớm đã ngăn ở Tàn Lẽ bên cạnh thân, tay trái đi xuống bốp, thẳng bốp ở Tàn Lẽ sau khi đột nhiên hạ nơi, đi theo hướng về mặt đất quăng đi.

Lần này, Tạ Cô Hồng Thuận Tức Thiên Lý công, giống như động tác mau lẹ mau lẹ, Tàn Hiếu Nghĩa ở một bên dưới chân liền chút, tay trái thành quyền đánh về phía Tạ Cô Hồng sau lưng, muốn cứu dưới Tàn Lẽ, nhưng Tạ Cô Hồng không thêm để ý trực tiếp quăng xuống dưới, chỉ nghe "đông" một tiếng, Tàn Lẽ trực tiếp liền bị ngã bạch nhãn trực phiến, ngất đi, liền ngay cả khung xương cũng giống như tản ra.

Tạ Cô Hồng tay phải cầm Xà Trượng, tay trái tựa như hoàn toàn không có xương cốt, từ dưới xương sườn xuyên ra ngoài, Tàn Hiếu Nghĩa cũng không đổi chiêu, dù sao hắn kinh nghiệm phong phú, thấy đối phương là lưng quay về phía tự mình ra tay, cánh tay vô luận như thế nào đều không kịp nổi chính mình chính diện xuất quyền chiêu dài, là lấy vẫn từ công hướng về Tạ Cô Hồng sau lưng, thế nhưng là mang quả đấm mình đánh rơi nửa đường thời điểm, Tạ Cô Hồng ngón cái bỗng nhiên hướng về chéch bắn ra, lần này Tàn Hiếu Nghĩa vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, nhất thời cảm giác cổ tay tê rần, đi theo Mạch Môn đã bị đối thủ nắm.

Tạ Cô Hồng lúc này chỉ cần nội lực phun một cái, liền có thể phế Tàn Hiếu Nghĩa, là lúc sau người nơi nào còn dám loạn động, thân thể bày ra một cái quyền kích nửa đường tư thế, tiến vào không thể vào, lui không thể lui, cứng tại mặt đất không dám động dậy mấy mảy.

Đang ngồi người trong giang hồ, gặp Tạ Cô Hồng vừa ra tay liền hơi hốt, trước tiên đánh ngã choáng Tàn Lẽ, sau khi bắt được Tàn Hiếu Nghĩa Mạch Môn, trong lòng đều nhao nhao giật mình, thầm nghĩ: "Trước kia chỉ biết Bạch Đà Sơn Tạ Cô Hồng chính là Đại Thương Nhân, đại phú ông, trên giang hồ hơi có chút danh vọng, nhưng võ công mặc cho ai cũng biết chính là gà mờ mức độ, có thể hôm nay mới biết võ công của hắn vậy mà như thế cao cường, chỉ một chiêu ở giữa liền bắt giữ Tàn Hiếu Nghĩa, cái này võ nghệ sợ là thành danh Kiếm Hiệp cũng làm không được đi."

Giữa sân dù sao có ít người giống như Tàn Hiếu Nghĩa giao hảo, gặp tình hình này, lập tức nói ra: "Tạ trang chủ đây là làm chi? Sự tình còn chưa nói rõ, làm sao liền động tay đâu?"

Tuy nhiên người này sau khi nói xong, không ít đang ngồi nhân lực khá mạnh người, trong lòng kinh hãi, đồng đều thầm nghĩ: "Tam lưu nhân vật cũng dám nói chuyện? Chẳng lẽ không nhìn thấy vừa rồi cái kia gọi Bạch lão tam cùng Tàn Lẽ động thủ tình hình a?"

Tạ Cô Hồng tay phải cầm Xà Trượng, chậm rãi quay người nhìn cũng không nhìn Tàn Hiếu Nghĩa liếc một chút, bang bang nói ra: "Ta làm việc từ trước tới giờ không giải thích, cũng không cần đến giải thích, công đạo tự tại nhân tâm, đang ngồi cũng không thiếu Võ Công Cao Thủ, chẳng lẽ nhìn không ra Tàn Lẽ cùng ta thủ hạ động thủ tình hình a?"

Nói đến đây, Tạ Cô Hồng bắt thành linh quát: "Tàn Hiếu Nghĩa? Người cầm a?"

Tần Hiếu Nghĩa tự nhiên đã sớm nhìn ra, chính mình nhị nhĩ tử cùng Bạch lão tam động thủ thì trước sau dùng chung mấy loại võ công, theo thứ tự là Phân Cân Thác Cốt Thủ, Thiếu Lâm Phục Ma quyền, sau cùng dùng chính là Tiểu Hiên viên chưởng lực. Cái này Bạch lão tam coi là thật âm hiểm, bất thành linh tập kích con ta, với lại võ công chiêu thức chính là né người roi quyền, dẫn đến con ta xuất thủ sở hữu chiêu thức, thẳng không bàn mà hợp trung gian cổ thi thể kia sở hữu thương thế, giữa sân người cũng không ít hảo thủ, tất nhiên có thể nhìn ra máu chót, lần này chính mình là rút cuộc nguy hiểm không thể.

Tần Hiếu Nghĩa nói: "Vừa rồi quý thuộc hạ cùng ta mà động thủ, chính hợp trung gian vị kia chết đi huynh đệ thương thế, nhưng ta Tần Hiếu Nghĩa có sao nói vậy, việc này tuy nhiên cơ bản kết luận là con ta gây nên, không có giảng quy củ, trước tiên thương tổn người vừa ba người, nhưng ta là không biết, tuy nhiên Đường Bát Giáo lỗi của cha, người tạm thời giết ta cũng chính là, tuyệt đối có liên lụy người nhà của ta "

Quả nhiên, trải qua hắn nói như vậy, ở đây chúng Giang Hồ Khách tuy nhiên không có ở ngôn ngữ, nhưng tâm lý ngược lại cảm thấy Tần Hiếu Nghĩa vẫn rất có đảm đương.

Tuy nhiên Tạ Cô Hồng lại cười lạnh, nói: "Tốt, người nhận thuận tiện, nhưng ta muốn chỉ là công bằng." Nói chuyện, tay trái buông lỏng, buông ra Tần Hiếu Nghĩa Mạch Mẫn.

Tần Hiếu Nghĩa xoa xoa cổ tay, nói: "Không biết như thế nào cái công bằng pháp luật?"

Tạ Cô Hồng nói: "Con trai của người giết ta ba tên thuộc hạ, dẫn đến ta son trang Tuyết Đường sinh ý tại Nộn Giang thành rời khỏi mấy tháng, tổn thất này, người Tần Gia Trang nhất định phải toàn bộ đảm bảo đền bù."

Tần Hiếu Nghĩa nói: "Đây là tự nhiên. Chỉ là không biết có bao nhiêu?"

Tạ Cô Hồng nói: "Ta cũng không nhiều muốn người, quay đầu người phái người đi đường sông thôn, chúng ta Tuyết Đường kinh doanh gần nhất nửa năm, có thể xem xét sổ sách, nửa năm này lợi nhuận bao nhiêu, người liền tiếp bao nhiêu."

Tần Hiếu Nghĩa tâm đạo: "Rõ ràng người Tuyết Đường chỉ là rời khỏi hai tháng không đến, nhưng lại tìm ta muốn nửa năm tổn thất, đây cũng là người nói công đạo sao? Bất quá bây giờ chính mình hoàn toàn đứng xuống gió, ta liền đáp ứng trước người lại nói." Gật đầu nói: "Tạ trang chủ xác thực không có cỡ nào muốn, cứ làm như thế."

Tạ Cô Hồng lại nói: "Ba tên thuộc hạ vợ con đau mất thân nhân, cái này người là vô luận như thế nào đều không thường nỗi? Bất quá ta tạm thời để người chiếm chút tiện nghi lại có thể thế nào? Mỗi người nhà người liền bồi lên năm vạn lượng bạc cũng chính là."

Tần Hiếu Nghĩa thở dài một tiếng, nói: "Tốt, cái này cũng hẳn là."

Tạ Cô Hồng quay đầu lạnh lùng nhìn xem hắn nói: "Một điểm cuối cùng, cái này Tần Lễ mệnh, hiện tại là ta, người đáp ứng hay không?"

Nghe xong lời này, Tần Hiếu Nghĩa trên mặt lúc thì đỏ, lúc thì trắng, âm tình bất định, nói: "Tạ trang chủ, giết người không quá mức chĩa xuống đất, người lại nói như thế nào mới có thể vòng qua con ta, ta Tần Hiếu Nghĩa tất cả đều đáp ứng cũng là được."

Tạ Cô Hồng hừ một tiếng, nói: "Con trai của người giết ta ba tên thuộc hạ, ta chỉ cần hắn một người mệnh, người đã thật to chiếm tiện nghi. Hiện thời còn dám cùng ta cò kè mặc cả a?"

Tần Hiếu Nghĩa nói: "Này Long Phong. . ."

Tạ Cô Hồng quét hắn liếc một chút, trực tiếp ngắt lời nói: "Long Phong là Long Phong, Tần Lễ là Tần Lễ, người liền nói có đáp ứng hay không cũng chính là." Lúc nói chuyện, Tạ Cô Hồng tay trái đã thâm vận công lực, chỉ cần đối phương nói một chữ không, hắn liền lập tức muốn đem đối phương giết chết tại chỗ.

Tần Hiếu Nghĩa "Hồng học" thở hổn hển, một lát nữa, ung dung thở dài một tiếng, buồn nói: "Ai! Tần Lễ con ta, quái thì trách phụ thân ta không có thật tốt dạy bảo người, kiếp sau nếu có duyên, vì phụ thân nhiều hơn đền bù tổn thất. . ." Hắn tiếng nói dần dần thay đổi kém, càng về sau đã nước mắt tuôn đầy mặt, càng lúc càng buồn, phảng phất tâm thần thất thủ, thân thể cũng lung lay sắp đổ đứng lên.

Tạ Cô Hồng cũng không để ý tới hắn, nói: "Tốt, Tần trang chủ có được dẫn được, Tạ mỗ bội phục. . . Ngũ Tử Dương, người cầm Tần Lễ tiểu nhi trói, trở lại giao cho Lý Hiếu Cung chương quỹ đám ba người gia quyến xử trí."

Ngũ Tử Dương đáp: "Đúng." Từ xe đẩy bên trong xuất ra mấy cỗ vải dày thô dây thừng, cầm Tần Lễ trói gô, sau khi ném tại trên xe.

Tạ Cô Hồng cúi đầu nhìn xem, phảng phất thương tâm quá độ Tần Hiếu Nghĩa, nói: "Tần trang chủ nói không tệ, nuôi mà bất hiếu lỗi của cha, ta lấy xong sau cùng một dạng bồi thường, liền cáo từ."

Tần Hiếu Nghĩa tựa như còn không có từ trong bi thương đi ra, ngẩng đầu sững sờ nhìn xem Tạ Cô Hồng, âm thanh khàn giọng, nói: "Tạ trang chủ, con ta mệnh đã bồi thường cho người, sẽ còn quan tâm bên cạnh à, chỉ cần là ta Tần mỗ có, tùy người lấy là được."

Chương 9: Bái thiếp

Tạ Cô Hồng lạnh nhạt nói: "Vây ta liền không khách khí." Nói chuyện tình cảnh, tay phải hấn nắm lấy Xà Trọng, vẫn như cũ không nhúc nhích, tay trái thành chuông, bỗng nhiên hướng Tần Hiếu Nghĩa ở ngực đánh tới. Tần Hiếu Nghĩa treo lên cảm tạ Cô Hồng thủ pháp kiên cường mau lẹ, nếu như đánh trúng chính mình không chết cũng tàn phế, vội vàng bật hơi hóp ngực, lui về sau đi, hai tay liên tục hai quyền từ ở ngực hướng phía trước đảo đi.

Có thể Tạ Cô Hồng tay trái kích đến nửa đường, thật không thể tin đi lên mở ra đi, chỉ nghe "A!" Một tiếng hét thảm, Tần Hiếu Nghĩa liền lù lại bầy, Bát Bộ, thân thể một cái "Rầm" liền ngồi dưới đất.

Đang ngồi chứng Giang Hồ Khách bọn họ phương cảm thấy hoa mắt, Thiết Đàm chấn động bát phương Tần Hiếu Nghĩa liền đã ngã xuống đất, với lại hai mắt phảng phất mất đi tiêu điểm, gương mặt bốn Bạch huyết, cùng mũi Tinh Minh huyết sưng lên thật cao, hiển nhiên bị người điểm huyết nói. Có võ công tương đối cao, tinh thông điểm huyết phương pháp người, không khỏi cả kinh nói: "Tần Hiếu Nghĩa ánh mắt bị hấn phế."

Tạ Cô Hồng nói: "Liền giống người nói, không coi chừng con trai mình, giữ lại một đôi băng hiệu cũng là vô dụng, ta thay người lấy."

Tần Hiếu Nghĩa ngồi dưới đất, ánh mắt tan rã, phảng phất toàn bộ con người tràn ngập tơ máu, trong miệng trầm thấp gào thét, lại chỉ có điều phát ra mấy không thể nghe thấy âm thanh, đối với Tạ Cô Hồng lời nói cũng hoàn toàn không nghe lọt tai.

Tạ Cô Hồng thăm thăm liếc hấn một cái, xoay người, nói: "Đừng quên phái người đi đường sông thôn bồi thường. . . Chúng ta đi." Nói chuyện, chống Xà Trọng, liền như thế, phảng phất lúc đến một dạng, nện bước không nhẹ không nặng, không che giấu chút nào nửa điểm âm thanh bước chân, đi ra ngoài.

Bạch chương quỹ, ngũ Tử Dương cùng Bạch lão tam, hợp lực đẩy bộ kia chứa Lý Hiếu Cung ba người thi thể xe ngựa, đi theo cũng đi ra ngoài.

Từ vừa mới bắt đầu, tên kia ăn mặc thổ hoàng sắc áo khoác ngoài lão đầu, liền không nói câu nói trước, chen vào một lần thủ; bởi vì hấn nhìn thấy Tạ Cô Hồng lần thứ nhất như thiểm điện xuất thủ, liền hoàn toàn bỏ đi ý nghĩ này, đến mức từ đầu tới đuôi phảng phất hấn căn bản không ở tại chỗ, tuy nhiên đến lúc này, hấn gặp Tạ Cô Hồng một đoàn người đi ra cửa viện, lúc này mới phi tốc tiến lên vừa đỡ Tần Hiếu Nghĩa cánh tay, nói: "Đại ca, người thế nào? Còn thấy được à, ta giúp người đẩy máu qua cung."

Nói chuyện, lão nhân này ngay cả so sánh nội lực, dùng ngón tay tại Tần Hiếu Nghĩa lòng mào Trùng Huyết liên tục nhào nặn theo, có thể tay trái dùng Tần Hiếu Nghĩa ngăn trở tầm mắt mọi người, tại tóc rậm rạp phù Bạch huyết, đưa ngón trở Vận Kinh bắn ra, Tần Hiếu Nghĩa bỗng nhiên một hồi, cuống họng phát ra "Ken két" thanh âm, phảng phất bị người bóp lấy cổ họng giống như, đi theo chớp mắt, ngắt đi. .

Tạ Cô Hồng một đoàn người ra Tần Gia Trang, Bạch chương quỹ ba người lẫn nhau nhìn xem, trên mặt đều lộ ra vui mừng, lần này nhà mình trang chủ tại một đám người trong võ lâm trước mặt đại phát thần uy, từ đầu đến cuối cũng là tay trái đối địch, lại cầm đối phương ép tới không có chút nào sức hoàn thủ, về sau trên giang hồ tất nhiên thanh danh đại chấn, với lại Tần Gia Trang lần này thật sự là ăn trọn gà bắt thành còn mất nắm gạo, nhóm người mình lợi ích chẳng những không có chút nào tổn thất, hơn nữa còn lợi nhuận rất nhiều, có thể nói làm được xinh đẹp. Ba người đồng đều cảm thán nói: "Ai! Chỉ tiếc ba vị Lão Huỳnh Đề nhìn không thấy, tuy nhiên Tần Lê tên này bị trang chủ bắt giữ, son trang con em cũng coi như năng lượng ra con giận này."

Tạ Cô Hồng cũng không nói lời nào, bên trên chính mình bốn còng xe ngựa "Thác Thác nắm" kích ba lần xe vách tường, liền bắt đầu một trống một hơi rèn luyện lên đan điền chân khí tới.

Đánh xe Triệu Cát khản giọng nghe thấy, cảm roi da lẳng không "Ba" hát lên, trong miệng kêu lớn: "Lọc cọc cọc cọc! Giá! ~ "

Từ Phong kéo xe thần tuần Bạch Đà, linh tính mười phần, cùng nhau dùng lực, cầm xe kéo vững vàng, vung ra bốn vó, dọc theo đường đất hướng về phía trước chạy tới.

Hậu phương đi theo là một cỗ song Mã Lạp thanh sắc xe ngựa, đánh xe chính là lần trước tới Tần Gia Trang tiễn đưa bái thiếp Mộc Phi, gặp Bạch chương quỹ ba người cảm trời gô Tần Lê áp lên xe ngựa về sau, hấn nhanh nhẹn cầm lôi kéo Lý Hiếu Cung ba người thi thể xe đẩy bọc tại phía sau xe ngựa, sau đó dùng một khối thanh sắc đại Bouguer tốt, đồng thời một mực cài chặt bốn góc, đi theo trở về phía trước, lấy tay nhấn một cái xe ngon ngon, thân thể ngồi lên, hắt ra roi da, hết lớn một tiếng: "Đắc nhì! Giá!" Đi theo Tạ Cô Hồng bốn còng xe ngựa, hướng về đường sông thôn tiến đến.

Dọc theo đường cảnh sắc cực đẹp, tuy nhiên khí trời lạnh lẽo, có thể trách thạch, Thanh Tùng, tiểu sơn các loại cảm phiền đại địa này tô điểm, như là để cho người ta hành tẩu đang vẽ quyền bên trong, ngẫu nhiên hươu bào, Tiểu Lộc, Sóc, Cô Lang các loại động vật thò đầu ra nhìn, liền đem cái này một Họa Quyền phụ trợ càng thêm linh động.

Tuy nhiên Tạ Cô Hồng không chút nào không có thương thức xinh đẹp như vậy phong quang, đây cũng không phải hấn không thích những này, mà chính là hấn căn bản không có thời gian, bởi vì hấn chỉ cần tại không có dừng chuyện trọng đại thì cho dù là nghe cấp dưới báo cáo, nội công tu luyện cũng

chưa từng dừng lại chỉ chốc lát. Hắn cho rằng người cả đời này rất ngắn, người thương thức cái gì tốt đẹp, liền sẽ mất đi một cái khác chút người quan tâm đồ vật, ti như lúc luyện công ở giữa; mà nếu như người càng không ngừng luyện công, cầm võ công luyện được đăng phong tạo cực, này tất nhiên cũng sẽ mất đi thương thức một chút mỹ lệ sự vật cơ hội.

Mà đối với Tạ Cô Hồng dạng này luyện công cuồng nhân tới nói, võ công tiến bộ mới là có thể nhất để cho hắn khoái lạc, cảm giác mình công lực càng lúc càng cao, hắn liền càng lúc càng nhanh đề, nếu như công lực không tăng, cho dù là cũng không có ngã lui duy trì bình thường lời nói, Tạ Cô Hồng đều sẽ hung hăng trách cứ chính mình, cảm thời gian lãng phí hết.

Bởi vậy Tạ Cô Hồng sinh hoạt, trừ xử lý sơn trang công việc, phái người bốn phía thu thập một chút trọng bảo bên ngoài, tất cả thời gian đều dùng tới luyện công. Mà tại gần nhất cái này một tháng kể tiếp, thủ hạ người cũng là cho hắn đệ trình không ít cùng trân quý vật, cái gì Long Tuyền bảo kiếm, Đường hoành đao, rùa dụ áo, Thiên Tâm Miên Giáp loại hình, tuy nhiên những vật này, đi qua Tạ Cô Hồng đụng vào, cảm giác hết thảy không phải mình cần tìm kiếm thần bí đồ vật, mà hắn cũng kỳ càng suy nghĩ một phen, phát giác như thế tìm xuống dưới không khác mò kim đáy biển, một phương diện để cho thủ hạ người tiếp tục thu thập một chút vật trân quý, một phương diện khác thì là chính mình cần lưu ý một chút người trong võ lâm, mà cái này thần bí đồ vật, không chừng liền rơi vào những người này trên thân.

Lại thêm hắn hiện tại thân công lại thân thể, cũng sẽ không bài xích tiếp xúc người trong võ lâm, là nên mới có hắn đến bên này nhét chỗ một hàng. Cũng đúng lúc cảm nơi đây Lê Hoa đường công việc xử lý thanh.

Chờ đợi trở lại đường sông thôn, Tạ Cô Hồng trực tiếp phân phó Bạch chương quý cầm Tần Lễ tiểu tử này giao cho Lý Hiếu Cung ba nhà người xử trí, lại dặn dò phái người hướng về Bắc Địa chỗ sâu tìm hiểu Lý Tâm Hoan tin tức, chính mình liền muốn trở về phòng tiếp tục luyện công, tuy nhiên không đợi hắn vào nhà, trong thôn một tên sơn trang con em bỗng nhiên chạy tới, giống như Bạch chương quý nói vài lời, cái sau liên tục gật đầu, tiếp nhận một tấm thiệp mời. Chờ đợi tên này sơn trang con em sau khi đi, Bạch chương quý đi tới, nói ra: "Trang chủ, chúng ta đi Tần Gia Trang trong khoảng thời gian này, vạn sinh vườn Thiếu Chủ, Trương Thừa huân truyền đạt bái thiệp." Nói chuyện, cầm trong tay đồ vật truyền đạt.

Tạ Cô Hồng duỗi tay trái tiếp nhận, gấp thiệp mời ước bốn ngón tay bao quát, một đâm trường, thượng diện vẽ lấy một thót táo hồng sắc tuần mã, mở ra nhìn lên, bên trên viết: "Vạn sinh vườn Trương Thừa huân, khấu đầu tiếp Bạch Đà Sơn Tạ trang chủ ở trước mặt, quý sơn trang Bạch Đà chính là Hoàng Mạc thần vật, nhìn bán tẻ vườn trăm phong, kính xin Tạ trang chủ cho phép."

Chú thích: "Các huynh đệ, ban đêm còn có một canh, có thể hay không cho chút mặt mũi, tới điểm phiếu phiếu thôi, cá mập ở chỗ này bái tạ! Không thu gom mời sưu tầm một chút, vô cùng cảm kích!"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Tiến bộ dũng mãnh

Tạ Cô Hồng xem hết, ngẩng đầu lên nói: "Đưa thiệp mời người đâu?"

Bạch chương quý nói: "Đã an bài tại cửa thôn lão Từ gia nghỉ ngơi."

Tạ Cô Hồng nói ". Mang ta đi người thư phòng."

Bạch chương quý nói: "Đứng." Dẫn nhà mình trang chủ, hướng phía trước phương khóa viện mà đi, về sau phía bên phải chệch nhất chuyển, tiến vào một gian nhà.

Tạ Cô Hồng trở ra phát hiện, thư phòng này ngược lại là không có cách nào cùng mình tại Bạch Đà Sơn thư phòng so sánh, nhưng cũng không nhỏ, dùng hắn Bồn Nguyên Thế Giới phép tính, năng lượng có gần chừng ba mươi mét vuông, một mặt treo trên tường là một chút binh khí, như bảo kiếm, trường thương loại hình, còn lại ba mặt tất cả đều là giá sách. Tuy nhiên bên trong gần nửa số để đặt, chính là Bạch Đà Sơn tại Nộn Giang thành cùng hoa Giang Thành hai địa phương sinh ý sổ sách. Là lấy cái này thuộc về cơ yếu trọng địa, mà Bạch chương quý nhà, tại toàn bộ thôn làng chính giữa, bốn phía tất cả đều là sơn trang con em hoặc là gia quyến, lại thêm Tả Hữu Tướng lân cận, chính là nơi đây sơn trang Võ Đường Bạch lão tam cùng ngũ Từ Dương hai nhà tử, cho nên thủ vệ công tác, cũng là có phân hợp ngoài lồng trong chặt phurong lược.

Tạ Cô Hồng đi vào bàn đọc sách hậu phương, ở phía trên cầm lấy một tấm Lê Hoa mộc làm hơi mỏng thiệp mời, lại tiếp tục cầm lấy Bút Long, dính dính Bạch chương quý mài mực, dùng Tiểu Giai nhất bút nhất hoạ ở phía trên viết: "Bạch Đà Sơn Tạ Cô Hồng, bái lĩnh vạn sinh vườn Trương thiếu đồng hậu ái, sớm nghe người ta Vân, Trương thiếu đồng chính là bên trong tám Nghĩa Hành 5, võ công đức hạnh đều thuộc về thượng phẩm, sớm muốn kết giao, làm sao Tệ Nhân sống Côn Lôn, vô duyên nhìn thấy, hôm nay đến tin tức, vui vô cùng, tệ sơn trang tùy thời hoan nghênh Trương thiếu đồng đại giá, một thường tiểu huynh mong muốn."

Tạ Cô Hồng chính là như vậy người, chỉ cần người khác khách khí với hần, hần cũng nhất định so người khác càng khách khí, cứ như vậy hai đi, nói không chính xác liền sẽ đưa trước mấy cái hảo bằng hữu, người ta Trương Thừa huân theo vô lâm quy củ đưa bài thiếp, còn mở miệng một tiếng bài bên trên Tạ trang chủ. Minh cũng phải có qua có lại không phải.

Lần nữa xem biến hồi thiếp, cầm giao cho Bạch chương quỹ nói: "Giao cho đối phương đưa thiếp mời người, mặt khác cỡ nào khen thưởng mấy lượng bạc."

Bạch chương quỹ tiếp nhận thiếp mời, nói ra: "Minh bạch, ta hiện tại liền đi."

"Chờ một chút." Tạ Cô Hồng gọi lại hần, cầm lấy một bản sổ sách, lật xem một phen, nói: "Chúng ta hoa sông công trận Bạch Đà tháng trước kiểm số, còn có 1,302 phong, hiện tại thế nào?"

Bạch chương quỹ bấm đốt ngón tay, tính toán, trả lời: "Không có số không bán, gần nhất một cái Hồ Thương mua mười phong, còn có mấy cái thương đội liền họp mua 20 phong."

Tạ Cô Hồng gật đầu nói: "Loại công còn có bao nhiêu?"

Bạch chương quỹ nói: "Vừa qua khỏi trăm phong, tuy nhiên gần nhất lại xảy ra dưới hai mươi mấy phong, bên trong có thể làm loại công, có mười một phong."

Tạ Cô Hồng nói: "Ta biết, người mà lại trở về Thiếp Ba."

Bạch chương quỹ khom người thì lễ, lui ra ngoài. Tạ Cô Hồng trong thư phòng đi dạo hai vòng, uống chén nước, trong lòng âm thầm hồi tưởng nói: "Cái này bên trong tám nghĩa, kết cục cuối cùng tựa như đều bị Kim Tiền Bang người khô rơi, vô công coi như còn có thể, nhưng làm người lại cực nặng nghĩa khí. Nếu như muốn kết giao bằng hữu, đến là nhất đẳng đối tượng."

Trong lòng hạ quyết tâm, Tạ Cô Hồng quay người ra cửa thư phòng, đi vào đằng sau đình viện bên trong, lần nữa tu luyện lên Cấp Mô Công, bất quá lần này hần chỉ là tu luyện tới lúc chạng vạng tối, liền đứng dậy, bày cái Khôi Thủ Thức.

Hồi hồi tưởng một lần Linh Xà Quyền khẩu quyết Bí Yếu, hai tay bỗng nhiên lắc một cái, tựa như nhuyển tiên tương tự, trên không trung phi vũ xuyên hoa, khi thì tấn mãnh, như rắn độc săn mồi, khi thì mê mang chậm chạp, để cho người ta không phân rõ xuất kích chân chính phương hướng.

Tạ Cô Hồng càng luyện cảm giác càng quen, hào hứng lúc đến hần cũng không câu nệ tại chiêu thức, hai tay tùy ý xuất kích, tuy nhiên bị hần kết nối chiêu thức gấp gheh cũng không liên tục, có khi còn phé thật lớn khí lực cần từ đầu đánh qua, nhưng hần vẫn như cũ làm theo ý mình, bởi vì hần biết, bất kỳ cái gì võ công giỏi cũng là Thủ Đồ Đồng Quy, chiêu là chết, người nhưng là sống, bởi vậy hần ngược lại cảm giác dạng này bắt đầu luyện, càng thêm sáng khoái. Trong lúc nhất thời một chiêu song rắn cùng múa, phía dưới theo sát lấy liền ngay cả lấy Thần Đà Tuyết Sơn Chương Đạp Tuyết mà đi. Lúc thì làm chiêu Thấu Cốt Đà Huyết pháp luật xương mu bàn chân thấu bốn huyết, tiếp theo thủ lại tiếp tục biến thành Linh Xà Quyền Độc Long quần thân.

Lần này võ công tu luyện, thắng bị hần luyện đến nửa đêm vừa rồi thu công, sau đó Tạ Cô Hồng tự mình động thủ đánh chút nước, đơn giản tắm rửa, quơ lấy Xà Trọng trở lại phòng ngủ, lúc này mới tựa như cái Đại Cấp Mô, nằm ở trên giường, không lâu sau công phu, hần ngực cổ họng ở giữa liền phát ra một trận "Ừ ừ, ừ ừ" tiếng lâm lâm.

Ngày thứ hai, Kim Kê tờ mờ sáng thì Tạ Cô Hồng chỉ cảm thấy một thân nhanh nhẹn rời giường, son trang con em cho hần đánh tới rửa mặt dùng nước cùng một chút sớm một chút. Hần rửa mặt ăn uống xong, lại chạy đến trong viện bắt đầu luyện lên Cấp Mô Công cùng Linh Xà Trọng Pháp.

Hần chỉ cảm thấy chính mình nội lực, từ khi Nghịch Luyện Cửu Âm, đảo ngược kinh mạch về sau, liền càng ngày càng mạnh, phảng phất vô cùng vô tận, bao giờ cũng không tại tăng trưởng, có thể cho dù là dạng này, thân thể mình đều không có chút nào gấp được cái gì truyền thuyết bên trong bình cảnh, bất quá hần ngược lại là cũng suy nghĩ một phen, cảm giác cái này cùng chính mình tiến vào này phương thế giới phương thức có quan hệ, tuy nhiên thân thể có thể tiếp nhận nhanh như vậy công lực tăng trưởng, cũng là một chuyện tốt, là lấy hần cũng liền thả lỏng trong lòng.

Sắp đến giữa trưa, Bạch chương quỹ lại tìm đến hần, bất quá hần trong tay còn bung tới một cái khay, là cho Tạ Cô Hồng tự mình đưa cơm tới. Tạ Cô Hồng gọi hần cầm cơm canh bắt đầu vào phòng, chính mình muốn ăn thời điểm tự nhiên sẽ đi.

Bạch chương quỹ theo phân phó, cầm thực vật đưa vào Tạ Cô Hồng phòng ngủ trên bàn, lại tiếp tục đi ra, nói: "Trang chủ, này vạn sinh vườn Trương thiếu đồng phái người truyền đến miệng tin tức."

Luyện công nếm đến ngon ngọt Tạ Cô Hồng, vốn định lập tức luyện thêm, nghe thấy lời ấy, quay đầu nói: "Nói cái gì?"

Bạch chương quỹ nói: "Truyền miệng tin tức người nói: Ngày mai buổi trưa trước, Trương Thừa huân tất nhiên đến nhà bài kiến Tạ trang chủ, một lần Thần Giao tình, hai nhìn đồng mưu một say, ba nguyện vọng vạn sinh vườn cùng Bạch Đà Sơn Trang sinh ý cùng có lợi. Ha ha, tiểu nhân xem cái này Thiếu Chủ, người ngược lại là khách khí vô cùng."

Tạ Cô Hồng gật gật đầu, trong lòng cũng đồng ý hần thuyết pháp, nói: "Khen thưởng truyền tin người năm lượng bạc, để cho quay về ta miệng tin tức, liền nói Bạch Đà Sơn trên dưới tất nhiên quét dọn giường chiếu mà đối đãi, xin đợi Trương thiếu đồng đại giá."

Bạch chương quỹ nói: "Vâng, thuộc hạ cái này đi." Quay người xuất viện từ.

Mà hần sau khi đi, Tạ Cô Hồng thì là lần nữa tu luyện lên Cấp Mô Công, mãi cho đến ban đêm, lúc này mới trở về phòng nằm lý ở trên giường: "Ừ ừ, ừ ừ." Khò khè đứng lên.

Ngày thứ hai, hần sớm liền đứng dậy, cũng không ăn điểm tâm, đi vào trong sân, liền bắt đầu luyện lên Thần Đà Tuyết Sơn Chưởng, ước chừng hơn hai canh giờ về sau, Tạ Cô Hồng hai tay về cung, thu công lực, nhìn xem canh giờ, đã tới gần giữa trưa, trở lại chính mình trong phòng, gọi người đánh tới mấy thùng nước, cho toàn thân trên dưới sạch sẽ tắm rửa, về sau lau khô thân thể, một lần nữa đổi một thân màu xanh nhạt gấm mặt trường bào, trong tay nắm lấy Xà Trọng đi ra sân nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: An vui công tử

Đến đường sông thôn phía trước, mạng hần lão Từ gia cầm cửa thôn tu kiến sơn môn mở, liền cùng Bạch chương quý, Võ Đường Bạch lão tam cùng ngũ Từ Dương, ba người cùng một chỗ tại lão Từ gia chờ lấy Trương Thừa huân đến.

Hần thời gian quên cũng đứng, không có quá dài thời gian, liền nghe cửa thôn phía dưới ruộng dốc, truyền đến "Bạc bạc bạc khen" đội kỵ mã thanh âm, ngừng đầu lên nói: "Đến, theo ta ra ngoài đón lấy." Dứt lời, đứng dậy từ người gác cổng bên trong đi tới, Bạch chương quý cùng ngũ Từ Dương, Bạch lão tam cũng theo sát sau khi.

Tạ Cô Hồng ba người đi ra cửa thôn sơn môn, đi xuống nhìn lại, chỉ gặp dưới sườn núi một cái hơn mười người đội kỵ mã, chính là dọc theo tại lấy tu kiến tốt đường núi đi lên đi tới, mỗi người cũng là một mình song lập tức.

Lên tới giữa sườn núi, Tạ Cô Hồng vận dụng hết thị lực, nhìn chăm chú quan sát, chỉ gặp đi tại đội kỵ mã phía trước nhất là một cái mười tám, chín tuổi thanh niên, ăn mặc một thân màu xanh ngọc gấm mặt Trường Sam, hất lên hắc sắc áo khoác, cười tại một thót tuấn mã màu trắng phía trên.

Người này dáng dấp vô cùng tốt, mặt trắng không râu, riêng là ngồi ở trên ngựa cảm giác, liền tựa như tùy ý ngồi dựa vào nhà mình Xích Đu bên trong, hiển thị rõ công tử ca an vui thái độ.

Chờ đợi đội kỵ mã đến Bán Sơn, cái này công tử trẻ tuổi hướng phía giữa không trung vùng cánh tay một cái, phía sau hần đội ngũ nhất thời dừng lại, liền phảng phất cái này dừng lại, diễn luyện hàng trăm hàng ngàn lần. Hần phiến chân từ trên ngựa nhảy xuống, trong tay dây cương giao cho bên cạnh một tên tiêu nhị, nói: "Chúng ta xuống ngựa, đi lên." Dứt lời, tiếp tục hướng phía trên núi bước đi. Phía sau hần tầm mười tên kỵ sĩ, cũng nhao nhao xuống ngựa, chỉ là lấy tay lôi kéo dây cương, đi bộ mà lên.

Chờ đợi không đợi đến cửa thôn sơn môn, công tử này hai tay ôm quyền, hướng phía cửa chính đứng vững bốn người phương hướng chấp tay thi lễ, nói: "Thế nhưng là Tạ trang chủ ở trước mặt a?"

Tạ Cô Hồng cũng chấp tay đáp lễ, nói: "Chính là tại hạ, các hạ chính là vận sinh vườn Trương thiếu đông a?"

"Không dám cực khổ Tạ trang chủ xin hỏi." Trương Thừa huân nói ra: "Tệ Nhân chính là Trương Thừa huân."

Mấy câu công phu, Trương Thừa huân cùng hần đội kỵ mã đã đi tới, Tạ Cô Hồng cười ha ha một tiếng, nói: "Hôm nay mới nhìn thấy hiền đệ, tiểu huynh cuối cùng đạt được ước muốn, hiện đã chuẩn bị đầy đủ mấy bàn đơn sơ tửu thủy, kính xin hiền đệ đến dự, thật tốt cùng tiểu huynh bắt chuyện bắt chuyện mới là."

Trương Thừa huân cười nói: "Sao dám, sao dám, Tạ đại ca đối đãi với ta như thế, tiểu đệ sao dám cự tuyệt."

Tạ Cô Hồng nện bước không nhẹ không nặng bước chân, đi mấy bước, xoay tay lại lên núi trong môn bãi xuống, cười nói: "Chỉ là không biết hiền đệ tửu lượng như thế nào? Tiểu huynh đã rất nhiều năm không có địch thủ." Nói chuyện, cùng Trương Thừa huân cầm tay mà đi, hướng phía trong trang đi đến.

Trương Thừa huân nghe thấy lời ấy, cũng cười to nói: "Ồ? Trùng hợp, nhận huân chính là bên trong nổi danh tửu nhường gói com, lúc này cuối cùng năng lượng rộng mở bụng túi, chỉ tiếc Tạ đại ca sinh ra từ Bạch Đà Sơn mỹ tửu, phải tao ương." Nói chuyện, tâm đạo: "Cái này Tạ Cô Hồng thật sự là thú vị, nguyên lai tưởng rằng trước khi đến nghe nói hần uy nghiêm cực nặng, bất thông tình lý, hiện tại xem ra này lời đồn cũng không thể tin hết."

Tạ Cô Hồng nói: "Từ xưa đến nay, chính là anh hùng phối mỹ nhân, cái này mỹ tửu a, tự nhiên cũng phải phối ta hai người này đôi Tửu Quý mới tốt."

Trương Thừa huân lần nữa cười nói: "Không sai, không sai, tiểu đệ chính là cái này tửu quý."

"Ồ?" Tạ Cô Hồng bất thành lĩnh trở nên cực nghiêm túc, quay mặt nói: "Chẳng lẽ cũng cùng tiểu huynh, gặp tửu tất nhiên uống, gặp uống tất nhiên say, gặp say tất nhiên nôn, gặp nôn tất nhiên ngủ sao?"

Trương Thừa huân phượng bắt đầu, thấy một lần Tạ Cô Hồng trở mặt, trong lòng giật mình, phảng phất không khí đều muốn lạnh hơn một chút, có thể đi theo nghe xong hắn nói thú vị, rõ ràng cho thấy tự giễu nói như vậy, nhất thời thoải mái cười to, nói: "Ha-Ha, Ha-Ha! Tạ đại ca nói thú vị cực kỳ, tiểu đệ không dám cùng đại ca so sánh, nhưng hôm nay cũng nhất định liều mình tiếp quân tử."

Bạch chương quỹ bọn người làm việc lưu loát, đã sớm để cho trong thôn nhà bếp chuẩn bị mấy trên bàn các loại tiệc rượu, đồng thời trực tiếp mang theo đi theo Trương Thừa huân tới ban một tiểu nhị, tiến đến ăn tịch. Tạ Cô Hồng phân phó ngũ Tử Dương, nói: "Nâng cốc trên ghế đến ta nội viện đến, tại nhắc vài hũ trước đây ít năm lưu giữ xuống dưới đất Lê Hoa tửu, ta muốn cùng Trương hiền đệ đồng mưu một say."

Ngũ Tử Dương nghe vậy, nói: "Vâng, tiểu nhân cái này đi làm." Dứt lời, hướng phía bên phải sân nhỏ đi.

Tạ Cô Hồng mang theo Trương Thừa huân, hai người luôn luôn tới đạo nội viện trong phòng, lúc này mới ngồi xuống, phút chốc, thịt rượu đã dâng đủ, Trương Thừa huân đặt ở trong mắt, trong lòng đối với Tạ Cô Hồng lại thêm một chút hảo cảm, tâm đạo: "Người này nhiệt tình ngay thẳng, lại không kém hơn ta chết đi ông đại ca."

Tại trên ghế, Tạ Cô Hồng cùng Trương Thừa huân đứng như vừa mới vào trang lúc nói, tửu đến chén làm, phút chốc Trương Thừa huân liền có hơi say rượu chỉ ý, Tạ Cô Hồng đối với cái này kém độ tửu, lại ai đến cũng không có cự tuyệt, hiển thị rõ Đại Hải Vô Lượng công phu. Chờ đợi tịch đến trung bàn, hai người lợi dụng, đại ca, hiền đệ xưng hô, đi sớm đằng trước họ tên.

Tạ Cô Hồng nói: "Hiền đệ, người ta mới quen đã thân, ngày mai ta liền gọi người chuẩn bị trăm phong tốt nhất Bạch Đà, để bọn hắn đưa về phủ Nam Dương vạn sinh vườn cũng là xong. Mà người cần phải tại ca ca tại đây ở thêm chút thời gian mới tốt."

Trương Thừa huân lúc này quả thật có chút nhiều, không đợi Tạ Cô Hồng nhường cho, liền chồm ba chén tửu, bùng lên một chén hướng phía Tạ Cô Hồng giơ lên, nói: "Đại ca mang ta tốt như vậy, tiểu đệ vốn không dám cùng nhau tửu, chỉ là qua chút thời gian, chính là tiểu đệ Kim Tử Ca Ngày Đại Hi, tiểu đệ vẫn phải chạy về phủ Nam Dương mới thành. Đại ca hậu nghĩa tiểu đệ thực sự không thể báo đáp, trước tiên ở tại đây tự phạt ba chén." Dứt lời, ngay cả làm ba chén, đánh cái tửu rồi.

Tạ Cô Hồng không có để cho hắn tự phạt, cũng bồi ba chén, nói: "Hiền đệ nói Kim Tử Ca, thế nhưng là bên trong tám nghĩa Kim Phong Bạch, Kim Tử Ca sao?"

Trương Thừa huân nói: "Chính là, ta cái này Tử Ca vì muốn tốt cho Nhân Cực, trong nhà là mở tiệm thuốc, tại phủ Nam Dương cũng là đại đại hữu danh."

Tạ Cô Hồng nói: "Huynh đệ người, chính là vì huynh tay chân, tất nhiên Kim Tử Ca đại hi ta biết được, có thể nào coi như thôi? Hiền đệ quay về thì mà lại mang đi hai thớt Bạch Đà, tam đại xe Lê Hoa tửu cùng trăm bộ Bạch Đà Lê Hoa cao, nhỏ nhỏ tình nghĩa vốn không dám ra tay, tạm thời cho là ta cho Kim Tử Ca chúc."

Trương Thừa huân sau khi nghe xong, trèo lên cảm tạ Cô Hồng đối với bằng hữu nghĩa khí hào sảng, mà hắn vốn là bên trong tám nghĩa một, làm người cực nặng tình nghĩa, gặp Tạ Cô Hồng như thế, trong lòng hảo cảm nhất thời gia tăng thật lớn, nói: "Ta mang Kim Tử Ca cảm ơn đại ca." Dứt lời, lần nữa ngay cả làm ba chén. Nhưng hắn lúc này vốn là đến lượng, cái này ba chén tửu mỗi lần bị hắn làm tiếp, chỉ cảm thấy một cổ tửu khí dâng lên, đầu tóc chìm, thân thể không bị không chế liền hướng về dưới mặt bàn vạch tới.

Tạ Cô Hồng vội vàng lấy tay đỡ lấy hắn, đem hắn đưa đến Nội Thất trên giường nằm xong, sau đó ra khỏi cửa phòng, gật đầu gọi lại một tên sơn trang con em, nói: "Trương hiền đệ uống say, hiện tại ta trong phòng nghỉ ngơi, phải người cầm tàn tịch yên lặng triệt hạ, không thể quấy rầy hắn, sau đó để cho người ta canh giữ ở gian ngoài, cẩn thận hầu hạ, chờ Trương hiền đệ tỉnh, liền tới Đông Suồng phòng thông báo ta."

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Đệ thập nhị chương thiên cổ danh kiếm

Giả danh xuyên trứ thanh y sơn trang tử đệ, đạo: "Thị." Thuyết bải, tiện án chiếu phân phù khứ.

Tạ cô hồng lai đảo đông khóa viện, khán khán thiên sắc, dĩ kinh đảo thân thi, tha hòa trương thừa huân lưỡng nhân cật tửu, tức tức hữu lưỡng cá bán thi thân, hoá thành tha bản nguyên thể giới thuyết pháp, tự thị ngũ cá lai tiểu thi, khả vị tửu tức phạm bão. Bất quá tha bất cảm giải đãi, trực tiếp tại viện tửu nội, khai thủy thao luyện khởi cấp mô công.

Đã bắt tri thị cật tử, đầu não hưng phấn, hựu hoặc giả thị huyết dịch lưu động gia khoái nguyên nhân, tạ cô hồng tại tu tập cấp mô công thì hậu, chích cảm giác bi tiền ta nhứt từ tiến độ hoàn yếu khoái ta, nhân thử tha luyện đắc canh gia hoan hỉ, bắt chích bắt giác gian thiên quang lộ xuất ngư đồ bạch sắc thái, tha giả tài khôi thân thu công, lai đáo trương thừa huân hựu tức chủ viện, tiểu tiểu tiến môn, nhứt danh phó nhân tại ngoại gian ốc căn mang triều tha hành lễ. Tạ cô hồng bải thủ chế chỉ, tiểu tiểu tiến nội ốc, khán khán y nhiên tại sàng thượng túy tửu hựu tức trương thừa huân, hựu thối xuất lai. Tái thứ phân phù na danh phó nhân, nhứt đán trương thừa huân tình, tiện lai cáo tri tự kỷ, chuyển thân xuất môn.

Tạ cô hồng nguyên tiên như oa ngư ba bàn luyện công tốc độ, đồ mỗi nhật căn gia luyện tập, nhi hiện hạ đắc đáo cải thiện, tha canh gia như thử, chân khả vị thị tuyệt đối ý nghĩa thượng luyện công cường nhân. Chích nhân tha kiên tín, nhân duy nhất năng bả ác trụ, tự thị căn phần nhị tự.

Nhân thử tha tái thứ khai thủy luyện khôi linh xà quyền pháp, giá nhất luyện tông thanh thân nhất trực đã đáo nhứt thượng trung thiên, phó nhân lai khiếu, thuyết thị trương công tử tình, phương tài thu công.

Tạ cô hồng song thủ họa hồ, phù vu đan điền, đạo khí quy nguyên hậu, phương đạo: "Ngã tri hiểu, lập khắc cấp trương hiền đệ chuẩn bị tinh tửu thang hòa cật thực, hoàn hữu tha hạ nhân dã mặc đãi mạn, ngã nhất hội tự khứ kiến tha."

Phó nhân đạo: "Thị." Chuyển thân khứ chuẩn bị.

Tạ cô hồng hồi đáo đông sương phòng, giản đan tẩy sấu nhất phiến, nhiên hậu tái thứ hoán nhất thân bạch thể trường sam. Tha tuy nhiên nhất dạ vị thủy, dẫn khước y nhiên tinh thân đầu tẩu, lai đáo chủ viện, hoàn vị đẳng tiến nhập phòng nội, chích kiến bạch chương quỹ cước bộ thông thông nhi lai, đáo cận tiền, mang đạo: "Trang chủ, ngoại diện hữu nhứt hòa nhân, lai đáo thôn khẩu sơn môn chi ngoại, khẩu khẩu thanh thanh thuyết, yếu cha môn giao xuất trương thừa huân."

Tạ cô hồng nghi đạo: "Ngã? Thị ta thập yêu nhân?"

Bạch chương quỹ đạo: "Thuyết thị tàng kiếm sơn trang, tiểu nhân văn tha môn thị thập yêu nguyên nhân, khước hựu bất khảng thuyết, thái độ mạn hoành vô lễ ngạn."

Tạ cô hồng điểm điểm đầu, thuyết đạo: "Nhĩ tha xuất khứ cáo tổ tha môn, tự thuyết trương thiếu đông hiện tại nãi thị ngã sơn trang quý khách, chính tại hựu tức, bất tiện kiến khách, nhứt hội ngã thân tự khứ ngoại diện kiến tha môn."

Bạch chương quỹ đạo: "Thị." Chuyển thân tái thứ cấp mang mang tẩu.

Tạ cô hồng phương tài thánh kiến tàng kiếm sơn trang, tâm trung tiện cật nhất kinh, chích thị tha hung hữu thành phủ, diện thượng khước bất lộ xuất bán điểm ngân tích.

Yếu tri đạo, giá tàng kiếm sơn trang tại vũ lâm trung khả thị đại đại hữu danh, trang chủ nãi thị tàng long lão nhân, nhi tàng long lão nhân vũ công cực cao, tinh tha hòa tích niên vũ lâm đệ nhất kiếm khách thiên sơn tuyệt ung tử tương giao mặc nghịch, nhi tuyệt ung tử hoàn tại tam niên tiền, thu tàng long lão nhân duy nhất nhĩ tử du long sinh vi đồ, khả vị thân thượng gia thân.

Hiện hạ như luận sơn trang quy mô, nhân số, tiền tài, tàng kiếm sơn trang đã hứa bị bắt quá tạ cô hồng cận ta niên bạo tạc thức tăng trưởng bạch đà sơn trang, khả như quả luận vũ nghệ, tạ cô hồng tự kỷ bất toán, sơn trang dư từ đệ tuy nhiên đã đa bán tập vũ, dẫn cơ bản đã chích thị nhất bình từ bất mãn, bán bình từ bất cảm hoảng đẳng hóa sắc.

Đãn tạ cô hồng thị cá ngộ đáo vấn đề tuyệt bất đào tị chủ, tỳ khí nhất thượng lai, tức tiện thị thiên vương lão tử hạ phạm dã cảm khứ bạt hạ kỷ căn hồ tu. Nhân thử tạ cô hồng tư khảo nhất phiến, hoàn bất tri đạo cụ thể thập yêu sự ni, khước dã một như hà hoảng trương, phản nhi mại trừ bất khinh bất trọng bộ tử, triều trừ ngoạ thất nhĩ khứ.

Bất quá hoàn một đẳng tha tiến môn ni, chích kiến trương thừa huân diện sắc trướng đắc thông hồng, tông ốc trung tẩu xuất lai, đạo: "Đại ca, ngã phương tại tại ốc nội đồ thánh kiến, tạ đại ca nhứt phiến thịnh tình, trương thừa huân dung hậu tái báo." Thuyết bải, khí cô cổ tự vãng ngoại tẩu.

Tạ cô hồng cước hạ điểm địa, dụng nãi thị tây độc khinh công tuyệt học, thuần tức thiên lý, đầu nhiên gian tiện lan tại viện môn chi xứ, đạo: "Hiền đệ kiện yêu động như thử đại can hòa, na tàng long sơn trang danh đầu biệt nhân phạ tha, ngã tạ cô hồng khước bất cụ tha, ngã phương tài dĩ kinh hòa bạch chương quỹ giao đại, nhĩ thị ngã sơn trang quý khách, hiền đệ nhĩ tự tại giá lý đãi trú, khán vi huynh bang nhĩ giải vi dã tiện thị."

Trương thừa huân khán tạ cô hồng thân pháp như thử tấn tiếp, bất do đắc cật nhất kinh, bất quá tha phương tài tại ốc nội tiện thánh đáo tạ cô hồng thuyết thoại, tâm trung tảo sinh cảm kích chi tình, phản nhi một tại ý giá ta tế tiết. Hiện tại kiến đối phương như thử thuyết pháp, tâm trung ám đạo: "Tạ đại ca nghĩa bạc văn thiên, ngã chích hòa tha tương xử nhứt thiên tiện bất tích như thử đản hộ vu ngã, ngã như tại ốc nội đoá trừ bất cảm kiến nhân, hoàn hữu thập yêu diện mục tổ na trung nguyên bát nghĩa chi nhất, hoàn hữu hà kiếm diện tại giang hồ trung kế tục hành tẩu, tức tiện thị liên nhân dã tổ bất thành."

Tương đáo giá lý, trương thừa huân, diện đài cảm kích, đạo: "Đại ca, thừa huân hòa nhĩ tương giao nhứt nhật, nhĩ tiện như thử nghĩa khí đãi ngã, tiểu đệ đẳng thử gian sự hậu, hoàn vọng tạ đại ca bất khí, nhận hạ tiểu đệ giá cá dị tính huynh đệ, khả hiện như kim na tàng long sơn trang xác thị bốn ngã nhĩ lai, ngã như nhượng huynh trưởng hộ tại ngã diện tiền, phản nhi hại huynh trưởng, khôi bất thị tổ na tàng đầu lộ vĩ tiểu nhân," thuyết bải, tiện yếu tại tạ cô hồng trắc diện thiêm quá.

Trương thừa huân giá nhất hạ nhân vi tâm cấp, bất do đắc dụng thượng vận sinh viên báo bộ, cước bộ cực khoái, khả tự tại tha cương cương yếu sát thân nhĩ quá chi thì, tạ cô hồng hữu thủ thủ tí phảng phật đột nhiên chi gian một cốt đầu, linh động dị thường bằng không hướng ngoại chuyển cá loan, nhất hạ ác tại trương thừa huân thủ tí chi thượng, hậu giả na lý hoàn thiêm quá khứ?

Tạ cô hồng nhất xúc tức thu, phóng khai thủ, bất kiêu bất táo phách phách trương thừa huân thủ tí, đạo: "Nhĩ ký nhiên khẳng nhận ngã tổ huỳnh trường, na nhĩ tự đương yếu thỉnh huỳnh trường nhất ngôn, tối khởi mã nhĩ đắc tương tiền nhân hậu quả cáo tổ vi huỳnh, nhĩ thuyết thị dã bất thị?"

Kiến tạ cô hồng ôn như thái sơn, thả bất tất bất từ, trương thừa huân tâm trung phản nhĩ tĩn hạ kỷ phân, hựu thỉnh đối phương như thử nhất thuyết, trương thừa huân chỉnh nhất chỉnh, điểm đầu đạo: "Huỳnh trường giáo huấn thị, huỳnh đệ xác thực năng chàng." Thuyết trứ thoại tòng hậu yêu xử trừu xuất nhất bả đoàn kiểm, triêu tạ cô hồng đệ quá.

Tạ cô hồng thân thủ tiếp quá lai, chích kiến giá bả đoàn kiểm bất đáo tam trát trường, nhan sắc ưu hắc, dạng thức cổ phác, tòng ngoại biểu tuyệt khán bất xuất tha hữu bán điểm trân quý chi xử, phản thủ hựu đệ hồi khứ, đạo: "Hiển đệ giá thị hà ý?"

Trương thừa huân tiếp quá, phục trương đoàn kiểm thu vu hậu yêu yêu ái chi nội, phảng phất tha thân thượng bán một hữu giá bả kiểm nhất bàn, đạo: "Đại ca khả tri giá bả kiểm khiêu thập yêu mạ?"

Tạ cô hồng điều điều đầu, đạo: "Thứ vi huỳnh nhân chuyết, bất tri thử kiểm hà danh."

Trương thừa huân đạo: "Giá bả kiểm nãi thị tích niên chuyên chư thứ vương liêu danh kiểm, ngư tràng kiểm."

Tạ cô hồng thỉnh bĩ, tự nhiên tri hiểu giá bả kiểm thị như hà đại danh; ngư tràng kiểm hựu khiêu ngư tàng kiểm, tích niên ngô quốc vương liêu thân phi bảo giáp, nhâm hà bình khí đồ nan thương tha thân, nhĩ thả tha thân biên thị vệ chúng đa, sở hữu nhân tiếp cận tha đồ nhu yếu suru thân, canh bất năng ái nhâm hà thiết khí cận thân. Công tử quang tức hậu lai hạp lư, nhất trực tướng sát vương liêu, khả tích tịnh vô bả ác, tiện tri tri một hữu động thủ, chỉ hậu danh thân ngũ tử tư tiện bả chuyên chư giới thiệu cấp công tử quang, công tử quang kiến chuyên chư kiểm thuật như thần, tiện đã tạo phong lợi dị thường đoàn kiểm cấp chuyên chư thứ sát chi dụng; nhĩ vương liêu tối ái cật ngư, tại nhất thứ yên thỉnh chi trung, chuyên chư tương giá bả đoàn kiểm tàng tại ngư phúc trung, tiếp cận vương liêu, tịnh nhất kiểm tiện bả sở tuyên bảo giáp động xuyên, cách sát vương liêu vu đương trảng, giá tài hữu hậu lai ngô vương hạp lư phách nghiệp.

Chích thỉnh trương thừa huân tiếp trứ đạo: "Tiểu đệ tại lai đại ca son trang chi tiền, kinh quá mạo son xích huyền thì, bình đáo nhất tính lâm hán tử tái mại nữ nhĩ hòa giá bả ngư trảng, kiến ngã khán quá khứ, tiện cao thanh khiêu nhượng đạo: Khán tuyệt thế danh kiểm, hoàn thỉnh thức hóa mĩ chủ tiền lai, phủ tắc vạn kim bất mại. Tiểu đệ kiến tha như thử nhất hãm, tâm trung tiện đại kỳ, thử thị giá nhân biên thượng hoàn hữu lánh nhất hỏa nhân, kiến tha nhượng nhượng hung, tương ngã dẫn lai, trung tiện hữu nhất nhân đại khiêu đạo: Nhĩ giá sát tài, giá bả kiểm phảng đảo thị chân tượng, na lý thị thập yêu thiên cổ danh kiểm, tương nhượng ngã môn thượng đương, chân thị hạt nhĩ cầu nhân. Thuyết trứ thoại, tiểu đệ tiện khán kiến tha sử cá nhân sắc, hòa dư nhân tác thế vãng bàng biên tẩu khứ, nhĩ thử thị tiểu đệ dã đáo cân tiền, tử tế khán khán, phát hiện giá bình đoàn kiểm na lý thị thập yêu phảng, chân chân tiện thị thiên cổ danh kiểm, ngư trảng kiểm. Tiểu đệ kiến giá bả kiểm, tâm trung hoan hỉ phi thường, nhĩ thoại bất thuyết trực tiếp tương tùy thân huê ái ngũ thiên lưỡng ngân phiếu hòa ngũ thập lưỡng kim tử cấp na nhân, giá hán tử tiếp quá tiền tài điểm điểm, đạo: Bất thác, khán nhĩ thị cá đồng hành, phủ tắc nhĩ tự thị tái xuất bách bội giới tiền, ngã dã thị bất mại. Thuyết trứ hoàn khí hồng hồng khán chi tiền na bang nhân nhất nhân, tiện ái trứ tha nữ nhĩ tẩu."

Thuyết đáo giá lý, trương thừa huân điều điều đầu, đạo: "Ai! Tương bất đáo giá bả kiểm cánh nhiên xuất giá yêu đại ma phiền." Dẫn tha chung cứu niên khinh khí thỉnh, bất khẳng đề đầu, phục hựu thuyết đạo: "Hậu lai na ta nhân khán kiểm bị ngã mĩ hạ, báo xuất danh đầu, thuyết tha môn thị tàng kiểm son trang, dẫn na hựu năng như hà? Kiểm thị ngã tiền mĩ, bất nguyện ý tự toán thị điểm vương hoa ngã, ngã dã thị bất cấp, tiện hòa chúng nhân kỳ thượng mĩ tẩu, giá ta nhân thân biên vô mĩ dã tiện bị ngã sủy diệu, khả một tương đáo tha môn cánh nhiên truy đáo đại ca giá lý, chân thị cấp đại ca bình thêm ma phiền, tiểu đệ chân thị. . . Chân thị vô địa tự dụng."

Tạ cô hồng tâm đạo: "Giá tân nhận lão đệ xác thực thị niên khinh khí thỉnh ta, bất quá son trang tiền nhất bộ phát triển đại vu nhất thiết, nhĩ thả ngã hoàn nhu yếu giá tiểu lão đệ bang ngã tại trung nguyên đã tham khả nghi thần bí vật phẩm, như kim ti giáp chi loại. Cương cương ngã thủ mặc ngư trảng kiểm, não trung tiện dĩ tri tha bất thị thần bí vật phẩm, khán khởi lai giả cá tiểu lão đệ, hoàn chân thị trị đắc tương giao."

Tạ cô hồng tâm trung đột nhiên chi gian nhất chỉnh, ám đạo: "Ngã bình thường hòa nhân tương giao nãi thị bản tâm, bản tính chi giao, chăm yêu kim thử khước như thử trọng lợi?" Tha tâm trung tự nhiên tương bất minh bạch, dẫn hoán canh gia thông minh bằng nhân dã thị tương bất minh bạch.

Nguyên lai, tha tự tòng đắc âu dương phong truyện thừa chi hậu, bất quang thị đối phương vũ học, liên tư tương hòa nhãn lực hoặc giả tâm trí đẳng đẳng đã khai thủy mạn mạn biến đắc hòa âu dương phong nhất dạng, như nhược bất nhiên tha cấp mô công chăm yêu khả năng hữu như thử chi tiến triển?

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13 : Lòng người ở giữa

Tuy nhiên Tạ Cô Hồng hẳn bản tính vô cùng cứng cỏi, lập tức liền sẽ phát hiện mình chỗ không ổn, thế là cảm trong lòng không tốt tư tưởng dứt bỏ, nói ra: "Huynh đệ lời này quả mức khách khí, nhưng Đại Trượng Phu cái kia vượt khó tiến lên, hiền đệ ngươi muốn đi ra ngoài gặp những Tàng Kiếm Sơn Trang đó người, vì huynh ngược lại đối với người nhìn với con mắt khác, đây chính là Đại Trượng Phu gây nên, mà vừa rồi vì huynh đã để thuộc hạ tiện thể nhắc, nói ta chắc chắn tự mình gặp bọn họ thấy một lần, cũng là có. Ta không thể nói mà Vô Tín, là bằng vào chúng ta huynh đệ lần này cùng đi ra gặp bọn hắn một chút, xem bọn hắn ý đồ đến như thế nào, mới quyết định."

Trương Thừa huân tâm đạo: "Tạ đại ca nói có lý, tất nhiên ta nhận dưới đại ca, liền cái kia cùng nhau đối mặt, nếu Tàng Kiếm Sơn Trang bọn chuột nhất đối với đại ca vô lý làm nhục, ta lại tuyệt đối cần xông vào trước nhất mặt." Nói ra: "Tốt, ta nghe đại ca, chúng ta cái này đi thôi."

Tạ Cô Hồng nói: "Thông thả, đợi ta lấy một vật." Hắn quay về đêm qua chính mình nghỉ ngơi Đông Suồng phòng, cầm đầu người Xà Trượng chép trong tay, lại tiếp tục quay lại, nói: "Tốt, huynh đệ chúng ta cùng nhau đi cửa thôn kiến thức một chút Tàng Kiếm Sơn Trang uy phong." Đi đầu ở phía trước xuất viện từ.

Trương Thừa huân theo sau, hai người tới cửa thôn, còn chưa gần sơn môn nơi, liền nghe có người lớn tiếng hô: "Nhà ta trang chủ nói, Trương thiếu đồng chính là ta sơn trang khách quý, các ngươi còn muốn xông vào hay sao?"

Nói lời này chính là Bạch chương quỹ, bên cạnh còn đi theo ngũ Tử Dương cùng Mộc Phi, ngoài ra còn có hơn mười tên mặc áo xanh sơn trang con em.

Mà tại bọn họ đối diện hơn mười bước bên ngoài, cũng có mười mấy người lẫn nhau giảng co, cầm đầu là một tên mười bảy, tám tuổi thiếu niên Kiếm Khách, hắn ăn mặc một bộ trường bào màu thiên thanh, bên hông lơ lửng bên trên cái lấy một cái hoa lệ trường kiếm, để cho người ta thấy một lần liền biết thanh kiếm này quý giá tuyệt đối là vô lâm hiếm thấy. Mà thiếu niên này hành vi điệu bộ cũng rất lão thành, chỉ là đứng ở trong đó, nghe bọn thủ hạ cùng đối phương dấy dưng, cũng không tham dự, khỏe mắt đuôi lông mày tài trí hơn người nhãn quang, lại lúc ẩn lúc hiện.

Tại bên cạnh hắn tả hữu, còn đi theo mười tám, chín cái ăn mặc trang phục người đàn ông, từng cái bấp thịt cầu tiếp, tay cầm trường kiếm, hiển nhiên cũng là người luyện võ.

Lúc này, một cái xách ngược trường kiếm mày rậm người đàn ông cười lạnh mấy tiếng, nói ra: "Bạch Đà Sơn Trang thật lớn uy phong, chẳng lẽ không có coi trọng chúng ta Tàng Kiếm Sơn Trang sao?"

Ngũ Tử Dương dò xét đối phương liếc một chút, nói: "Nhìn không coi trọng lại cùng việc này có cái gì liên quan? Nơi đây chính là chúng ta Bạch Đà Sơn Trang sở kiến đường sông thôn, cũng không phải là bọn ngươi Tàng Kiếm Sơn Trang, tất nhiên là muốn trông coi chúng ta quy củ."

Đối phương một cái môi mỏng người tiếp lời nói: "Các ngươi quy củ? Ha ha, thật sự là trò cười, chúng ta chỉ cần Trương Thừa huân đến đây, cùng các ngươi lại có quan hệ thế nào? Làm sao? Các ngươi Bạch Đà Sơn đây chính là thủ vô lâm quy củ, muốn chặn ngang Nhất Cương a?"

Bạch chương quỹ nói ra: "Các ngươi nói tới chúng ta mặc kệ, ta chỉ biết trang chủ phân phó, Trương thiếu đồng lúc này chính là khách nhân chúng ta. Cho dù dựa theo vô lâm quy củ, cũng không thể mặc cho các ngươi ở chỗ này gây hấn."

Nhưng vào lúc này, giữa sân mọi người chỉ cảm thấy vốn là Cực Lãnh không khí phảng phất đột nhiên lại lạnh một chút, đi theo một lớn một nhỏ hai cái Đạp Tuyết mà đi "A. . . À" tiếng bước chân truyền tới.

Tàng Kiếm Sơn Trang cầm đầu tên thiếu niên kia nghe tiếng, nhìn sang, chỉ gặp từ trong thôn đi tới hai người, bên trong một người ăn mặc màu xanh ngọc quần áo, chính là vượt lên trước chính mình một bước mua cá ruột kiếm cừu gia Trương Thừa huân. Mà ở bên cạnh hắn còn đi theo một cái năng lượng có hai mươi sáu, bảy tuổi cao lớn thanh niên, người này ăn mặc một bộ màu xanh nhạt trường bào, phảng phất cả người nửa điểm hạt bụi cũng không thể dính thân thể, trong tay nắm lấy một cây Tề Mi cao đáng sợ rắn trượng, Xà Trượng đỉnh đầu người kia đầu hai mắt lỗ thủng bên trong, còn có hai đầu ngân quang long lánh rắn độc lúc ẩn lúc hiện. Hắn liền như thế, nện bước không nhẹ không nặng, không che giấu chút nào nửa điểm âm thanh cước bộ, chậm rãi đi tới.

Tạ Cô Hồng đi tới gần, lạnh lùng quét quét gã thiếu niên này, bang bang nói: "Ngươi là người phương nào?"

Thiếu niên bên cạnh cái kia mày rậm người đàn ông nói ra: "Đây là chúng ta Tàng Kiếm. . ."

Không đợi hắn nói xong, Tạ Cô Hồng tay trái như thiểm điện nhô ra đi, mọi người chỉ nghe "Ba" một tiếng, này mày rậm người đàn ông nhất thời hướng về phải tuyền thân thể một cái lao đảo, té ngã trên đất, lại nhìn thì mọi người phát giác hắn má phải gò má sưng lên thật cao, ngay cả bờ hai bờ, đứng là không có đứng lên.

Tạ Cô Hồng ánh mắt vẫn như cũ nhìn chăm chăm tên thiếu niên kia, nói: "Ngươi nói ta đánh hắn đánh đúng hay không đúng?"

Thiếu niên bên người nhất bang người đàn ông, thấy đối phương vừa tới liền đưa tay thương tổn phe mình một người, nhất thời mặc kệ, nhao nhao liền muốn kéo ra trường kiếm cùng đối phương giao thủ; có thể thiếu niên kia bỗng nhiên khoát tay chặn lại, ngăn lại thuộc hạ mọi người, nói ra: "Thế nhưng là Tạ trang chủ a?"

Tạ Cô Hồng căn bản không trả lời phương hỏi, nói: "Thứ nhất, ngươi là người phương nào? Thứ hai, ta đánh hắn, đánh đúng hay không đúng?"

Trương Thừa huân ở một bên gặp, có chút trợn mắt hốc mồm, tâm đạo: "Nguyên lai Tạ đại ca uy nghiêm cực nặng lời đồn đúng là thật." Hắn vốn nghĩ đến tại đây, đối mặt mình Tàng Kiếm Sơn Trang mọi người, lấy toàn bộ nghĩa khí, có thể tiếc rằng Tạ Cô Hồng uy thế quá nặng, còn không đợi há miệng nói câu nào, cũng đã bắt đầu ép hỏi đối phương, Trương Thừa huân ngược lại không tốt tại lúc này nói xen vào.

Thiếu niên kia nghe thấy vấn đề này, trong lòng chính là giật mình, cũng may hắn là Danh Môn Chi Hậu, gặp qua không ít tràng diện, đến là không có bị Tạ Cô Hồng làm cho thất thố, chậm rãi nói: "Không sai! Chúng ta ở xa tới là khách, tất nhiên là muốn trước cho biết tên họ, tại hạ Tàng Kiếm Sơn Trang Du Long Sinh, gặp qua Tạ trang chủ. Đặt thủ hạ ta người vô tội nói xen vào, ngược lại là trước tiên mất lễ phép, xác thực cái kia phạt, nhưng hắn chính là ta Tàng Kiếm Sơn Trang người, cho dù là phải phạt, cũng nên là ta tự mình động thủ mới là."

Tạ Cô Hồng cười lạnh, nói: "Không kiêu ngạo không tự ti, người ngược lại là có mấy phần đảm lượng."

Du Long Sinh nói: "Tạ trang chủ quá khen, tất nhiên Trương Thừa huân lúc này đã đi ra, đó chính là ta cùng việc khác, không nhọc Tạ trang chủ nhúng tay."

Trương Thừa huân nghe vậy tiến lên một bước, trừng trừng mắt liền muốn cùng đối phương biện bạch, Tạ Cô Hồng hoành tiếp theo khoát tay, nói: "Hiện đệ chậm đã." Lại tiếp tục chuyển hướng Du Long Sinh nói: "Ta là người coi trọng nhất quy củ, người nói không tặc, đây cũng là người cùng ta đệ sự tình, có thể người chớ có vong, tiến vào cái sơn môn này, nơi đây chính là Bạch Đà Sơn, bất kỳ cái gì người đang làm việc trước đó trong lòng đều cần ghi nhớ một cái tiền đề, chính là muốn thủ hạ Bạch Đà Sơn quy củ. Việc này nếu như phát sinh ở nơi khác, ta tự sẽ không không thiên về, nhưng tại Bạch Đà Sơn, Trương hiện đệ sự tình, chính là chuyện ta."

Du Long Sinh cau mày nói: "Nói như vậy Tạ trang chủ là trời định lần này Hồn Thủy a?"

Tạ Cô Hồng vẫn như cũ không chút nào để ý, phối hợp nói ra: "Thứ nhất, người chưa ta đồng ý, liền tự tiện bước vào ta sơn môn hơn mười bước, niệm các người vi phạm lần đầu ta tạm thời vòng qua các người lần này, lần sau tái phạm, ta chắc chắn nghiêm trị không tha. Thứ hai, các người hiện tại liền lập tức lui ra ngoài, nếu không, tự tiện xông vào chúng ta Bạch Đà Sơn hậu quả, thuận tiện gọi du lịch Thiếu Trang Chủ biết được."

Còn không đợi Du Long Sinh trả lời, bên cạnh hắn một cái cầm trong tay Khoát Kiếm hán tử áo đen gào giận dữ một tiếng, rút kiếm liền cất bước tiến lên, cả giận nói: "Bạch Đà Sơn Trang khinh người quá đáng, chúng ta khi nào nhận qua như thế. . ."

Chú thích: "Các huynh đệ cho điểm phiếu đi, lẫn lộn bài tạ!"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Bồi thường

Tạ Cô Hồng căn bản không chờ hắn nói xong, tiến hành thân pháp, một cái lên xuống liền tới đến tay này cầm Khoát Kiếm người đàn ông trước mặt, tay trái một cái khẽ vuốt, tựa như Lạc Tuyết tung bay ở không trung, đứng đưa không ngừng, hán tử kia im miệng không nói, dẫn theo Khoát Kiếm đi lên chém tới, có thể Tạ Cô Hồng tay trái tung bay thâm thoát, hoàn toàn không có phương hướng, đánh tức nhận, thân thể cũng đi theo tránh trở lại, hoàn toàn không có xuất thủ.

Hán tử kia trong tay Khoát Kiếm cũng rất giống mê muội giống như đi theo tả hữu ngay cả tung bay, chính là điểm ấy thời gian, gia hỏa này chỉ cảm thấy má phải nóng bỏng đốt đau, đi theo thân thể cắt đứt quan hệ bay ra ngoài, phát ra "Rầm" một tiếng, vừa vụn vừa ngã vào sơn môn bên ngoài.

Du Long Sinh tay cầm chuỗi kiếm, cả giận nói: "Tạ trang chủ đây là ý gì?"

Tạ Cô Hồng nói: "Ta nói chuyện chưa từng hai lần, mười hơi ở giữa các người rời khỏi sơn môn."

Du Long Sinh khí hằm răng Cách Cách tấn công, nhưng hắn gặp Tạ Cô Hồng lần thứ nhất xuất thủ sau khi liền vô cùng kiêng kỵ, là lấy chậm chạp không có rút kiếm, Du Long Sinh gật đầu nói: "Tốt, Tạ trang chủ võ công cao cường, chúng ta không phải là địch thủ! Trương Thừa huân, cái kia thanh Ngự Tràng trước hết gửi ở trong tay người thi thể nào?" Nói xong lại không để ý tới, quay người mang theo thủ hạ Kiếm Sĩ ra cửa thôn sơn môn.

Gặp Du Long Sinh bọn người dọc theo xuống núi con đường mà đi, Trương Thừa huân tâm đạo: "Tạ đại ca đều là vì ta, mới không tiếc cùng Tàng Kiếm Sơn Trang trở mặt, tuy nhiên vừa rồi ta nếu tùy tiện chen vào nói, này ngược lại bác Tạ đại ca mặt mũi, ai! Trương Thừa huân a, Trương Thừa huân, nhân tình này người thế nhưng là thiếu lớn." Thờ dài, nói: "Đại ca không cần như thế, tiểu đệ nếu là không biết như thế nào tương báo."

Tạ Cô Hồng cười ha ha một tiếng, nói: "Người ta huynh đệ mới quen đã thân, nói chuyện phải là giao tình, nói gì tương báo nói một chút." Hướng phía Bạch chương quỹ bọn người khoát khoát tay, để cho thủ hạ người tản ra, lại nói: "Vừa rồi Du Long Sinh cái này tiểu nhi tức giận không nhỏ, nếu như hắn rời khỏi sơn môn mà không đi, ta cũng là không tốt đuổi đi hắn. Hiện nay hắn đi, huynh đệ rời đi lúc ngược lại thuận tiện không ít."

Trương Thừa huân nghe xong mới biết, nguyên lai Tạ Cô Hồng vừa rồi như thế uy nghiêm cường thế, đồng thời hùng hổ dọa người, đều là vì chính mình rời đi lúc miễn một phen phiền phức, trong lòng càng thêm cảm kích, trong lúc nhất thời ngược lại không biết như thế nào tại mở miệng nói chuyện.

Tạ Cô Hồng phảng phất biết hần suy nghĩ, vỗ vỗ cánh tay hần, nói: "Đi, chúng ta hôm nay tại nâng ly một phen, sau đó vì huynh liền để cho Bạch chương quỹ chuẩn bị trăm phong Bạch Đà, ngày mai hiến đệ rồi đi không muộn."

Trương Thừa huân lúc đầu hôm nay liền muốn lên đường trở về phủ Nam Dương, nhưng phát sinh việc này, chính mình cũng không thể chối từ Tạ đại ca ý đẹp, thế là gật đầu đáp ứng, hai người trở về Tạ Cô Hồng ở chỗ này chỗ ở, lại bày ra tiệc rượu, bắt đầu trào lên giao tình.

Trương Thừa huân lần này uống so hôm qua càng nhiều, nhưng vẫn như cũ không phải Tạ Cô Hồng địch thủ, không chờ đến tối liền đã say mềm, Tạ Cô Hồng kêu lên Bạch chương quỹ phái người vịn Trương Thừa huân đi nghỉ ngơi, lại gọi hần chuẩn bị kỹ càng trăm phong Bạch Đà, ngày mai chuyển giao cho Trương Thừa huân bọn người, mặt khác lại chuẩn bị hai đỉnh núi Bạch Đà, cùng một xe Lê Hoa tửu, cùng trăm thiệp liếu thương Bạch Đà Lê Hoa cao cho Kim Phong Bạch làm hạ lễ.

Về sau Tạ Cô Hồng đến đông khóa viện, bắt đầu luyện lên Cáp Mô Công, đến giờ Tý mới như Đại Cáp Mô tỉnh trở lại trên giường "Cô cô cô" ngủ đi.

Sáng sớm hôm sau, Trương Thừa huân đứng nhìn hôm qua say mềm, nhưng lên cũng rất sớm, đến đây giống như Tạ Cô Hồng cáo từ, cái sau quả thật luyện công cuồng nhân, mỗi thời mỗi khắc đều đang luyện công, nhưng gặp hần tới liền thu công lực, cười nói: "Làm sao? Hiến đệ sớm như vậy muốn đi sao?"

Trương Thừa huân gật đầu nói: "Đại ca đợi ta nếu là như tay chân, như không phải Kim Tử Ca Ngày Đại Hi, làm đệ đệ nhất định phải trình diện, ta chắc chắn cùng đại ca nhiều hơn ở chung mấy ngày, mong rằng đại ca chớ trách huynh đệ."

Tạ Cô Hồng nói: "Làm sao lại như vậy?" Nói chuyện, hai người cùng nhau xuất viện tử, gấp cửa ra vào Trương Thừa huân người đã bên ngoài đứng vững các loại, Bạch chương quỹ lúc này đi tới nói: "Trang chủ, ta đã dựa theo phân phó, cầm trăm phong Bạch Đà cùng hạ lễ chuẩn bị đầy đủ, lúc này đang tại cửa thôn sơn môn nơi chờ lấy."

Tạ Cô Hồng gật gật đầu, lại đem Trương Thừa huân đưa đến sơn môn bên ngoài, nói: "Hiến đệ đi đường cẩn thận, trở lại liền giống như Kim Tử Ca tiện thể nhắn, liền nói ta Tạ Cô Hồng vốn nên tự mình tiến đến chúc mừng, làm sao đoạn thời gian trước cùng Thiết Đàm chấn động bát phương Tản Hiếu Nghĩa phát sinh chút xung đột, tuy nhiên đã lắng lại, nhưng còn có chút cái đuôi không có xử lý sạch sẽ, nếu là không thể tiến đến, một chút lễ mọn mong rằng Kim Tử Ca chớ có ghét bỏ mới là."

Trương Thừa huân đứng nhìn cùng Tạ Cô Hồng tiếp xúc thời gian rất ngắn, nhưng đối với Tạ Cô Hồng lại cảm giác cấp thân cận, lúc này nghe hần nói như vậy, trong lòng càng là cảm động vô cùng, là lấy run giọng nói ra: "Tạ đại ca yên tâm, huynh đệ ta nhất định cảm lời này đưa đến, không riêng gì Kim Tử Ca, ta mấy cái kia ca ca cùng huynh đệ, nhất định đều nguyện ý cùng Tạ đại ca giao nhau."

Tạ Cô Hồng nói: "Huynh đệ thoải mái tinh thần, Ta tin tưởng chúng ta gặp lại ngày cũng sẽ không quá xa."

Nghe vậy, Trương Thừa huân vui vẻ nói: "Ồ? Tạ đại ca sẽ tới phủ Nam Dương a?"

Tạ Cô Hồng nói: "Đây là tự nhiên, chờ vì huynh Bạch Đà Sơn Trang cùng Tản Gia Trang sự tình đoạn, ta còn muốn đi bên trong, Lưỡng Xuyên các vùng một chuyến, hiến đệ còn không biết đi. Vì huynh ưa thích sưu tầm võ lâm trọng bảo, thường cách một đoạn thời gian liền sẽ đi trên giang hồ du lịch một phen, đến lúc đó huynh đệ chúng ta tự sẽ gặp nhau."

Trương Thừa huân mặt hồ thẹn sắc, nói ra: "Ai! Thì ra là thế! Nếu như không phải con cá này ruột kiếm muốn cho Kim Tử Ca làm hạ lễ lời nói, chính là đưa cho đại ca thì thế nào, hiện tại huynh đệ ta thật sự là hồ thẹn đã đến."

Tạ Cô Hồng nghe vậy cười to nói: "Ha-Ha, Ha-Ha! Huynh đệ đang nói cái gì lời nói đầu, người nhận ta làm ca ca, Kim Tử Ca chính là huynh đệ của ta, vì huynh há có thể muốn bảo bối này? Đây không phải là đoạt người chỗ thích a, chuyện như thế ta là tuyệt đối không thể làm."

Trương Thừa huân nói: "Là huynh đệ ta thất ngôn, đại ca chớ trách."

Hai người còn nói một hồi lâu lời nói, Trương Thừa huân mới ôm quyền nói: "Đại ca, tiểu đệ liền tại vạn sinh vườn chờ người đại giá quang lâm, tiểu đệ chính mình uống rượu so người bắt quả, nhưng đến lúc đó sẽ kêu lên hơn mấy vị huynh đệ cùng lên, đến lúc đó đại ca có thể chớ trách chúng ta lấy ít thắng nhiều mới là."

Tạ Cô Hồng cười nói: "Vì huynh lại có sợ gì? Tất nhiên lĩnh giáo một phen liền." Nói, hai người tới trước ngựa.

Trương Thừa huân trở mình lên ngựa nói tiếng: "Huynh đệ cáo từ, đại ca bảo trọng." Liền quay lại đầu ngựa, dẫn mọi người xuống núi sườn núi, lại tiếp tục hướng phía Tạ Cô Hồng vẫy tay, liền dọc theo đường núi đi.

Bạch chương quỹ nhìn xem Trương Thừa huân bọn người rồi đi, nói ra: "Trang chủ, Trương thiếu đông thù hạ cùng ta tính tiền thì quả thực là muốn nhiều trả cho ta các loại năm ngàn lượng bạc, ta từ chối bắt quả, liền nhận lấy."

Tạ Cô Hồng quay người lại, vừa đi vừa nói: "Nhận liền nhận, chờ sau đó lần ta đi vạn sinh vườn thì mang nhiều chút lễ vật là được."

Bạch chương quỹ nói: "Vâng, hôm qua trang chủ cùng Trương thiếu đông uống rượu, này Tản Gia Trang phái Phòng thu chi đến đây, ta liền không dám đánh nhiễu, là lấy dựa theo trang chủ phân phó, gọi hần bồi nửa năm dòng chảy, tổng mười chín Vạn Tam Thiên bốn trăm lượng bạc, lại thêm Lý Hiếu Cung chương quỹ mỗi nhà năm vạn lượng, hết thầy chính là 343,000 bốn trăm lượng."

Tạ Cô Hồng nghe vậy, chống Xà Trượng, lúc này nói ra một phen tới.

Chú thích: "Phiếu phiếu a! A ngao ngao! ! Cho ta đi! !"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Đệ thập ngũ chương thiết bút phán thiên hạ

Tạ cô hồng nan đắc hữu tiểu kiếm, đạo: "Giá tẩn gia trang đảo thị ma lợi."

Bạch chương quỹ tiểu đạo: "Tần hiểu nghĩa giá nhân khi nhuyển phạ ngành, kiến cha môn cường thể, tha tiện bỉ thủy đồ cần khoái."

Tạ cô hồng đạo: "Giá khiếu năng khuất năng thân, tha đảo dã toán thị cá nhân vật!" Đón đón tiếp đạo: "Lý hiểu cung chương quỹ đẳng tam gia gia quyền, mỗi gia các ngũ vạn lưỡng ngân tử, giá sự nhĩ lập khắc tịu bạn."

Bạch chương quỹ đạo: "Thị." Chuyển thân tiện án phân phù khứ. . .

Bình khí phổ, nãi vũ lâm đại trí giả, bách hiểu sinh dụng tam niên thì gian, hoa tẩn tâm tư dữ trí tuệ tổng kết xuất các đại giang hồ cao thủ. Nhất kinh công bố, kỳ hồ tiện bị sở hữu vũ lâm nhân sĩ sở nhận khả, chỉ sở dĩ thuyết thị "Kỷ hồ" na thị nhân vì tổng hữu bình khí phổ trung đại nhân vật, nhận vì tự kỷ bị bách hiểu sinh bài đề, khả tại ngoại nhân khán lai, bách hiểu sinh xác xác thực thực tổ đảo, tối hữu trí tuệ, tối hữu căn cứ tổng kết.

Khả trung bài tại đệ lục vị đại nhân vật, nhất song thiết bút phán thiên hạ yển hà đồ, tạ cô hồng khước vô luận như hà dã tường tượng bất đảo tự kỷ hội hòa tha tại giả dạng nhất cá địa phương, dĩ giả dạng nhất chủng phương thức tương ngộ, tịnh thả tạ cô hồng như thử uy nghiêm nhân vật, kiến đảo đối phương chi hậu, cánh nhiên thuyết xuất tha bản nguyên thể giới nhất cú hình dung từ: "Đậu bỉ!"

Một thác, tạ cô hồng tự thị giả dạng thuyết, như quả tha một hữu thoại bất thuyết nhị biến tập quán, nhất định hội tương giá cá hình dung từ tái cái cái, tối khởi mã năng cú cái canh gia thiệp thiết nhất ta: "Đại đậu bỉ!"

Vân sơn khách sạn, vị vu hà nam quy đức phủ, ninh lăng huyền tiến huyền chủ đạo thượng. Đương xử lý hoàn tẩn gia trang sự nghi, tiền vãng trung nguyên tâm hoa thần bí vật phẩm hạ lạc tạ cô hồng tiến nhập trung thì, tha lập khắc tiện phát hiện điểm nội nhất trương trác hậu, hữu nhất cá xuyên trứ cự miền áo nam nhân, giá cá gia hỏa trác thượng, hoàn bài nhất đối phán quan bút, chỉ sở dĩ tiền khán đảo tha, nhi bất thị dư khách nhân, thị nhân vì tịu tiện giá gia hỏa tọa tại đẳng tử thượng, đô bị tầm thường nhân trạm trứ, hoàn yếu cao thượng nhất điểm;

Giá tiểu tử kiến tạ cô hồng tiến lai, phảng phật nhãn tiền nhất lượng, lập khắc thân thủ nhất chỉ, đạo: "Ai, giá cá nã quải côn huynh đệ, quá lai thỉnh ngã chinh lưỡng chung bài."

Giá nhân chính thị nhất khai khẩu, tiện thị nhất cổ nùng nùng bắc địa khẩu âm, tịnh thả xưng hô tạ cô hồng na căn xà trượng vì quải côn. Tạ cô hồng phản nhi một hữu sinh khí, nhân vì giả thiên hạ gian vô lý chỉ nhân thậm đa, nhĩ năng đô quân đắc quá lai yêu? Khả kim thiên tạ cô hồng khước đại đại xuất hồ tùy đồng tiến ốc, phụ trách cấp tha căn xa triệu cát khánh sở liễu, tự kiến tạ cô hồng thỉnh kiến đối phương thuyết thoại, kính trực tẩu quá khứ, tọa tại na xuyên trứ cự miền áo chỉ nhân đối diện.

Điểm tiểu nhị nhãn lực thập túc, kiến tạ cô hồng xuyên đại bất phạm, tri đạo thị cá hữu tiền chủ, tiện khản tẩu kỳ bộ lai đảo trác tiền, dụng thủ trung bạch bố sát sát bản tự bất tồn tại nhâm hà hồi trần trác diện, đạo: "Giá vị đại gia, nhu yếu điểm thập yêu?"

Tự kiến tạ cô hồng phản nhi triêu trứ đối diện dương dương đầu, đạo: "Nhĩ nhu yếu thập yêu, cân tiểu nhị thuyết ba."

"Hắc hắc!" Giá xuyên trứ cự miền áo gia hỏa nhất tiểu, xả khai phá la nhất dạng tăng tử, đạo: "Tiên cấp ngã chinh đàn tử tử, giá cấp ngã tăng tử kiến! Yêu hảo a!" Chỉ hậu trác ma nhất phiên, tiếp đạo: "Đô hữu xá hảo thái hảo phạm, nhĩ tự khả kính thượng bài, phản chính giá vị gia hữu thị tiền, phạ xá ngoạn nhưng (ý)!"

Điểm tiểu nhị văn thỉnh thủ ngôn san tiểu nhất thanh, nhãn tình khán khán tạ cô hồng, đồng thì hoàn khái thấu lưỡng thanh, phảng phật tái đề tỉnh đối phương thập yêu.

Bất quá tạ cô hồng khước điểm điểm đầu, đạo: "Án tha thuyết thượng."

Điểm tiểu nhị tâm đạo: "Giá tiểu tử khả toán ngộ kiến cá oan đại đầu, hành a, khai điểm hoàn phạ đại đồ hán yêu?" Tâm trung phúc phi, diện thượng khước đại thượng tiểu, dụng liệu lượng tăng âm, khiếu đạo: "Mỹ tử nhất đàn, nã thủ thái ngũ đạo! " thuyết bãi, khứ triệu cát khánh cương cương lạc tọa

giác lạc.

Tạ cô hồng đạo: "Nhĩ khiêu thập yêu?"

Giá nhân nạo nạo đầu bì, đạo: "Hành bất canh danh, tọa bất cải tính, bản nhân yển hà đồ."

Tạ cô hồng thỉnh kiến tha như thử nhất thuyết hảo huyền một nhạc, đạo: "Yển hà đồ ngã thị tri đạo, như quả nhĩ thị ngã khẩu trung na nhân, chấm yêu hội một phạn tiền?"

"Xá xá ni?" Yển hà đồ trừng trứ đại nhân châu tử thuyết đạo: "Ngã hội một tiền? Giáo nhĩ trường trường kiến thức." Thuyết trứ thoại, tha nã khởi trác diện thượng nhất đối lượng ngân phán quan bút, thuyết đạo: "Khán kiến một? Giá ngoạn nhưng nãi thuần kim đã tạo, ngoại diện vi xá thị ngân sắc ni? Thị tấu nhất thập tam đạo ngân thủy, đồng một? Thuyết ngã một tiền?!"

Tạ cô hồng đạo: "Na nhất hội dụng tha phó trưởng."

Yển hà đồ nhất thỉnh, nhãn châu tử trừng đắc canh đại, đạo: "Bất thị, nhĩ trách hoàn lạc hoàn thi vãng hồi tọa ni? Giá yêu kiên sự mai bất mai thái?"

Tạ cô hồng đại tiểu đạo: "Ngã khả tòng một thuyết quá yếu thỉnh nhĩ."

Yển hà đồ trương trứ chủy, tử tế nhất tướng hoàn chân thị như thử, đón đón, kiểm thượng đãi tiểu, đạo: "Ai ngã thuyết, giá nhĩ khả bất giang hồ a, trách giá yêu bất giăng cứu ni." Thuyết trứ thoại, tao tao hậu não chúc, tiếp đạo: "Ngã giá phán quan bút tuy nhiên ngân trị tiền, dẫn dụng lai phó trưởng đa khả tích a, nhĩ hảo hảo trác ma trác ma."

Tạ cô hồng tâm trung ám tiểu bất dĩ: "Tự kỷ vấn đề hoàn nhượng ngã trác ma, giá gia hòa xác thực thị cá đậu bì."

Chính tại thử thị, điểm tiểu nhị thủ cước thập phân lợi lạc, tương nhất đàn đồ khang, lưỡng dạng lãnh bản đoan thượng lai, đạo: "Nhiệt thái mã thượng tựu hảo, nhất hội tiện lai."

Tạ cô hồng tùy thủ sủy xuất mai toái ngân, cấp điểm tiểu nhị đã thượng, tiểu nhị lập khác điểm đầu cấp yêu trí tạ nhất phiên, giá tài bào đảo hậu trừ thời thái khứ.

Tạ cô hồng đạo: "Yếu bất nhiên, nhĩ bả nhĩ giá đối bút cấp ngã, ngã tùy tiện cấp nhĩ điểm ngân tử đã tựu thị."

Yển hà đồ giáp khởi nhất khối tương nhục, vãng chủy lý tác, tam khẩu lưỡng khẩu tiện hạ đồ, đạo: "Nhĩ khả biệt xả độc tử, áp tương gia thập yếu thị cấp nhĩ, ngã dụng xá?" Thuyết bải, cấp tự kỷ châm oản tửu, nhất khẩu kiên, tiếp đạo: "Tái thuyết nhĩ đã bất hội dụng, tựu toán hội dụng đã một ngã dụng đắc hảo."

Tạ cô hồng đạo: "Giá thị tự nhiên. Khả ngã hi hoan thu tập vũ lâm trọng bảo, nhĩ giá đối phán quan bút, đã tại ngã thu tàng chi nội."

Yển hà đồ tái thứ yết hạ chủy lý cật thực, đạo: "Hò lộng thủy ni? Thượng quan kim hồng long phượng song hoàn nhĩ đã cảm yếu bải? Na ngoạn nhưng ngã đồ bất cảm yếu, tựu biệt thuyết nhĩ. Thiên ky bổng, na đại yên đại oa tử nhĩ đã cảm yếu bải, giá gia ngư nhượng nhĩ xuy cô dất cô dất!"

"Hắc hắc hắc." Tạ cô hồng tiểu kỹ thanh, tha phát hiện tự kỷ tại giá tiểu tử diện tiền, thực tại thị hữu điểm biệt bất trụ, đạo: "Thực giá ta đồ tại ngã thu tập phạm vi nội."

Yển hà đồ hát khẩu tửu, bả oản phóng hạ, bất tín tả đạo: "Sách sách sách! Nhĩ nã nhất cá ngã khán khán, lai lai lai, nhĩ nã nhất cá." Thuyết trứ thoại, tương tự kỷ nhất đối phán quan bút vãng trác tử trung gian thời thời.

Tạ cô hồng thân thủ tiện nã, giá nhất nã kỹ hồ khoái như thiểm điện, trát nhãn tiện mạc đảo phán quan bút biên. Khả yển hà đồ khẩu trung đại khiêu đạo: "Nhĩ hoàn chân nã a!" Thủ hạ nhất điểm bất mạn, đồng thi tham tí bàng nã quá khứ.

Tạ cô hồng thân thực chỉ nhất đạn, dư tử chỉ căn bản bất đình, kính tự vãng hạ nã khứ, yển hà đồ thủ oản phiên chuyển, tiểu chỉ nhất đãi, phán quan bút hảo tượng hoạt quá lai."Sưu" đạn khởi, trực tiếp tiện sao khởi nhất căn phán quan bút tại thử, khẩu trung liên đạo: "Ai, ngã tựu cân nhĩ tùy tiện thuyết thuyết, nhĩ hoàn chân hảo ý tư nã ngã đồng tây?"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Kim Cương Thiết Quả

Chỉ gặp Tạ Cô Hồng trong tay, chẳng biết lúc nào cũng cầm một cây Phán Quan Bút, cười nói: "Một người một nửa, vừa vặn ta cái này quản bút, với thanh toán."

Yến Hà Đồ miệng bên trong có chút phát khổ, hần lúc đầu gặp Tạ Cô Hồng ăn mặc cũng là một người có tiền, như dĩ vãng một dạng ưa thích ăn nhò ở đậu hần, liền gặt đầu gọi đối phương tới;

Hần tự nhiên năng với nhìn ra Tạ Cô Hồng là có võ công tại thân, có thể Yến Hà Đồ lại vụn vụn không nghĩ đến, đối phương võ công độ cao, lại có thể ở trước mặt mình, cướp đi một ống Phán Quan Bút;

Phải biết, chính mình từ năm tuổi liền chịu khổ cực luyện cái này Phán Quan Bút, trọn vẹn luyện hơn ba mươi năm, mà Tạ Cô Hồng thoát nhìn là dùng con rắn kia trượng, có thể ở trước mặt mình cân sức ngang tài, cướp đi bên trong một ống, phần này công phu có thể thực làm cho người bội phục, bởi vậy hần có chút trợn mắt hốc mồm nhìn đối phương, nửa ngày sau mới nói: "Ai, huynh đệ, bữa cơm này ta mời, này bút người tranh thủ thời gian cho ta, nếu là ở chỗ của người đặt, trong lòng ta run rẩy gấp."

Tạ Cô Hồng cười nói: "Người có tiền sao?"

"Lời nói này!" Yến Hà Đồ lần nữa giật ra phá la đồng dạng cuồng hòng, phảng phất muốn làm cho cả trong tiệm người đều biết hần có tiền một dạng, nói: "Ta khác không, tiền còn không có đúng vậy a, không nói gạt người, ta mấy ngày nay vì sao tổng đến khách sạn này ăn cơm, cũng là bởi vì ta muốn mua dưới nó, hiểu không?"

Hần nói "Ong ong" ồm ồm, phảng phất chuyện thật một dạng, nói tiếp: "Mình nói miệng không bằng chứng, cho người ngó ngó vàng ròng bạc trắng." Nói chuyện, lấy tay hướng trong ngực vừa sờ, lại thật xuất ra một cái Kim Nguyên Bảo đến "Đương" một tiếng ngồi xôm trên bàn, nói: "Bút tranh thủ thời gian cho ta, thông khoái nhì địa!"

Tạ Cô Hồng tay trái cầm bút, hướng trên bàn nhẹ nhàng vừa để xuống, lại nhìn cái viên kia Kim Nguyên Bảo dọc theo mặt bàn "Xùy" chèo thuyền qua đây, hần nắm ngón tay cũng đúng lúc buông ra, về cánh tay liền đem Nguyên Bảo vơ vét trong tay.

Yến Hà Đồ tại hần đối diện nháy a nháy a con mắt, có chút cười nhạt, nói: "Không phải, sao thế a? Biết nội công của người cao. Đều nói dùng Nguyên Bảo đổi ta bút, ta còn có thể xuất thủ đoạt tới làm sao?"

Tạ Cô Hồng nhìn xem Nguyên Bảo, phát hiện cái này mai Kim Nguyên Bảo một mặt, lại có một chỗ lõm chỉ ấn, lúc này nhũ nhũ mảy, nói: "Người đắc tội Thượng Quan Kim Hồng?"

Yến Hà Đồ toét miệng, nói: "Thiên hạ này ở giữa a, tổng có một ít người ưa thích Trang con độc nhất, cho là có hai cái hồngбет tiền, võ công chút cao, liền theo Thiên Vương lão từ giống như, ai cũng đến theo hần."

Tạ Cô Hồng đem Kim Nguyên Bảo xuôi theo mặt bàn vạch một cái, chính đến Yến Hà Đồ trước mặt, cái sau cũng không khiêm nhượng, đưa tay liền ôm vào trong lòng, nhìn xem Tạ Cô Hồng, lại "Xẹt" một ngụm rượu "Xoạch" một thanh thịt, chi rồi nói ra: "Người vẫn được, không Trang con độc nhất! Nhưng ta nói cho người a, có thể mau chóng rời đi cái này, liền mau chóng rời đi, miễn cho đến lúc đó tóe người một thân máu."

Tạ Cô Hồng lại bị hần chọc cho đề, hần cảm giác mình từ đi vào phương thế giới này, cho tới bây giờ liền từ đến không có như thế đề qua, là lấy hần đối cái này Yến Hà Đồ cực cảm thấy hứng thú, nói: "Ta bộ quần áo này rất đắt, ta như thế nào để máu tươi bên trên?"

Yến Hà Đồ thượng hạ quét quét, phát hiện đối phương y phục tài năng xác thực cực kỳ coi trọng, tuyệt đối là giá cả không ít, có chút hâm mộ, nói: "Ai ta nói, người có tiền như vậy, có thể hay không cùng ta rộng thoáng một thanh, bữa cơm này người mời không được sao?"

Tạ Cô Hồng nói: "Người ngược lại là nói một câu chuyện gì xảy ra, nói rõ, ta tự nhiên mời người."

Yến Hà Đồ nói: "Một tháng trước, cũng là một cái dùng gây chống gia hỏa, cùng ta Trang con độc nhất, nói để cho ta nhập bọn, cũng cho ta cái này mai Nguyên Bảo, biết ta vì sao không tốn nó sao? Bởi vì buổi tối hôm nay trước, ta lại muốn thân thủ trả lại hần, chính là muốn cho hần biết biết, ta không thích người nào cùng ta ô ô cận bã, khoa tay múa chân." Nói xong hần xoay mặt hét lớn: "Tiểu nhị, món ăn nóng thế nào còn không lên đâu? Nhanh nhẹn nhì!"

Đối phương mặc dù nói không ít bắc Tiếng địa phương, Tạ Cô Hồng vẫn là đại khái hiểu ý hần, nói ra: "Hần dụng binh khí là gây chống?"

Yến Hà Đồ nói: "Không sai, giống như người."

Tạ Cô Hồng lắc đầu, nói: "Người muốn làm hiểu rõ một chút, ta dùng là Xà Trượng, hần dụng binh khí cùng ta so sánh, tài năng gọi gây chống."

Yến Hà Đồ vô ý thức quét quét Xà Trượng, nói: "Người có biết ta nói là người nào a?"

Tạ Cô Hồng nói: "Kim Cương Thiết Quả, Gia Cát Cương."

Yến Hà Đồ gặt gặt đầu, nói ra: "Cũng là lão tiểu tử này. Làm sao? Người rất lợi hại chưởng mắt hần?"

Tạ Cô Hồng nói: "Cũng không phải! Tựa như trước đó nói, ta thích thu thập võ lâm trọng bảo, cái kia căn gây chống, ta miễn cưỡng cũng có thể vào mắt."

Yến Hà Đồ cười to, nói: "Ha-Ha, Ha-Ha! Là, là, ngươi là Bạch Đà Sơn Tây Ma, Tạ Cô Hồng"

Tạ Cô Hồng gật gật đầu, nói: "Ngươi dẫn ta đi xem hắc cây kia gây chống, bữa cơm này ta liền mời."

Yến Hà Đồ lớn một chút đầu, nói: "Đáp ứng ngươi chính là, bất quá điểm ấy đồ ăn cái kia có thể với?" Giải thích quay đầu kêu lên: "Tiểu nhị, món ăn nóng tranh thủ thời gian lại thêm ba đạo, muốn các ngươi đầu bếp thức ăn cầm tay a!"

Tiểu nhị hét lớn: "Thêm ba đạo sò trường món ăn nóng a! !" Giải thích, hắc đã sớm đem trước đó hai món ăn bung lên, nói: "Ngài hai vị chậm dùng, ta về phía sau đang thúc giục bên trên thúc giục."

Yến Hà Đồ đưa tay, ngược lại hai bát tửu, chính mình cầm một bát, nói: "Lần này ngươi cũng không thể lại ngồi trở lại qua a."

Tạ Cô Hồng cười nói: "Lời này của ngươi đều bị ta không có cách nào tiếp."

Yến Hà Đồ cười hắc hắc nói: "Ai nha, thứ tội thứ tội, ta chính là cái quê mùa, có cái gì nói cái gì a. Ha-Ha, đến, cả một bát."

Tạ Cô Hồng cùng hắc uống một chén, nói: "Gia Cát Cương lúc nào đến?"

Yến Hà Đồ ăn thịt cá, trọn trắng mắt, nói: "Ai biết được, nếu không nói cái này biết độc tử luôn cho là mình cũng là Thượng Quan Kim Hồng đầu, phảng phát thiên hạ đều phải vây quanh hắc chuyển giống như. Bất quá chúng ta liền ở chỗ này chờ hắc, trước khi trời tối hắc nhất định đến."

Tạ Cô Hồng nói: "Cho dù là Thượng Quan Kim Hồng cũng không phải Thiên Vương lão tử, ngươi đừng quên, hắc phía trên còn đè ép một cây Thiên Cơ Bồng đầu, dùng ngươi lại nói cũng là đại nỡ điều tử." Hắc nói chuyện lúc học đối phương khẩu âm, đến một câu, trong góc Triệu Cát khánh chính ăn đồ ăn, nghe thấy về sau "Phốc" một tiếng, kếm chút phun sấp xuất hiện tới.

Yến Hà Đồ liếc mắt nhìn xem, nói: "Ai, kẻ có tiền cũng là tốt cấp! Nếu không Thượng Quan Kim Hồng làm sao thành lập Kim Tiền Bang đâu, cũng không biết, là ngươi nhiều tiền chút, vẫn là hắc nhiều tiền chút."

Tạ Cô Hồng nói thẳng: "Ta tiền so với hắc phải nhiều, mà hắc Long Phụng Song Hoàn, cũng so ra kém ta Xà Trượng đáng tiền."

Yến Hà Đồ nghiêm túc nhìn Tạ Cô Hồng nửa ngày, phát hiện đối phương nói cực nghiêm túc, nói: "Ngươi thật cho rằng như vậy? Phải biết, hắc Long Phụng Hoàn, thế nhưng là có thể hù chết người."

Tạ Cô Hồng nói: "Đáng tiếc hoảng sợ không chết ngươi, càng dọa không được ta."

Hai người đang nói đến đó bên trong, chỉ nghe cái này Gian Khách Sạn người bên trong, phảng phát đột nhiên tử quang, thậm chí tiếng hít thở đều không nữa điểm. Mà cửa ánh sáng mặt trời cũng giống như bị người che khuất. Hai người quay đầu quan sát, phát hiện tại trong tiệm nơi cửa, đã nhiều năm cái ăn mặc thổ quần áo màu vàng người, cầm đầu, là cái một chân người, trong tay hắc, còn mang lấy một cây màu đen nhánh Thiết Quái.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Ba ngón tay

Yến song * bay bỗng nhiên chuyển hướng Tạ Cô Hồng, hất lên áo khoác, lại nhìn lúc, hai tay của hắc đồng thời nắm chặt hai thanh Đoản Thương, nói: "Tạ Cô Hồng, ngươi không hảo hảo tại Bạch Đà Sơn kinh doanh ngươi sinh ý, dám đến lợi vũng nước đục này, ta gặp ngươi là hưởng phúc hưởng đến cùng, thật sự là không biết sống chết."

Tạ Cô Hồng nói: "Tốt lắm, tốt lắm! Ngươi bay thương, ta mặc dù không có hứng thú sưu tầm, nhưng xem một chút lại cũng không sao."

Yến song * bay sớm đã không nói thêm gì nữa, trong khách sạn nhất thời liền an tĩnh lại, Gia Cát Cương âm thầm vận công, sợ Yến Hà Đồ đột nhiên xuất thủ, là để bày tỏ mặt tuy nhiên không động, có thể nắm chính mình Thiết Quái một đôi tay, lại sớm đã vận sức chờ phát động.

Tạ Cô Hồng đục không để ý, bang bang mở miệng nói: "Ngươi bay thương vì sao còn không xuất thủ? Là ta muốn chính mình lấy a? Tốt, vậy tự ta mang tới cũng giống như vậy." Nói chuyện, tay trái nhô ra, lớn, ăn, tiểu tam chỉ hơi hơi nhếch lên, cũng không làm bộ, thẳng hướng phía bên cạnh yến song *

bay cầm trên tay qua.

Cái này một cầm, yển song * bay đúng là không dám vọng động, chỉ vì hấn trông thấy đối thủ cái này ba ngón tay, lớn nhỏ hai chỉ, phân biệt xa xa tương đối với mình bay thương thức mở đầu mạch môn, mà trung gian ngón trở nhìn như không có vô lực nói, đúng là như một đường phục binh mai phục tại này, chính mình hai tay nhất động, sợ là phải gặp đến như sét đánh nhất kích.

Nhưng yển song * bay dù sao võ nghệ cao cường, dưới chân bỗng nhiên đập mạnh, dưới thân ghé "Xùy" một tiếng mở ra qua. Tay trái bay thương bỗng nhiên hóa thành một đạo lưu tinh, hướng phía Tạ Cô Hồng ở ngực vọt tới, tay phải bay thương theo sát về sau, lại giương cung mà không phát.

Đây là yển song * bay một môn tuyệt kỹ, ra tay trước một thương này, gọi là hồi thương, địch thủ vô luận hướng phương hướng nào trốn tránh, chuẩn bị ở sau thương nhất định theo sát về sau, tốt gọi đối thủ tránh cũng không thể tránh.

Nhưng sau một khắc mọi người tại đây tất cả đều trừng to mắt, phảng phất trông thấy cái quỷ gì quái đồng dạng; chỉ gặp Tạ Cô Hồng này tay trái cầm bàn không phải đi lấy bay thương, mà chính là hướng phía mặt bàn nhấn tới. Đầu tiên là ngón út một điểm, đi theo ngón trở gõ nhẹ, sau cùng ngón cái hướng xuống một nải.

Yển Hà Đồ phía trước một chiếc đĩa, cùng Tạ Cô Hồng trước mặt một đôi đĩa "Sưu" một tiếng nhảy dựng lên, cái thứ nhất đĩa bay nhanh nhất, đánh thẳng đang bay mỗi một súng trên đầu, này bay thương nhất thời ném chính xác hướng bên cạnh chuyển qua, đi theo cái thứ hai đĩa "Đốt" một tiếng đâm vào trên thân thương, này bay thương vậy mà vừa lúc bị lần này, đụng điều xoay qua chỗ khác. Mà cái thứ ba đĩa theo sát sau lại phát ra "Đốt" một tiếng, đánh thẳng đang bay thương phần sau, mà cái này va chạm, này bay thương đúng là so lúc đến càng nhanh hơn bắn ngược trở về.

Yển song * bay mặc dù là trong chốn võ lâm hiếm thấy cao thủ, nhưng nơi nào thấy qua quỷ dị như vậy sự tình, không khỏi hơi sững sờ, đợi kịp phản ứng bay thương đã đến mặt. Hấn bạo kêu một tiếng, ra sức hướng phía bên cạnh tránh đi, đồng thời tay trái đi lên chụp tới, muốn tiếp được một thương này.

Coi như nghe "Phốc" một tiếng, một thanh này bay thương kinh đường mười phần cổ quái, chấn động hấn năm ngón tay trái không thể nắm khẹp, Thương Thế không thay đổi, xuyên thẳng tiến hấn đầu vai, yển song * bay cả người nhất thời ngửa mặt liền hướng (về) sau quăng qua, phát ra "Rầm" một tiếng. Tay phải thương cũng không cầm nổi, rơi ở một bên.

Bên trong khách sạn tám cái áo vàng người đồng thời đứng lên "Xoạt xoạt xoạt" đem Tùy Thân Bội Kiếm rút ra. Nhất thời đem Tạ Cô Hồng bốn người chỗ một bàn vây quanh.

Yển Hà Đồ gặp cười to nói: "Ha-Ha, Ha-Ha! Nghe nói yển song * Phi Năng một lần bay ra bốn mươi chín chuỗi bay thương, làm sao? Không có coi trọng người, chỉ bay ra một thanh sao?"

Tạ Cô Hồng gật gật đầu, nói: "Ta chỉ là Tiểu Tiểu Tây Địa Nhất Trang người thôi, như thế nào để bay thương yển song * bay làm to chuyện? Nếu như đối phó là người a, nhất định khê vượn tay chính là bốn mươi chín chuỗi bay thương đều xuất hiện."

Yển Hà Đồ nghe thấy lời này cười càng hung, giật ra phá la cuống họng, hồn nhiên không có đem chung quanh những áo vàng đó người để vào mắt, nói: "Hiện tại người mới là Bình Khí Phổ thứ bốn mươi sáu, thế nào? Muốn hay không tại đoạt cái thứ tám ném thử?"

Tạ Cô Hồng nói: "Ta thích một bước một cái dấu chân, phảng phất luyện công, tiến hành theo chất lượng; nhưng bây giờ nơi này không có người bên ngoài, chỉ có người cùng Gia Cát Cương, mà người Phán Quan Bút bên ta mới ngược lại là nhìn, không quá ưa thích, nói không chính xác, Gia Cát Tiên Sinh Kim Cương Thiết Quả ta có thể ưa thích cũng khó nói."

Gia Cát Cương từ vừa rồi, liền đang một mực phòng bị Yển Hà Đồ nhúng tay, có thể hấn chẳng thể nghĩ tới, cái này gần nhất quật khỏi Tây Ma Tạ Cô Hồng, võ công vậy mà như thế độ cao, nếu như chính mình muốn bại yển song * Phi Phi thương cũng không khó khăn, mà nếu Tạ Cô Hồng như vậy chỉ là trên bàn ấn một cái, liền đem đối phương bay thương phản kích trở về, đó là tuyệt đối không thể. Cái này không riêng phải có cấp cao thâm nội công, chính là nhãn lực, thời gian xuất thủ, phương vị chờ một chút nắm, kém hơn nửa điểm đều không thể nào làm được như thế.

Là lấy Gia Cát Cương hiện nay đã có thoải ý, vền vền là một cái Thiết Bút phán thiên hạ Yển Hà Đồ, trong lòng của hấn tất nhiên là không sợ, nhưng bây giờ lại thêm một cái Tây Ma Tạ Cô Hồng, mà lại hoàn toàn không biết đối phương sâu cạn, cái này khó làm.

Bởi vậy Gia Cát Cương, chậm rãi đứng lên, này chung quanh tám tên áo vàng người lập tức tiến lên một bước, làm tiếp ứng.

Gia Cát Cương, từng chữ từng chữ nói: "Hôm nay quấy rầy hai vị nhĩ húng, lại là Tệ Nhân cân nhắc không chu toàn, xin cáo từ trước, ngày sau gặp mặt lại cái khác thỉnh tội." Giải thích, hấn Thiết Quả phân âm dương đem, bung ở trước ngực, chậm rãi hướng về sau thối lui.

Tạ Cô Hồng nói: "Chậm!" Tay trái phảng phất trong lúc lơ đãng, đặt lên bàn.

Gia Cát Cương ánh mắt run lên, nhất thời dừng bước lại. Chỉ nghe Tạ Cô Hồng nói tiếp: "Gia Cát Tiên Sinh cũng là người từng trải, chẳng lẽ quên võ lâm quy củ, muốn cứ như vậy đi sao?"

Gia Cát Cương cười lạnh, nói: "Làm sao? Còn muốn gọi ta lưu lại điểm vật hay sao? Ha ha, Tạ Cô Hồng, người chó cho rằng ta thật sợ người."

Tạ Cô Hồng không thêm quan tâm đối phương câu chuyện, lẩm bẩm nói: "Xem ở Gia Cát Tiên Sinh thân thể có tàn tật phân thượng, ta liền bảo người toàn cùng đi ra nơi đây, nhưng người muốn lưu lại người Kim Cương Thiết Quả."

Gia Cát Cương nghe vậy giật dử, nói: "Tốt, ngươi muốn, ta liền cho ngươi." Nói chuyện, trong miệng hắn phát ra "C-K-Í-T. . T. . . T" một tiếng hô lên, lại nhìn này tám cái áo vàng người, tựa như tâm hữu linh tê đồng thời xuất thủ. Bên trái bốn người công hướng Yến Hà Đồ, bên phải bốn người vây kín Tạ Cô Hồng.

Liên nhìn Yến Hà Đồ, quát to một tiếng: "Đến được tốt!" Một đôi Phán Quan Bút, vậy mà tựa như trực tiếp hóa hai là bốn, đúng là hắn thành danh tuyệt kỹ, song bút điểm Tứ Mạch. Cái này một công phu hắn trọn vẹn luyện gần ba mươi năm, uy lực vô cùng, đã từng cùng người giao thủ gần trăm lần, không một lần bại, bởi vậy Bình Hồ Bách Hiếu Sanh, làm Bình Khí Phổ lúc, lời bình nói: "Nhưng phạm là người, đều chỉ mọc lên một đôi tay, có thể Yến Hà Đồ song bút triển khai, lại bỗng dưng nhiều một đôi, điểm này cho dù là Bình Khí Phổ trước mấy vị, cũng làm không được." Có thể thấy được Yến Hà Đồ võ nghệ độ cao.

Lúc này nhưng nghe "Xùy" một tiếng âm thanh phá không, này bốn tên áo vàng người vậy mà đồng thời cổ họng bên trong bút. Hướng (về) sau ngược lại quảng mà ra, không phân tuân tự tuyệt khí bỏ mình. Yến Hà Đồ thu bút cười to, nói: "Ha-Ha, Ha-Ha! Chạy chỗ này Trang con độc nhất!"

Tạ Cô Hồng mặt không biểu tình ngồi ở chỗ đó, thân thể đều không tầm thường một chút, vốn là đặt lên bàn tay trái, năm ngón tay mảnh liệt triển khai, lại nhìn này trước đó không bị Yến Hà Đồ ăn xong mấy khóa Đậu phộng, "Suru" hướng bốn phía bắn một lượt mà ra, phảng phất mỗi một khóa đều mọc ra mắt, phát sau mà đến trước, không đợi trường kiếm đánh đến nửa đường, sớm đã phân biệt đánh trúng bốn tên áo vàng Kiếm Thủ mắt trái, đồng thời lực xuyên vào não, cái này bốn cái Kiếm Thủ trong nháy mắt liền không chết có thể chết lại.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Xoa tên

Gia Cát Cương quát to một tiếng: "Ngươi dám!" Vốn là phân âm dương đem bụng ở trước ngực Kim Cương Thiết Quả, bỗng nhiên đi lên vừa nhấc, liền nghe "Đương" một tiếng, một hạt Đậu Phộng bị Kim Cương Thiết Quả phân vụn nát.

Nguyên lai, Tạ Cô Hồng tay trái là năm ngón tay đồng thời triển khai, bốn hạt Đậu Phộng các đánh giết một tên áo vàng Kiếm Thủ, mà thứ năm đường sức lực, làm theo mai phục tại sau cùng, vì cũng là phòng bị Gia Cát Cương cùng áo vàng Kiếm Thủ đồng thời ra chiêu, hơn nữa còn có thể ngăn cản đôi phương âm thầm bỏ chạy thời cơ.

Gia Cát Cương cảm giác trong lòng bàn tay nóng lên, lập tức liền thiêu đốt không ngừng, trong lòng kinh hãi, biết nội lực đối phương hùng hậu, liền tranh thủ Thiết Quả hướng lòng đất một xữ, đem cổ này sức lực quăng xuống dưới đất.

Yến Hà Đồ nhìn xem nằm trên mặt đất, lúc này đã giùng giăng Yến Song * bay, cùng tràn đầy đề phòng thần sắc Gia Cát Cương, cười ha ha, nói: "Làm gì? Liên hai người các ngươi cái này gấu sắc, một cái thiếu con ngươi, một cái thiếu chân, còn dám chạy chỗ này theo Đồ gia Trang con độc nhất? Lần này ngốc a? Đồ gia ta không đợi xuất thủ đâu, các ngươi liền đã nhanh mẹ hắn phế, về sau khác nói mình là Bình Khí Phổ bên trong người, Đồ gia cùng các ngươi đặt song song bên trong đều ngại mất mặt."

Tạ Cô Hồng nói: "Bọn họ đến có cơ hội mới được."

Chỉ là một câu nói kia, Gia Cát Cương cùng Yến Song * bay sắc mặt hai người đại biến, Gia Cát Cương lại một lần nữa đem Thiết Quả phân âm dương đem đặt tại ở ngực, đề phòng thần sắc càng sâu. Mà ** tay trái tuy nhiên tạm thời bị Tạ Cô Hồng phế, nhưng xoay tay phải lại, từ áo khoác bên trong lộ ra lúc, sớm đã nhiều một thanh Đoản Thương. Chỉ là hắn hiện nay thực sự quá kiêng kỵ Tạ Cô Hồng võ công, da mặt tuy nhiên kéo căng quá chặt chẽ, nhưng dưới chân vẫn không khỏi đến lui hai bước.

Yến Hà Đồ liếc mắt xem hắn, không khỏi xùy cười một tiếng, nói: "Tạ huynh đệ, ngươi vừa mới lời kia là ý gì?"

Tạ Cô Hồng nói: "Ta muốn sớm một chút đưa bọn hắn lên đường."

Yến Hà Đồ toét miệng nói: "Ngươi muốn sớm một chút đưa bọn hắn lên đường? Không cần ta giúp đỡ lấy?" Hắn lại nói "Ngươi" chữ thời điểm dùng trọng âm

Tạ Cô Hồng gật đầu nói: "Ngươi ở một bên nhìn lấy, cũng đã là giúp đỡ."

Yến Hà Đồ sau khi nghe xong thiêu thiêu mi, hắn tự nhiên biết cái này là ý gì, nếu như hai tên võ học cao thủ so đấu, công lực tại sần sần với nhau, mà bên trong một tên cao thủ, có một tên đồng dạng là võ lâm cao thủ bằng hữu liền đứng ở một bên cho hắn lực trận, hắn liền đã đại chiếm lợi lớn, là lấy, Tạ Cô Hồng mới nói như thế.

Yến Hà Đồ cười nói: "Đã Tạ huynh đệ tốt như vậy cái này miệng, vậy ta liền ở một bên cho người nhìn thấy." Giải thích, liền tới đến khách sạn dựa vào môn mặt này, phong bế đường đi.

Yến Song * bay nghe thấy lời này, vậy mà đi lên phía trước hai bước, giận dữ nói: "Sĩ khả sát bất khả nhục, làm sao? Người muốn chính mình cùng ta hai người động thủ a?"

Tạ Cô Hồng gật gật đầu, nói: "Người bây giờ công lực giảm đi, ta đã chiếm tiện nghi, vậy liền lại thêm cái Gia Cát Cương thì thế nào?"

Yến Song * bay nhìn xem ngã trên mặt đất tám tên áo vàng Kiếm Thủ, cùng Gia Cát Cương ở một bên âm tình bất định biểu lộ, đau thương cười một tiếng, nói: "Hắc! Ta hết lần này tới lần khác bảo người không thể như ý." Giải thích, tay phải bỗng nhiên chớp liên tục, trong không khí nhất thời truyền ra "Xuy xuy" thanh âm. Thanh âm kia phảng phất bị ngay cả trường thành dài một âm thanh, năm thanh bay thương gần như không phân tuần tự bắn ra.

Tạ Cô Hồng thân pháp như điện, đối phương lại thế nào nhanh, dù sao cũng ít một cánh tay, là lấy hấn tay trái lúc này nhô ra, trực tiếp liền đem thanh thứ nhất bay thương lẳng không chộp trong tay, có thể chỉ là vừa vừa đến tay, Tạ Cô Hồng cũng cảm giác cái này bay thương bên trên vậy mà không có vô lực nói. Quả không phải vậy, tiếp xuống bốn thanh bay thương thế tới mặc dù nhanh, nhưng không đợi được Tạ Cô Hồng trước mặt hai thước, liền nhao nhao rơi tại trên mặt đất.

Theo sát lấy mọi người chỉ nghe "Phốc" một tiếng, lại nhìn Yến Song * bay ở ngực đã cắm một thanh Đoản Thương, hét lớn: "Ta lại không cho người như ý, người bây giờ như thế nào đồng thời cùng ta hai người động thủ? Khụ khụ. . ." Nói càng về sau sớm đã từ từ biến thấp, ho khan hai tiếng, liền không có tiếng hơi thở.

Tạ Cô Hồng thăm thăm nhìn xuống đất bên trên thì thể liếc một chút, ngược lại cảm giác gia hỏa này tuy nhiên sau cùng huyết tính một thanh, bất quá chung quy là rơi xuống thành, như nếu là mình, biết rõ không địch lại, cũng tất nhiên đi ngược dòng nước, tuyệt đối sẽ không từ lực.

Yến Hà Đồ gấp, thở dài nói: "Ai, cái này biết độc tử, tuy nhiên không phân tốt xấu, không coi ai ra gì, nhưng cứ như vậy chết. . . Chết cũng liền chết đi!" Tựa như nói chuyện thờ ơ.

Tạ Cô Hồng mỉm cười, đem mặt chuyển hướng Gia Cát Cương, nói: "Gia Cát Tiên Sinh sẽ không cũng học hấn bộ dáng a?"

Gia Cát Cương quét quét Yến Song * Phi Thi thế, nói: "Hai vị tội gì khổ như thế chứ? Nhất định phải đuổi tận giết tuyệt, đối bọn người lại có chỗ tốt gì?"

Yến Hà Đồ nói: "Người lão tiểu tử này, Vong Tinh là thật to lớn a, là người cho ta cái viên kia Kim Nguyên Bảo, ta cho người biết, đi ị trở về ngôi, tất nhiên phải thừa nhận thống khổ. Còn muốn nữa điểm trách nhiệm không phụ? Người cho rằng người là này dễ hành?"

Tạ Cô Hồng mặt không biểu tình, nói: "Người chết, Kim Tiên Bang thế lực tất nhiên sẽ yếu bớt, cái này rất tốt!"

Gia Cát Cương nói: "Kim Tiên Bang đắc tội qua các hạ a?"

Tạ Cô Hồng lắc đầu, nói: "Cũng không phải, chỉ là Kim Tiên Bang phong cách hành sự, tuyệt không giảng bất luận cái gì quy củ, hoặc là nói hấn chỉ nói Kim Tiên Bang chính mình quy củ, ta Bạch Đà Sơn sinh ý to lớn như thế, ta không muốn hấn có tồn thất gì."

Gia Cát Cương nói: "Tạ trang chủ nói không tệ, có thể Tạ trang chủ có phải hay không tính toán sai một sự kiện?"

Tạ Cô Hồng nói: "Chuyện gì?"

Gia Cát Cương nói: "Đó chính là Tạ trang chủ có lòng tin giết chết ta a?"

Tạ Cô Hồng nói: "Không tệ, ngoan cố chống cự, nhìn như tất thắng, quả thật hung hiểm chi cực."

Yến Hà Đồ ở bên cạnh bù một câu, nói: "Chớ cùng rút gậy, con thỏ gấp cũng cắn người."

Gia Cát Cương "Hắc hắc" hung ác cười nói: "Yến huynh đệ tuy nhiên đem bản thân so sánh thỏ chó, nhưng nói lại một điểm không kém, lúc này chính là cái này lý."

Tạ Cô Hồng nói: "Nhưng thú bị nhốt thủy chung là thú bị nhốt."

Gia Cát Cương nói: "Tạ trang chủ nói ta là, ta liền thừa nhận lại có làm sao? Bất quá Tạ trang chủ đừng quên, ta Gia Cát Cương thủy chung là Kim Cương Thiết Quả. Mà Tạ trang chủ mới vừa nói quy củ, chính là ngay cả mình cũng quên a?"

Tạ Cô Hồng cười lạnh nói: "Người nói những này hứa nói nhảm, không phải liền là đủ kiểu nói ta đợi lấy nhiều khi ít a. Ta cam đoan, Yến huynh đệ tuyệt không xuất thủ, người một mực buông tay đến chiến là được."

Gia Cát Cương nói: "Tốt, Tạ trang chủ nói như thế, ta tất nhiên là tin được, vậy ta cũng tuyệt không thể đối Tạ trang chủ tương giấu điểm!"

Yến Hà Đồ ở một bên nhắc nhở, nói: "Cẩn thận chớ để hấn đùa nghịch hoa chiêu gì!"

Gia Cát Cương cười lạnh, nói tiếp: "Đến như thế tình trạng, chẳng lẽ người cho rằng ta Gia Cát Cương lại trì hoãn thời gian a?" Hấn mắt nhìn Yến Hà Đồ, nói tiếp: "Yến huynh đệ đừng quên, giờ này khắc này có thể cứu ta, trong thiên hạ lại có mấy người?"

Yến Hà Đồ tâm đạo: "Cái này biết độc tử nói cũng đúng! Là, dựa vào ta cùng Tạ huynh đệ liên thủ, trừ phi Thượng Quan Kim Hồng đích thân đến, bằng không Kim Tiền Bang còn có ai với có thể cứu hần?"

Tạ Cô Hồng nói: "Tốt, vậy ngươi liền hướng xuống nói đi."

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Sấm sét vang dội

Gia Cát Cương gật đầu nói: "Hào khí phách." Phục còn nói thêm: "Người khác đều biết Kim Cương Thiết Quả chính là Bình Khí Phở thứ tám, nhưng ta Gia Cát Cương lại biết rõ, ta một thân công phu, kì thực đều tại một đôi tay bên trên. Chỉ là ta từ nhỏ thân thể có tàn tật, không thể không tu luyện cái này Thiết Quả bình khí, bình thường lại nó đi đường thuận tiện a."

Tạ Cô Hồng gật đầu nói: "Ngươi nói lời này, còn có chút ý tứ."

Gia Cát Cương nói: "Tạ trang chủ ngay từ đầu liền nói, một nhà nào đó cái này Kim Cương Thiết Quả, miễn cưỡng cũng có thể vào mắt, lúc này ta liền giúp người hoàn thành ước vọng, hai tay dâng tặng ngươi." Nói chuyện, trong tay hần Thiết Quả ném đi, lẳng không xoay chuyển "Xoạt" một chút, kính cầm thẳng vào trong khách sạn ở giữa trên một cái bàn.

Tạ Cô Hồng xem hần, nện bước không nhẹ không nặng, không che giấu chút nào âm thanh bước chân, đi qua, đưa tay chỉ ở Kim Cương Thiết Quả cầm trên tay kiểm tra, liền mặt có thất vọng lắc đầu, nói: "Ài, tuy nhiên không phải ta suy nghĩ, nhưng Gia Cát Tiên Sinh một phen ý đẹp, ta an có thể cự tuyệt? Lão Triệu!" Hần duỗi tay trái, nhô một cái ném đi, nổi tiếng thiên hạ Kim Cương Thiết Quả liền đã không tự chủ được tiến vào một mực đang nơi hẻo lánh đứng vững, Triệu Cát khánh trong tay. Tạ Cô Hồng nói: "Ngươi lại đem Thiết Quả cất vào khung xe bên trong, ở nơi đó chờ ta."

Triệu Cát khánh vội nói: "Vâng." Cầm Thiết Quả, nhân viên chạy hàng môn.

Gia Cát Cương nói: "Tạ trang chủ nói ta chính là trong lòng thú bị nhốt, vậy ta đây thú bị nhốt như thế tình hình thực tế bẩm báo, lại làm thế nào tính toán?"

Tạ Cô Hồng nói: "Tự nhiên tính ngươi thẳng thắn."

Gia Cát Cương quát to một tiếng "Tốt!" Phục nói: "Vậy ta người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, Tạ trang chủ từ đầu đến cuối, đều là tay trái đối địch, chính là một nhà nào đó bình sinh yết kiến. Nhưng lại gọi người thấy không rõ Tạ trang chủ chân thực công phu. Ta Gia Cát Cương bắt tài, cũng muốn lĩnh giáo một chút Tạ trang chủ trên hai tay công phu."

Tạ Cô Hồng lạnh hừ một tiếng, nói: "Ngươi chắc chắn chứ?"

Gia Cát Cương gật đầu, nói: "Tự nhiên xác định không thể nghi ngờ."

Tạ Cô Hồng nói: "Vậy thì tốt, trước ngươi đã thẳng thắn bẩm báo tại ta, vậy ta cũng không gạt ngươi, ta hai tay nếu như đều xuất hiện, chính là Thượng Quan Kim Hồng đích thân đến, cũng chưa chắc liền có thể đón lấy! Ta hỏi ngươi một lần nữa, ngươi vẫn xác định a?"

Gia Cát Cương cười to nói: "Ha-Ha, Ha-Ha! Có thể nhìn thấy Tạ trang chủ hai tay đều xuất hiện, chính là chết thì thế nào?"

Gia Cát Cương từ bắt đầu liền nhìn thấy Tạ Cô Hồng cây kia đáng sợ Xà Trượng, riêng là phía trên này hai đầu lúc ẩn lúc hiện ngân sắc độc xà, liền biết rõ bức này bình khí tất nhiên là cực không tốt luyện, mà đối phương cũng tuyệt không có khả năng vô duyên vô cớ cầm nó, là lấy tài liệu nghi đối phương một thân lợi hại nhất công phu, tự nhiên đều tại cây kia Xà Trượng phía trên. Bởi vậy Gia Cát Cương lần này diễn xuất, chính là gọi Tạ Cô Hồng từ bỏ sử dụng Xà Trượng, tốt gọi mình có cơ hội tại hai đại cao thủ trước mặt, cầu được một tia sinh cơ. Lúc này hần nghe Tạ Cô Hồng nói như vậy, mừng rỡ trong lòng, thâm nghĩ: "Chỉ cần ngươi từ bỏ Xà Trượng thuận tiện."

** cùng Gia Cát Cương, gắt gao nhìn chăm chăm Tạ Cô Hồng tay phải, đều coi là đối phương muốn trước đem Xà Trượng để ở một bên, có thể Tạ Cô Hồng lại không có không bất kỳ động tác gì, chỉ là bang bang Kim minh nói ra: "Đã xác định, vậy ngươi chuẩn bị kỹ càng a, ta có thể muốn động thủ."

Gia Cát Cương gặp đối phương vậy mà hoàn toàn không có phản ứng, trong lòng cảm giác nặng nề, biết được chính mình phen này hành động, đối phương cũng không mắc mưu, nhưng hần dù sao cũng là trong chốn võ lâm hiếm thấy tuyệt đỉnh cao thủ, ganh đua Đan Điền Chi Khí, chậm rãi gật gật đầu, trong miệng "Hắc" một tiếng, tay trái âm, tay phải dương, toàn bộ tinh thần chuẩn bị. Nhưng hần gặp lại Tạ Cô Hồng động tác kế tiếp lúc, nhưng

trong lòng vui mừng quá đỗi, đôi phương dù sao mắc lừa.

Liền nhìn Tạ Cô Hồng phải tay run một cái, trong tay cây kia Xà Trượng đã lui lên trên trời, trong chớp mắt liền đến khách sạn này trần nhà, nhưng hần kinh lực vận dụng xảo diệu, Xà Trượng vừa đụng phải nóc nhà, liền bắt đầu rút xuống tới.

Mà liền tại Xà Trượng vừa mới lên Thăng Chi lúc, Gia Cát Cương cùng đứng ngoài quan sát Yến Hà Đồ, liền nhìn Tạ Cô Hồng thân thể bỗng nhiên lật một cái, trực tiếp nằm rạp trên mặt đất, hai tay sổng vai, hai chân như cung, thân thể cách mặt đất tấc hơn, ngẩng đầu trông quai hàm vận khởi khí đến, một đôi mắt càng là gắt gao nhìn chăm chăm Gia Cát Cương. Ở ngực trong cổ phát ra "Rầm, rầm" như sấm rền âm âm.

Yến Hà Đồ ở một bên thấy rõ ràng, hần không những không có bị Tạ Cô Hồng như là con cóc thành tinh tư thế chọc cười, trong lòng ngược lại đại giật nảy cả mình, bởi vì chỉ là trong chớp nhoáng này, hần lại phát hiện Tạ Cô Hồng dùng cái này không biết ra sao tên công phu, quanh thân hồn viên như nhất, lại không có chút nào sơ hở. Bực này công lực cho dù là Yến Hà Đồ như vậy cao thủ, đều là chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy.

Mà Gia Cát Cương từ nhỏ là phé một cái chân, là lấy hần sở trường nhất công phu, chính là lấy tĩnh chế động, muốn chờ đối phương đi đầu xuất thủ, hần liền tìm cơ hội phản chế. Nhưng hần chợt phát hiện cái này Tạ Cô Hồng nằm rạp trên mặt đất, trên dưới quanh người lại không có nửa điểm sơ hở có thể nói, trong lòng sớm liền hoảng hốt, cùng lúc đó, hần còn phát giác đối phương khí kinh thể nói, càng tụ càng đủ, nếu như mình lại không động thủ, chờ đối phương tĩnh thể như hồng thủy đầy đập chứa đầy, chính mình tất nhiên phải bị như lôi đình nhất kích.

Có thể không đợi hần có bất kỳ phản ứng nào, Gia Cát Cương liền nghe Tạ Cô Hồng ở ngực trong cổ lần nữa phát ra "Rầm" một tiếng vang vọng, hai chân "Đụng" bỗng nhiên bắn ra, thân thể Thái Sơn Áp Đình, sớm đã bay nhào tới.

Gia Cát Cương thấy đối phương uy thế như thế, nào dám lấy tay ngăn cản? Vội vàng dưới chân chĩa xuống đất hướng bên cạnh tránh đi. Có thể Tạ Cô Hồng Cáp Mô Công sao có thể gọi hần vô cùng đơn giản tránh thoát. Chính mình nếu là đi đầu xuất thủ, này tất nhiên đánh liền là đối phương muốn tránh cũng không được, tránh cũng không thể tránh!

Gia Cát Cương thân pháp mặc dù nhanh, có thể Tạ Cô Hồng lại nhanh hơn hần, hai tay giương cung mà không phát, chờ trước mặt, Gia Cát Cương thân thể chính nghiêng nghiêng thoát ra, mà Tạ Cô Hồng đôi tay này chừng sớm vận đủ công lực "Hô" một tiếng, như mưa giông gió bão đầy quá khứ.

Chỉ nghe "Đụng" một tiếng vang vọng, Gia Cát Cương ở ngực cùng mặt, trực tiếp liền bị Tạ Cô Hồng chừng lực sinh sinh đánh rút vào lồng ngực bên trong. Gia Cát Cương đâu còn có tốt? Nhất thời liền đều chết hết thấu.

Tạ Cô Hồng song chừng lui về, thân thể xoay người giữa không trung, lại nhìn, dưới chân đứng vững vị trí, đúng là hần trước đó chỗ, tay phải Trương Hợp ở giữa, con rắn kia chừng cũng công bằng phục rơi trở lại trong tay hần.

"Xà Độc Tử Ni?" Yến Hà Đồ không thèm quan tâm Gia Cát Cương thi thể, cất bước đi tới, trong miệng hét lớn: "Đây là hần * mẹ công phu gì?"

Tạ Cô Hồng "Ha ha" cười một tiếng, nói: "Điều trùng tiểu kỹ a."

Yến Hà Đồ thấy đối phương không muốn nói ra, liền cũng từ bỏ, lúc này mới dò xét một phen trong phòng thi thể, nói: "Lần này Kim Tiền Bang tồn thất nặng nề, Thượng Quan Kim Hồng này biết độc tử, tất không thể từ bỏ ý đồ."

Tạ Cô Hồng nói: "Này lại có thể thế nào? Ta chính phải xem thử xem hần Long Phụng Song Hoàn."

Yến Hà Đồ cười to nói: "Ta chẳng lẽ không muốn gặp a?" Nhưng hần đột nhiên thu tươi cười nói: "Thượng Quan Kim Hồng đáng sợ, không thấy đến người khác, tất nhiên khó mà giống nhau."

Tạ Cô Hồng nói: "Yến huynh biết?"

Yến Hà Đồ dù sao cũng là đậu bi tính cách, nghe đối phương như thế chỉ hỏi, lại khoe khoang đứng lên, đắc ý nói: "Đây là tự nhiên."

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Phiên Ngoại: Phía trước (thượng)

"Sẽ không lãng phí, giáo sư, hần DNA kiểm tra sau không có vấn đề, cùng chúng ta phát hiện thiếu thốn DNA có thể dung hợp."

Tạ Cô Hồng mơ mơ màng màng ở giữa, trong tai nghe thấy một thanh niên nam tính thanh âm, nhưng là hần không dám lập tức tỉnh lại, xác thực nói là

hắn không dám mở to mắt, chỉ vì hắn cái trước trí nhớ là —— chính mình đi tại về nhà một đoạn yên tĩnh đường nhỏ bên cạnh, bỗng nhiên truyền đến "Phốc phốc" một tiếng vang nhỏ, chỉ là trong chớp nhoáng này, hắn liền cảm giác đầu óc phình to, mê muội, nhưng hắn vẫn lấy tay cố sau bên cạnh vừa sờ, cảm thấy có thứ gì, hắn dùng lực rút ra về sau, tại thị lực dần dần mất đi tiêu điểm trước, nhìn thấy đó là một cái nửa đoạn sau như ngón út phẩm chất thùng nhỏ, nửa trước đoạn như châm một vật: "Gây mê châm."

Lúc này Tạ Cô Hồng nhắm mắt lại, nỗ lực khống chế lại chuyển động con ngươi đục vọng, sợ bên cạnh có người có thể nhìn ra hắn đã tỉnh lại, tiếp theo trong nháy mắt, hắn cảm thấy tay chân chỗ khớp nối âm thầm có áp lực truyền đến, hiển nhiên mình đã bị cố định trụ, nhưng hắn tâm trí dị thường cứng cỏi, thế là âm thầm suy nghĩ nói: "Là bắt cóc? Nhưng vừa vặn này đoạn lời nói nghe nhưng lại không giống. Ta trước nghe bọn hắn nói cái gì, lại tính toán."

Quả không phải vậy, một cái hơi tuổi già tiếng nói nói ra: "Lần này chúng ta nhất định phải vạn vô nhất thất, phụ thân hắn DNA cũng không có vấn đề, nhưng chúng ta y nguyên thất bại."

Tuổi trẻ thanh âm có vẻ hơi do dự, nói: "Được. . . Giáo sư, ta lại đi tỉnh tề xác nhận một lần."

Tạ Cô Hồng trong tai truyền đến một loạt tiếng bước chân, từ trọng dần dần nhẹ, sau cùng truyền đến một tiếng "Cùm cụp" tiếng mở cửa, liền biến mất không thấy gì nữa. Hắn thầm giật mình, tâm đạo: "Phụ thân ta? Nghe bọn hắn đối thoại hàm nghĩa, phảng phất là bị hai người kia làm cái gì thí nghiệm, còn theo chính mình DNA có quan hệ, phụ thân chẳng lẽ xảy ra chuyện?" Hắn cường ép nhin xuống chất vấn đục vọng, vẫn không nhúc nhích tinh tế lắng nghe bốn phía tiếng vang.

Trong phòng rất yên tĩnh, đến mức tĩnh có thể làm cho Tạ Cô Hồng nghe ra ánh đèn nhẹ "Ổng" âm thanh, bên cạnh còn có một người "Sột sột soạt soạt" tại hắn phụ cận loay hoay thứ gì, có khi biên độ lớn chút, Tạ Cô Hồng thân thể cũng đi theo liên động lên. Trong lòng của hắn phán đoán: "Chính mình chỗ nằm, tuyệt không chỉ là một trương phổ thông giường."

Sau đó không lâu, tiếng bước chân vang lên, Tạ Cô Hồng cảm thấy người bên cạnh từ chính mình phía bên phải ngang đi đến, hắn liền lập tức mở to mắt, hướng nhìn phải qua, chỉ gặp một người mặc áo khoác trắng bóng lưng, tóc bạc trắng, hơi thon gầy, lưng cũng có một chút uốn lượn.

Gặp này, Tạ Cô Hồng tay cùng chân lập tức tối bên trong dùng lực, hướng bốn phía từ nhẹ đến nặng đơng đưa, có thể gõ xiềng cố định cực nhà tù dựa vào, cơ hồ không nhúc nhích tí nào. Tạ Cô Hồng vội vàng lại hướng chung quanh quan sát, theo sát lấy, hắn phát hiện mình đầu vậy mà cũng bị một mực hạn chế lại, nhưng là hắn không có tuyệt vọng, hắn là cái thời khắc đều có thể tỉnh táo người, cũng là tâm như là bàn thạch kiên định người, bất cứ lúc nào, hắn đều sẽ tận chính mình cố gắng lớn nhất, thế là, hắn càng thêm trợn to mắt, chuyển động con ngươi, đem ánh mắt từ tên kia tóc bạc nam nhân bóng lưng dời, đối phương còn giống như không tới đạt mục đích, thế là Tạ Cô Hồng vội vàng lợi dụng hữu hạn thời gian cùng thị giác, quan sát bốn phía.

Trần nhà là màu trắng bạc, rất cao, chỉ ít có tám, chín mét, phảng phất là toàn bộ một khối, phát ra nhu hòa lại sáng ngời quang mang, vách tường rất xa, nơi đó trưng bày thiết bị gì, có thể là do ở khoảng cách cùng góc độ vấn đề căn bản thấy không rõ lắm, bởi vì Tạ Cô Hồng quan sát thân thể bên trái cùng phía bên phải cực hạn lúc, không cách nào tập trung.

Coi như khi hắn đem con ngươi từ phải đến trái, từ dưới chuyển động đến bên trên gờ khắc này, không khỏi trong lòng căng thẳng, bởi vì hắn nhìn lên trên thời điểm, đỉnh đầu không xa màu trắng bạc trên vách tường có một cái rất lớn cửa sổ thủy tinh, mà một tên đồng dạng ăn mặc áo khoác trắng trẻ tuổi nữ tính, chính mở lớn hai mắt, nhìn chằm chằm chính mình, sau một khắc, nữ tính quay người biến mất tại phía trước cửa sổ.

Tạ Cô Hồng gặp bị đối phương phát hiện, cũng không có kinh hoảng, hắn hiểu được còn thừa thời gian đã không nhiều, lập tức hít sâu một hơi, bỗng nhiên đem lực lượng vận dụng đến tứ chi bên trên, giăng co, nhưng hắn chỗ bị khóa trụ cái giường này nhưng như cũ không nhúc nhích tí nào.

Đang lúc này, tên kia tóc trắng phơ người, phảng phất bị Tạ Cô Hồng kinh động, quay sang, khẽ giật mình thời khắc, cười cười nói: "Ta biết được hiệu không sai biệt lắm nên qua, ngươi ngược lại là rất có kiên nhẫn." Giải thích cũng không để ý tới, xoay người lại tại một trương bàn làm việc trước loay hoay một trận.

Tạ Cô Hồng thân thể ngược lại trầm tĩnh lại, lúc này vẫn tỉnh táo hắn, cần thể lực, bởi vậy hắn liền miệng đều không ra, liền như thế nằm. Không nhiều lắm một hồi, môn "Cùm cụp" một tiếng mở, hắn liếc mắt nhìn lại, chính là tên kia vừa mới tại cửa sổ cùng mình đối mặt nữ tính.

Nữ nhân này, tuổi tác theo Tạ Cô Hồng tương tự, đại khái tại hai mươi lăm, mười sáu tuổi, màu trắng áo dài không nhuộm bụi trần, mang theo kính mắt gọng vàng, ngũ quan thâm thúy, hiển nhiên là cái xinh đẹp con lai.

Được xưng giáo sư nam nhân quay đầu nhìn nữ nhân liếc một chút, nói: "Mạc Na, có chuyện gì không, căn phòng này lại có mấy phút ngươi coi như vào không được."

Nữ nhân mắt nhìn Tạ Cô Hồng, cười cười nói: "Ta trên lầu cửa sổ trông thấy gia hỏa này tỉnh lại, chính đang giãy dụa, coi là giáo sư ngươi không có chú ý tới đây."

Giáo sư cầm trong tay một cái tiếp tuyến miệng, cắm vào một đài hình cung màn hình phía dưới, nói ra: "Cám ơn rồi Mạc Na, chúng ta sẽ không phạm trong phim ảnh sai lầm, hắn tay chân, cổ, đều gắt gao bị hạn chế ở, trừ phi có chìa khóa, không phải vậy hắn là tuyệt đối mở không ra." Giải thích, còn vỗ vỗ phía dưới cái bàn ngăn kéo mặt.

Mạc Na thiếu thiếu mi, nói: "Vậy là tốt rồi, ta xuống tới chính là vì nói chuyện này, ta ra ngoài, hi vọng lần này có thể thí nghiệm thành công."

Giáo sư gật đầu nói: "Hi vọng như thế. . . Lại làm phiền ngươi một sự kiện, ta vẫn cần ngươi hướng vừa rồi một dạng, tại lầu hai theo dõi hắn, hoặc là ngươi gọi người luân phiên cũng được, tóm lại, ta muốn là vạn vô nhất thất, thuận tiện để bọn hắn lại nhiều phải điểm bảo vệ tới."

Mạc Na nói: "Tốt, ta cái này phải." Giải thích, quay người ra khỏi phòng.

Giáo sư trong tay vẫn không ngừng, hần hần mấy cái trên mặt bàn cảm ứng khóa tử, hình cung trên màn hình nhất thời cho thấy một người Không Gian 3 Chiều Đỏ, sau đó hần ở phía trên đầu người bộ huy động mấy lần, trong màn hình lập tức biến thành đầu đặc tả;

Giáo sư tinh tế nhìn nhìn phía trên không ngừng nhảy tham số, hài lòng gật gật đầu, nói ra: "Người nhất định hiểu kỳ đây là đầu a?" Hiển nhiên hần là tại nói chuyện với Tạ Cô Hồng, chỉ bất quá không quay đầu lại a.

Tạ Cô Hồng liếc mắt quét hần một chút, nói: "Thì sao?"

Nghe thấy lời này, giáo sư ngừng tay, quay người ha ha cười nói: "Chúng ta cho người vào tay đoạn, quan sát người chính một chút hai tuần, không ngừng phân tích người tính cách, lời nói và việc làm chờ một chút; biết người điểm nào nhất nhất làm cho ta thường thức sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Phiên Ngoại: Phía rước (hạ)

Không đợi Tạ Cô Hồng trả lời, giáo sư nói iếp: "Người Ngữ Ngôn Năng Lực! Bắt đầu chúng a quan sát lúc cho là người là người cảm, nhưng về sau phát hiện không phải, người chỉ là ừ không nói nhảm, ư như vừa rồi a nói người nhất định hiểu kỳ đây là nơi nào, người lại chỉ nói một chữ —— hi sao? Đơn giản rức iếp, mà lại rức iếp điểm mình rung âm ư ưởng."

Tạ Cô Hồng nói: "Ta bình hường không dạng này."

Giáo sư nói: "Ta biết, nhưng ý ư người hiểu." Hần rõ lại đem màn ảnh cấp rên bộ đặc tả hà càng lớn, sau đó nói: "Đó là cái phòng hí nghiệm, a nghĩ người vừa rồi giả bộ như không có ỉnh lúc sau đã biết, ư như người hoài nghi như hể, chúng a sẽ dùng người làm hí nghiệm, bả quá đừng sợ, cái này đối với người mà nói là một chuyến phi hường kỳ diệu ử hành."

Tạ Cô Hồng nói iếp: "Nếu như hí nghiệm hành công lời nói."

Giáo sư có chú kính hi, nói: "Đúng! Nếu như hí nghiệm hành công lời nói. Yên âm, a lần này có niềm in rất lớn, người sẽ iếp ục sống."

Thở ra lời này xong, Tạ Cô Hồng rong lòng nhả hơi rầm ồng, bởi vì đối phương nói là "Lần này có niềm in rất lớn" này lần rước ền mang ý nghĩa đối phương rất có hể hã bại, mà cha mình có lẽ ền là đối phương cái rước hí nghiệm mục iêu; cái này Bạch Đầu giáo sư còn nói "Người sẽ iếp ục sống." Cũng chính là chỉ chính mình hành công ền sẽ mạng sống, mà hã bại phụ hân đâu?

Tạ Cô Hồng cường ép áp chế âm ỉnh mình, bình ỉnh hủ khẩu khí, nói: "Nói một chút là dạng gì hí nghiệm? Cần a phối hợp sao?"

Nghe hấy lời ấy, giáo sư càng hêm kính hi, hần lần nữa xoay người, mặt hướng Tạ Cô Hồng, ư ở bên cạnh bàn, nói: "Người chịu không?"

Tạ Cô Hồng mặt không biểu ỉnh trả lời: "Người đoán xem."

Giáo sư cười nói: "Ha ha, người sẽ phối hợp, rên hực ể người coi như không phối hợp cũng không có nhiều quan hệ." Nói xong hần lại quay người lại, iếp ục mần mê lên bộ kia rất giống máy ỉnh bàn lớn.

Hai người ai cũng không có lại nói iếp, Tạ Cô Hồng cảm giác hơi gian ại hơi khắc này rồi qua phẳng phả ức chậm lại nhanh, hần mặt nhìn hướng rên đỉnh đầu cửa sổ, cái kia hỗn huyết nữ ỉnh, ư như vừa rồi giống như, chính rợn o mặt, nhìn mình chăm chăm. Tạ Cô Hồng may mà nhắm mắt lại, không iếp ục để ý.

Không biết bao lâu, cửa phòng vang lên lần nữa "Cùm cụp" một iếng, một ền rên dưới ba mươi uổi, đồng dạng ăn mặc áo khoác rắng nam ỉnh đi ới, người này hơi có chú béo, dài rả là bình hường, nhưng vóc dáng cũng rất cao, Tạ Cô Hồng đoán chừng, đối phương khả năng so với chính mình cao hơn năm, sáu cenime, không sai biệt lắm ầm 1m9 bộ dáng.

Giáo sư hỏi: "Thế nào?"

Nam nhân cao nói: "Tuyệt đối không có vấn đề, a một lần nữa so với DNA dây xích, giữa bọn hần hoàn toàn có hể ưong dung." Tạ Cô Hồng phát hiện, hần ngữ điệu, heo ban đầu chính mình nghe được cái hanh âm kia là một dạng.

Giáo sư nói: "Rá ồ, đi ời dạ phong ôa in hiệu đi, chúng a lập ức bá đầu."

Nam nhân cao nói: "Được." Hấn quay người hướng phía phía bên phải vách ường đi đến, ại mộ loại hiế bị rước dừng lại, ần ổng mộ cái nửa quyền lớn nhỏ hoàng sắc cái nú.

Tức khác, mở mắ Tạ Cô Hồng chuyển động con ngươì, phá hiện rong phòng bốn vách ường "Rắc rắc rắc" rung động, roi ổng sắ hép cửa cuốn, bao rùm oàn bộ phòng. Chỉ có lầu hai cái kia quan sá cửa sổ có hể khiến người hiểu được, ở bên ngoài còn có mộ không gian khác, mà cái kia còn có mộ nữ ính, chính nháy mắ cũng không nháy mắ nhìn mình chăm chăm.

Tạ Cô Hồng hỏi: "Là dạng gì hí nghiệm?"

Giáo sư nói: "Ngươì rõ cục cảm hấy hứng hứ. Bá quá a bề bộn nhiều việc, đề Lý đồng giải hích với ngươì mộ chú."

Gọi Lý đồng nam nhân cao, đi ời, cúi người ổng, mộ bên kiểm ra Tạ Cô Hồng đỉnh đầu hép quắ, vừa nói: "Nhìn hấy ngươì hậ cao hứng."

Tạ Cô Hồng dùng đặc hù kim loại âm, nói: "Ta rá không cao hứng."

Lý đồng nói: "Ta không ngại." Hấn cầm lấy Tạ Cô Hồng ánh mắ phía rên góc chế mộ cái điện ừ chấp đầu, cầm ở hép quắ chính giữa, nói iếp: "Đó là cái vượ hời đại sản phẩm, đương nhiên, nhìn hực cũng không có bao nhiêu khoa huyễn sắc hái, nhưng cái này đúng là chúng a muốn hiệu quả, hấn sẽ đề cho ngươì rợ giúp chúng a lấy mộ đoạn rí nhớ. Nếu như hành công, như vậy. . . Ta chỉ có hể nói, Oa Nga! !"

Tạ Cô Hồng cau mày nói: "Trí nhớ? Ngươì nào rí nhớ?"

Nói chuyện, Lý đồng ại Tạ Cô Hồng đầu hép quắ bên rên, cầm vào cái hứ hai điện ừ iếp điểm, nói: "Mộ cái ại hể giới giả ưởng bịa dạ nhân vậ, bá quá cái này ựa như là đại đa số ngươì huyế pháp, rên hực ế, hấn hậ có ngươì."

Tạ Cô Hồng nói: "Có ý ứ gì?"

Lý đồng nói: "Lam Tinh, Tử Tinh, Thủy Cầu, Địa Cầu, Không Gian 3D, Tử Duy Không Gian, Không Gian Đa Chiều, Bình Hành Vũ Trụ lý ận. Ai biế được! Mấy đoạn này DNA a cũng không biế là làm hể nào chiếm được, có lẽ là đến ừ mộ cái khác hời không Địa Cầu cũng khó nói. Chỉ là cấp rên giao ổng, chúng a phụ rách nghiên cứu, OK? Hiện ại chúng a dùng là mộ đoạn không quá kiện oàn DNA, nhưng là Ta in ường ngươì có hể lấy rúng rí nhớ, đồng hời giúp chúng a im ời mộ vậ."

Tạ Cô Hồng cảm giác gia hóa này nói có chú hỗn loạn, hiển nhiên là có chú không quan âm, nhưng nghe hấn nói pháp, cơ hồ chỉ là ồn ại ở Điện Ảnh và Truyền Hình Văn Học Tác Phẩm rung được đến đồ,vậ? Đây cơ hồ là không có khả năng, nhưng máy ên này hậ ính như hể bộ đáng, lại không giống như là giả, không khỏi rong lòng óa ra: "Điện cuồng khoa học gia." Suy nghĩ, vì vậy nói: "Ngươì nói hứ này làm cho a lấy này đoạn DNA bên rong rí nhớ?"

Lý đồng lại đem cái hứ hai iếp điểm đăng nhiều kỳ hép quắ bên rên, đồng hời kiểm ra mộ chú, giống như đáp không phải đáp nói ra: "Cơ bản không sai, nhưng hứ này rá lợi hại phức ạp, a không có khả năng hoa ới mấy năm công phu, dạy đồ ngươì cái này ngành học. Ngươì ên ạm hời cho rằng như vậy đi." Giải hích, hấn chuyển ời Tạ Cô Hồng không nhìn hấy hướng rên đỉnh đầu góc chế, rong ay không biế đang làm những gì, chỉ là Tạ Cô Hồng bên ại ruyền đến "Tháp Tháp háp" hanh âm, hậ giống như ại đánh bàn phím.

Tạ Cô Hồng cũng không hỏi nữa, hấn biểu hiện giống như là bỏ nhiệm, hể nhưng là lỗ ai hấn, lại ập rung hoàn oàn ính lực, nghe đài lấy bốn phía hể hầy hanh âm, rong đầu không ngừng mà gia cổ chính mình rí nhớ, ừ ính lại, đến bây giờ phá sinh mọi chuyện, hấn đang không ngừng cả ía, ranh hủ ại cơ hội ới lâm hời, có hể bá lấy bên rong mộ chú hí vọng, uy nhiên hấn bây giờ còn chưa phá giác, nhưng hấn vững in, không có ngươì nào có hể làm được hoàn mỹ, chỉ là mình còn không có phá hiện mà hời.

Thời gian cứ như vậy ừng giây ừng phút rồi qua, rên đầu Lý đồng phương hướng "Tháp Tháp" âm hanh ngừng, nhưng này cái óc bạc giáo sư y nguyên đọc đối với mình, phối hợp làm việc. Tạ Cô Hồng phá hiện, ên kia ại lầu hai cửa sổ nữ ính, y nguyên đang giám hí chính mình. Hấn in ường chỉ cần mình làm ra cử động gì, đối phương ên sẽ rước iên hồng rí Cảnh Vệ Nhân Viên, ính hướng không quang vinh lạc quan!

Lý đồng ắm kia bình hường mắ, á hiện ại Tạ Cô Hồng ngay phía rên, cái sau híp mắ lạnh lùng nhìn đối phương. Lý đồng cảm rong ay mộ cái rá như là kim loại mắ kiếng o lác lác, nói ra: "Đừng sợ, quá rình sẽ không có hống khổ gì." Giải hích, đem này cái o lớn vô cùng kim loại Kính mắ đeo ại Tạ Cô Hồng rên mắ.

Tạ Cô Hồng mở mắ ra, nhưng ần vào mí mắ lại là đen kị mộ màu. Hấn xác định cái đồ chơi này uyệ đối không có Kính mắ đơn giản như vậy, hể là hấn ạm hời nhắm mắ lại, đem chú ý lực càng hêm ập rung ở ính lực bên rên.

Tóc bạc giáo sư âm hanh vang lên: "Lấy máy bay mộ lần cuối cùng kiểm ra."

Lý đồng lập lại giáo sư lời nói: "Lấy máy bay mộ lần cuối cùng kiểm ra."

"Lốp ba lốp bóp" hanh âm lần nữa ruyền đến, Tạ Cô Hồng có hể có hể cảm giác được có ngươì ở bên cạnh hấn đi ời đi i mấy lần, sau đó iếng bước chân đỉnh chỉ ại rên đầu mình phương. Lý đồng nói: "Kiểm ra hoàn á, không khác hường."

Tóc bạc giáo sư hanh âm hoáng có chú run rẩy, nhưng lại rá là kiên định nói: "Bá đầu."

"Ồ! " ền đang dạy dỗ iêng nói vừa mới rơi ông hỏi điểm, Tạ Cô Hồng bên ai giống như có một đoàn àu lửa đi qua, rước một mảnh bạch quang, hẳn xác định chính mình là từ nhầm hai mắt, có lẽ này phiến bạch quang vẫn rực hấu mí mắt, khác ở hẳn đồng từ bên rên. Theo sát lấy hắt hải quang, Mangekyou hu hể mắt, hẳn cảm giác đầu vầng mắt hoa, ý chí lực kiên cố hẳn, lại như cũ ngã đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Phiên Ngoại: Phía trước (hạ)

Không đợi Tạ Cô Hồng trả lời, giáo sư nói tiếp: "Người Ngữ Ngôn Năng Lực! Bắt đầu chúng ta quan sát lúc cho là người là người cảm, nhưng về sau phát hiện không phải, người chỉ là từ không nói nhầm, tựa như vừa rồi ta nói người nhất định hiểu kỳ đây là nơi nào, người lại chỉ nói một chữ —— thì sao? Đơn giản trực tiếp, mà lại trực tiếp điểm mình trung tâm tư tưởng."

Tạ Cô Hồng nói: "Ta bình thường không dạng này."

Giáo sư nói: "Ta biết, nhưng ý tứ người hiểu." Hẳn trở lại đem màn ảnh cấp trên bộ đặc tả thả càng lớn, sau đó nói: "Đó là cái phòng thí nghiệm, ta nghĩ người vừa rồi giả bộ như không có tình lúc sau đã biết, tựa như người hoài nghi như thế, chúng ta sẽ dùng người làm thí nghiệm, bắt quá đừng sợ, cái này đối với người mà nói là một chuyến phi thường kỳ diệu thử hành."

Tạ Cô Hồng nói tiếp: "Nếu như thí nghiệm thành công lời nói."

Giáo sư có chút kinh hi, nói: "Đúng! Nếu như thí nghiệm thành công lời nói. Yên tâm, ta lần này có niềm tin rất lớn, người sẽ tiếp tục sống."

Thốt ra lời này xong, Tạ Cô Hồng trong lòng nhất thời trầm xuống, bởi vì đối phương nói là "Lần này có niềm tin rất lớn" này lần trước liền mang ý nghĩa đối phương rất có thể thất bại, mà cha mình có lẽ liền là đối phương cái trước thí nghiệm mục tiêu; cái này Bạch Đầu giáo sư còn nói "Người sẽ tiếp tục sống." Cũng chính là chỉ chính mình thành công liền sẽ mạng sống, mà thất bại phụ thân đâu?

Tạ Cô Hồng cường ép áp chế tâm tình mình, bình tĩnh hút khẩu khí, nói: "Nói một chút là dạng gì thí nghiệm? Cần ta phối hợp sao?"

Nghe thấy lời ấy, giáo sư càng thêm kinh hi, hẳn lần nữa xoay người, mặt hướng Tạ Cô Hồng, tựa ở bên cạnh bàn, nói: "Người chịu không?"

Tạ Cô Hồng mặt không biểu tình trả lời: "Người đoán xem."

Giáo sư cười nói: "Ha ha, người sẽ phối hợp, trên thực tế người coi như không phối hợp cũng không có nhiều quan hệ." Nói xong hẳn lại quay người lại, tiếp tục mê mê lên bộ kia rất giống máy tính bàn lớn.

Hai người ai cũng không có lại nói tiếp, Tạ Cô Hồng cảm giác thời gian tại thời khắc này trôi qua phẳng phát tức chậm lại nhanh, hẳn mắt nhìn hướng trên đỉnh đầu cửa sổ, cái kia hỗn huyết nữ tính, tựa như vừa rồi giống như, chính tròn to mắt, nhìn mình chăm chăm. Tạ Cô Hồng may mà nhắm mắt lại, không tiếp tục để ý.

Không biết bao lâu, cửa phòng vang lên lần nữa "Cùm cụp" một tiếng, một tên trên dưới ba mươi tuổi, đồng dạng ăn mặc áo khoác trắng nam tính đi tới, người này hơi có chút béo, dài rất là bình thường, nhưng vóc dáng cũng rất cao, Tạ Cô Hồng đoán chừng, đối phương khả năng so với chính mình cao hơn năm, sáu centimet, không sai biệt lắm tầm 1m9 bộ dáng.

Giáo sư hỏi: "Thế nào?"

Nam nhân cao nói: "Tuyệt đối không có vấn đề, ta một lần nữa so với DNA dây xích, giữa bọn hắn hoàn toàn có thể tương dung." Tạ Cô Hồng phát hiện, hẳn ngữ điệu, theo ban đầu chính mình nghe được cái thanh âm kia là một dạng.

Giáo sư nói: "Rất tốt, đi tới đặt phong tỏa tín hiệu đi, chúng ta lập tức bắt đầu."

Nam nhân cao nói: "Được." Hẳn quay người hướng phía phía bên phải vách tường đi đến, tại một loạt thiết bị trước dừng lại, ấn xuống một cái nửa quyền lớn nhỏ hoàng sắc cái nút.

Tức khắc, mở mắt Tạ Cô Hồng chuyển động con người, phát hiện trong phòng bốn vách tường "Rắc rắc rắc" rung động, rơi xuống sắt thép cửa cuốn, bao trùm toàn bộ phòng. Chỉ có lầu hai cái kia quan sát cửa sổ có thể khiến người hiểu được, ở bên ngoài còn có một không gian khác, mà cái kia còn có một nữ tính, chính nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn mình chăm chăm.

Tạ Cô Hồng hỏi: "Là dạng gì thí nghiệm?"

Giáo sư nói: "Người rất cục cảm thấy hứng thú. Bất quá ta bề bộn nhiều việc, để Lý đồng giải thích với người một chút."

Gọi Lý đồng nam nhân cao, đi tới, cúi người xuống, một bên kiểm tra Tạ Cô Hồng đỉnh đầu thép quán, vừa nói: "Nhìn thấy người thật cao hứng."

Tạ Cô Hồng dùng đặc thù kim loại âm, nói: "Ta rất không cao hứng."

Lý đồng nói: "Ta không ngại." Hắn cầm lấy Tạ Cô Hồng ánh mắt phía trên góc chết một cái điện tử chấp đầu, cắm ở thép quán chính giữa, nói tiếp: "Đó là cái vượt thời đại sản phẩm, đương nhiên, nhìn thực cũng không có bao nhiêu khoa huyền sắc thái, nhưng cái này đúng là chúng ta muốn hiệu quả, hẳn sẽ để cho người trợ giúp chúng ta lấy một đoạn trí nhớ. Nếu như thành công, như vậy. . . Ta chỉ có thể nói, Oa Nga! !"

Tạ Cô Hồng cau mày nói: "Trí nhớ? Người nào trí nhớ?"

Nói chuyện, Lý đồng tại Tạ Cô Hồng đầu thép quán bên trên, cắm vào cái thứ hai điện tử tiếp điểm, nói: "Một cái tại thế giới giả tưởng bịa đặt nhân vật, bất quá cái này tựa như là đại đa số người thuyết pháp, trên thực tế, hẳn thật có người."

Tạ Cô Hồng nói: "Có ý tứ gì?"

Lý đồng nói: "Lam Tinh, Tử Tinh, Thủy Cầu, Địa Cầu, Không Gian 3D, Tử Duy Không Gian, Không Gian Đa Chiều, Bình Hành Vũ Trụ lý luận. Ai biết được! Mấy đoạn này DNA ta cũng không biết là làm thế nào chiếm được, có lẽ là đến từ một cái khác thời không Địa Cầu cũng khó nói. Chỉ là cấp trên giao xuống, chúng ta phụ trách nghiên cứu, OK? Hiện tại chúng ta dùng là một đoạn không quá kiện toàn DNA, nhưng là Ta tin tưởng người có thể lấy trùng trí nhớ, đồng thời giúp chúng ta tìm tới một vật."

Tạ Cô Hồng cảm giác gia hóa này nói có chút hỗn loạn, hiển nhiên là có chút không quan tâm, nhưng nghe hắn nói pháp, cơ hồ chỉ là tồn tại ở Điện Ảnh và Truyền Hình Văn Học Tác Phẩm trung được đến đồ, vật? Đây cơ hồ là không có khả năng, nhưng mấy tên này thật tình như thể bộ dáng, lại không giống như là giả, không khỏi trong lòng toát ra: "Điện cuồng khoa học gia." Suy nghĩ, vì vậy nói: "Người nói thứ này làm cho ta lấy này đoạn DNA bên trong trí nhớ?"

Lý đồng lại đem cái thứ hai tiếp điểm đăng nhiều kỳ thép quán bên trên, đồng thời kiểm tra một chút, giống như đáp không phải đáp nói ra: "Cơ bản không sai, nhưng thứ này rất lợi hại phức tạp, ta không có khả năng hóa tới mấy năm công phu, dạy dỗ người cái này ngành học. Người liền tạm thời cho rằng như vậy đi." Giải thích, hắn chuyển tới Tạ Cô Hồng không nhìn thấy hướng trên đỉnh đầu góc chết, trong tay không biết đang làm những gì, chỉ là Tạ Cô Hồng bên tai truyền đến "Tháp Tháp tháp" thanh âm, thật giống như tại đánh bàn phím.

Tạ Cô Hồng cũng không hỏi nữa, hắn biểu hiện giống như là bỏ nhiệm, thế nhưng là lỗi tại hắn, lại tập trung hoàn toàn tinh lực, nghe đài lấy bốn phía hết thấy thanh âm, trong đầu không ngừng mà gia cô chính mình trí nhớ, từ tĩnh lại, đến bây giờ phát sinh mọi chuyện, hắn đang không ngừng cắt tia, tranh thủ tại cơ hội tới lắm thời, có thể bắt lấy bên trong một chút hi vọng, tuy nhiên hắn bây giờ còn chưa phát giác, nhưng hắn vững tin, không có người nào có thể làm được hoàn mỹ, chỉ là mình còn không có phát hiện mà thôi.

Thời gian cứ như vậy từng giây từng phút trôi qua, trên đầu Lý đồng phương hướng "Tháp Tháp" âm thanh ngừng, nhưng này cái tóc bạc giáo sư y nguyên đọc đối với mình, phối hợp làm việc. Tạ Cô Hồng phát hiện, tên kia tại lầu hai cửa sổ nữ tính, y nguyên đang giám thị chính mình. Hắn tin tưởng chỉ cần mình làm ra cử động gì, đối phương liền sẽ trước tiên thông tri Cảnh Vệ Nhân Viên, tình huống không quang vinh lạc quan!

Lý đồng tám kia bình thường mặt, xuất hiện tại Tạ Cô Hồng ngay phía trên, cái sau híp mắt lạnh lùng nhìn đối phương. Lý đồng cầm trong tay một cái rất như là kim loại mắt kiếng to lác lác, nói ra: "Đừng sợ, quá trình sẽ không có thống khổ gì." Giải thích, đem này cái to lớn vô cùng kim loại Kính mắt đeo tại Tạ Cô Hồng trên mặt.

Tạ Cô Hồng mở mắt ra, nhưng ấn vào mí mắt lại là đen kịt một màu. Hắn xác định cái đồ chơi này tuyệt đối không có Kính mắt đơn giản như vậy, thế là hắn tạm thời nhắm mắt lại, đem chú ý lực càng thêm tập trung ở thính lực bên trên.

Tóc bạc giáo sư âm thanh vang lên: "Lấy máy bay một lần cuối cùng kiểm tra."

Lý đồng lặp lại giáo sư lời nói: "Lấy máy bay một lần cuối cùng kiểm tra."

"Lốp ba lốp bốp" thanh âm lần nữa truyền đến, Tạ Cô Hồng có thể có thể cảm giác được có người ở bên cạnh hắn đi tới đi lui mấy lần, sau đó tiếng bước chân đình chỉ tại trên đầu mình phương. Lý đồng nói: "Kiểm tra hoàn tất, không khác thường."

Tóc bạc giáo sư thanh âm thoáng có chút run rẩy, nhưng lại rất là kiên định nói: "Bắt đầu."

"Ồ! " liền đang dạy dỗ tiếng nói vừa mới rơi xuống thời điểm, Tạ Cô Hồng bên tai giống như có một đoàn tàu lửa đi qua, trước mắt một mảnh bạch quang, hắn xác định chính mình là từ từ nhắm hai mắt, có thể này phiến bạch quang vẫn trực thấu mí mắt, khác ở hắn đồng tử bên trên. Theo sát lấy thất thái quang, Mangekyou thu hết mắt, hắn cảm giác đầu vầng mắt hoa, ý chí lực kiên cố hắn, lại như cũ ngắt đi. . .

Chú thích: "Các huynh đệ chúc mừng năm mới cáp! Suu tầm phiếu phiếu đại đại tích cho ta! Ngày mai sẽ tiếp tục! Yêu yêu đất!!"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: dùng bồ câu đưa tin

Tạ Cô Hồng nhìn xem cái này đầy đất thi thể, nói: "Vừa rồi này ngừng lại không tính, không bằng từ ta làm chủ, lại mời Yến huynh hào hào ăn xong một bữa, cũng thuận tiện cùng huynh đệ nói một chút Thượng Quan Kim Hồng sự tình."

Yến Hà Đồ nói: "Ta biết rõ cách nơi này không xa Đức phương đường phố có một Quan Nguyệt Lâu, chính là nơi đây nhất đẳng chỗ, hắc hắc! Vậy không bằng người ở đâu mời ta như thế nào?"

Tạ Cô Hồng nói: "Đây là việc nhỏ, Yến huynh dẫn đường liền."

Hai người từ trong tiệm đi ra, cũng không cần lên xe, Tạ Cô Hồng chỉ là gọi Triệu Cát khách đánh xe đi theo tại hai người đằng sau. Xuyên qua hai chuyển đường phố, liền nhìn tại phía trước một đường miệng phồn hoa chỗ, có một cái ba tầng Cao Kiến trúc.

Kiến trúc này quanh thân toàn chính là làm bằng gỗ, có thể nói điều xà nhà về trụ, từ về ngoài lên nói, tuyệt đối là nơi đây hạng nhất, phía trên nhất còn treo lấy một khối sơn hồng tám bảng lớn, viết ba chữ to: "Quan Nguyệt Lâu"

Không đợi hai người đi vào, liền có một trận com mùi tức ăn thơm từ đó truyền tới, bất quá lúc này sớm đã qua giờ com, là lấy Tạ Cô Hồng bọn họ tiến vào bên trong liền phát hiện, bên trong thực khách cũng không tính toán quá nhiều, nhưng dù vậy cũng có chừng phân nửa.

Điểm tiểu nhị kia mười phần cơ linh, gặp Tạ Cô Hồng hai người, liền cao kêu một tiếng: "Hai vị khách quý mời vào bên trong!" Nói chuyện, liền dẫn hai người tới khẽ dựa cửa sổ bàn trống bên trên, Yến Hà Đồ nhìn trái phải một cái, gật đầu nói: "Ân, không tệ, ngay tại cái này dất!" Nói, liền ngồi tại trên ghế.

Tạ Cô Hồng quay đầu về Triệu Cát khách phân phó nói: "Lần trước bị người quấy rối, định không ăn được, người trước tạm chính mình tìm một nơi, đang ăn uống chút, chờ ta cùng Yến Đại Hiệp nói xong, liền đi tìm người."

Triệu Cát Khách Đạo: "Vâng." Liền đi nơi hẻo lánh một cái bàn trống.

Tạ Cô Hồng ngồi tại Yến Hà Đồ đối diện, nói: "Lần này đúng là ta mời, người muốn gì đồ ăn, cứ việc gọi đến chính là."

Yến Hà Đồ cười ha ha một tiếng, nói: "Được." Đi theo quay đầu đối tiểu nhị nói: "Nghe nói các người nơi này nổi danh nhất chính là cá sáo, đến bên trên một đầu, mặt khác lại phối hai Lành Nhị nóng bốn đạo thức ăn cũng liền không sai biệt lắm. Mỹ tử muốn lên một vò, nếu là người trong tiệm tốt nhất."

Tiểu nhị mỉm cười gật đầu, đôi hán nói xong, vội nói: "Ngài hai vị sau đó, ta cái này liền đi cho hai vị chia thức ăn." Nói quay người vừa đi vừa kêu lớn: "Bàn Điểm bảng hiệu, cá hấp chung một đầu, món ăn nguội hai đĩa, sở trường món chính hai đạo oa! !" Tiểu nhị này mặc dù không có võ công, nhưng tiếng nói to rõ cấp, chỉ một cuồng hống liền rõ ràng truyền đến bếp sau bên trong.

Yến Hà Đồ quay mặt lại "Duơng" một tiếng, đem hán đôi kia Phán Quan Bút đặt lên bàn, nhất chỉ Tạ Cô Hồng Xà Trọng nói: "Người cái này chơi vẫn buông xuống không thành a? Quái dọa người."

Tạ Cô Hồng cười cười, đem Xà Trọng dựa vào đặt ở bên cạnh bàn, nói: "Yến huynh, thừa dịp thịt rượu không lên, người lại nói nói người là như thế nào bị Kim Tiền Bang đề mắt tới."

Yến Hà Đồ trên mặt khinh thường, nói: "Đám này con độc nhất." Hần mắng xong một câu, mới nói tiếp: "Nhà ta tại Đông Bắc, Tùng Hoa Giang thượng du. Từ nhỏ chính là thợ săn xuất thân, bất quá tại ta năm tuổi lúc, liền do cha ta truyền thụ đối với Phán Quan Bút công phu. Mà ta người này hiếu động không tốt tính, lớn lên liền trong giang hồ lác lác. Không nghĩ tới còn xông ra danh khí, càng là tại năm năm trước, Bình Hồ Bách Hiểu Sanh liệt Binh Khí Phô lúc, đem ta lấy tới vị thứ sáu đưa, ta một suy nghĩ, gia hỏa này ta nếu là liệt ra tại thứ nhất, vậy liền quá phiền phức, người muốn a, suốt ngày muốn có người muốn mượn người nổi danh, vậy còn không phiền chết Đồ gia?"

Tạ Cô Hồng âm thầm vui cười, nói ra: "Có chút Binh Khí Phô bên trong người cũng không biết đủ, tổng cho là mình bị hàng thấp, bất quá ta nhìn người tựa như còn rất hài lòng."

Yến Hà Đồ nói: "Chính mình có thể ăn mấy cái bát com khô còn không biết a? Người ngó ngó a, tại ta đằng sau Tây Môn Nhu, này một đầu cây roi ta gặp một lần, chắc chắn, ta dám khẳng định, hán công phu cùng ta chỉ ở sần sần với nhau, đương nhiên, ta cũng không phục ta phía trên Lữ Phụng Tiên chính là. Bất quá ta chỉ chưa thấy qua hán Họa Kích, nghĩ đến cũng là rất lợi hại chứ sao. Bất quá tổng thể mà nói, ta ngược lại thật ra thắng xách Bách Hiểu Sanh sâu muộn."

Tạ Cô Hồng ngạc nhiên nói: "Làm sao?"

Yến Hà Đồ nói: "Ngươi suy nghĩ một chút a, hần hàng binh khí này phổ, đặc tội bao nhiêu người? Người nào bên trên người nào không lên? Hàng ở đâu? Ta nhìn đều với hần sắc một cái!"

Tạ Cô Hồng cười nói: "Như thế. Không hơn trăm Hiếu Sinh chính là trăm năm qua trong chốn võ lâm hiếm thấy Trí Giả, muốn đến hần tất nhiên sẽ không giống ngươi sâu muộn."

Yến Hà Đồ gật gật đầu, đột nhiên có chút ngạc nhiên nói: "Cái này hần * mẹ kéo đi đâu? Không phải nói Thượng Quan Kim Hồng a? Ngươi đừng nói chuyện, nếu không còn nói loạn."

Tạ Cô Hồng gặp hần lần này diễn xuất, cười thầm không thôi, cũng may điểm tiểu nhị lúc này ôm mỹ tửu, đi tới, nói: "Ngài hai vị trước từ từ uống, món ăn nóng sau đó liền tới." Nói chuyện công phu, hần đem hai đạo lạnh điệp đặt lên bàn, cung thân thể lần nữa đi.

Yến Hà Đồ kẹp miệng đậu phụ khô, lại "C-K-Í-T. . T. . T đi" uống một hóp rượu "A" một tiếng, nói: "Cái này Thượng Quan Kim Hồng một năm trước, bắt đầu thành lập Kim Tiền Bang, cũng không biết hần dùng thủ đoạn gì? Đến bây giờ, tuần tự lung lạc mấy tên Binh Khí Phổ cao hơn tay, vừa rồi chết này Gia Cát Cương cùng Yến Song * bay liền cũng ở chính giữa."

Tạ Cô Hồng hỏi: "Còn có ai?"

Yến Hà Đồ nói: "Ta đây liền không biết được, bắt quá nghe người ta nói mưa gió lưu tinh Hưởng Tùng, đoạn thời gian trước cùng Kim Tiền Bang người tiếp xúc qua, về phần có đúng hay không này ai biết?"

Tạ Cô Hồng nói: "Còn có người."

Yến Hà Đồ lớn một chút đầu, nói: "Đúng thế, ta nói thế nào cũng là hiếm thấy cao thủ." Hần nói chuyện lúc biểu lộ rất được ý, bắt quá chợt liền nhan sắc, nói tiếp: "Ta nói cho ngươi a, ngươi giết Gia Cát Cương, tuy nhiên chúng ta hành động bí mật, ngươi vẫn là dùng độc môn võ học, trên giang hồ còn không biết được, nhưng tuyệt không thể gạt được Thượng Quan Kim Hồng tai mắt, một khi hần biết được, tất nhiên không thể cùng ngươi bỏ qua."

Tạ Cô Hồng đối với lời này ngược lại là tin tưởng không nghi ngờ, tuy nói này tám tên áo vàng Kiếm Thủ, cùng Gia Cát Cương, Yến Song * bay lúc này đều đã chết, nhưng Thượng Quan Kim Hồng dù sao còn có thể tra được chính mình, tỉ như chính mình bốn còng xe ngựa, cùng cái này Xà Trượng, đều quá dễ thấy, tuyệt không có khả năng giấu giếm được tất cả mọi người con mắt, chỉ cần có người trông thấy, này Thượng Quan Kim Hồng tất nhiên có thể dò thăm là mình nhúng tay.

Bất quá Tạ Cô Hồng cũng chẳng sợ hãi, nói: "Yến huynh nói là, nhưng huynh đệ ta cũng không nói nói láo. Cái kia đôi Long Phượng Song Hoàn, ta sớm tối phải xem thử xem."

Hai người bọn họ chính nói chuyện công phu, xa phu Triệu Cát khánh sớm đã ăn nhất đại bát mì cùng hai loại món ăn nguội, đến ngoài tiệm xe ngựa bên cạnh chờ lấy. Bất quá Lão Triệu vừa mới đem trong xe bên ngoài quét dọn một lần về sau, liền nghe không trung "Cạch cạch cạch" rung động, một cái màu trắng bồ câu đưa tin rơi vào cang xe phía trên đứng vững.

Triệu Cát khánh gặp, không dám thất lễ, lập tức đi qua, đem bồ câu đưa tin ôm tới, lấy nó trên đuôi trói chặt thùng thư, đặt ở trong lòng ngực của mình cho nó sưởi ấm. Hần nhưng là biết, cái này bồ câu chính là nhà mình Trang Chủ bỏ ra nhiều tiền bồi dưỡng mà thành, không sợ Phong Tuyết, tốc độ cực nhanh, tầm thường Ác Điều đều truy chi không lên. Cho dù là gặp phải cấp ác lược hoàn cảnh, không ăn không uống nó cũng có thể liền bay ba ngày ba đêm.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Vừa kể sát đường

Triệu Cát khánh cầm thùng thư, lại tiếp tục đi vào Quan Nguyệt Lâu, đi vào Tạ Cô Hồng một bàn nói: "Trang Chủ, dùng bồ câu đưa tin đến." Nói chuyện, đưa lên.

Tạ Cô Hồng cùng Yến Hà Đồ ngừng câu chuyện, đưa tay tiếp nhận, đảo mở tin nhưng, chỉ thấy phía trên viết: "Phù Nam Dương Võ Đường Chu Hạ, bái bên trên Trang Chủ; vạn sinh vườn Trương thiếu đông quay lại phù Nam Dương lúc, tại ngoài thành năm mươi dặm tao ngộ phục kích, bản thân bị trọng thương đào thoát, hiện đã bị Trung Nguyên tám nghĩa cứu chữa."

Thư này rất ngắn, có thể Tạ Cô Hồng nhìn, sắc mặt dần dần trở nên lạnh, thanh âm cũng như sắt thép va chạm, nói: "Yến huynh, chúng ta rượu này sợ là

ăn không thành."

Yến Hà Đồ gặp Tạ Cô Hồng xem hết gửi thư liền sắc mặt đại biến, ngạc nhiên nói: "Thế nào? Phát sinh chuyện gì a? Thế nhưng là theo Kim Tiền Bang có quan hệ?"

Tạ Cô Hồng lắc đầu nói: "Ta có một huynh đệ, chính là Trung Nguyên tám Nghĩa An để công tử, Trương Thừa huân. Vài ngày trước ta cùng vận sinh vườn vừa mới làm khoản buôn bán, mặc dù thời gian ngắn ngủi, lại tương giao vô cùng tốt, trong thư này chính là ta Bạch Đà Sơn tại phủ Nam Dương con cháu viết, nói hẳn ở ngoài thành năm mươi dặm tao ngộ phục kích, bản thân bị trọng thương."

Yến Hà Đồ nói: "Vận sinh vườn tại phủ Nam Dương thế lực không nhỏ, người bình thường thế nhưng là không dám đắc tội."

Tạ Cô Hồng gật đầu, nói: "Tám chín phần mười, chính là Tàng Kiếm Sơn Trang người khô."

"Ồ?" Yến Hà Đồ nói: "Vì sao?"

Tạ Cô Hồng đem Trương Thừa huân mua Ngự Trường Kiếm lúc theo Tàng Kiếm Sơn Trang lên xung đột sự tình, nói với Yến Hà Đồ, cuối cùng nói: "Ta coi là này Du Long Sinh sớm đã đi, lại không nghĩ hẳn bố trí mai phục sâu như thế. Chờ ta cái này Trương hiền đệ nhanh đến phủ Nam Dương phương mới động thủ."

Yến Hà Đồ suy nghĩ một phen nói: "Cái này Ngự Trường Kiếm tuy nhiên chính là trong chốn vô lâm hiếm thấy bảo bối, nhưng người bình thường là tuyệt đối không dám sờ chạm, nghe người kiểu nói này, này Tàng Kiếm Sơn Trang làm xuống việc này hiểm nghị, đúng là lớn nhất."

Tạ Cô Hồng nói: "Bất kể có phải hay không là Du Long Sinh làm, ta này Trương hiền đệ hiện tại thân chịu trọng thương là sai không, đã tương giao một trận, ta Tạ Cô Hồng liền không thể làm làm không biết." Nói chuyện, hẳn đứng lên, nói: "Yến huynh đệ, người ta biết tuy nhiên rất ngắn, có thể bắt chuyện mười phần tận hứng, nếu là không ra việc này, ta định cùng người nhiều tự chút thời gian. Hiện tại xem ra, chỉ có thể mời người cái này bỗng nhiên thức ăn a."

Yến Hà Đồ nói: "Ta như không phải muốn đi tìm hiểu Kim Tiền Bang động tĩnh, liền cùng người đi ngó ngó. Ai, vậy người lưu thêm ít tiền cho ta, cũng không thể gọi ta thật qua đem cái viên kia Kim Nguyên Bảo hoa."

Tạ Cô Hồng nghe vậy "Ha-Ha" cười một tiếng, nói ra: "Yến huynh làm gì khách khí, tiền mặc dù không nhiều, nhưng là cái tâm ý." Nói chuyện, từ trong ngực lấy ra một xấp nhỏ Ngân Phiếu, luôn có năm, sáu Trương Dạng tử, đặt lên bàn. Về sau ôm một cái quyền, nói: "Yến huynh tìm hiểu Kim Tiền Bang động tĩnh, quả thật hung hiểm chi cực, tuyệt đối bảo trọng, nếu như có tin tức gì cũng tốt gọi ta biết được một hai, người chỉ cần đến Bạch Đà Sơn tùy ý một nhà mua bán, bọn họ liền có thể liên lạc đến ta."

Yến Hà Đồ nói: "Nghe người kiểu nói này, liền biết người mua bán lớn bao nhiêu, Ha-Ha! Lần này ta có thể ăn mặc không lo."

Tạ Cô Hồng nói: "Có thể chiêu đãi Yến huynh đệ, đó là bọn họ phúc phận." Nói chuyện, hẳn đưa tay quơ lấy Xà Trọng, nói: "Không nói nhiều nói, huynh đệ cáo từ, Yến huynh chậm đã dừng."

Yến Hà Đồ nói: "Vậy ta có thể sẽ không tiễn người, cái này Quan Nguyệt Lâu cá sào, ta là nói cái gì cũng phải ăn vào miệng."

Tạ Cô Hồng mỉm cười, lần nữa nói âm thanh "Bảo trọng" cũng không dây dưa dài dòng, trực tiếp liền đi ra đến, theo một bên Triệu Cát Khánh Đạo: "Qua phủ Nam Dương." Giải thích, liền vào nhập trong xe.

Triệu Cát Khánh trước kia liền đi theo trong nhà làm vân du bốn phương thương, cả nước các nơi cơ bản đều chạy qua, về sau gia đạo sa sút, liền đến Bạch Đà Sơn, cho Tạ Cô Hồng đánh xe, cái sau đến cũng không có bạc đãi với hẳn, chỉ vì Triệu Cát Khánh chỗ nào đường toàn cũng biết, là lấy mười phần thuận tiện.

Hắn nghe trong xe truyền đến: "Năm năm năm" ba tiếng vang động, vung lên cây roi lẳng không đánh cái vang, phát ra "Ba" một tiếng, trong miệng quát to: "Lại tránh ra, lợc cộc lợc cộc, điều khiển!" Tứ Phong Bạch Đà cùng nhau thúc đẩy, dọc theo đường đi hướng về phía trước chạy tới. Mà tại trong xe vào chỗ Tạ Cô Hồng, lại phát huy hẳn luyện công cuồng nhân bản sắc, bắt đầu tu luyện lên nội công tới. . .

Vừa kè sát đường, chính là phủ Nam Dương nổi tiếng Lão Tự Hào, từ tiền triều liền đời đời truyền lại cho tới bây giờ. Mà cái này một nhiệm kỳ Đông Gia chính là người xưng vừa kè sát tiên sinh Kim Phong Bạch, hẳn trong vô lâm cũng là đại đại hữu danh, chính là Trung Nguyên tám Nghĩa Hành bốn.

Mà sau nửa tháng chính là Kim Phong Bạch ngày vui, cũng là cưới Tổng Đại Quan người Thiên Kim thời điểm, là lấy vừa kè sát đường gần nhất chiêu đãi không ít trong chốn vô lâm hảo hán, mà lại Trung Nguyên tám nghĩa càng là cùng nhau đến. Có thể vốn nên vô cùng náo nhiệt, vui mừng chi cực vừa kè sát đường, gần nhất lại trở nên có chút tĩnh thân sa sút.

Tuy nhiên mặt ngoài nơi này mỗi đêm vẫn cãi nhau, uống rượu hóa quyền không ngừng, nhưng Kim Phong Bạch lại cao hứng không nổi, trừ chết đi ông đại ca, hiện tại, hẳn ngũ đệ Trương Thừa huân, vậy mà cũng suất nửa trái rộng theo gót.

Lúc này, nội viện Tiểu Thiếp trong sương phòng, có bảy người, bên trong sáu cái sắc mặt âm trầm dọa người, còn có một cái nằm ở trên giường, trong mắt vô thần, lại mang tràn đầy hận ý.

Một cái nhiều lắm là mười lăm tuổi thiếu niên, trên mặt còn ngây thơ chưa thoát, đầu tiên không giữ được bình tĩnh, mở miệng, nói: "Ngũ Ca, người lại nói nói, có phải hay không Bạch Đà Sơn người khô?" Nói chuyện, còn mắt nhìn bên cạnh một cái so với hẳn đại không bao nhiêu thiếu niên. Tiếp lấy tức

giận nói: "Nếu không phải Thất Ca cùng Lục Ca ngăn đón, ta đã sớm qua tìm nơi đây Bạch Đà Sơn người tính sổ sách."

Người này bên cạnh một tên thiếu niên mặc áo đen nghe vậy nói: "Bát đệ, chớ có xúc động, Ngũ Ca tuy nhiên qua cùng Bạch Đà Sơn buôn bán, nhưng theo ta được biết này Bạch Đà Sơn danh dự hạng tới là vô cùng tốt, sao lại đột nhiên ở giữa thành hắc ăn hắc tặc nhân? Ta nhìn trúng tất có kỳ quặc."

Lúc này bên trong một cái gần bốn mươi tuổi hán tử, mở miệng nói ra: "Lão ngũ, người trước chớ gấp, dù sao vừa mới tỉnh lại, thân thể Thái Hư."

Trương Thừa huân lắc đầu, trong mắt hận ý càng đậm, nhưng vẫn yếu ớt nói: "Bát đệ không muốn như thế xúc động, này Bạch Đà Sơn Tạ trang chủ có thể nói nghĩa bạc vân thiên, tuy nhiên ta cùng tương giao thời gian rất ngắn, nhưng lại cùng ta ý hợp tâm đầu, ta đã nhận hắn làm ca ca, những phục kích đó ta người, tất nhiên không phải Bạch Đà Sơn con cháu. Muốn đến. . . Hô hô!" Hắn nói đến đây, lại thở mấy hơi thở hồng hộc vừa rồi nói tiếp: "Muốn đến, có thể là Tăng Kiếm Sơn Trang người."

Này bát đệ nghe hắn nói như vậy, cũng sờ, nói: "Lại không phải Bạch Đà Sơn người không a? Thế nhưng là ta phát hiện gần nhất Bạch Đà Sơn người tựa như tổng tìm hiểu Ngũ Ca tình huống."

Trương Thừa huân sau khi nghe xong, trong mắt tức giận ngược lại biến mất không ít, khoe miệng còn hơi hơi mang cười, nói: "Này nhất định là Tạ đại ca bàn giao thủ hạ, hiện thời phát hiện ta bản thân bị trọng thương, tìm hiểu ta bệnh tình thôi, ta đoán chừng, Tạ đại ca không chừng qua một thời gian ngắn, liền sẽ tới cửa thăm viếng tại ta."

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Trung Nguyên tám nghĩa

Này khoảng bốn mươi tuổi hán tử nghe vậy gật gù đầu, nói: "Này nói như vậy, cái này Tạ trang chủ ngược lại là có hảo ý?"

Trương Thừa huân nói: "Đúng vậy!"

Trong phòng có cái ánh mắt bụi tình thích Người mù, nhìn tuổi tác hắn là dài nhất người, lấy tay gõ gõ mặt bàn, nói: "Lão ngũ, vậy người xem thanh phục kích người người a?"

Trương Thừa huân trong mắt tức giận lần nữa bắn ra, nói: "Nhất định là Tăng Kiếm Sơn Trang người không thể nghi ngờ, bên trong có một cái dùng kiếm bản rộng cầu tặc, đã từng bị Tạ đại ca giáo huấn qua một phen, khụ khụ, coi là khi đó che mặt, ta liền nhận không ra hắn a?" Nói xong, hắn chợt nhớ tới Tạ Cô Hồng tại đường sông thôn đem hắn đánh bay tình cảnh, không khỏi tâm tình tốt một số, trên mặt cũng bật cười, thế nhưng là nụ cười này, lại kéo theo thương thế, không được lại ho khan một trận vừa rồi chuyển biến tốt đẹp.

Trương Thừa huân thở dốc một phen, nói tiếp: "Các vị ca ca, huynh đệ, Tạ đại ca đối ta vô cùng tốt, nếu như hắn nghe hỏi đến đây, mong rằng các vị ca ca, huynh đệ có thể giúp đỡ ta hảo hảo chiêu đãi với hắn." Sau đó, hắn lại đem chính mình cùng Tạ Cô Hồng ở chung này mấy ngày nhất trọng điểm nói, sau cùng thở dài một tiếng, nói: "Ai, không riêng gì ta cho Kim tử ca chuẩn bị quà mừng Ngự Trường Kiếm, liền liền Tạ đại ca cho tứ ca chúc hai đỉnh núi Bạch Đà, tam đại xe hoa lễ từ cùng trăm bộ hoa lễ cao cũng tất cả đều ném, đám này tặc nhân chân thực đáng giận chỉ cực." Nói càng về sau hắn lại tức giận, lại tiếp tục ho khan.

Này khoảng bốn mươi tuổi hán tử, nói: "Đã huynh đệ nhận Tạ trang chủ vi huynh, đó chính là ta đội Trung Nguyên tám nghĩa cộng đồng huynh đệ, đây là tuyệt không sai, đãi hắn lúc đến chẳng những phải thật tốt chiêu đãi, sao còn muốn nhiều hơn tự bên trên một phen tình nghĩa mới là."

Ta mấy người đồng đều nói: "Vâng, Tam Ca nói không kém, ngũ đệ (Ngũ Ca) đã phụng hắn vi huynh, đó chính là ta đội Trung Nguyên tám nghĩa hảo huynh đệ, hảo bằng hữu."

Tuổi tác lớn nhất thiếu niên, sau khi nói xong, nhìn xem Trương Thừa huân thể thâm bộ dáng, không khỏi vừa giận nói: "Đám này bọn chuột nhắt, thật sự là bản thù chỉ cực, nhị ca, người nói chúng ta sau đó phải làm sao bây giờ? Như thế nào tìm cái này Tăng Kiếm Sơn Trang báo thù?"

Này bị người gọi là nhị ca Người mù nói ra: "Hiền đệ yên tâm, người Ngũ Ca hôn mê hai ngày này, ta và người nhị ca, Tam Ca, đã phái người bốn phía tìm hiểu người khả nghi, hiện nay ngũ đệ đã khẳng định là Tăng Kiếm Sơn Trang người làm, vậy chúng ta cũng không cần mù quáng tìm kiếm, lần này lão tam, người liền tự mình dẫn người đi một chuyến, lão ngũ, người bây giờ viết phong thư tin, báo người vạn sinh vườn đưa tới mười cười khoái mã, lão tam, người tranh thủ tại bọn họ chạy về Tăng Kiếm Sơn Trang trước đó, chạy đến bọn họ phía trước qua, chúng ta cũng phục kích bọn họ một đạo."

Nói xong lời này, Người mù lại hơi suy nghĩ một phen, nói ra: "Lão tứ người lưu lại chiếu Cổ lão ngũ, ta cùng ta mấy vị huynh đệ, dẫn người đi bộ truy kích, ven đường cũng tốt lưu ý đối phương tung tích, chớ đuổi kém phương hướng mới là; dạng này chia binh hai đường, tổng sẽ không gọi đám này câu

tặc chạy."

Khoảng bốn mươi tuổi hán tử gật đầu nói: "Cái này liền gọi lấy Nhân chi Đạo còn trị người chi thân, mà này Tàng Kiếm Sơn Trang tặc nhân định là nghĩ không ra, chúng ta cũng sẽ có một chiêu này, đánh bất ngờ phía dưới, đối phương tất nhiên đại loạn."

Lúc này, Trương Thừa huân giường bên cạnh ngồi, một tên hai mươi bốn, mười lăm tuổi hán tử nói ra: "Nhị ca sao có thể an bài như thế? Lão Yêu lưu lại chiêu Cổ lão ngũ mới là đúng lý, sao để cho ta lưu lại?"

Mất mủ nhị ca nói: "Tiếp qua nửa tháng, chính là người thành hôn ngày vui, cái này trên giang hồ các bằng hữu lục tục ngo ngoe đã đến, người không đến chiêu đãi đám bọn hán, người nào đến chiêu đãi? Chớ để người nói ta đợi Trung Nguyên tám nghĩa sẽ không chiêu cổ bằng hữu."

Một bên Tam Ca cũng nói: "Nhị ca nói là, còn nữa nói có ta các loại tiến đến phục kích, người lại có gì không yên lòng."

Gặp nhị ca cùng Tam Ca đồng đều nói như thế, Kim lão tứ đành phải gật gật đầu đáp ứng. . .

Tạ Cô Hồng không ngừng tu luyện chính mình nội công, này phần vinh mạnh mẽ lực lượng càng không ngừng tăng trưởng phảng phất có thể làm cho hán nghiệp, tựa như một khắc không tu luyện liền toàn thân khó chịu, này chớ nói chi là thường thức ven đường phong cảnh.

Hán cùng Yến Hà Đồ cái này đầu bĩ sau khi tách ra, liền gọi Triệu Cát khánh lái xe hướng phía phủ Nam Dương tiến đến. Tuy nói Hà Nam Quy Đức phủ Trữ Lăng huyện, khoảng cách phủ Nam Dương cũng không thể nói quá xa, nhưng đường này trình cũng cần mấy ngày quang cảnh.

Mà mấy ngày nay Tạ Cô Hồng rốt cục cảm giác có chút không đúng, từ khi hán Nghịch Luyện Cửu Âm, đảo ngược kinh mạch về sau, công lực của hán một ngày đầu qua một ngày, mà cái này phân cảm giác cũng không phải nói thân thể của hán có cái gì ẩn tật, mà chính là theo công lực của hán càng lúc càng cao, đến bây giờ cơ hồ là cao không thể chạm cấp độ lúc, hán cảm giác này thân bí đồ vật phương vị, vậy mà ẩn ẩn ở trong lòng có thể biết được. Chỉ bất quá loại cảm giác này mười phần mơ hồ, mà lại lập loè, có khi đột nhiên cảm giác được, nhưng trong nháy mắt liền biến mất không còn tăm tích, phảng phất ảo giác, là lấy tuy nhiên hán có loại cảm giác này, nhưng nhưng như cũ không thể xác định này thân bí đồ vật cuối cùng phương vị.

Tạ Cô Hồng âm thầm suy nghĩ nói: "Nói không chừng, cảm giác này cùng ta công lực có quan hệ, ta cần gia tăng chú ý mới là." Hạ quyết tâm, hán luyện công sức mạnh càng sâu, mỗi ngày chỉ ăn một bữa cơm liền, ta thời gian đều dùng đang luyện công phía trên.

Một ngày này, đường đến nửa đường, Tạ Cô Hồng vẫn còn đang xe bên trong tu luyện nội công, bỗng nhiên liền nghe phía trước ẩn ẩn truyền đến binh khí tương giao tiếng đánh nhau. Hán tất nhiên là biết hiện nay chính mình công lực cao bao nhiêu, là lấy "Ẩn ẩn" nghe được, điều này nói rõ khoảng cách cũng không tính gần.

Thế là Tạ Cô Hồng cũng không có lên tiếng, một bên chúi luyện Đan Điền Chi Khí, một bên lắng nghe này tranh đấu thanh âm. Theo xe hướng về phía trước tiến đến, cái thẳng kia giết gào to âm thanh cũng dần dần rõ ràng.

Lại là chỉ ít có hơn hai mươi, gần ba mươi người đang chém giết lẫn nhau. Bên trong một nhóm người ăn mặc giống nhau, đồng đều mặc hắc y, cầm trong tay trường kiếm. Khác một nhóm người làm theo cái gì dụng cụ đều có, ăn mặc cũng không giống nhau, có cưỡi ngựa, trong tay vung vẩy trường thương, đại đao, còn có đi bộ, trong tay cái gì bổ đao, trường côn, sắt đòn gánh chờ một chút, hỗn tạp không đồng nhất.

Trong hắc y nhân, có mấy cái dùng kiếm hảo thủ, kiếm pháp mười phần sắc bén, hiển nhiên công phu cực kỳ cao minh, có thể một bên khác cũng có cao thủ tới tranh đấu, là lấy hai lần lúc này chính là cân sức ngang tài cục diện, mười phần hung hiểm.

Có thể đột nhiên, từ bên cạnh tiểu sơn sau chuyển ra một tên khoảng bốn mươi tuổi hán tử, chỉ gặp hán hét lớn một tiếng, ngồi trên lưng ngựa thẳng đến nhập vòng chiến, tay nâng nhất thương liền xuyên thủng một tên áo đen Kiếm Thủ hậu tâm, hán xoay tay lại thu thương, chạy gấp kể tiếp áo đen Kiếm Thủ mà đi. Nhưng đột nhiên ở giữa thanh quang chớp động, một thanh kiếm sắc hướng phía hán bụng dưới đâm tới, một kiếm này mười phần mau lẹ sắc bén, lại đâm lại gạt, để lúc này sắp dùng thương kỵ sĩ mười phần khó mà tránh né.

Hán tử kia bắt đắc dĩ, đành phải vung đập xoay người từ trên ngựa lật qua, lại nhìn tên kia vừa mới Kiếm Thủ, dùng đến một thanh dài nhỏ lợi kiếm phảng phất như ống kim, tốc độ cực nhanh, không chờ đối phương đứng vững, lần nữa bá bá bá, liên tục tam kiếm đâm đem quá khứ.

Chú thích: "Ban đêm còn canh một, hợp đồng cũng gửi ra ngoài, các huynh đệ có thể hay không để cho ta làm càn làm càn, đến điểm phiếu phiếu, hỗ trợ thu trốn một chút! Cảm ơn á!"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Giữ lẫn nhau

Cái này dùng súng đại hán lúc này đặt chân chưa ổn, tránh tránh không kịp, chỉ có thể hét lớn một tiếng, trong tay thương dùng lực quét ngang qua. Muốn dâng bay đối phương chỉ kiếm. Có thể không nghĩ đối phương kiếm pháp cấp linh động, một điểm tức thu, đợi đại thương đảo qua, lại tiếp tục nhanh chóng đã đâm qua. Đại hán kia dù sao cũng là dùng Trường Bình Khí, bị người chiếm tiên cơ, cận thân, mắt thấy liền che chở không kịp.

Đúng lúc này, bên cạnh có một người "A" bạo kêu một tiếng, một cây sắt đòn gánh bỗng dung đánh tới hướng kiếm kia tay cái ót. Có thể nói thể đại lực trầm.

Cái này áo đen Kiếm Thủ nghe thấy sau đầu Ác Phong bất thiện, thân thể chuyển qua, nhấc chân hướng phía khía cạnh quét tới. Đồng thời trong tay dài nhỏ bảo kiếm, lần nữa hướng phía này dùng súng hán tử đâm tới. Hấn nhất tâm nhị dụng, tránh thoát sau lưng sắt đòn gánh, còn có thể liên tục hướng phía đối thủ công tới, phần này công phu, có thể nói cao minh cấp.

Nhưng cùng hấn đánh nhau hai người cũng là ít có hảo thủ, này khoảng bốn mươi tuổi hán tử, lúc này đã thẳng bằng hạ bàn, cúi đầu cúi thân, trong tay đại thương từ đuôi đến đầu hướng phía đối thủ ở ngực yếu hại đâm vào. Hậu phương này dùng sắt đòn gánh là cái không đến hai mươi tuổi thiếu niên, thân pháp nhanh chóng, hướng bên cạnh đổ một bước, trong tay sắt đòn gánh một chiêu đan vai chọn núi, bộp lấy tiếng gió vun vút đập tới.

Ba người này một phát vào tay, tràng diện cục diện lại chuyển tiếp đột ngột, chỉ vì cái này cầm súng đại hán còn mang theo chín kỵ cùng nhau tới, hấn lập tức nhanh nhất bởi vậy đi đầu xông lại, mà sau lưng này chín tên kỵ sĩ lúc này trực tiếp trùng sát nhập bên trong vòng chiến.

Những này cười ngựa người có công phu trên ngựa không được, sớm đã nhảy đến mặt đất, cận thân tương bác. Còn có am hiểu Kỵ Xạ, không ở ôm lấy phạm vi hướng ở trong áo đen Kiếm Thủ bắn lên.

Qua không bao lâu thời gian, người áo đen liền có bốn người hoặc bị đao chặt, hoặc bị tiễn bắn mà chết. Thời gian nhảy mất liền rơi vào hạ phong.

Một tên tay cầm kiếm bản rộng áo đen Kiếm Thủ, hoành chặt dụng thẳng đâm, thẳng thần thoải mái, cứng rắn là sinh sinh chém đứt một cây Tề Mi Côn, đem đối thủ đầu lâu chém thành hai nửa, trong miệng oa oa gào giận dữ, hằm hằm mắng to, nói: "Các ngươi đám này ô Tàp Uế thói bọn chuột nhắt, sẽ chỉ đánh lén, ta đội Tàng Kiếm Sơn Trang người há có thể e ngại các ngươi, tới tới tới, chẳng lẽ không dám theo gia gia cho biết tên họ a?"

Đối trong tay có cái người mù, cầm trong tay một cây thân tre, chuyên môn đâm người huyết đạo, hiển nhiên Thính Phong bốn câu công phu không thấp. Vung thân tre đem đối thủ trường kiếm đẩy ra, đi theo đâm hướng đối phương vì trí hiểm yếu, cao giọng nói: "Tàng Kiếm Sơn Trang cũng có mặt nói lời này a?" Lúc nói chuyện ở giữa, đối thủ phía bên trái bên cạnh tránh đi, nhưng lại muộn nửa bước, liền bị hấn một trúc can điểm đoạn đầu vai Tỳ Bà Cốt, kêu thảm một tiếng, cầm tới đất bên trên.

Tay kia cầm trường thương hán tử cùng cầm trong tay sắt đòn gánh thiếu niên, cũng đang cùng tay kia cầm dài nhỏ bảo kiếm cao thủ, người tới ta đi công sát giao thoa. Cái này khoảng bốn mươi tuổi hán tử, trong miệng kêu lên: "Bọn ngươi tại phủ Nam Dương ngoài thành năm mươi dặm chỗ, chặn giết ta ngũ đệ, khi đó ngươi sao không chê chính mình hành động bản thủ?"

Cầm trong tay dài nhỏ bảo kiếm cao thủ gặp hấn mở lời nói chuyện, cảm thấy có cơ hội để lợi dụng được, nhất thời sau này tuyền thân thể nhảy một cái, xoay tay lại đâm tới. Hấn tử kia lập tức không nói nữa, hướng (về) sau vọt một bước, kéo dài khoảng cách, dùng trường thương điểm tới.

Cầm trong tay kiếm bản rộng người, nghe vậy liên tục dưới chân hai điểm, né tránh đến từ khía cạnh tiến công, lại vọt tới phía sau hấn, đem kiếm bản rộng như đao búa hướng xuống chém tới, cười to nói: "Ha-Ha, người này ngũ đệ khi thật vô dụng, ở dưới tay ta đi không đến mười cái hội hợp, liền bị ta một chân đá trúng ở ngực, còn có mặt mũi tìm các ngươi tới báo thù cho hấn a?" Dùng súng hán tử bắt đắc dĩ, bị hấn một kiếm chặt, đánh phải đi đầu hướng bên cạnh né tránh.

"Thôi lắm." Một bên dùng sắt đòn gánh thiếu niên nghe vậy mắng to: "Ta Ngũ Ca nhất định là gọi các ngươi vây công chỗ đến." Nhất thời nhảy qua qua, nhất biến gánh quét về phía người này thái dương huyết.

Cầm trong tay kiếm bản rộng người, trong lòng vui vẻ, vốn chém về phía cầm thương hán tử kiếm bản rộng, không đợi dùng hết, bỗng nhiên quay lại, nghiêng người nhảy vọt ở giữa, xoát xoát lưỡng kiếm, một gọt đâm một cái, mười phần sắc bén liền hướng phía thiếu niên vì trí hiểm yếu cùng bụng dưới công tới. Mà hấn sự biến đổi này chiêu lại là trước kia hấn ngôn ngữ tương mĩa mai sau mai phục chuẩn bị ở sau. Là lấy thiếu niên kia sao có thể nghĩ đến, nhất thời mắc lừa.

Nhưng người thiếu niên này cũng không phải chỉ là hư danh, ngồi xổm xuống thân thể đem phía trên đâm về nganh tiếng nói vì trí hiểm yếu đâm một cái né tránh, có thể phía dưới một kiếm lại vô luận như thế nào trốn không thoát. Là lấy hấn liền so sánh nội kinh, chính mình quảng chính mình, hướng bên cạnh mặt đất ngã xuống, hy vọng có thể tránh đi đan điền yếu hại.

Chỉ nghe "Phốc" một tiếng, đối thủ vốn đâm về bụng dưới một kiếm, nhất thời tại hấn sườn bộ mở ra một đạo lỗ hồng lớn. Có thể không đợi hấn phản ứng, cầm trong tay kiếm bản rộng người dưới chân gấp nhanh, nhấc chân liền đập ở hấn đầu vai, suýt nữa đem hấn cánh tay tháo bỏ xuống. Thiếu niên này kêu thảm một tiếng, trực tiếp liền bị hấn đá ra năm, sáu bước xa, ngã đi.

Còn không tính xong, gia hỏa này đến dẫn theo kiếm bản rộng, triển khai thân pháp, thẳng tắp đuổi theo, cầm trong tay trường thương hán tử, cùng nghe tiếng mà động mù mắt người, nhất thời phát hiện không đúng, vội vàng thi triển khinh công, trợ giúp quá khứ. Có thể này trước đó dùng dài nhỏ bảo kiếm cao thủ, biết đây cũng là ngàn năm một thuở thời cơ, trực tiếp liên tục Tứ Kiếm, liều mạng tay trái mình bị đối phương một trúc can hoàn toàn phế bỏ, cũng đem hai người này ngăn trở. Tiểu tử này cũng là nhân vật hung ác, cắn chặt răng hừ đều không hừ một tiếng.

Mà tay kia cầm kiếm bản rộng người sớm đã đến thiếu niên trước mặt, dùng trong tay Đại Kiếm hướng xuống một xử, điểm tại thiếu niên nơi cổ họng, cao giọng quát: "Còn muốn tiêu tử này mệnh a? Chớ * mẹ * nuôi Trung Nguyên tám nghĩa, dùng tay cho ta!"

Trong vòng chiến người, nghe thấy lời ấy, nhìn trộm nhìn thấy mặt này tình hình, nhất thời nhao nhao dừng lại chém giết, riêng phần mình nhìn chằm chằm đối thủ lui về phía sau, không lâu sau liền hoàn toàn tách đi ra.

Áo đen kiếm bản rộng người nhìn xem bên người còn sót lại bốn người, bên trong ba cái mang thương, hiển nhiên, trừ trước đó tên kia dùng mảnh kiếm cao thủ cánh tay gãy xương bên ngoài, hơn người các loại tất cả đều là vết thương nhẹ, nhưng cũng trong lòng tức giận không thôi, mắng: "Chớ * mẹ * nuôi Trung Nguyên tám nghĩa, đầu tiên là cướp ta nhà Thiếu Trang Chủ bảo kiếm, về sau lại đánh lên chúng ta, thật sự là nhân nghĩa cái thể a!"

Này mù mắt thân người bên cạnh cùng sở hữu mười mấy người, đại bộ phận cũng đều mang thương, cái này một ác đầu, là trước kia hắn không nghĩ tới, đối phương tay bỏ công sức vậy mà như vậy độ cao, mà đối phương Thiếu Trang Chủ chưa tại, chính mình một phương này đều tổn thất cực nặng, như không phải đã sớm để cho mình nhị đệ mang theo người cười mai phục đứng lên, ai thắng ai thua chỉ sợ còn khó định đoạt. Có thể bây giờ đối phương vậy mà bắt lấy chính mình Lục Đệ, đây cũng là không dễ lắm.

Mù mắt người lấy thân tre chĩa xuống đất, nói ra: "Người không cần đến châm chọc chúng ta, hiện nay người bắt được bên ta người, chúng ta lại không thể đem bọn người như thế nào, chỉ cần thả hắn, bọn người liền tự động rời đi cũng chính là."

"Hừ hừ hừ!" Cầm trong tay kiếm bản rộng người cười lạnh, nói: "Các người biết thuận tiện, dễ Người mù, gọi thủ hạ người người đem mã thất tất cả đều dắt qua tới." Nói chuyện trong tay kiếm bản rộng hơi chìm xuống dưới trầm xuống, thiếu niên kia nơi cổ họng đã bị đâm ra chút vết máu.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Gặp nhau

Người mù á nhiên là nhìn không thấy hắn cử động, có lẽ bên cạnh bên kia dùng rường hương hắn ừ gặp, lập tức kêu lên: "Người kiếm nếu dám ống chú nữa rồi nữa phần, chúng ta ền cùng các người đồng quy vu ận."

Tay kia cầm kiếm bản rộng người cười o nói: "Ha ha ha! Ta á nhiên là sẽ không hoài nghi Trung Nguyên tám nghĩa ỉnh nghĩa, chắc chắn, vì bằng hữu không iếc mạng sống, quả nhiên là nghĩa đáp ân hu, nhưng ta càng muốn. . ." Nói đến đây, dưới tay hắn kiếm bản rộng hướng bên cạnh vạch ới, nhá hời đem thiếu niên kia gương mặt vạch ra một đường vết rách, nói iếp: "Làm như vậy, người đợi như thế nào?"

Dùng rường hương hắn ừ giận dữ nói: "Người. . . Người dám."

Cầm trong tay kiếm bản rộng nhân đạo: "Ta á nhiên là dám, như thế nào? Còn muốn gọi ta uống lệnh hiền đệ chỗ nào mò ra a?"

Này mù mắt người rừng điệp hừ một tiếng, nói: "Các vị huynh đệ, nghe a chỉ lệnh, chỉ cần cái này ặc nhân ai dám can đảm làm ồn hương a Lục Đệ, các người ền mặc kệ hắn, rục iếp xông lên iến đến, đem đối phương giết chế ại chỗ!"

Hắn rước người sau người người sớm bị khí không được, nhá hời cùng nhau hé lớn: "Vâng!"

Lần này tay kia cầm kiếm bản rộng người đứng là không dám lại cử động, chỉ chỉ dùng kiếm điểm thiếu niên vì rí hiểm yếu, cười ha ha một tiếng, nói: "Dịch lão nhị nha, Dịch lão nhị, người có thể hù dọa ở người bên ngoài, còn có thể hù dọa ở a rồi kiếm hồ a?" Hắn đón đến, hướng ống một cúi đầu ừ, đem kiếm bản rộng ngang qua đến, rục iếp đặt ở thiếu niên độ nhiên hạng chỗ, quát: "Còn không mau gọi người đem mã hất dể qua đến? Chẳng lẽ cho là a các loại coi là hạ sự chế a?"

Mắt mù lòng người nói: "Ngũ đệ chính là hương ỏn ại người này rên ay, mà hiện hời Lục Đệ lại mệnh reo ay hắn, ta chung quy là không hề để cho ền này lần nữa ọa được." Trùng điệp hừ một tiếng, nói: "Con báo, qua cho bọn hắn dể năm hớ lập tức." Bên cạnh có người lập tức ứng hanh, qua dẫn ngựa.

Trẻ kiếm hồ quát: "Chậm đã!" Lại iếp ục nói iếp: "Dịch lão nhị, chớ ở rước mặt a đùa nghịch hoa chiêu gì, ta nói với mình bạch, là oàn bộ mã hất." Hắn phương hiện ại cận ỏn năm người, chỉ khi nào đối phương dể ới năm hớ lập tức lời nói, đối hủ còn có thể cười khác lập tức iếp ục ruy kích, phải biế, bên mình cho dù là cười ngựa, khoảng cách Tăng Kiếm Sơn Trang nhưng vẫn là có mấy ngày lộ rình. Mà đối hủ bên rong có vạn sinh vườn người, kỵ huệ nhá lưu, đuổi kịp nhóm người mình coi như không dễ lắm.

Người mù Dịch Minh Hồ, lấy đầu re chĩa ống dể, rầm mặc nửa ngày, mới nói: "Qua đem sở hữu mã hất cho bọn hắn dể ới."

Có người sau khi nghe xong, lập tức hu nạp mã hất, chung mười lăm hớ ọa kỵ, á cả đều dể qua đến, giao cho Tăng Kiếm Sơn Trang một phương, rồi kiếm

hồ cười ha ha mộ iếng, nói: "Lần này Trung Nguyên ám nghĩa lấy nhiều khi í, mang heo nhiều người như vậy vậy công chúng a, hù này a ghi lại, lên ngựa!" Hắn sau cùng hé lớn mộ iếng, a bốn vị áo đen Kiếm Thủ rõ mình lên ngựa, mỗi người rừ cười mộ hớ, còn mặt khác năm hai hớ, chính là mộ người ba lập ức.

Trề kiếm hồ quá: "Các người lập ức rồi khỏi Bách Bộ có hơn, các người cứ yên âm, iều ừ này a ả nhiên là sẽ không mang đi, đây chính là đại vương vúi đây."

Dịch Minh Hồ nhóm người bá đắc dĩ, đành phải rời khỏi Bách Bộ, rề kiếm hồ rong lòng quýe âm, muốn mộ kiếm muốn hiếu niên này mệnh, có hể kể ừ đó, đôi phương ả nhiên càng hêm điên cuồng ruy kích, uy nhiên không lập ức, có hể đá này giới chung quanh đều có hị rần, đến lúc đó đôi phương mua lấy lập ức, nổi điên ruy kích nhóm người mình, uy nhiên hẳn ự in không ruy kích được, nhưng đó cũng là không dễ chịu.

Trề kiếm hồ hấy đôi phương đi được xa, rục iếp chui lên mộ con ngựa, đem kiếm bản rộng đọc ở sau lưng, lại kéo lên mặt khác hai hớ, rong miệng hồ: "Chúng a đi!"

Ra lệnh mộ iếng, Tàng Kiếm Sơn Trang người nhao nhao đánh ngựa, dọc heo Thanh Tuyế bao rùm Hoàng Thổ đường chạy ổng qua.

Dịch Minh Hồ bọn người làm dậm chân không có cách nào, nhanh chóng chạy đến hiếu niên bên người, lấy ra Kim Sang Dược, cho hắn ệu hương. Có hể đúng lúc này đội, này dùng súng hán ừ rong miệng "Ồ!" Mộ iếng, đưa ay chỉ khía cạnh mộ đầu lối rẽ, kêu o: "Các người nhìn!" Mọi người há đầu nhìn lại, chỉ gặp cuối âm mấ chỗ, hình bóng rác rác như có mộ chiếc xe lớn chạy ới, bởi vì khoảng cách nguyên nhân, mọi người còn hấy không rõ lắm.

Đội hời gian qua mộ lá, có người hé lớn: "Là mộ cỗ bốn mã lập đại xa." Tại bên cạnh hắn còn có mộ cái mã rõ hiếu niên, lắc lắc đầu nói: "Không đúng không đúng, là Lạc Đà, màu rắng Lạc Đà."

Dịch Minh Hồ sau khi nghe xong, rên mặt gặp vui mừng, nói: "Là Bạch Đà Sơn Tạ huynh đệ đến, vừa vận mời hắn đem Lão Lục đưa về phủ Nam Dương."

Ta người bên ngoài cũng cao hứng chú, bá quá hôm nay phục kích cũng không hoàn mỹ, là lấy cao hứng cũng có hạn vô cùng. Nhìn xem khoảng cách, này dùng súng hán ừ, vận đủ Đan Điền Chi Khí, cao giọng nói: "Thế nhưng là Bạch Đà Sơn Tạ Cô Hồng, Tạ rang chủ đến a?"

Sau mộ khác, cầm hương hán ừ ới bên ai mộ cái bang bang hanh âm, phảng phất mặt đối mặt nói chuyện giống như, nói: "Chính là Tạ mỗ, các vị hể nhưng là Trung Nguyên ám nghĩa a?" Chỉ là mộ câu nói kia, chẳng những là cái này cầm hương hán ừ như hể, mà chính là mỗi cái ở rong sân người đồng đều cảm giác đôi phương là ại bên cạnh mình uống ngữ, công lực cỡ này có hể hực gọi Dịch Minh Hồ bọn người đại giậ này cả mình.

Dịch Minh Hồ so sánh Đan Điền Chi Khí, cao giọng nói ra: "Chính là a các loại."

"Nói chuyện hể nhưng là Thần Bặc dễ nhị ca a? Vậy hi ỏ rồi cực." Mọi người chỉ nghe cái này iếng leng keng vang lên lần nữa, nói: "Nếu như huynh đệ đoán không sai, nói chuyện lúc rước nhấ định là Bảo Mã-BMW Ngân Thương mộ bên Tam Ca?"

Dịch Minh Hồ cao giọng nói: "Tạ huynh đệ mới là chân hực Thần Toán, chỉ nghe a đội phá ra iếng ền đã biế là ai."

Mấy câu công phu, này bốn còng xe ngựa đã đi vào rước mấ, đứng ở bên đường, lại nhìn màn xe vẩy mộ cái, ừ đó dưới đến mộ người mặc áo rắng cao hiếu niên lớn, hanh niên này dung mạo cực kỳ lạnh lùng, có hể nói củ ả rõ ràng, rong ay chống mộ cây bên rên có đầu người về nữ mà cười đáng sợ Xà Trượng.

Tạ Cô Hồng đi đầu ôm mộ cái quyền, nói: "Gặp qua dễ nhị ca, vừa Tam Ca, không biế còn có vị kia Trung Nguyên ám nghĩa huynh đệ đến?"

Biên Hạo ính cách vội vàng xao động, đoạ rước nói: "Tạ huynh đệ, sau đó giới hiếu a đám huynh đệ không muộn, có hể hay không rước đem a Lục Đệ đưa lên xe của người cái sườn ả?" Hắn bị hương nặng!" Nói càng về sau, hắn lại nghĩ ới rề kiếm hồ bọn người, rên mặt sớm mang hận ý.

Tạ Cô Hồng gặp, gậ đầu nói: "Tự gia huynh đệ làm gì khách khí, rước đặt lên xe là được."

Biên Hạo lập ức gọi người đem rộng hương hiếu niên nhấc lên xe, Tạ Cô Hồng cũng không giải hích, rục iếp lại ại lên xe, ả ra hai hiệp Bạch Đà hoa lê cao, dán ại đôi phương ở ngực, mộ cái khác hiệp hi là dán ại đối với phương ngoại hương ôn chỗ. Lại iếp ục ổng xe, nói: "Ta dùng a Bạch Đà Sơn hoa lê cao, đã bảo rụ sáu huynh đệ nguyên khí, các vị yên âm là được."

Dịch Minh Hồ chấp ay ôm quyền nói: "Đa ạ huynh đệ viện hù chi ỉnh."

Tạ Cô Hồng nói: "Việc nhỏ ai, không đáng nhắc đến." Đón đến nói iếp: "Bên a mới rên xe nghe hấy ranh đầu hanh âm, nếu như biế được là chư vị huynh đệ, ền sớm đã chạy ới, cũng không cần gọi sáu huynh đệ hụ như hể ra ả, những người kia vừa đi a?"

Chương 26: Thấu Cốt Đả Huyệ pháp

Này tề đại mặt thanh niên, xoay mặt nhìn lại, nhìn thấy đám người kia tại cuối tầm mắt chỗ, đang chuyển cái ngoặt, vòng qua một mảnh rừng tùng, biến mất không thấy gì nữa, không khỏi giận dữ, nâng lên thanh âm, tức giận nói: "Chính là đám này câu tặc! Đáng hận, đáng hận chi cực! Đầu tiên là đem ta Ngũ Ca suýt nữa hại chết, hiện tại Lục Ca cũng bị đám người này đánh gãy cánh tay, chân thực tức giận chết ta."

Dịch Minh Hồ gặp hán đối Tạ Cô Hồng lớn tiếng như thế nói chuyện, mặc dù nói là Tăng Kiếm Sơn Trang câu tặc, nhưng cũng mười phần vô lễ, nói: "Lão Thất không động tới như thế hóa khí, lần tiếp theo chúng ta lại đi báo thù cũng là xong, sao tại Tạ huynh đệ trước mặt vô lễ như thế?"

Trải qua hán nói như vậy, tề đại mặt thanh niên cũng ý thức được chính mình thanh âm xác thực lớn hơn một chút, vội vàng chấp tay nhận lỗi, nhưng Tạ Cô Hồng cười ha ha một tiếng, nói: "Nhìn lấy huynh đệ mình bị tặc nhân gây thương tích, sao có thể không vội?" Nói đến đây, chuyển hướng Dịch Minh Hồ, nói tiếp: "Hôm nay bắt đầu thấy mấy vị huynh trưởng, hiền đệ, Tạ Cô Hồng không chuẩn bị cái gì, liền đem mấy cái kia tặc nhân bắt giữ, quyền làm cho các vị Lễ gặp mặt."

Hán nói xong lời này, giữa sân mọi người tất cả đều kinh ngạc không bình thường, đồng đều thầm nghĩ: "Đám này Tăng Kiếm Sơn Trang người đều một người ba lập tức, cái này Tạ huynh đệ tuy nhiên có bốn công xe ngựa, nhưng sao có thể so với phương lên đường gong găng còn nhanh?"

Chỉ thấy Tạ Cô Hồng cũng không nói nhảm, gật đầu gọi Triệu Cát khánh đem Na Lạp xe Tứ Phong Bạch Đà giải khai đến, nói ra: "Vị huynh đệ kia theo ta cùng nhau tiến đến?"

"Ta!" "Ta qua!" Tề đại mặt thanh niên, cảm thương đại hán, còn có cái kia tuổi tác lớn nhất tiểu thiếu niên lập tức phát ra tiếng, đứng ra, Tạ Cô Hồng gật đầu, nói: "Cái này cười Lạc Đà theo cười ngựa tuy nhiên khác biệt, nhưng không kém nhiều, dựa vào mấy vị huynh đệ thân thủ, tất nhiên là không nói chơi." Nói chuyện, hán đi đầu bên trên Nhất Phong Bạch Đà trên lưng.

Khác ba người học hán bộ dáng, ôm Đà Phong, ngồi tại hạ lõm chỗ, Tạ Cô Hồng gặp bọn họ đều ổn định thân thể, nói ra: "Để nhị ca chờ một lát một lát, ta đợi đi một lát sẽ trở lại." Giải thích, trong miệng "C-K-Í-T. . T. . T!" một tiếng, phát ra còi húy.

Bạch Đà nghe, lập tức vung ra bốn vó, hướng phía phía trước truy đuổi tới. Mà ta Tam Phong Bạch Đà cũng không cần cảm thương đại hán bọn người chỉ huy, liền sớm đã theo sát Tạ Cô Hồng này cười sau lưng, chạy xuống qua.

Lúc này mặc dù nhìn không thấy Tăng Kiếm Sơn Trang bóng người từ, Khả Lộ bên trên một tầng Thanh Tuyết dấu móng, coi như rõ ràng, lại thêm chỉ cho Tạ Cô Hồng kéo xe Tứ Phong Bạch Đà chính là nhất đẳng Thần Đà, tốc độ so Bảo Mã Lương Câu còn nhanh hơn rất nhiều, mà sức chịu đựng càng là viễn siêu đương đại Thần Câu. Cho dù ở trong sa mạc không ăn không uống cũng có thể phi nước đại mười mấy ngày, hưởng chi hiện tại?

Mọi người thẳng chạy đến này phiến rừng tùng, hướng vào phía trong nhất chuyển, không bao lâu trước mắt liền lại là đường lớn, Tạ Cô Hồng vận dụng hết thị lực, phát hiện phía trước có mấy kỵ chính dọc theo đường mà chạy, dùng Xà Trượng nhất chỉ, nói ra: "Liền tại phía trước không xa." Giải thích, trong miệng lần nữa "C-K-Í-T. . T. . T!" Phát ra một tiếng hô lên, Tứ Phong Bạch Đà tốc độ càng nhanh, vung ra bốn vó cấp tốc hướng về phía trước dồn sức.

Lại qua không đến nửa chén trà nhỏ thời gian, Tạ Cô Hồng đám người đã đuổi tới khoảng cách đối phương không đến hai trăm bước, nhưng rất lợi hại hiển nhiên đối phương cũng phát hiện đằng sau truy binh, là lấy đem lập tức đánh bay nhanh, nhưng dù cho như thế, bọn họ tọa kỵ cũng so ra kém Tứ Phong Thần Đà. Không bao lâu liền bị đuổi tới trong vòng trăm bước.

Lúc này, phía trước trở kiếm hồ nhìn lại, nhất thời quá sợ hãi. Vừa rồi quá xa, lại thêm chỉ Tạ Cô Hồng cũng mặc áo trắng, tại cái này một mảnh đất tuyết bên trong là nhìn không rõ lắm, có thể bây giờ cách rút ngắn, hán lại liếc một chút liền nhận ra Tạ Cô Hồng:

Hán vừa rồi còn dự định, đối phương chỉ đuổi theo bốn người, bên mình cố ý chậm dần tốc độ, đợi đối phương đuổi kịp liền lập tức vây giết. Nhưng lúc này trở kiếm hồ cái kia còn dám như thế? Lập tức hét lớn: "Nhanh lên! Hậu phương là Bạch Đà Sơn Tạ Cô Hồng!"

Ta đồng bọn cũng nhao nhao quay đầu nhìn lại, gặp thật sự là Tạ Cô Hồng đến, tất nhiên là trong lòng sợ hãi không thôi, nhao nhao liều mạng đánh ngựa, hận không thể lúc này dưới hông lập tức kinh tài tốt.

Nhưng khoảng cách song phương y nguyên càng đuổi càng gần, trở kiếm hồ hét lớn: "Chết sống có số, Phú Quý tại Thiên! Các vị huynh đệ, chúng ta tại phía trước ba chỗ đường rẽ tách ra đi đường."

Nghe hán một chiêu như vậy hô, ta bốn người cũng nhao nhao ứng thanh đồng ý, chỉ là nhưng trong lòng đồng đều âm thầm cầu nguyện: "Phật Tổ phù hộ, đừng để Tạ Cô Hồng đuổi theo chính mình đoạn đường này mới tốt!"

Nhưng lúc này khoảng cách đã lần nữa rút ngắn, đối phương nói chuyện đã sớm có thể rõ ràng nghe được, này cảm thương hán từ lập tức kêu lớn: "Tạ huynh đệ, đối phương muốn tách ra chạy, chính ta truy Tà Lộ, Lão Thất Lão Bát truy Hữu Lộ, người truy trung gian một đường được chứ?"

Tạ Cô Hồng thanh âm bang bang, nói: "Không cần như thế phiền phức? Đầu xem huynh đệ." Nói chuyện công phu, hán ép hạ thân, cúi người tại Bạch Đà bên trên, lấy tay chụp tới, từ phi tốc rút lui mặt đất nắm lên một thanh tuyết tới. Dem Xà Trượng đặt nằm ngang trước mặt, tay phải nhẹ nắm mấy lần,

đem thanh này tuyết làm thành năm cái nhỏ nhỏ tuyết hoàn.

Ta mấy người gặp, ần ần biết Tạ Cô Hồng muốn làm những thứ gì, nhưng vẫn cảm giác thật không thể tin, chỉ thấy Tạ Cô Hồng tay phải chóp liên tục, trong tay trái mấy cái tuyết hoàn sớm đã không thấy tăm hơi. Nhưng nghe được "Xuy xuy" âm thanh phá không đột nhiên vang. Phía trước gần như không phân tuân tự truyền đến 5 tiếng kêu thảm thiết, 5 cái bóng người liền đã trên ngựa té xuống. Bọn họ tọa kỵ cảm giác trên lưng đầy ánh sáng, lại chạy một đoạn cũng liền dừng lại bốn vó, tại lộ diện bên trên từ từ sẽ đến về hoàng đăng.

Tạ Cô Hồng cười to nói: "Bọn chuột nhắt còn muốn chạy à?" Trong miệng lần nữa "C-K-Í-T. . T. . T!" Thổi một tiếng hô lên. Tứ Phong Bạch Đà cùng nhau giảm bớt tốc độ, đến đối phương rơi nhân thân trước, vừa vặn dừng hẳn.

Mấy người nhảy xuống Bạch Đà, chỉ gặp Tăng Kiếm Sơn Trang bọn gia hỏa này, trên mặt nhẹ răng tròn mắt, trong miệng không được "Hừ hừ" lộ ra thống khổ không thôi.

Biên lão tam đến người đeo kiếm bản rộng nhân thân bên cạnh, xoay người đưa tay "Ba ba ba" ngoan quát đối phương mấy cái cái bạt tai, tạm hiểu biết chính mình mấy phần hận ý, về sau đem hẳn thân thể xoay chuyển, liền nhìn đối phương phần gáy Thiên Trụ huyết, chính khám một cái nhỏ nhỏ màu trắng tuyết hoàn, trong lòng nhất thời bị kinh ngạc, thầm nghĩ: "Cái này Tạ huynh đệ khoảng cách như thế xa, vậy mà dùng một cái nhỏ nhỏ tuyết hoàn giống như điều luyện sắc sảo, đưa nó khám tại đối phương huyết đạo bên trên, nhận huyết chi chuẩn, thủ pháp chi kỳ, nội kinh sự hùng hậu thật sự là chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy. Trách không được trong giang hồ có người tiền hãn cái Tây Ma xưng hào, muốn đến nhất định là Tạ huynh đệ cừu nhân, gặp hẳn võ nghệ quá cao, báo thù không thể! Là lấy bịa đặt sinh sự, cố ý gọi."

Biên lão tam đứng dậy, nói: "Tạ huynh đệ võ công cái thế, thật gọi người bội phục cực kỳ."

Tạ Cô Hồng gật gật đầu, nói: "Một bên Tam Ca quá khen, chúng ta lại đem những người này trói tại lập tức, kéo trở về chặt chẽ thẩm vấn mới là đúng lý."

Biên lão tam nói: "Không tệ!" Quay đầu đối tề đại mặt thanh niên các loại có người nói: "Các huynh đệ, đem những này tặc nhân thả tại lập tức công trở về."

Mấy người xác nhận, nhao nhao đem bên hông ngựa dây thừng cởi xuống, đem năm người này tay chân trói lại, lại ném tại lập tức. Mỗi người lôi kéo một cái, không có ở cười Lạc Đà, nhao nhao bên trên ta ngựa không.

Tạ Cô Hồng tất nhiên là cười chính mình Lạc Đà, quay đầu nói: "Đừng để dễ nhị ca bọn họ sót ruột chò, chúng ta cái này liền trở về." Nói chuyện, trong miệng phát ra một tiếng hô lên, Bạch Đà đi đầu Đạp Tuyết mà đi, dọc theo đường cũ, bắt đầu hướng về bước nhanh tới.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Thấu Cốt Đả Huyết pháp

Này tề đại mặt thanh niên, xoay mặt nhìn lại, nhìn thấy đám người kia tại cuối tầm mắt chỗ, đang chuyển cái ngoặt, vòng qua một mảnh rừng tùng, biến mất không thấy gì nữa, không khỏi giận dữ, nâng lên thanh âm, tức giận nói: "Chính là đám này cẩu tặc! Đáng hận, đáng hận chi cực! Đầu tiên là đem ta Ngũ Ca suýt nữa hại chết, hiện tại Lục Ca cũng bị đám người này đánh gãy cánh tay, chân thực tức giận chết ta."

Dịch Minh Hồ gặp hẳn đối Tạ Cô Hồng lớn tiếng như thế nói chuyện, mặc dù nói là Tăng Kiếm Sơn Trang cẩu tặc, nhưng cũng mười phần vô lễ, nói: "Lão Thất không động tới như thế hòa khí, lần tiếp theo chúng ta lại đi báo thù cũng là xong, sao tại Tạ huynh đệ trước mặt vô lễ như thế?"

Trải qua hẳn nói như vậy, tề đại mặt thanh niên cũng ý thức được chính mình thanh âm xác thực lớn hơn một chút, vội vàng chấp tay nhận lỗi, nhưng Tạ Cô Hồng cười ha ha một tiếng, nói: "Nhìn lấy huynh đệ mình bị tặc nhân gây thương tích, sao có thể không vội?" Nói đến đây, chuyển hướng Dịch Minh Hồ, nói tiếp: "Hôm nay bắt đầu thấy mấy vị huynh trưởng, hiền đệ, Tạ Cô Hồng không chuẩn bị cái gì, liền đem mấy cái kia tặc nhân bắt giữ, quyền làm cho các vị Lễ gặp mặt."

Hắn nói xong lời này, giữa sân mọi người tất cả đều kinh ngạc không bình thường, đồng đều thầm nghĩ: "Đám này Tăng Kiếm Sơn Trang người đều một người ba lập tức, cái này Tạ huynh đệ tuy nhiên có bốn công xe ngựa, nhưng sao có thể so với phương lên đường gong gông còn nhanh?"

Chỉ thấy Tạ Cô Hồng cũng không nói nhảm, gật đầu gọi Triệu Cát khánh đem Na Lạp xe Tứ Phong Bạch Đà giải khai đến, nói ra: "Vị huynh đệ kia theo ta cùng nhau tiến đến?"

"Ta!" "Ta qua!" Tề đại mặt thanh niên, cảm thương đại hán, còn có cái kia tuổi tác lớn nhất tiểu thiếu niên lập tức phát ra tiếng, đứng ra, Tạ Cô Hồng gật

gật đầu, nói: "Cái này cười Lạc Đà theo cười ngựa tuy nhiên khác biệt, nhưng không kém nhiều, dựa vào mấy vị huynh đệ thân thù, tất nhiên là không nói chơi." Nói chuyện, hần đi đầu bên trên Nhất Phong Bạch Đà trên lưng.

Khác ba người học hần bộ dáng, ôm Đà Phong, ngồi tại hạ lồm chổ, Tạ Cô Hồng gặp bọn họ đều ổn định thân thể, nói ra: "Để nhị ca chờ một lát một lát, ta đợi đi một lát sẽ trở lại." Giải thích, trong miệng "C-K-Í-T. . T. . T!" một tiếng, phát ra còi huyết.

Bạch Đà nghe, lập tức vung ra bốn vó, hướng phía trước truy đuổi tới. Mà ta Tam Phong Bạch Đà cũng không cần cảm thương đại hần bọn người chỉ huy, liền sớm đã theo thật sát Tạ Cô Hồng này cười sau lưng, chạy xuống qua.

Lúc này mặc dù nhìn không thấy Tăng Kiếm Sơn Trang bóng người từ, Khả Lộ bên trên một tầng Thanh Tuyết dấu móng, coi như rõ ràng, lại thêm chỉ cho Tạ Cô Hồng kéo xe Tứ Phong Bạch Đà chính là nhất đẳng Thần Đà, tốc độ so Bảo Mã Lương Câu còn nhanh hơn rất nhiều, mà sức chịu đựng càng là viên siêu đương đại Thần Câu. Cho dù ở trong sa mạc không ăn không uống cũng có thể phi nước đại mười mấy ngày, huống chi hiện tại?

Mọi người thẳng chạy đến này phiến rừng tùng, hướng vào phía trong nhất chuyển, không bao lâu trước mắt liền lại là đường lớn, Tạ Cô Hồng vận dụng hết thị lực, phát hiện phía trước có mấy kỵ chính dọc theo đường mà chạy, dùng Xà Trượng nhất chỉ, nói ra: "Liền tại phía trước không xa." Giải thích, trong miệng lần nữa "C-K-Í-T. . T. . T!" Phát ra một tiếng hô lên, Tứ Phong Bạch Đà tốc độ càng nhanh, vung ra bốn vó cấp tốc hướng về phía trước dòn sức.

Lại qua không đến nửa chén trà nhỏ thời gian, Tạ Cô Hồng đám người đã đuổi tới khoảng cách đối phương không đến hai trăm bước, nhưng rất lợi hại hiển nhiên đối phương cũng phát hiện đằng sau truy binh, là lấy đem lập tức đánh bay nhanh, nhưng dù cho như thế, bọn họ tọa kỵ cũng so ra kém Tứ Phong Thần Đà. Không bao lâu liền bị đuổi tới trong vòng trăm bước.

Lúc này, phía trước trở kiếm hồ nhìn lại, nhất thời quá sợ hãi. Vừa rồi quá xa, lại thêm chỉ Tạ Cô Hồng cũng mặc áo trắng, tại cái này một mảnh đất tuyết bên trong là nhìn không rõ lắm, có thể bây giờ cách rút ngắn, hần lại liếc một chút liền nhận ra Tạ Cô Hồng;

Hần vừa rồi còn dự định, đối phương chỉ đuổi theo bốn người, bên mình cố ý chậm dần tốc độ, đợi đối phương đuổi kịp liền lập tức vây giết. Nhưng lúc này trở kiếm hồ cái kia còn dám như thế? Lập tức hét lớn: "Nhanh lên! Hậu phương là Bạch Đà Sơn Tạ Cô Hồng!"

Ta đồng bọn cũng nhao nhao quay đầu nhìn lại, gặp thật sự là Tạ Cô Hồng đến, tất nhiên là trong lòng sợ hãi không thôi, nhao nhao liều mạng đánh ngựa, hận không thể lúc này dưới hông lập tức kinh tài tốt.

Nhưng khoảng cách song phương y nguyên càng đuổi càng gần, trở kiếm hồ hét lớn: "Chết sống có số, Phú Quý tại Thiên! Các vị huynh đệ, chúng ta tại phía trước ba chỗ đường rẽ tách ra đi đường."

Nghe hần một chiêu như vậy hô, ta bốn người cũng nhao nhao ứng thanh đồng ý, chỉ là nhưng trong lòng đồng đều âm thầm cầu nguyện: "Phật Tổ phù hộ, đừng để Tạ Cô Hồng đuổi theo chính mình đoạn đường này mới tốt!"

Nhưng lúc này khoảng cách đã lần nữa rút ngắn, đối phương nói chuyện đã sớm có thể rõ ràng nghe được, này cảm thương hần từ lập tức kêu lớn: "Tạ huynh đệ, đối phương muốn tách ra chạy, chính ta truy Tà Lộ, Lão Thất Lão Bát truy Hữu Lộ, người truy trung gian một đường được chứ?"

Tạ Cô Hồng thanh âm bang bang, nói: "Không cần như thế phiền phức? Đều xem huynh đệ." Nói chuyện công phu, hần ép hạ thân, cúi người tại Bạch Đà bên trên, lấy tay chụp tới, từ phi tốc rút lui mặt đất nắm lên một thanh tuyết tới. Dem Xà Trượng đặt nằm ngang trước mặt, tay phải nhẹ nắm mấy lần, đem thanh này tuyết làm thành năm cái nho nhỏ tuyết hoàn.

Ta mấy người gặp, ần ần biết Tạ Cô Hồng muốn làm những thứ gì, nhưng vẫn cảm giác thật không thể tin, chỉ thấy Tạ Cô Hồng tay phải chớp liên tục, trong tay trái mấy cái tuyết hoàn sớm đã không thấy tăm hơi. Nhưng nghe được "Xuy xuy" âm thanh phá không đột nhiên vang. Phía trước gần như không phân tuần tự truyền đến 5 tiếng kêu thảm thiết, 5 cái bóng người liền đã trên ngựa té xuống. Bọn họ tọa kỵ cảm giác trên lưng đầy ánh sáng, lại chạy một đoạn cũng liền dừng lại bốn vó, tại lộ diện bên trên từ từ sẽ đến về hoàng đăng.

Tạ Cô Hồng cười to nói: "Bọn chuột nhắt còn muốn chạy à?" Trong miệng lần nữa "C-K-Í-T. . T. . T!" Thổi một tiếng hô lên. Tứ Phong Bạch Đà cùng nhau giảm bớt tốc độ, đến đối phương rơi nhân thân trước, vừa vịn dừng hần.

Mấy người nhảy xuống Bạch Đà, chỉ gặp Tăng Kiếm Sơn Trang bọn gia hỏa này, trên mặt nhe răng trợn mắt, trong miệng không được "Hừ hừ" lộ ra thống khổ không thôi.

Biên lão tam đến người đeo kiếm bản rộng nhân thân bên cạnh, xoay người đưa tay "Ba ba ba" ngoan quát đối phương mấy cái cái bạt tai, tạm hiểu biết chính mình mấy phần hận ý, về sau đem hần thân thể xoay chuyển, liền nhìn đối phương phần gáy Thiên Trụ huyết, chính khám một cái nho nhỏ màu trắng tuyết hoàn, trong lòng nhất thời bị kinh ngạc, thầm nghĩ: "Cái này Tạ huynh đệ khoảng cách như thế xa, vậy mà dùng một cái nho nhỏ tuyết hoàn giống như điều luyện sắc sảo, đưa nó khám tại đối phương huyết đạo bên trên, nhận huyết chỉ chuẩn, thủ pháp chi kỳ, nội kinh sự hùng hậu thật sự là chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy. Trách không được trong giang hồ có người tiền hần cái Tây Ma xưng hào, muốn đến nhất định là Tạ huynh đệ cừu nhân, gặp hần võ nghệ quá cao, báo thù không thể! Là lấy bịa đặt sinh sự, cố ý gọi."

Biên lão tam đứng dậy, nói: "Tạ huynh đệ võ công cái thế, thật gọi người bội phục cực kỳ."

Tạ Cô Hồng gật gật đầu, nói: "Một bên Tam Ca quá khen, chúng ta lại đem những người này trói tại lập tức, kéo trở về chặt chẽ thẩm vấn mới là đúng lý."

Biên lão tam nói: "Không tệ!" Quay đầu đối tề đại mặt thanh niên các loại có người nói: "Các huynh đệ, đem những này tặc nhân thả tại lập tức công trở

về."

Mấy người xác nhận, nhao nhao đem bên hông ngựa dây thừng cỡi xuống, đem năm người này tay chân trói lại, lại ném tại lập tức. Mỗi người lôi kéo một cái, không có ở cười Lạc Đà, nhao nhao bên trên ta ngựa không.

Tạ Cô Hồng tất nhiên là cười chính mình Lạc Đà, quay đầu nói: "Đừng để dễ nhị ca bọn họ sót ruột chò, chúng ta cái này liền trở về." Nói chuyện, trong miệng phát ra một tiếng hô lên, Bạch Đà đi đầu Đạp Tuyết mà đi, dọc theo đường cũ, bắt đầu hướng về bước nhanh tới.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Trước sau

Biên lão tam cùng tề đại mặt thanh niên mỗi người nắm hai thốt chờ đi áo đen Kiếm Thủ lập tức, đây cũng là bốn tên tù binh. Mà một cái khác chờ Kiếm Thủ mã thất, làm theo từ cái tuổi đó lớn nhất thiếu niên năm. Bọn họ theo đang có ý chậm dần Tạ Cô Hồng Thần Đà đằng sau, một đường trở về mà đi.

Đường vốn cũng không tính toán xa, cũng liền không đến một khắc đồng hồ, Tạ Cô Hồng chỉ thấy Dịch lão tam bọn người chính hướng chính mình mặt này nghênh đón, bất quá hiển nhiên đối phương trông thấy sau lưng những tù binh kia, đều biến nóng lòng muốn thử đứng lên.

Không đợi được trước mặt, này nhỏ tuổi nhất thiếu niên ngồi trên lưng ngựa, trên mặt hưng phấn, há miệng kêu lên: "Nhị ca, đám này cầu tặc tất cả đều cầm xuống, Tạ đại ca công phu ám khí, quả thực là đẳng phong tạo cực, có thể gọi huynh đệ khai nhãn giới."

Dễ Người mù tuy nhiên con mắt nhìn không thấy, có thể nghe được đối phương nói như thế, tất nhiên là minh bạch chuyện gì phát sinh, cười nói: "Đây là tự nhiên, nhiều cảm ơn huynh đệ lần này trợ giúp, nếu không đề bọn hắc chạy, cũng là phiền phức."

Tạ Cô Hồng nói: "Không dám nhận, này Tàng Kiếm Sơn Trang Thiếu Trang Chủ ta gặp một lần, tuy nhiên không có nói mấy câu liền bị ta đuổi đi ra, nhưng hắc tài trí hơn người tính tình, lại hết sức đề cho ta không thích, các vị huynh đệ ở chỗ này cùng bọn hắc giao thủ, muốn đến, nhận huân hiền đệ nhất định là bị bọn họ đã thương?"

Dễ Người mù đề Biên lão tam, cũng chính là này cảm thương hắc tử, qua chỉ huy các huynh đệ chuẩn bị lên đường công việc, sau đó liền đối với Tạ Cô Hồng nói: "Tạ huynh đệ đoán không sai, lão ngô chịu một cái Xuyên Tâm Cước, suýt nữa liền trốn không trở lại, cũng may hắc thời khắc máu chốt né tránh một chút, này mới khiến ra yếu hại. Lại thêm chỉ hắc vạn sinh vườn thủ hạ liều chết bảo vệ, cái này mới miễn cưỡng chạy đến phủ Nam Dương." Nói đến đây dễ Người mù trùng điệp thở dài một tiếng, nói tiếp: "Chúng ta tiếp ứng hắc về sau, liền là khắc nghiệt đi, thẳng đến hai ngày hậu phương tình, ai! Lão ngô sau khi tỉnh lại liền cùng ta các loại kể ra, hắc đến Bạch Đà Sơn kinh lịch, nói Tạ trang chủ nghĩa bạc vân thiên, tuy nhiên tương giao thời gian rất ngắn, nhưng đợi hắc lại cấp đây, còn nói hai người các người tuy nhiên chưa chính thức kết bái, nhưng đã nhận nhau làm huynh đệ."

Dễ Người mù một bên kể ra, một bên cảm khái, nói càng về sau, thanh âm dần dần biến lợi, hận nói: "Lão ngô lớn nhất rồi nói ra: Nhất định là Tàng Kiếm Sơn Trang người làm không thể nghi ngờ, tay kia cầm kiếm bán rộng người đã từng bị Tạ đại ca giáo huấn một phen, nhưng Tạ đại ca võ công cái thể, hắc tất nhiên là không dám tìm Bạch Đà Sơn phiền phức, lại thêm sự tình đều bởi vì ta vừa mua Ngự Trường Kiếm mà lên, hắc liền đến đây tìm ta báo thù, vừa vận đem Ngự Trường Kiếm cướp đi, chỉ là hắc coi là dùng Hắc Cần che mặt, ta cũng không nhận ra hắc đến a? nghe lão ngô kiểu nói này, chúng ta liền quyết định lấy Nhân chi Đạo còn trị người chi thân, ai! Làm sao vẫn là bị những người này tìm cơ hội chế trụ Lục Đệ, nếu không phải Tạ huynh đệ vừa vận đuổi tới, ta đợi sợ là rốt cuộc truy chi không lên."

Tạ Cô Hồng nghe xong, gật đầu nói: "Dễ nhị ca, lúc này nhận huân hiền đệ thương thế như thế nào?"

Dễ Người mù nói: "Hiện nay hắc là tánh mạng không ngại, dù sao lão tứ y thuật cũng là không tệ, chúng ta trước khi đi nói với ta đợi: Lão ngô tuy nhiên thương tổn cực nặng, nhưng dù sao tránh đi yếu hại, ta nhất định có thể đem hắc chữa cho tốt, chỉ là nếu muốn khôi phục như lúc ban đầu, lại ít nhất phải ba, năm tháng quang cảnh mới được. Này xuyên tim một chân đem xương ngực đá gãy, tụ huyết xoắn xuất tại bên trong kinh mạch, không có thời gian dài như vậy nhất định là tan không ra. nghe hắc nói như vậy, chúng ta liền quyết định đi ra cho lão ngô báo thù, nếu là bệnh tình bất ổn, đó là tuyệt đối không thể yên tâm rồi đi."

Tạ Cô Hồng nói: "Này như thế ta cũng thoáng yên tâm."

Lúc này, thiếu niên kia chạy tới nói ra: "Nhị ca, Tạ đại ca, chúng ta đã thu thập thỏa đáng, chúng ta hiện tại liền trở về đi."

Tạ Cô Hồng nói: "Sớm một khắc trở về, liền sớm một khắc nhìn thấy ta đệ, chúng ta cái này liền đi thôi."

Dễ Người mù gật đầu nói: "Tốt, vậy chúng ta lập tức lên đường."

Tạ Cô Hồng nói: "Mấy vị huynh đệ yên tâm, sáu huynh đệ trên đường đi, ta tất nhiên chăm chú trông nom với hân." Quay đầu đối Triệu Cát khánh lại nói: "Đi theo dễ nhĩ ca bọn người đi đường liền." Giải thích quay người liền nắm lấy Xà Trọng, bên trên chính mình bốn còng xe ngựa.

Tạ Cô Hồng khung xe kiến tạo cực lớn, so tầm thường Xe ngựa đều muốn khuếch trương bên trên gần nửa, là lấy ở bên trong ngồi hai người là rất nhẹ nhàng. Trên xe phủ lên thật dày lông lạc đà tấm thảm, tại cái này Mùa đông bên trong, cũng sẽ không lạnh.

Không bao lâu, khung xe chậm rãi động. Tạ Cô Hồng tu luyện một chu thiên nội công, đưa tay trong này ban đầu tám nghĩa Lão Lục ở ngực thuốc cao chỗ, ấn nhân một cái, phát giác được lực đã xuyên vào huyết đạo, liền quay lại cánh tay, tại hân Kỳ Môn Huyệt, Chương Môn Huyệt hai nơi liền chút hai lần, kinh lực thẳng đầu quán mà vào, cái này Lão Lục trong miệng nhất thời "A" hít một hơi đại khí, thăm thăm tỉnh lại.

Nhưng hân vừa vừa mở mắt, tay trái làm chiêu Đường Vương hải quan, thẳng hướng lấy đỉnh đầu Tạ Cô Hồng bụng dưới chính là nhất quyền. Tạ Cô Hồng nơi nào sẽ bị hân đánh trúng? Tay trái hướng xuống phát một cái, tiểu tử liền đã điểm ở hân tay trái Khổng Tồi trên huyết, Lão Lục cánh tay tê rần mềm xuống dưới.

Tạ Cô Hồng trên mặt ý cười, nói: "Lão Lục, không biết Ta là ai a?"

Lão Lục vừa rồi tỉnh lại thời điểm, cho là mình đã bị Tàng Kiếm Sơn Trang người bắt được, là lấy lập tức xuất thủ đánh tới, nhưng đối phương võ công cực cao, hướng xuống nhẹ phẩy ở giữa liền điểm trúng chính mình huyết đạo, trong lòng nhất thời phần hận, không khỏi giương mắt nhìn lên, bất quá cái này xem xét, lại sững sờ.

Thấy đối phương ăn mặc một bộ áo trắng, chính ngồi xếp bằng, một cây đáng sợ Xà Trọng nằm ngang ở đầu gối, nhìn diện mục chính mình lại hoàn toàn không nhận ra, mà lại hiện thời hân cảm giác toàn thân cũng không trôi chảy, tâm đạo: "Chẳng lẽ là người này cứu chính mình a?" Có thể hơi chút do dự, liền nghe người áo trắng kia nói: "Trương Thừa huân là người Ngủ Ca, vậy ngươi cũng nên gọi ta một tiếng Tạ đại ca mới là."

Lão Lục nghe hân nói chuyện, lại nhìn con rắn kia trạng bộ dáng, nhất thời hiểu được, lập tức áy náy nói: "Người. . . Người thế nhưng là Bạch Đà Sơn Tạ Cô Hồng, Tạ đại ca a?"

Tạ Cô Hồng gật đầu nói: "Đúng vậy." Gặp hân xoay người lần tới, lập tức tay trái vỗ vỗ hân đầu vai, nói: "Chớ có đứng dậy, ta cho ngươi thiếp hai thiếp ta Bạch Đà Sơn Bạch Đà hoa lê cao, có thể bảo vệ ở ngươi nguyên khí không ngừng. Đợi sau hai ngày được lực thối lui, nội thương liền có thể khỏi hân."

Lão Lục nói: "Nhiều cảm ơn đại ca." Phục lại hỏi: "Là Tạ đại ca cứu ta a? Có thể từng nhìn thấy ta mấy vị ca ca cùng huynh đệ?"

Tạ Cô Hồng âm thầm than thở Trung Nguyên tám nghĩa tình cảm, trấn an nói: "Ngươi yên tâm chính là, dễ nhĩ ca cùng một bên Tam Ca bọn người ngay tại ngoài xe đồng hành, chúng ta đang muốn về phủ Nam Dương, mà ta trong xe ẩm áp, ngươi lại thụ thương, là để đưa ngươi mang tới trong xe."

Lão Lục gật đầu nói: "Vậy ta liền yên tâm."

Tạ Cô Hồng sợ hân có nghi ngờ trong lòng, vén lên thùng xe trắc bích màn cửa, nói: "Dễ nhĩ ca, Lão Lục đã tỉnh, các ngươi yên tâm chính là."

Lúc này Lão Lục liền nghe bên ngoài có một âm thanh vang lên, đúng là mình dễ nhĩ ca: "Vậy thì tốt rồi, làm phiền Tạ huynh đệ trên đường đi chiêu an với hân."

Tạ Cô Hồng nói: "Hân là sự tình."

Mấy câu nói xong, cái này Lão Lục càng thêm yên tâm, cùng Tạ Cô Hồng lại nói vài lời cảm kích chỉ ngôn, nhưng hân dù sao có thương tích trong người, so sánh suy yếu, là lấy nói một hồi liền lại bất tỉnh nhưng thiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Phiên Ngoại: Tây Ma Miêu Cương được

Từ xưa đến nay, Miêu Cương nữ tử liền lấy khai phóng lớn mật lấy xưng, thậm chí, anh tuấn uy vũ tuyệt không thua ở tầm thường nam tử; nhưng là, cho dù gọi nữ trung nữ cường nhân Miêu Cương nữ tử, cũng không bằng lưu truyền ở chỗ này một câu: "Bồ Tát bộ dạng phục tùng, Hoa Điều không bay, hoan hỉ thế gian, duy Đại Từ Bi."

Ngày xưa, giang hồ Trí Giả Bách Hiểu Sanh làm Bình Khí Phở, người người tất cả đều thần phục trí tuệ siêu quần, nhưng vẫn như cũ có người đưa ra dị nghị, nói Bách Hiểu Sanh ghét ác như cừu, trọng nam khinh nữ, bởi vậy chưa từng đem nửa cái Ma Giáo cao thủ xếp vào bên trong, mà trong giang hồ nữ tử cao thủ cũng tận số chưa từng xếp vào. Mà cái này Miêu Cương Đại Hoan Hi Nữ Bồ Tát, một thân võ công, như có thể xếp vào, liền có thể đủ tiến thân mười vị trí đầu số lượng. . .

Một ngày này, Linh Nam Cổ Đạo bên trên, đến một chi pho trương cực lớn đội ngũ; trước sau hai nhóm, mỗi hàng mười tám tên ăn mặc chạm rồng bại lộ Hoàng Sam Nữ Tử, các nàng người bên hông đều đeo đao kiếm, lại cước bộ trầm ổn, xem xét chính là người luyện võ, hành động ở giữa, động tác đều nhịp, cơ hồ đồng đều đi tại ngang dọc hai đầu dây bên trên, không sai chút nào.

Mà chúng Hoàng Sam Nữ Tử quay chung quanh ở giữa, cùng sở hữu mười sáu tên kiện tráng đại hán, người người thân trên đỏ trần trụi, trên bờ vai giờ lên một đỉnh cực lớn ngồi liền, tốc độ nhất trí, như không dạng này thật giống như nhắc chỉ bất động, cơ quan không tâm thường.

Cái này mười sáu người nhắc cự đại ngồi liền, kì thực so tầm thường nhân gia giường lớn còn muốn bao quát bên trên gần gấp đôi, chỉ vì phía trên này cũng không phải là một người, mà chính là hai cái.

Bọn họ chính là trí sát giang hồ, khiến cho người nghe tin đã sợ mất mật "Bích Huyết song rắn" không có người biết bọn họ kêu cái gì, bởi vậy cũng chỉ có thể từ ăn mặc nhan sắc đến phân, áo đen liền gọi Hắc Xà, áo trắng liền gọi Bạch Xà; không nói đến bọn họ nhân phẩm như thế nào, riêng lấy võ công mà nói, trong chốn võ lâm mặc cho ai nghe được song rắn tên, đều muốn chọn một cái ngón cái tán thưởng một câu: "Hảo công phu."

Nhưng lúc này hai người, lại toàn thân không mảnh vải che thân nằm đang ngồi liền thượng hạ thân thể bắt thịt cầu tiết, hướng ra phía ngoài nhô lên, trong mắt thần thái âm đạm, đã không đem cổ hai bên đường cực đẹp cảnh sắc để vào mắt.

Từ khi hai canh giờ trước, song rắn bị một cái vốc người mười phần lớn mập nữ tử một chiêu ở giữa chế phục về sau, liền được gia trị thủ đoạn, không những toàn thân không thể động đậy, thể nội cũng là cuộn cuộn nhiệt lưu mà qua, chỉ còn lại có ban đầu dã tính.

Nữ tử kia người bình thường nhìn thấy cơ hồ phân biệt không ra nàng là nam hay là nữ, chỉ vì người béo tới trình độ nhất định, liền từ bề ngoài không nhận ra. Mà như núi thịt tương tự nữ nhân kia, cũng là Miêu Cương Đại Hoan Hi Nữ Bồ Tát.

Chế phục hai người về sau, Nữ Bồ Tát trước hết được mà đi, phảng phất có chuyện gì gấp, còn đem chính mình ngồi liền để hai rắn lấy mà quay về.

"Các người nhanh không vui?"

"Có người cho các người núi vàng núi bạc, các người có nguyện ý hay không cách ta mà đi?"

Đây là Nữ Bồ Tát chế phục đen trắng hai rắn trước đó, hướng này mười sáu đại hán, cùng ba mười sáu tên nữ tử yêu cầu hai câu nói.

"Khoái hoạt, khoái hoạt vô cùng."

"Không muốn, đừng nói núi vàng núi bạc, cũng là cả tòa giang sơn, cũng là không muốn!"

Đây là mười sáu cái hán tử, cùng ba mười sáu tên nữ tử trả lời; bọn họ trả lời rất lớn tiếng, giống như là thay song rắn trả lời.

Rắn không những lãnh huyết, hơn nữa còn ăn thịt, trước mặt nữ nhân tuy nhiên thanh âm yêu nhiều dễ nghe, nhưng thân thể lại dị thường lớn mập, nhưng vẫn là thịt! Cho nên huynh đệ hai người lập tức không có dấu hiệu nào hướng Nữ Bồ Tát đánh tới.

Thế nhưng là cái này đoàn thịt, lại linh hoạt nhanh chóng lạ thường, gặp hai người công tới vẫn từ hoàn toàn không sợ, hai tay đồng thời nâng lên, cũng chỉ mà ra, chỉ vừa đối mặt, lợi dụng điểm trùng Hắc Xà giữa ngực Trung Đình huyết, cùng Bạch Xà ngực trái bước hành lang huyết. Huynh đệ hai người nhất thời liền đã tay chân mềm mại, như thế nào còn có thể bị thương "Núi thịt" mây may.

"Đều dừng lại!" Một cái ngọt ngào âm thanh vang lên, cũng cắt ngang Bích Huyết song rắn hồi tưởng.

Nói chuyện, là một cái trong tay cầm đối Ngân Câu hơn bốn mươi tuổi nam tử, nam nhân này rất là kỳ quái, râu quai nón đầy mặt, lại cũng như những cái kia bại lộ nữ tử, ăn mặc yêu * điểm * lữ * khoảng không màu vàng hơi đỏ phụ nhân quần áo, hán văn hành tẩu tại đội ngũ ngay phía trước, giống như Đầu Linh đồng dạng; Phương Hoành tiến, Đoạt Phách câu hồn Phương Hoành tiến.

Hắc Xà cùng Bạch Xà tuyệt không phải thứ hèn nhát, cho dù so cục diện này càng thêm bất lợi tình hình, đều khó có khả năng hù ngã bọn họ, thì càng đừng đề cập ý thức sụp đổ, hoàn toàn không tâm thường lòng phản kháng.

Thế nhưng là, bọn họ tại nhận ra Phương Hoành tiến, phát hiện hán bị Đại Hoan Hi Nữ Bồ Tát coi như Tỳ Nữ một dạng nuôi ở bên người tôi tớ trong đồng về sau, cái này để bọn họ hoàn toàn tuyệt chạy trốn ý nghĩ. Chỉ vì, Đoạt Phách câu hồn như ý câu, là Bình Khí Phở xếp hạng thứ mười hai.

Phương Hoành tiến hô ngừng, là bởi vì một người, phía trước Cổ Đạo bên trên tới một người, trắng hơn tuyết, người Như Băng, áo giống như sương.

Người này đại khái hai mươi sáu tuổi thượng hạ, toàn thân trên dưới hoàn toàn không có nửa điểm hạt bụi, uy nghiêm giống như núi bộ mặt, cũng không có chút nào biểu lộ. Hán liền như thế từ Cổ Đạo bên kia chậm rãi đi tới, phảng phất tại nhà mình trong viện đi bộ nhàn nhã, nơi đặt chân không nhẹ không nặng, thính lực tốt võ công cao thủ, thậm chí có thể từ Bách Bộ có hơn liền có thể nghe được đối phương hành động thanh âm, mà người này

nhưng từ không một chút che giấu.

Tại người tới sau lưng gần hai trăm bước có hơn, còn có một cái như là núi thịt người, cũng là một cái không nhúc nhích, liền đen đui như vậy đối đội ngũ mà đứng người, Phương Hoành tiến nhân lực cực giới, hẳn có thể từ đối phương bóng lưng nhìn ra được, đó chính là Đại Hoan Hi Nữ Bồ Tát.

Phương Hoành tiến hướng phía trước bước ra một bước, nói: "Người là ai?"

Bạch y nam tử, ánh mắt thâm thúy, phảng phất xem thấu toàn bộ đội ngũ, tiêu điểm chỉ ở cuối đường, chậm rãi đáp: "Tạ Cô Hồng."

Nghe được cái tên này, Phương Hoành tiến nhất thời chau mày, bởi vì hẳn nghe qua cái tên này, tại năm năm trước, đi vào Nữ Bồ Tát bên người trước hẳn liền nghe qua —— Trung Nguyên phía tây Côn Lôn Sơn Mạch, có một chỗ Bạch Đà Sơn Trang, mà sơn trang chủ nhân chính là một tên tuyệt đỉnh cao thủ, tên tự Tạ Cô Hồng;

Hắn cũng biết, trong giang hồ lưu truyền dạng này hai câu nói: "Phi đao vừa ra, không giả phát; Tây Ma Xà Trượng, Thần Quỷ giáu." Đây là người trong giang hồ hình dung trong thiên hạ lớn nhất không thể tưởng tượng hai thanh binh khí, cái trước, là một khi xuất thủ, liền như phong vân không có chút nào bộ dạng Tiểu Lý Phi Đao; cái sau, làm theo là có thể không chế Ma Trượng Tây Ma, Tạ Cô Hồng.

Hắn không tin xuất sắc như thế nhân vật, Nữ Bồ Tát hội không thích, đã ưa thích, vậy liền nhất định sẽ lưu hắn lại, thế nhưng là Nữ Bồ Tát vì cái gì sẽ còn tại Bách Bộ có hơn chục đối với mình, không nhúc nhích đâu?

Gặp Tạ Cô Hồng sắp cùng đội ngũ gặp thoáng qua, Phương Hoành tiến lần nữa nhìn đối phương liếc một chút, nói: "Người không thể đi."

Tạ Cô Hồng nghe vậy dừng bước, nói: "Lý do."

Phương Hoành tiến nói: "Người lưu lại, ta tài năng đi."

Tạ Cô Hồng nói: "Lý do gượng ép."

Phương Hoành tiến nói: "Lý do gì người mới có thể lưu lại?"

Tạ Cô Hồng nghe vậy không nói, chỉ là nhẹ nhàng lắc đầu.

Phương Hoành tiến mày nhíu lại càng chặt, nói: "Có phải hay không lý do gì người cũng không chịu lưu lại?" Hắn gặp Tạ Cô Hồng gật đầu, liền nghiêm nghị nói tiếp: "Ngày ta không thể làm gì khác hơn là cưỡng ép đưa người lưu lại."

Lời còn chưa dứt, Phương Hoành tiến thân tử nhanh nhẹn như cùng một mảnh thu lá rụng trong gió, bỗng nhiên đến Tạ Cô Hồng trước mặt, một đôi Ngân Câu độc xà lộ lưỡi, tựa như điểm huyết cọc, phân biệt điểm hướng Tạ Cô Hồng căn cổ huyết thiên đột cùng dưới bụng Quan Nguyên Huyết.

Cái này hai nơi đều là là thân người Yếu Huyết, cho dù là cao thủ thành danh, bị bình thường sẽ không võ nghệ người điểm trúng, cũng sẽ tê dại dị thường, chớ nói chi là như ý Song Câu Phương Hoành tiến.

Hắn rất là tự tin, hẳn tự tin cái này một đôi móc, chỉ cần tại trong tay mình, chính mình không muốn lời nói, coi như điểm trúng người này trước mặt tử huyết, đối phương cũng thấy không có nửa điểm sơ xuất, dù sao Ngân Câu đoạt huyết công phu, cũng không phải một mực tấn mãnh, lực đại liền có thể luyện thành, còn cần trên tay có thể không chế sức lực, đạt tới thu phát tự nhiên mới được.

Tạ Cô Hồng thấy đối phương bút đến, tay phải vẫn nắm Lưỡng Ngân sắc Xà Trượng, đồng thời không lùi mà tiến tới phóng ra một bước, tay trái tiến quân thân tốc, nhất chương ấn hướng đối phương trước tâm.

Phương Hoành tiến lại hồ hững, phối hợp điểm ra; nguyên lai, như ý câu tuy nhiên thuộc về Đoàn Bình Khí, ước khoảng hai thước, có thể tăng thêm tự thân cánh tay, nhất định so với đối phương trước trúng đích đối phương.

Nhưng Tạ Cô Hồng tay trái vừa mới xuyên qua đối phương Song Câu, ngón cái đột nhiên phía bên phải bắn ra, một chỉ này nhất thời đại xuất Phương Hoành tiến dự kiến, muốn đối chiêu lúc đã muộn.

Phương Hoành tiến chỉ cảm thấy cánh tay trái tê rần, Ngân Câu lúc này tróc ra, hoảng hốt ở giữa, tay phải câu cũng điểm không đi xuống, đồng thời mạnh vận nội lực, hướng rơi xuống móc vơ vét qua.

Tạ Cô Hồng không chút nào không cho đối phương thời cơ, điểm trúng đối thủ huyết đạo về sau, cổ tay khê đao, chế trụ đối phương cánh tay, phong yêu nhất chuyển, dẫn nhẹ tay vượn, Phương Hoành tiến kinh hô một tiếng, lại bị hắn té ra tám, cử bộ có hơn.

Giữa không trung, Phương Hoành tiến gấp vận nội lực, thân thể nhất thời đánh cái mâm trắng bánh, dùng hai chân rơi xuống đất, có thể hai chân vừa mới chia xuống đất, thân thể bỗng cảm giác kinh đạo cổ quái, vội vàng hướng (về) sau lại lui ba bước tiến hành thăng bằng, có thể dùng hắn về sau, hẳn sắc mặt lại biến, lại hướng về phía trước liền vượt ba bước, lúc này mới đứng thẳng sẵn sàng, liền liền sắc mặt cũng đi theo hắn tiến thối ở giữa biến mấy biến.

Phương Hoành tiến có thể nói võ công cái thế, tuy nhiên năm năm trước thất thủ bị Nữ Bồ Tát bắt được, liền một mực bị trói buộc ở bên người, có thể tên tuổi trên giang hồ vẫn cực vang, trên giang hồ mọi người tuy biết Bạch Đà Sơn Trang Chủ Tạ Cô Hồng võ công cao cường, nhưng có thể tại một chiêu ở giữa để hắn ăn thiệt thòi, vẫn để trong lòng của hắn giật mình không nhỏ.

Phuong Hoành tiến cau mày, quần áo tung bay nhìn lấy nửa điểm hạt bụi không nhiễm Tà Cô Hồng, phảng phất đối với mình làm như không thấy, thẳng từ đội ngũ khĩa cạnh mà qua, con mắt hơi hơi híp mắt nhử lại, khoát tay nói: "Chúng ta đi."

Đội ngũ lần nữa tiến lên, mắt thấy đã đến Nữ Bò Tát sau lưng, lại tại dừng lại.

Phuong Hoành tiến nói: "Nữ Bò Tát."

Bóng lưng không nhúc nhích, gập này, Phuong Hoành tiến vừa cười nói: "Chúng ta trở về đi, Nữ Bò Tát, Ha-Ha, Ha-Ha! Bích Huyết song răn đã đợi không vội, nhất định là nhìn Nữ Bò Tát như thế xinh đẹp, trong lòng sốt ruột. Còn mời Nữ Bò Tát phát phát từ bi. . ."

Nói đến đây, Phuong Hoành tiến dừng lại câu chuyện, mở to hai mắt nhìn xem cái kia núi thịt bóng lưng. Là Nữ Bò Tát không thể nghi ngờ, chỉ là áo nang, nghiêng cầu vai lưng có một đầu tinh tế hồng tuyến, như không nhìn kỹ liền không nhìn thấy.

Phuong Hoành tiến nhìn đến đây, vẫn thân thể khom xuống, đi đến Nữ Bò Tát bên cạnh thân, nói: "Nữ Bò Tát, này Lưỡng Đầu Xà mới vừa rồi còn cầu ngài phát phát từ bi, cứu bọn họ một cứu."

Đang khi nói chuyện hần đã đi tới Nữ Bò Tát phụ cận, chỉ nhìn một chút, cái kia khom người liền thẳng thẳng lên.

Đột nhiên, hần như phát điên giật xuống trên thân phụ nhân quần áo, một kiện đều không lưu lại, vậy liền như thế thân thể trần truồng, ngửa mặt lên trời cười ha ha: "Ha ha ha ha. . ."

Hần lần này cử động, nhìn tại sau lưng trong mắt mọi người, đã biến sắc, hoảng sợ biến thành thương hại, nhưng Phuong Hoành tiến dừng lại tiếng cười, nâng cao như là như tiêu thương lửa thế, liền như thế nghênh ngang cùng Đại Hoan Hi Nữ Bò Tát gặp thoáng qua, liền bên mặt đều không có nhìn trộm nhìn lên, đã nghênh ngang rời đi.

"Nữ Bò Tát." Một tên lá gan hơi hơi lớn điểm Hoang Sam Nữ Tử, nửa ngày không thấy động tĩnh, cắn chặt hàm răng tiến lên nói một tiếng, có thể vẫn không thấy Nữ Bò Tát trả lời, thế là nàng giả bộ năng, nhẹ ôm Nữ Bò Tát cánh tay, nói: "Nữ Bò Tát. . ."

"Soạt!"

Ngay tại nữ tử vừa mới đụng phải Nữ Bò Tát cánh tay trong nháy mắt, cái kia đạo thẳng tắp hồng tuyến trở lên bộ phận, nghiêng cầu vai đọc, liền cùng một chỗ nửa người, trực tiếp trượt rơi xuống mặt đất, phát ra "Phù phù!" Một tiếng. Ngay sau đó "Xuy xuy!" Một bầu nhiệt huyết, liền như thác nước cuốn ngược đồng dạng phun ra ngoài.

Cái này là thế nào nhất kích? Tà Cô Hồng rõ ràng dùng là Xà Trượng, có thể là thế nào lại biến thành như thế thương thế? Ở đây người không có người nào có thể hình dung ra.

Thế nhưng là những người này gặp tình cảnh như thế lại từng cái ngửa mặt lên trời thét dài, hoặc là như là Phuong Hoành tiến đồng dạng cười to không ngừng, lại hoặc là vui đến phát khóc che mặt khóc thút thít.

Riêng là Bích Huyết song răn, trong mắt kỳ tích lần nữa có sinh khí, giữa bọn họ với nhau có thể nhìn gặp trong mắt đối phương vui sướng, chỉ liếc nhau, liền phi thân nhảy xuống ngồi liền.

Hắc Xà đưa tay từ bên cạnh một cái che mặt mà khóc nữ tử trong ngực móc ra một bình thuốc, đổ ra hai hạt cho mình cùng Bạch Xà ăn vào, liền cũng không quay đầu lại từ đường nhỏ mà đi.

Nữ tử kia phảng phất cũng bị bọn họ bùng tỉnh, cũng không phải bởi vì Hắc Xà tại trong lòng ngực của mình lấy thuốc lúc đại thủ, mà là bởi vì nàng đột nhiên ý thức được, Phuong Hoành tiến tự do, Bích Huyết song răn tự do, vậy mình đâu? Những tỷ muội này đâu?

Nghĩ xong, nàng dùng ống tay áo chà chà mặt, đứng dậy hét lớn: "Nữ Bò Tát chết! !"

Thanh âm này có chút run rẩy, tuy nhiên lại toàn không một chút bị thương, ngược lại lược có một ít vui vẻ.

Đồng thời, cái này âm thanh hô cũng tỉnh lại chung quanh những này gọi cảm mỹ lệ nữ tử, cùng những cái kia cường tráng hán tử. Chỉ là trong nháy mắt, mọi người liền giải tán lập tức, đi liền nửa điểm bóng người cũng không thấy.

Này cự đại ngồi liền liền ngừng tại nguyên bản chủ nhân bên cạnh cách đó không xa. Mà chủ nhân nửa cái bả vai, một cánh tay, một khóa thủ cấp liền cùng một chỗ, liền như thế trắng bóng nằm tại máu trong nước. Mà tại mặt bên có một cái thân hình khổng lồ, y nguyên tựa như núi cao đứng ở nơi đó, còn tại chảy, vừa mới có thể chảy ra máu tươi.

Chương 28: Tiền tài

Chân trời Phong Vân chợt động, hình như có kinh biến, lại chỉ gặp gió này Vân phía dưới có một đơn sơ viện lạc, một thân mặc Kim Tí đại bào ba mươi tám, mười chín tuổi nam nhân chậm chậm đi tới, tinh táo, trầm ổn, được chỉ như phù vân, không sợ hãi rơi mọc, hai chân lại nên nhẹ nhàng như một trận gió, nhưng không ngờ phù lạc địa giống như đã mọc rễ, lại tốc độ như nhịp trống âm vang hữu lực, chỉ là như thế vừa đi, thế tựa như Đại Giang chỉ thủy cuộn cuộn Đông Lưu, không thể ngăn chặn.

Hắn liền như thế, đi thẳng tiến trong sân một thô sơ nhà tranh phía trước, mới ngừng cước bộ. Giữa sân còn có một người gặp hắn tiến đến, liền xoay người thi lễ, có thể người này cơ hồ có thể không cần tính, bởi vì bất luận kẻ nào ở trước mặt người này trước đều lộ ra như vậy nhỏ bé, như vậy hèn mọn, thậm chí trong mắt người chỉ có thể nhìn thấy hắn tồn tại.

"Bẩm báo giúp đỡ, Gia Cát Cương cùng Yến Song * bay hai người thi thể đã tìm được, lúc này liền ở bên môn bên ngoài." Thi lễ nói chuyện người này, thanh âm hùng hậu, nội công hiển nhiên cực cao, thế nhưng là hắn trên mặt nhưng không nhìn thấy nửa điểm kiêu ngạo, chỉ vì võ công luyện đến hân cảnh giới cỡ này, mới biết người trước mắt này đến tột cùng đáng sợ đến cỡ nào.

Mặc Kim Tí đại bào người tới, tiếng như chuông lớn, nói: "Kéo vào được."

Thi lễ người sau khi nghe xong, quay người liền đi ra cửa hông, đem một cỗ xe ba gác kéo vào được, một cỗ thi xú nhất thời cũng tràn ngập tại cái này không to nhỏ viện bên trong.

Mặc Kim Tí đại bào người, mi đầu cũng không nhìn trên nửa điểm, nhìn lấy hai bộ thi thể tử tướng, phảng phất thiên kinh địa nghĩa. Chỉ gặp bên trái cỗ thi thể kia hoàn hảo nhất, diện mục lơ mơ có thể thấy được, vai trái cùng ở ngực đều cắm lấy một thanh Đoãn Thương. Mặc Kim Tí đại bào người, tựa như đối bộ ngực hắn này trí mạng nhất thương làm như không thấy, ngược lại vuron tay ra, đem hắn trên vai trái một thương kia "Độc sức" rút lên tới.

Mà hắn cũng không đi lại nhìn cái này thi thể vết thương, cùng chuôi này Đoãn Thương sắc bén mũi thương. Đúng là đối cuối cùng chuôi thương khởi xướng sưng sờ tới. Chừng nửa chén trà nhỏ thời gian mới đưa chuôi này Đoãn Thương ném tại trên mặt đất, lại không để ý tới.

Đi theo hắn lần nữa khởi xướng sưng sờ, này thi lễ người gặp, trong lòng sớm đã thật to ngạc nhiên, chỉ vì hắn chưa bao giờ thấy qua người này lại hội sưng sờ lâu như thế. Hắn thậm chí cho rằng, người này hiện tại toàn thân trên dưới đều là là yếu hại cùng sơ hở, chính là tâm thường Lưu Mạnh vụ, cũng có thể dễ như trở bàn tay muốn tánh mạng.

Mặc Kim Tí đại bào người rốt cục hoàn hồn, vuron tay ra, ở bộ này lồng ngực sụp đổ, không có đầu lâu trước thi thể tâm, đập vỡ. Liền nghe "Xùy động" một tiếng, một khỏa phảng phất bị đè ép vỡ vụn thủ cấp, đúng là tại lồng ngực bên trong thẳng tắp như một cỗ nùng huyết phun ra ngoài, rơi trên mặt đất.

Mặc Kim Tí đại bào người tay giờ lên, chẳng biết lúc nào đã nhiều một cái hình thù kỳ quái Kim Nguyên Bảo đến, này Kim Nguyên Bảo một mặt có thật sâu một chỗ chỉ ấn, mà tại mặt khác, tựa như nhận trọng áp khuếch trương lớn không ít, mà mặt này, lại có nhàn nhạt, lại vô cùng rõ ràng đường vân ẩn chi tại bên trên. Lại nhìn này đường vân, sâu có nông có, có lỗ có lỗ, có tròn tựa như vòng tuổi, có chi tiết mọc lan tràn như lá cây, lại là một người bộ phận vân tay.

Mặc Kim Tí đại bào người y nguyên mặt không biểu tình, thế gian này làm cho hắn giật mình sự tình vốn cũng không nhiều, bất quá hắn lại như cũ nhìn lấy cái này mai Kim Nguyên Bảo khởi xướng sưng sờ tới.

Lúc thi ở giữa, hắn song chưởng bỗng nhiên hợp lại, tại xung quanh bởi một vòng, lại nhìn cái này mai Kim Nguyên Bảo, đúng là bị hắn cái này hợp lại, một vòng ở giữa, làm thành một cái hồn viên như nhất hình tròn tiền vàng. Hắn đưa tay ném ở thi lễ người trước mặt, nói: "Kim Nguyên Bảo bị người phé, đó chính là lại khó dùng." Thi lễ nhân đạo: "Vâng!" Xoay người đem cái viên kia tiền tài nhặt lên.

Kim Tí đại bào người lại nói: "Hương Tùng như thế nào trả lời chắc chắn?" Hắn hỏi cái này lời nói thượng hạ không có nửa điểm kết nối, càng không có nửa điểm liên quan, có thể nói cực kỳ đột ngột, nhưng này thi lễ người lại lập tức đáp: "Đã cho hắn ba ngày cân nhắc, muốn đến ngày mai liền có trả lời chắc chắn."

Kim Tí đại bào nhân đạo: "Ngày mai nếu không có đáp án, liền sẽ không lại cho hắn nửa điểm thời cơ."

Thi lễ nhân đạo: "Đúng."

Kim Tí đại bào người xem hắn, nói ra: "Đây là việc nhỏ, ngươi không cần thân xử lý."

Thi lễ nhân đạo: "Đúng."

Kim Tí đại bào người phục nói: "Có một hung hiểm chi cực sự tình, có thể nói cử tử nhất sinh, ngươi giúp ta xử lý như thế nào?"

Thi lễ nhân đạo: "Thuộc hạ vinh hạnh đã đến."

Kim Tí đại bào người giống như cười mà không phải cười, nói: "Ngày mai bắt đầu ngươi liền đi giúp cái đứa bé kia nhận chiêu."

Thi lễ người trên mặt không khỏi run rẩy mấy lần, nhưng y nguyên lập tức đáp: "Vâng." Nói ngắn ngủi này một chữ, lại tựa như để hấn phảng phát từ trong đầm nước mới ra đến giống như, toàn thân trên dưới đứng là trong chốc lát, đã bị mồ hôi lạnh ướt đầm; Kim Ti đại bảo người phục liếc hấn một cái, phảng phát lúc đến, chậm rãi đi ra viện tử. . .

Phủ Nam Dương, vừa kẻ sát đường, lúc này đã không tiếp tục kinh doanh, chỉ vì Đông Gia Kim Phong Bạch hôm nay chính là thành hôn ngày vui, toàn bộ vừa kẻ sát đường từ trên xuống dưới, treo đèn lồng màu đỏ, cũng mặc kệ lúc này chính là ban ngày, liền đã bị người hầu nhóm lửa, thẳng chiếu trong nội đường từ trên xuống dưới, vui mừng một mảnh.

Có thể mặc lấy màu đỏ chói Hi Bào Kim Phong Bạch lại tại đông trong sương phòng, gấp theo qua phổ chuột một dạng, bao quanh loạn chuyển, làm sao đều vững vàng không xuống.

Đã có thể đứng dậy ngồi Trương Thừa huân gấp này, cười nói: "Tứ ca chớ có như thế, đối phương tuy nhiên võ công không thấp, nhưng nhị ca, Tam Ca cũng không phải hạng người bình thường, mà lại chạy lại mang hơn hai mươi người hảo thủ, muốn đến là vạn vô nhất thất."

Kim Phong Bạch dừng thân, gật đầu nói: "Ngũ đệ nói là, bất quá hôm nay chính là ca ca ta ngày vui, nếu như mấy vị ca ca cùng huynh đệ bởi vì lộ trình quan hệ bỏ lỡ qua, thế nhưng là không quá may mắn."

Nghe thấy lời này Trương Thừa huân cũng thu hồi nụ cười, nói: "Không bằng tứ ca phái một người ra khỏi thành nghênh tiếp đón lấy."

Kim Phong Bạch nói: "Đúng, ta đây sẽ gọi người qua." Nói chuyện, hấn liền nhắc chân muốn đi ra ngoài. Có thể đột nhiên, liền nghe phía trước có nhân đại âm thanh vui cười ồn ào, một mực kêu loạn đi vào cửa gian phòng bên ngoài.

Trương Thừa huân trên mặt gấp vui, nói: "Chẳng lẽ các huynh đệ trở về đi."

Kim Phong Bạch tâm đạo: "Vâng, chỉ có ta mấy vị kia huynh đệ tiến đến, hạ nhân mới không biết thông báo tại ta." Trực tiếp đưa tay liền mở cửa phòng.

Chỉ gặp trong nội viện vậy mà ngừng một khung xe ngựa, cái này xe ngựa có hai cái ăn mặc bảo bối quần áo màu xanh lam hấn từ đây, bên cạnh có chính mình vừa kẻ sát đường người hầu đang cùng hai người kia lý luận, mà hai cái này xe đẩy hấn từ cũng không để ý tới, trực tiếp dừng xe ở trong nội viện, quay đầu nhìn vừa mới mở cửa Kim Phong Bạch liếc một chút, nói: "Thế nhưng là Kim Phong Bạch, Kim gia a?"

Kim Phong Bạch trong lòng nhớ lại một phen, lại nhớ không nổi hai người này là ai, cất bước xuất viện tử, nói: "Đúng vậy! Các người cái này là ý gì?"

Hai cái này hấn từ cười ha ha một tiếng, bên trái hơi cao nửa điểm nói ra: "Hôm nay chính là Kim gia lễ lớn, tất nhiên là đến chúc." Nói chuyện, một thanh xóc lên che kín xe ngựa Hoàng Bô.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: gây hấn

Kim Phong Bạch định thần nhìn lại, này xe ngựa bên trong chính là chính một chút 20 đàn mỹ tửu, phía trên bịt kín đàn miệng, thân thể dùng đồ thấm giấy dán, bên trên viết: Bạch Đà hoa lê tửu.

Kim Phong Bạch nhìn xong, trong lòng trào lên cảm giác khác biệt, thầm nghĩ: "Cái này Bạch Đà hoa lê tửu, chính là Bạch Đà Sơn chỗ sinh, chẳng lẽ Tạ trang chủ đưa cho ta chúc a? Ta lại trước hỏi rõ sở mới là." Đi hai bước, nói ra: "Tốt lắm tốt lắm, Kim Phong Bạch đa tạ hai vị huynh đệ." Ôm một cái quyền, nói tiếp: "Đây chính là Quý Trang người Tạ đại ca tặng quà a?"

Này hơi thấp một ít hấn từ ôm bâng, nói ra: "Thứ này a, tất nhiên là Bạch Đà Sơn chi vật, nhưng lại không phải trong miệng người Tạ đại ca chỗ đưa."

Kim Phong Bạch nói: "Ồ? Không biết là vị anh hùng kia như thế nể mặt?"

Người cao hấn từ tiếp lời nói: "Ha ha, cái này chính là chúng ta Thiếu Trang Chủ một điểm nhỏ tâm ý. Người tất nhiên là không cần khách khí." Giải thích, quay đầu đối đáng lùn hấn từ nói: "Lẽ này cũng đưa xong, chúng ta liền dừng ở chỗ này chường mắt."

Dáng lùn hấn từ cười hắc hắc nói: "Không hề lấy uống chén rượu mừng a?"

Người cao hấn từ nói: "Hôm nay chính là Kim Đại Hiệp ngày vui, đến tự nhiên đều là trong chốn võ lâm Cái Thế Hào Kiệt, nơi nào có ta đội ngồi vào, đi

mau đi mau, chớ có nơi này mất mặt xấu hổ." Nói liền lôi kéo đáng lùn hán tử đi ra ngoài.

Kim Phong Bạch lập tức nói: "Hai vị chậm đã đi một bước, lưu lại cái chữ hào, cũng tốt để Kim Moo về sau tương báo, mặt khác quý Thiếu Trang Chủ lại là người phương nào?"

Đáng lùn hán tử vừa đi vừa quay đầu nói ra: "Huynh đệ chúng ta đều là vô danh chi bối, nói người cũng không biết." Đây người cao hán tử cũng quay đầu cười một tiếng, nói ra: "Ai nha, suýt nữa quên, chắc hẳn quý ngũ đệ cũng tại phủ thượng đi, những rượu này chính là hán đưa cho chúng ta Thiếu Trang Chủ, lần này cũng chính là thuận nước giong thuyền thôi, Thiếu Trang Chủ còn để cho ta cảm ơn người ngũ đệ đấy." Hai người kia mấy câu công phu đã đi ra cửa viện.

Kim Phong Bạch nghe đến đó, như thế nào vẫn không rõ? Giận dữ nói: "Bọn chuột nhất chạy đâu!" Nói chuyện, dưới chân gấp rút, gấp chạy mà ra, cũng mặc kệ cái gì khách sáo, dùng chiêu song độn chưởng, các phân tả hữu đánh về phía hai cái này hán tử áo lót.

Hai người này "Ai u!" Một tiếng, thân thể lập tức thoát ra ngoài, trong miệng hét lớn: "Tân lang quan viên còn giảng hay không lý? Chúng ta đến đây tặng lễ, lại còn đánh chúng ta, chân thực khinh người quá đáng." Một cái khác cũng cao giọng hô lớn: "Là đây là đây, chúng ta liền muốn lấy uống chén rượu mừng, người không thuận theo, chúng ta không uống chính là, làm sao còn đưa tay đánh người, chạy mau chạy mau, chớ gọi hán đánh lấy!"

Hai người kia thanh âm cực lớn, lúc này vừa kẻ sát trong nội đường sớm có không ít đến đây chúc người trong võ lâm, cũng đều nghe vào trong tai, kinh ngạc ở giữa, nhao nhao đi tới, muốn nhìn một chút xảy ra chuyện gì.

Kim Phong Bạch khi liền tục lại là mấy cái chưởng, có thể hai người này thân pháp không tầm thường, đều là vô cùng nguy hiểm né tránh qua, có thể lại vẫn cứ không gọi hán đánh trúng.

Kim Phong Bạch lại là liền tục mấy cái chưởng, có thể đồng đều không thấy công, tâm lý đã biết hai người này thân pháp mạnh mẽ, tất nhiên trên mình, mà lại xem hơi biết rõ lấy, hẳn cũng không phải vô danh tiểu tốt, thân thủ cũng không kém, mà Trung Nguyên tám Nghĩa Danh âm thanh, tại Hà Nam khu vực tuyệt đối là đại danh鼎鼎 nhân vật, trảng diện gặp rất nhiều, từ hai người thân pháp cũng có thể thấy được, hai người này võ nghệ tất nhiên cũng là cực cao.

Trong lòng mình về sau, gặp đông đảo người trong võ lâm cũng đều đi đến gian viện tử này, Kim Phong Bạch lập tức dừng bước lại, cao giọng nói: "Các người hai cái bọn chuột nhất, đầu tiên là ở ngoài thành phục kích ta ngũ đệ, lần này lại trước tới quấy rối, chẳng lẽ khi nhục ta Trung Nguyên tám nghĩa a?"

Trình diện người trong giang hồ nghe xong lời này, trong lòng đồng đều nói: "Thì ra là thế, muốn đến hai người này định là có ý đến đây làm nhục Kim Phong Bạch." Lập tức có quan hệ tốt, liền cao giọng nói ra: "Hai cái hán tử, không nói hán, hôm nay là Kim tứ ca ngày vui, cho dù có quan hệ gì, cũng nên thay ngày khác giải quyết." "Cao Hạ huynh đệ nói đúng, đừng nói là Trung Nguyên tám nghĩa không sai, cho dù là có lỗi, giết người bất quá đầu chạm đất, sao có thể tại Kim lão tứ ngày vui đến đây gây hán, cái này còn coi là cái gì cầu thí anh hùng hảo hán?"

Hai cái hán tử sau khi nghe xong, nhao nhao dừng bước lại, người cao người cười ha ha một tiếng, nói: "Hai người chúng ta vốn cũng không phải là cái gì anh hùng hảo hán. Là lấy bọn họ nói đúng hay không đúng?"

Đáng lùn người phụ họa nói: "Đối cấp, đối cấp, bởi vậy chúng ta cũng không cần để ý cái gì cầu thí võ lâm quy củ."

Người cao hán tử nói: "Nếu là cái này lý, vậy chúng ta là không sai?"

Đáng lùn nhân đạo: "Tự nhiên không sai."

Người cao hán tử nghe, cười to nói: "Ha-Ha, Ha-Ha! Vậy thì tốt rồi, ta trước mặt mọi người kéo ngăm cắt đi ra, đó cũng là không sai?"

Đáng lùn nhân đạo: "Người có ba gấp, từ là không thể các loại, chỉ cần người không sợ hun chết chính người thuận tiện."

Người cao nhân đạo: "Không sợ, không sợ, ta chỉ sợ hun chết bọn họ."

Đáng lùn người đột nhiên khoát khoát tay, nói: "Đó còn là chớ muốn ở chỗ này rồi, có thể hun chết bọn họ tất nhiên cũng có thể hun chết ta. Vậy nhưng cực kì không ổn."

Gặp hẳn hai người kẻ xướng người họa, điên điên khùng khùng, Kim Phong Bạch ngược lại không tốt mới hạ thủ, mà ở đây chúng Giang Hồ Khách nhóm cũng đều thầm nghĩ trong lòng: "Hai người kia thân thủ nhanh nhẹn, tuy nhiên điên cuồng, nhưng ngôn ngữ lưu loát, quả quyết không phải ngu đại người, có thể phen này diễn xuất bày sắp xuất hiện đến, nếu như lại đốt đốt bức bách lời nói, ngược lại hỏng chính mình danh tiếng."

Kim Phong Bạch mặt lạnh lấy, nói: "Hai người các người nói xong chưa, nói xong, Kim Moo sẽ không tiến." Hẳn hiện tại cũng không dễ ra tay, là lấy đành phải đem hai người này đuổi chính là, trong bóng tối phải người đi theo, tìm cơ hội biết rõ sự tình ngọn nguồn.

Có thể hai người kia, người nhìn ta, ta nhìn người, người cao nhân đạo: "Người muốn đi a?"

Đáng lùn người lắc đầu, nói: "Ai muốn đi? Chẳng lẽ là người muốn đi?"

Người cao người cũng lắc đầu, nói: "Vừa mới là muốn đi tới lấy, thế nhưng là lúc này không phải lúc đó, ta ngược lại muốn mượn trước cái nhà xí kéo hẳn nhất đại phao cắt lại nói."

Kim Phong Bạch hận đến hàm răng ngứa, nhưng vẫn không tốt tùy tiện xuất thủ, đành phải hung ác vừa nói nói: "Giả ngây giả dại, ngươi nói ta nhìn không ra a? Hai vị hôm nay quấy rối sự tĩnh ta có thể không truy cứu nữa, rút ra khỏi ta vừa kẻ sát đường, nếu như lại đến, ta liền không khách khí."

Hai cái này hán tử lẫn nhau ở giữa lại nhìn nhìn lại, riêng phần mình hướng phía đối phương nói ra: "Đều nói không đi, hán vẫn không rõ, chẳng lẽ hán mới là kẻ ngu a?"

Người cao chỉ người nói: "Huynh đệ chúng ta tự nhiên không phải người điên, điểm này ngươi nói đến đúng! Nhưng ta lặp lại lần nữa, ta muốn kéo nhất đại phao cút tài năng đi, muốn ta hiện tại liền đi, ta nhìn ngươi mới là chân thực đàn độn Niết si."

Không đợi Kim Phong Bạch nói chuyện, đột nhiên, mọi người chỉ nghe không trung truyền tới một sắt thép va chạm thanh âm, nói: "Mười hơi ở giữa như không rời đi vừa kẻ sát đường, các ngươi liền rút cuộc chó đi."

Mọi người quay đầu quan sát, chỉ gặp vừa kẻ sát đường Cửa chính chẳng biết lúc nào đã mở rộng bốn mở, Tứ Phong thần tuần Bạch Đà, lôi kéo một cỗ thanh sắc lam phụ, màu trắng lam chủ hoa lệ xe ngựa, thẳng tắp lái vào viện tử, đằng sau còn đi theo hơn mười cưỡi. Giữa sân có người lập tức nhận ra, nói: "Là Trung Nguyên tám nghĩa ta mấy vị đến, chỉ là không biết này màu trắng xe ngựa là người phương nào ngồi xe? Lại có như thế thể diện?"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Chân cụt tay đứt

Mọi người chỉ cảm thấy này không đến ba mươi tuổi thanh niên, từ trên xe bước xuống về sau, không khí phảng phất đều lạnh mấy phần, Kim Phong Bạch lập tức tới cho Dịch lão nhị bọn người chào, Dịch lão nhị khoát khoát tay, thấp giọng nói: "Chớ có bác Tạ huynh đệ mặt mũi, chúng ta cho hán lược trận cũng là được." Kim Phong Bạch gật đầu, đứng ở một bên.

Này người cao hán tử nhìn thấy Tạ Cô Hồng bọn người tiến viện tử cũng không kinh hoàng, bất quá hán sau một khắc liền trông thấy, Trung Nguyên tám nghĩa mấy người dật hơi mã thốt trên thân, chờ đi năm cái chăm chú trối chết người.

Bọn họ đều là Tăng Kiếm Sơn Trang con cháu, là lấy tự nhiên đều nhận ra, trong miệng cao giọng hô: "Bọn ngươi khinh người quá đáng, sao đem chúng ta người trối về, còn không cho phép ta chờ ở chỗ này đòi hỏi a?" Hán ngôn ngữ cùng trước đó nói có rất lớn xuất nhập, mà dù sao mọi người tại đây đều trông thấy chuyện này hình, là lấy hán như thế một ồn ào mở, để chúng Giang Hồ Khách nhóm trong lòng ngược lại tăng thêm một chút hồ nghi.

Dáng lùn hán tử cũng phối hợp kêu lên: "Là đây là đây, Trung Nguyên tám nghĩa không phải nghĩa đập Thiên Thu a, sao lúc này đều không nói lời nào? Là bị chúng ta nói trúng đau đớn không mặt mũi nào rồi nói sau?"

Hai người kia nói xong mấy câu nói đó, cũng cảm giác tầm mắt mọi người không đúng, chợt quay đầu nhìn lại, chỉ gặp trước đó xuống xe, cái kia cầm một cây Xà Trượng người áo trắng, đã chẳng biết lúc nào đến phía sau bọn họ, mà Xà Trượng hai điều trên ngân quang long lánh độc xà, chính phân biệt từ đầu trượng mắt người lỗ thủng bên trong chui ra, phun Tín Tử, làm bộ muốn lao vào.

Thẳng dọa đến hai người dưới chân bỗng nhiên thoát ra gần trượng xa, lúc này mới quay đầu đứng vững, người cao nói: "Này hai đầu rắn được không dọa người a." Dáng lùn người gật đầu điểm, nói ra: "Trách không được người ta gọi hán Tây Ma, suốt ngày chơi cái này Ngũ Độc, nơi nào còn có người tốt, nhất định là trong chốn võ lâm Đại Ma Đầu."

Tạ Cô Hồng từ sau khi xuống xe liền một mực không nói gì, cho tới bây giờ, hán mới dùng sắt thép va chạm thanh âm nói ra: "Rất tốt, rất tốt, nhìn các ngươi xác thực không muốn lại đi. Ta nói qua lời nói, liền nhất định phải tính toán. Là lấy, lại cho các ngươi một cơ hội, tương hộ bẻ gãy đối phương tay chân tứ chi, ta liền còn có thể tha các ngươi lần này."

Hai người kia ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, đồng thời cười ha hả, người cao chỉ người nói: "Huynh đệ ngươi lần này nói chuyện thật đúng là nói đúng, người này thật đúng là cái Ma Đầu."

Dáng lùn người không được đắc ý gật đầu, nói: "Đây là tự nhiên, ta nói chuyện lúc nào bỏ lỡ? Lần này đương nhiên không thể ngoại lệ."

Tạ Cô Hồng căn bản không chút nào để ý, nói ra: "Đã các ngươi liền cơ hội lần này cũng không cần, vậy ta liền thành toàn các ngươi." Vừa dứt lời, ở đây một đám Giang Hồ Hào Khách, không thấy dưới chân hán như thế nào động tác, lại "Hô" liền đến trước người hai người, tay trái thành chưởng trực kích tại người cao người vai trái Tỳ Bà Cốt bên trên, đồng thời chân phải mũi chân cũng điểm nát dáng lùn người đầu gối phải. Phát ra đáng sợ "Rắc" một tiếng, mà hai người này lại là căn bản không có kịp phản ứng.

Lại nhìn Tạ Cô Hồng thủ chương liên tục lên xuống ở giữa, thân thể hai người cũng đi theo đung đưa trái phải, phảng phất Cương Thi bước đi. Trong nháy mắt liền ngã trên mặt đất, không được phát ra tiếng kêu thảm.

Tạ Cô Hồng con mắt hướng phía dưới quét quét, lạnh lùng nói: "Hai người các ngươi tứ chi tay chân đều đã bị ta phế, ta liền lưu các ngươi một hơi, đó cũng là xem ở Kim Phong Bạch huynh đệ ngày vui, không nên chết người a." Nói xong căn bản không để ý tới chúng Giang Hồ Khách nhao nhao nghị luận. Phân phó nói: "Lão Triệu, đem xe đuổi tới hậu viện, đem sáu huynh đệ đỡ trở về phòng nghỉ ngơi." Triệu Cát khánh lập tức gật đầu nói: "Vâng." Vội vàng xe hướng hậu viện mà đi.

Kim Phong Bạch nhìn chung quanh một chút, ôm một cái quyền nói ra: "Các vị anh hùng có khả năng biết được, ta ngũ đệ trước đó qua Bạch Đà Sơn làm ăn, mà Bạch Đà Sơn Tạ đại hiệp, đối ta ngũ đệ đó là chân thực tình cao thượng dày, hai người tương giao vô cùng tốt, mà trước đó ta ngũ đệ qua Bạch Đà Sơn trên đường mua một thanh bảo kiếm, là muốn trở về lúc đưa cho ta làm quà mừng, có thể hết lần này tới lần khác có chút tặc người đó mất, chỗ nào quản cái gì giang hồ quy củ, trực tiếp xông tới Bạch Đà Sơn khu vực, lại luôn mồm muốn ta ngũ đệ thanh kiếm này, Kim Phong Bạch xin hỏi liệt là anh hùng, trong thiên hạ nhưng có bức này đạo lý a?"

Trước đó liền đã từng mở lời nói chuyện một tên thanh niên nói ra: "Thế gian đều coi trọng cái tới trước tới sau, bảo kiếm này đã là Ngũ Ca mua, tất nhiên là khác đồ, vật. Hấn không nguyện ý lời nói, người khác có thể nào cướp đoạt?" Tất cả mọi người cảm giác hấn nói có lý, đi theo liền có người tiếp lời nói: "Chính là cái này lý. Huống chi Trương Ngũ Hiệp mua này bảo kiếm, là muốn tặng cho Kim Tứ Hiệp làm quà mừng, vậy liền càng là không thể cho người bên ngoài."

Kim Phong Bạch gật gật đầu nói: "Hai vị huynh đệ nói đúng cấp, này bảo kiếm ta ngũ đệ là mua đến tiền ta, ai! Nói đến cũng là ta liên lụy hấn." Hấn nói chân tình bộc lộ, giữa sân người đồng đều cảm giác cái này Trung Nguyên tám nghĩa tình cảm là thật sự rõ ràng, đừng nói là một thanh bảo kiếm, cũng là một cái bình thường hộp quà, làm quà mừng đó cũng là không thể tùy tiện tặng cho người khác.

Kim Phong Bạch nói tiếp: "Đám kia tặc nhân vô lễ rất lợi hại, nếu như là vền vẹn hảo ngôn muốn hỏi vậy cũng liền thôi, có thể một không có đưa thiệp mời, hai không có phái người truyền miệng tin tức, cho dù là chào hỏi cũng không đánh một tiếng, liền xông Bạch Đà Sơn sơn môn bên trong, này thật sự là khinh người quá đáng."

Giữa sân có một lão già, nghe vậy nói ra: "Không tệ! Tùy tiện xâm nhập người khác khu vực, đó là cực lớn vũ nhục, coi như tại chỗ giết chết, người bên ngoài cũng tuyệt nói không nên lời cái hai lời đến." Bên cạnh lập tức có người phụ họa nói: "Lão gia tử nói không kém, đã đứng lên sơn môn, liền đại biểu đây là môn phái trọng địa, chỉ cần là người trong võ lâm, cái kia lại như thế vô tri?" Còn có nói ra: "Từ bái sư học nghệ ngày đầu tiên lên, sư phụ liền sẽ chỉ bảo đệ tử, chớ có tùy ý xâm nhập người khác môn phái khu vực, lại nào có người lại không biết, ta nhìn nhóm người này là biết rõ rồi mà còn cố phạm phải mới là."

Đễ Người mù sau khi nghe xong đi đến một bước, ôm một cái quyền, nói: "Nguyên lai là Ứng Trào Môn Chu lão gia tử đến, Trung Nguyên tám nghĩa hữu lễ."

Lão già kia hoàn lễ nói ra: "Đễ Nhị Hiệp khách khí."

Đễ Người mù nói ra: "Lão gia tử còn mời chờ một chút, hãy cho ta Tứ Đệ theo các vị anh hùng nói tiền căn hậu quả, tại cùng lão gia tử trò chuyện với nhau."

Lão già cười ha ha một tiếng, nói: "Khách khí, Chu mỗ không dám nhận."

Kim Phong Bạch lần nữa hướng phía mọi người ôm một cái quyền, nói: "Giống như trước đó vị nào hảo hán nói, tự tiện xông vào môn phái người khác trọng địa, chính là tại chỗ giết chết, người bên ngoài cũng nói không nên lời cái hai lời đến, có thể Tạ đại hiệp trạch tâm nhân hậu, chẳng những không có đem bọn hấn đánh giết, chỉ là đuổi ra ngoài cửa, cái này đã hết lòng chỉ a? Mà Tạ đại hiệp võ công cao cường, đám này tặc nhân tất nhiên là không dám ở tìm hấn để gây sự, nhưng tại ta ngũ đệ trở lại phủ Nam Dương bên ngoài năm mươi dặm trên đường, lại trực tiếp lọt vào đám này tặc nhân vây công, ta ngũ đệ ra sức chém giết, lúc này mới nhặt về một cái mạng, nhưng người cũng bị thương nặng. Cũng chính vì vậy mới ném này bảo kiếm, cùng Tạ đại hiệp mang ta cho làm quà mừng hai đỉnh núi Bạch Đà, tam đại xe hoa lễ tửu cùng trăm thiệp hoa lễ cao. Mà hiện nay hai người này lại tới quấy rối, Tạ đại hiệp chỉ là phế bọn họ tay chân, cũng không có lấy hai bọn họ tánh mạng, đã là Đại Từ Đại Bi."

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Nội thương

Nói đến đây, chúng Giang Hồ Khách đã an tĩnh lại, đều âm thầm suy nghĩ: "Thì ra là thế, trách không được Tạ Cô Hồng hấn ra tay hung ác như vậy, nhưng là hai người này vô lý trước đây, cũng chẳng trách người bên ngoài."

Kim Phong Bạch mặt hướng mọi người, ôm quyền nói ra: "Kim Moo nói những này cũng không phải muốn chiếm được các vị đồng tình, chỉ vì trên đời sự tình, chớ nhắc bắt quá một chữ lý, mong rằng các vị anh hùng cho ta các loại làm chứng mới là."

Mọi người rí rít nói: "Kim Tử Hiệp nói là, ta đợi đã đến, vậy dĩ nhiên liền muốn làm chứng." Còn có nói: "Nguyên lai sự tình ngọn nguồn là như thế này, vậy mà không biết đối phương là ai?"

Kim Phong Bạch hung ác nói: "Đối phương đám này cấu tặc nếu như là tầm thường Mao Tặc cũng coi như, chúng ta quyền đương hấn vô tri chính là; nhưng đối phương chính là Tàng Kiếm Sơn Trang người, chẳng lẽ còn không hiểu võ lâm quy củ a?"

Tàng Kiếm Sơn Trang bốn chữ nói chuyện, mọi người nhất thời "Ong ong" nghị luận mở, hơn phân nửa thường vừa rồi đình chỉ. Tạ Cô Hồng đứng ở một bên quét mắt mọi người, thẳng đến đám người này nghị luận giảm nhỏ, mới bang bang nói ra: "Tàng Kiếm Sơn Trang nếu như không đến như vậy vừa ra, ta cũng tự nhiên đối phương chính là thất phu hạng người, không chấp nhặt với đối phương, tiếp nhận bản này. Có thể hiện nay, bảo kiếm đã ở hấn phương Thiếu Trang Chủ Du Long Sinh trong tay." Hấn cười lạnh hai tiếng, nói tiếp: "Ta mỗi lần muốn tính như vậy, cũng là không thể! Đợi Kim Tử Hiệp thành hôn về sau, ta liền đi tìm này Tàng Long Lão Nhân muốn cái thuyết pháp." Giải thích, hấn lại không để ý tới người bên ngoài, nện bước không nhẹ không nặng, không che giấu chút nào nửa điểm âm thanh bước chân, đi tiến nội viện.

Kim Phong Bạch là tân lang quan viên, tất nhiên là hấn lưu lại trấn an chúng Giang Hồ Khách, để Người mù còn để lại Biên lão tam giúp hấn, sau đó cùng mọi người đem trên mặt đất hai cái tay chân cổ đoạn phế nhân, nâng lên đến, cùng nhau đi vào nội viện.

Lúc này Triệu Cát khánh sớm đã đỡ lấy Lão Lục tiến vào trong phòng, hấn tuy nhiên đoạn một tay, nhưng nguyên khí không hư hại, là lấy cũng không lo ngại. Trên đường cũng bị Tạ Cô Hồng bó xương, chỉ muốn nghỉ ngơi thật tốt, liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Trương Thừa huân chính lo lắng chờ đợi kết quả, chỉ nghe tiền viện đại sảnh la hét, nhưng không bao lâu liền an tĩnh lại, chỉ một lúc sau cửa vừa mở ra, chỉ thấy mình Lục Đề, bị một khôi ngô hấn từ dưới vào đến, Xem ra đúng là thụ thương, lập tức mở miệng dò hỏi: "Lục Ca tay người cánh tay làm sao? Nhị ca bọn họ đâu?"

Lão Lục bản tính kiêu, gọi Kiều Phúc, nhưng hấn bình khí chính là một cây sắt đòn gánh, là lấy chậm rãi có người xưng hô hấn là Tiểu Phu, âm Bản Tướng cùng, kêu lên về sau người bên ngoài ngược lại không biết hấn tên họ thật.

Tiểu Phu ngồi tại trên ghế, tuy là thụ không nhẹ thương tổn, nhưng trên mặt lại mang theo vui mừng, nói ra: "Ngũ Ca, người có thể nhận biết vị huynh đệ kia a?" Giải thích dùng vô hại tay phải chỉ chỉ Lão Triệu.

Trương Thừa huân theo hấn nói dò xét một phen Triệu Cát khánh, cảm giác có chút nhìn quen mắt, nhưng hấn tại đường sông thôn lúc cơ bản đều từ Tạ Cô Hồng tự mình bồi, chỉ là ban đầu Bái Sơn thời điểm, Lão Triệu theo ở một bên, hấn gặp qua một lần, là dùng cái này lúc chỉ cảm thấy người này chính mình định là gặp qua, nhưng lại nói không nên lời, liền áy náy nói: "Vị huynh đệ kia nhìn quen mắt, chỉ là ta lại nhất thời nhớ không ra thì sao."

Triệu Cát khánh hành lễ ôm quyền nói: "Trương thiếu đồng lần thứ nhất gặp nhà ta Trang Chủ thời điểm, ta ở một bên gặp qua, mà Triệu Cát khánh một giới xa phu, cái kia có phúc phận nhập Ngũ gia chi nhân, nhận không ra, cũng là phải."

Trương Thừa huân sau khi nghe xong, mừng lớn nói: "Đúng, đúng, nhập đường sông thôn sơn môn lúc, ta cùng Triệu huynh đệ đã gặp mặt, không biết ta Tạ đại ca ở đâu?"

Triệu Cát khánh nói ra: "Nhà ta Trang Chủ ngay tại tiền viện, muốn đến một hồi liền sẽ tới cùng Trương thiếu đồng gặp nhau."

Trương Thừa huân tâm đạo: "Tạ đại ca đến thuận tiện, này hai cái tặc nhân nhất định là không có quả ngon để ăn." Trong lòng càng thêm hoan hỉ, nói ra: "Tốt cấp, phiền phức Triệu huynh đệ đưa ta đứng lên, ta trước đi nghênh đón Tạ đại ca mới là."

"Hiện đệ sao xa lạ đứng lên, đối ta khách khí như thế?" Theo tiếng leng keng, một người mặc áo trắng, chống Xà Trượng người, từ ngoài cửa chậm rãi đi tới.

Trương Thừa huân trên mặt mang cười, muốn giùng giàng chào, hấn là thật tâm nhận Tạ Cô Hồng làm đại ca, là nên mới hội phản ứng như thế, nhưng hấn cái này vui vẻ cười một tiếng, ngược lại liên tục nội thương, trong miệng lại không được ho khan.

Tạ Cô Hồng nghe tiếng "Hô" một chút, đầu nhưng ở giữa dừng đến bên giường, cầm trong tay Xà Trượng dựa vào tại trên tường, lấy tay đặt nhẹ Trương Thừa huân bả vai, nói: "Hiện đệ trước nằm xuống lại nói." Trương Thừa huân vẫn từ không được ho khan, nhưng lại liên tục gật đầu, nằm xuống.

Tạ Cô Hồng nói: "Ta nghe đệ nhị ca nói, hiện đệ bị Xuyên Tâm Cước thương tổn ở ngực, cũng may thời khắc mấu chốt né tránh yếu hại, nhưng tự huyết ở trong kinh mạch hóa chỉ không ra, người trước dùng nhúc nhích, cho vị huynh giúp người xem một chút."

Trương Thừa huân còn tại ho khan, nghe xong lời ấy, lại tại gật gật đầu. Tạ Cô Hồng nắm lên cánh tay hấn, trực tiếp khoác lên hấn trên mạch môn, qua một lát mới gật gật đầu, nói ra: "Đệ nhị ca nói không tệ, hiện đệ thật sự là mạng lớn, một cước kia chính đá vào Linh Khư huyết cùng Thần Phong Huyết ở giữa, nếu như chệch lên như vậy một chút, người ta huynh đệ cái kia còn Hữu Tướng gặp ngày."

Tiểu Phu rất tán thành, ở một bên nói ra: "Tạ đại ca nói đúng cực, ai, mặc dù là như thế, Ngũ Ca cũng chinh một chút ngắt xiu hai ngày vừa rồi tĩnh lại."

Tạ Cô Hồng "Ân" một tiếng, nói tiếp: "Cái này tự huyết ngưng tụ ở đây, từ môn vị đến Du phủ cái này đường kinh mạch khí huyết liền không ở thông suốt, mặc dù qua tầm năm ba tháng cũng có thể tự hành tan ra, nhưng này người đương quyền đệ một thân công lực lại tất nhiên muốn giảm bớt đi nhiều,

cho dù luyện về được, có thể cái này đường kinh mạch dù sao tạo trọng thương, vận công gấp lúc, vết thương cũ tái phát, liền là có đại đại hung hiểm, cái này Tàng Kiếm Sơn Trang người coi là thật đáng giận cùng cực." Nói càng về sau, thanh âm hần lần nữa trở nên như Kim như sắt.

Tiêu Phu nghe, tất nhiên là sợ hãi không thôi, nói: "Tạ đại ca có thể có biện pháp hóa giải?" Trương Thừa huân cũng sắc mặt chờ mong nhìn lấy Tạ Cô Hồng. Cái sau trầm tư một lát, nói ra: "Ta biết rõ có một loại võ công, tên là Nhất Dương Chỉ, không riêng gì thể gian ít có điểm huyết mạch yếu không đều thần công, càng là trị liệu nội thương không có con đường thứ hai, đáng tiếc vì huynh lại chưa từng tập được, ai! Chỉ sợ loại này công phu, sớm liền thất truyền."

Nghe hần nói như vậy, Tiêu Phu cùng Trương Thừa huân đồng đều hết sức thất vọng. Tiêu Phu nói ra: "Tạ đại ca, chẳng lẽ thể gian chỉ có cái này Nhất Dương Chỉ mới có thể cứu trị ta Ngũ Ca thương tổn a?"

Tạ Cô Hồng trên mặt âm tình bất định, nửa ngày đều không nói chuyện, lúc này chỉ nghe bên ngoài dễ Người mù thanh âm truyền vào đến, nói ra: "Tạ huynh đệ cứ nói đừng ngại, thể nhưng là có cái gì nan ngôn chỉ ẩn a? Đây là vì cứu ta ngũ đệ, chính là muốn ta dám huynh đệ tánh mạng thì thể nào?"

Dễ Người mù cùng ta mấy người trước đêm này mấy tên tù binh xử lý tốt, lúc này mới tới, chính nghe thấy Tạ Cô Hồng cùng Tiêu Phu bọn người đối thoại, tất nhiên là nghe được rõ ràng, là lấy trực tiếp mở lời trấn an.

Tạ Cô Hồng nói: "Ngũ đệ chính là vận sinh vườn Thiểu Chủ, một thân sở học đều là tổ truyền, vậy không bằng cho người mời trong tộc trưởng bồi tới xem một chút, phải chăng có hóa giải biện pháp."

Lúc này Trương Thừa huân, đã chậm rãi thở quân khí hơi thở, nói ra: "Tạ đại ca lời nói bên trong có chuyện, chớ làm huynh đệ nghe không hiểu, chúng ta tuy nhiên chưa từng kết bái, có thể tương giao cấp đây, có cái gì không thể nói."

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Đại lễ

Tạ Cô Hồng vỗ vỗ Trương Thừa huân bả vai, nói ra: "Này Nhất Dương Chỉ công, chỉ sợ dốc cả một đời qua tìm cũng là khó tìm nữa đến, mà hiền đệ thương thể cũng không thể các loại lâu như thế, bên ta mới nghĩ đến một cái biện pháp, này. . . Chính là tán công."

Trương Thừa huân sau khi nghe xong, trùng điệp thở dài một tiếng. Mà Dịch lão nhị làm theo ở một bên hỏi: "Tán công? Không biết như thế nào cái tán pháp?"

Tạ Cô Hồng nói ra: "Ngũ đệ kinh mạch không khoái, liền giống như đường sông vận vẹo, tầm thường nhưng cũng vô sự, chỉ khi nào cùng người động thủ vận chuyển khí huyết lúc, liền giống như Hồng Phong đột kích, như thế vận vẹo đường sông, chẳng lẽ bị xông hủy đi, chính là nước khắp Kim Sơn cục diện." Hần nói đến đây đón đến, nhìn lấy trong phòng mọi người trên mặt đều lộ ra một cỗ nghiêm trọng, phục còn nói thêm: "Tán công lúc, ta có thể trước dùng độc môn điểm huyết thủ pháp, phong bế ngũ đệ bốn đây, bên trong chú, âm * giao, cửa đá bốn huyết, bảo vệ đan điền, chỉ còn lại trung ương huyết Khí Hải không điểm, lại dùng nội lực, từ ngũ đệ phía sau Phong Môn huyết chậm rãi đẩy vào, lúc này ngũ đệ không thể được công, không thể chống lại, mặc cho Đan Điền Chi Khí bị ta công lực từ huyết Khí Hải bức ra, cái này tán công liền coi như xong."

Tiêu Phu chấy vội hỏi: "Tạ đại ca, vậy ta Ngũ Ca ở ngực tụ huyết cũng có thể hóa chỉ a?"

Tạ Cô Hồng gật gật đầu, nói: "Đây là tự nhiên, hành công thời điểm, chủ công đi Du phủ Chí Đại chính là mạch này, bên trong tụ huyết tất nhiên chìm xuống, có thể theo Ngũ Cốc Luân Hồi hàng ra ngoài thân thể."

Trong phòng mọi người lắng lắng nghe, tất cả đều âm thầm trầm tư, dễ Người mù ngừng lại nửa ngày, mới nói: "Tạ huynh đệ, tán công về sau ngũ đệ công phu còn có thể một lần nữa luyện trở về a?"

Tạ Cô Hồng lắc đầu nói: "Ta tuy nhiên điểm Khí Hải chung quanh bốn huyết, bảo vệ hần đan điền, nhưng bị thương cũng không phải là không có, chỉ là rất nhỏ một số thôi, bất quá dựa vào ngũ đệ cứng cỏi tính cách, chịu khổ cực. . . Có lẽ cũng có thể luyện về được. Chỉ bất quá tiến độ mười phần chậm chạp, kiên quyết cùng thời gian thiếu một thứ cũng không được."

Trương Thừa huân nghe xong gật gật đầu, lại ngược lại nghĩ thoáng, hơi bật cười, nói ra: "Sinh tử hữu mệnh phú quý tại thiên, tiểu đệ tuy nhiên thụ này trọng thương, nhưng lão thiên cuối cùng không tệ với ta, trừ mấy cái này có thể xông pha khói lửa huynh đệ bên ngoài, còn để ta biết Tạ đại ca như thế nghĩa bạc vận thiên người. Ha-Ha, ta Trương Thừa huân lại có cái gì không vừa lòng."

Dễ Người mù "Ai" một tiếng, nói: "Ngũ đệ nói quá cũng điềm xấu." Giải thích, hướng phía Tạ Cô Hồng lại nói: "Tạ huynh đệ, trước đó ngươi từng nói

muốn mời vạn sinh viên trường bồi tới, cái này là ý gì? Cho ngũ đệ tán công tuy nhiên cần người xuất thủ, nhưng đây là trị bệnh cứu người, cũng không cần đến mời hần trưởng bồi đến đây."

Tạ Cô Hồng không che giấu chút nào, nói thẳng: "Đễ nhị ca không biết, bởi vì vì lúc trước có cái lo lắng, chính là ta nghĩ đến một cái gọi ngũ đệ có thể đem công phu luyện trở về biện pháp, nhưng cần để ngũ đệ chuyển đầu quân ta Bạch Đà Sơn một mạch, không dỗi gạt mấy vị huynh đệ nói, ta có một môn công phu, có thể gọi ra công người một lần nữa đem công phu luyện trở về, nhưng nơi này liên lụy đến vô lâm quy củ, môn phái ý kiến, là nên mới có câu hỏi này."

Mọi người ở đây sau khi nghe xong, tất cả đều trực tiếp đứng lên, riêng là Trương Thừa huân, từ trên giường gãy dựa lấy liền muốn đứng dậy, lại bị Đễ Người mù lại đưa tay ngăn cản, ấn xuống dưới.

Trương Thừa huân kích động trong lòng, thầm nghĩ: "Trên giang hồ, môn phái nào không đem chính mình Độc Môn Công Phu ý nghĩ nghĩ cách giấu, nào có tùy tiện nói ra? Mà ta Tạ đại ca vì ta lại nói thẳng Phá Huyền mấy bay, mà bức này có thể gọi ra công người một lần nữa luyện trở về công phu, càng là trước đây chưa từng gặp, chưa từng nghe thấy sự tình, muốn đến nhất định là Thần Công Bí Tích, ai! Tạ đại ca đối đãi với ta như thế, lại không biết về sau nên như thế nào báo đáp."

Đễ Người mù, Tiểu Phu các loại người suy nghĩ trong lòng đều theo Trương Thừa huân kém không nhiều lắm, chỉ bắt quá âm thầm bội phục Tạ Cô Hồng bằng phẳng, lúc đầu hần là phải cứu trị Trương Thừa huân, nói cho chính hần nghe vậy cũng liền thôi, nhưng trực tiếp đem bức này huyền cơ không chút nào giấu diếm trước mặt mọi người nói ra, quả thật lòng dạ uyên bác, đồng đều nghĩ: "Đương thời Chân Anh Hùng cũng chớ quá như thế."

Đễ Người mù ôm một cái quyền, nói: "Tạ huynh đệ lòng dạ sự rộng lớn, Dịch mỗ bội phục cực kỳ, mà hai người các người như thế giao hảo, lão ngũ tùy người học nghệ thì thế nào? Vạn sinh vườn liền nhận huân một độc nhánh, lưỡng trước cảm kích còn đến không kịp, như thế nào hội có ý kiến!" Trương Thừa huân kích động không được ho khan, tuy vô pháp nói chuyện, lại liên tục gật đầu.

Tạ Cô Hồng gặp, mỉm cười, nói: "Các vị huynh đệ trước đừng có gấp, nghe ta nói tới. . . Chủ yếu là ta Bạch Đà Sơn một mạch có cái quy củ, đó chính là phạm là học ta Bạch Đà Sơn công phu, tất nhiên muốn được bái sư đại lễ, ta cùng nhận huân ngang hàng luân giao, từ là không thể thu hần, nhưng ta có thể thay sư thu đồ, dạng này ngũ đệ tất nhiên là thành ta sư đệ, khi đó sẽ dạy hần công phu cũng liền thuận lý thành chương."

Trương Thừa huân lúc này bình phục tâm tình, không tại ho khan, nhưng vẫn là lại thở mấy hơi thở, vui vẻ nói: "Cùng Tạ đại ca có thể trở thành sư huynh đệ, đó là không còn gì tốt hơn, ta tất nhiên là chịu bái nhập Bạch Đà Sơn môn hạ, muốn đến cha ta cao hứng còn không kịp, sao có thể ngăn trở ta, bắt quá bái sư chính là đại sự, dựa theo lễ nghĩa vẫn là muốn nói với phụ thân, muốn đến hôm nay ban đêm, cha ta liền có thể đến." Hần nói xong, lại giải thích nói: "Tạ đại ca có chỗ không biết, cha ta niên kỷ dù sao lớn, nhưng Kim tứ ca hôm nay đại hôn hần sao có thể không đến, chỉ bắt quá ban ngày thực sự quá ồn ào, là lấy ban đêm Hi Yên tán lúc, hần nhất định trình diện."

Tạ Cô Hồng nói: "Vậy thì tốt rồi cấp, ta có thể trước vì người hóa này tụ huyết, tán đi công lực, đến tối báo cáo Trương thúc ngọn nguồn, đồng ý về sau, còn muốn mời các vị huynh đệ giúp một chút, thu thập một gian sạch sẽ phòng, mang lên Hương Đường, ta tốt lập tức thay sư thu đồ, cũng tốt sớm ngày để nhận huân hiền đệ đem công phu luyện tướng trở về."

Tiểu Phu lập tức đứng người lên, nói: "Ta cái này liền đi chuẩn bị, tốt gọi ban đêm Tạ đại ca cùng Ngũ Ca trực tiếp đi qua cũng là được." Quay người bước nhanh ra khỏi phòng.

Đễ Người mù trên mặt cũng mang cười, nói: "Tốt lắm tốt lắm, Trung Nguyên tám nghĩa tốt nhất kết giao bằng hữu, mà lão ngũ bái nhập Bạch Đà Sơn, vậy chúng ta tự nhiên liền muốn luân huynh đệ." Tạ Cô Hồng cười nói: "Đễ nhị ca nói không kém, đúng là như thế." . . .

Kim Phong Bạch sớm có người làm đến báo, nói canh giờ đến, hần liền lập tức mời mấy vị huynh đệ, cười ngựa cao to, gior lên Đại Hoa kiệu, mang lên Cửu Cửu mười tám tên Xuy Cổ Thủ, cùng đồng đao ăn mặc vui mừng người hầu gior lên đại lễ hộp, đi đón Tổng nhà tiểu thư;

Mà Tổng Đại Quan người tòa nhà ngay tại hai con đường bên ngoài, bởi vậy không bao lâu liền đến, chính là đại cát đại lợi canh giờ. Kim Phong Bạch đại lễ đập mạnh, trực tiếp gõ mở Tổng gia đại môn, cũng mặc kệ cửa gì phòng, nha hoàn bọn người, một thanh một thanh Bạc vụn vung xuống qua, phảng phất Thiên Nữ Tán Hoa giống như. Xuy Cổ Thủ tích tấp thổi Hi Nhạc, nhất thời đem chung quanh Hàng xóm Lão Tiểu, tất cả đều kinh động đi ra. Biên lão tam lập tức dựa theo phân phó, quát to một tiếng: "Người người có phần, cho láng giềng láng giềng phát vui lễ!" Một cuồng hống yêu uống hết truyền ra xa xưa.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Hành công

Đang sau theo tới người hầu nghe phân phó, lập tức đem nhấc đến đại lễ hộp mở ra, cái gì là kẹo mừng, cái kia gọi vui bánh, hết thấy không cần tiền giống như phát đem xuống dưới, Tổng Đại Quan người gấp bức này trắng diện, nhất thời cảm giác mình con rể, tại hàng xóm láng giềng trước mặt cho mình phòng lớn đại thể diện, là lấy cũng không có gọi người Tướng Môn cảm giữ như vậy nghiêm.

Lần này Kim Phong Bạch gặp có cơ hội để lợi dụng được, quát to một tiếng: "Các huynh đệ, theo ta xông đi vào, đem vợ ta Kim Tổng thị, đoạt ra đến a!" Đoàn người theo hân một hô, thanh thế to lớn giống như xông vào đại môn, trên đường đi, bạc vụn, kẹo mừng mở đường, thẳng giết nha hoàn, Bà Tử, người hầu, Gã sai vật mặt mày hớn hờ, oa oa kêu to, thế như chẻ tre đồng dạng tiến vào hậu viện, Kim Phong Bạch trực tiếp xông vào tiểu thư khuê phòng, còn lại tại hai bên xếp hàng đứng vững.

Bát Sĩ Đại Kiệu cũng bị mang tới viện tử, không có một khác, Kim Phong Bạch nắm lựa đồ từ làm hồng tuyến, Tổng tiểu thư bị hân dẫn bên trên Đại Hoa kiệu, bởi vì hai nhà vốn cũng không xa, là lấy thật cũng không Tầm Thường cô nương nhà xuất giá khó như vậy bỏ khó phân.

Tiếp về Tân Nương Tử, trước tới tham gia tiệc cưới chúng Giang Hồ Khách, cùng láng giềng láng giềng, bị chia làm hai cái viện tử, cũng may Kim Phong Bạch gia cảnh giàu có, cái này vừa kể sát đường cũng đủ lớn, bằng không thật đúng là làm không ra những người này.

Kim Phong Bạch cố ý dành thời gian tới theo Tạ Cô Hồng chào, cái này Trung Nguyên tám nghĩa ở giữa giao tình xác thực cực sâu, có thể nói như thế chân tay, mà Tạ Cô Hồng đang chuẩn bị cho Trương Thừa huân tán công liệu thương, là lấy không có thể tham gia hân Hi Yến. Hai người cũng là cực điểm khách khí, mà Tạ Cô Hồng chính là như vậy người, người khách khí với ta, vậy ta so người còn khách khí, người đối ta đầy nghĩa khí, vậy ta so người còn muốn đủ ý tứ.

Là lấy hai người tại Trương Thừa huân trước mặt cũng căn bản không cần quá mức khách khí, mà Trương Thừa huân hiện nay là Bạch Đà Sơn ký danh đệ tử, hai người bàn về đến, Kim Phong Bạch mặt này liền cũng là mở miệng một tiếng Tạ đại ca kêu, tôn trọng vô cùng.

Đội Kim Phong Bạch qua tiền viện, bái đường thành thân, chiếu đãi khách nhân về sau, Tạ Cô Hồng nói: "Đễ nhị ca, còn làm phiền phiền các huynh đệ tại cửa ra vào giúp ta hộ pháp, ta hiện nay liền cho nhận huân hiền đệ tán công liệu thương." Dễ Người mù bọn người miệng đầy đáp ứng, trực tiếp liền đi ra khỏi cửa đứng vững, tư thế kia đều bắt kịp Môn Thần.

Tạ Cô Hồng xoay người lại đến sập trước, vịn Trương Thừa huân nói ra: "Hiền đệ, ngươi lại khoan chân ngồi xuống, tâm thần chớ có vọng động, sau đó ta giúp ngươi tán công lúc, ngươi tất nhiên sẽ cảm giác quanh thân đau đớn không ngừng, nhưng ngươi muốn ủng hộ ở, không thể phí công nhọc sức."

Trương Thừa huân chậm rãi đứng dậy, khoan chân ngồi tại trên giường, nói ra: "Đại ca buông tay hành động chính là, tiểu đệ tỉnh." Nói, nhắm mắt lại.

Tạ Cô Hồng gặp hân thần sắc kiên định, y nguyên đứng trên mặt đất, nói ra: "Tốt, này vì huynh liền bắt đầu." Nói chuyện, hân tay trái bỗng nhiên đánh vào Trương Thừa huân đầu vai, có thể một chương này kinh lực tuy nhiên tấn mãnh, nhưng mười phần nhu hòa, Trương Thừa huân đục không có cảm thấy đau đớn, chỉ cảm thấy đầu não mê muội, đã đi một vòng, áo lót hướng phía Tạ Cô Hồng.

Tạ Cô Hồng ra tay cực nhanh, tay trái bỗng nhiên điểm tại hân trên lưng phượng Phong Môn huyệt, đi theo liền đưa tay lần nữa đánh vào Trương Thừa huân trên vai, thân thể đối phương thay đổi, tay phải đi theo nhô ra, điểm tại hân bụng dưới bốn đầy trên huyệt, lại tiếp tục thành Chương Kích đánh Trương Thừa huân đầu vai, khiến cho quanh người hân quay lại, lòng vòng như vậy lặp đi lặp lại, Trương Thừa huân mỗi quay lại một tuần thân thể, liền bị hân điểm trụ một chỗ huyệt đạo, đội Tạ Cô Hồng phong bế đối phương Khí Hải chung quanh bốn huyệt, liền không hề quay lại hân thân thể, trực tiếp hữu chương lòng bàn tay đặt tại vừa rồi điểm qua phía sau Phong Môn trên huyệt, tới so sánh nội lực thấu huyệt mà vào.

Tạ Cô Hồng chậm rãi đi công, sợ đem Trương Thừa huân kinh mạch phế bỏ, là lấy tuy nhiên dùng hân Vô Thượng Nội Công, thường thường đẩy đi, nhưng lại không kiêu không gấp, chậm rãi nhập, đội đi vào đối phương Linh Khư huyệt cùng Thần Phong Huyệt, ứ Huyết Ngưng chỗ nút thắt, hân đem nội công đưa vào càng thêm chậm chạp, Trương Thừa huân tuy nhiên kiên cường vô cùng, nhưng trên đầu của hân to như hạt đậu mồ hôi sớm đã cuộn cuộn mà rơi, sắc mặt lúc xanh lúc đỏ, hiển nhiên khó chịu cấp.

Nhưng Tạ Cô Hồng lại tâm thần vững chắc, chỉ là tăng tăng lớp lớp, tiến hành theo chất lượng, đem công lực chậm rãi chuyển về, lại quá lớn ước ba khác đồng hồ, rốt cục đem công lực đi môn vị, qua thông cốc, một mực hướng xuống, đi vào Trương Thừa huân bốn đầy trên huyệt, lúc này Trương Thừa huân một thân công lực đã sớm bị Tạ Cô Hồng bức từ huyệt Khí Hải lộ ra tới. Mà này tụ huyết, thông qua bên trong chủ huyệt đến bốn đầy huyệt một mạch, cũng tiến vào hân bụng bên trong. Giống như Tạ Cô Hồng trước đó theo dễ Người mù bọn người nói, này tụ huyết hội theo Ngũ Cốc Luân Hồi, hàng sắp xuất hiện đến, cũng chính là tục ngữ nói đi ị lùi ra đến!

"Hô!" Tạ Cô Hồng phun ra một ngụm trọc khí, thu công lực, nâng lên chương đến, đem trước phong Khí Hải chung quanh bốn huyệt hiểu biết, rồi mới lên tiếng: "Hiền đệ cảm giác như thế nào?"

Trương Thừa huân mờ to mắt, lần nữa thở hai câu chữ thê, lại cảm giác khí tức thông suốt, sớm đã không có trong lòng ngực bị đè nén. Liền dựa theo trước kia pháp môn hành công, lại nữa điểm nội lực đều vận chuyển không, biết cái này là mình tán công thành, nói ra: "Đa tạ đại ca, lúc này cảm giác ở ngực phiền muộn, nửa điểm đều không, công lực cũng hết thấy tán cấp! Chỉ đội buổi tối chính thức bái nhập đại ca Bạch Đà Sơn, liền phải tăng gấp bội luyện công, tranh thủ sớm ngày đem công lực luyện tương trở về."

Tạ Cô Hồng nhìn xem ngoài cửa, phát giác dễ Người mù bọn người vẫn tự thủ lấy, liền nói ra: "Tốt, đến lúc đó vì huynh tất nhiên sẽ ta đặc ý nhất công phu dạy cho hiền đệ, tốt gọi hiền đệ cố gắng tiến lên một bước." Trương Thừa huân tất nhiên là mọi loại nói lời cảm tạ. . .

Chờ đến tối, phía trước Lưỡng Viện tiệc cưới đã sớm tán, Kim Phong Bạch cùng Biên lão tam bọn người đi tiến nội viện, Trương Thừa huân gặp cười ha ha một tiếng, nói: "Kim tứ ca làm sao còn tới thăm tiểu đệ, không đi theo giúp ta Tứ Tẩu a?"

Kim Phong Bạch rõ ràng uống hơi nhiều, nhưng hân dù sao công lực rất sâu, tốc độ vững vàng, cũng không có gì trở ngại, nói ra: "Ngươi tẩu tẩu chính là

thông tình đạt lý người, bên ta mới nói với nàng, người tẩu tẩu nói: Tự gia huynh đệ thân thể quan trọng, này còn có cái gì cùng ta khách sáo. nói xong liền đem ta đuổi ra, Ha-Ha, đây là người tẩu tẩu quan tâm người đấy."

Bọn họ cũng liền nói mấy câu nói đó, có một người hầu liền báo lên, nói ra: "Vạn sinh vườn Trương lão gia tử đến."

Tạ Cô Hồng ở một bên nói: "Vậy chúng ta trước đi nghênh đón lão gia tử, sau đó liền nói với hần ngũ đệ bái sư công việc." Mọi người rối rít nói tốt, đi theo đi ra ngoài, Trương Thừa huân mặc dù bây giờ tán công, có thể đã thương thể ngược lại tốt, đi theo mọi người ra đến đón mình phụ thân.

Vạn sinh vườn Trương lão gia tử, gọi Trương Kế tổ, năm nay sáu mươi tám tuổi, hơn bốn mươi tuổi lúc mới có Trương Thừa huân, cũng coi như già mới có con, mà Trương Thừa huân mẫu thân bởi vì tuổi tác thiên đại lúc này mới sản xuất, lại thêm thân thể vốn cũng không quá tốt, đến rong huyết chứng bệnh, sinh Trương Thừa huân lúc đổ máu quá nhiều mà chết, bất quá Trương lão gia tử cũng không lại tục huyền.

Lúc này Trương Kế tổ biết được Trương Thừa huân bị người thương tâm miệng, sao có thể không vội? Chỉ là lão gia tử mười phần coi trọng, vẫn tự cấp Kim Phong Bạch chúc về sau, lúc này mới chuyển hướng Trương Thừa huân nói: "Người cũng trưởng thành, sao còn như thế xúc động? Có thương tích trong người, nghỉ ngơi cũng chính là, là cha còn có thể chọn người lý hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Khách đến thăm

Trương Thừa huân cười nói: "Phụ thân giáo huấn là, chỉ là nhận huân hiện nay thân thể đã không ngại, trước tới đón tiếp phụ thân, còn không phải thiên kinh địa nghĩa a." Trương Kế tổ gặp hần nói chuyện vận may sắc hồng nhuận phơn phớt, hô hấp thông suốt, chỗ nào còn giống như là có tổn thương bộ dáng, là dễ thả lỏng trong lòng, nói: "Vậy thì tốt rồi, hôm nay tiệc cưới như thế nào? Thuận lợi hay không?" Sau một câu đã chuyển hướng Kim Phong Bạch. Cái sau tâm đạo: "Bắt đầu có hai cái câu tắc trước tới quấy rối, nếu không phải Tạ huynh đệ, còn bất định như thế nào đâu, cái này có tính không là thuận lợi?" Nhưng vẫn từ gật đầu nói: "Tạ thúc phụ quan tâm, không bình thường thuận lợi, biết được chú ruột muốn tới, ta đợi cố ý khác chuẩn bị tiệc rượu, chúng ta cái này liền đi đi." Trương Kế tổ vừa cười vừa nói: "Cái này rượu mừng lại là muốn ăn." Kim Phong Bạch dẫn Trương Kế tổ cùng mọi người đi tới nội viện, có người làm đã sớm ở chính giữa chuẩn bị trên một cái bàn các loại tiệc rượu. Mọi người phân chủ khách sau khi ngồi xuống, Trương Kế tổ nhìn xem Tạ Cô Hồng, hỏi: "Vị này Hiệp Sĩ trước kia đến chưa thấy qua, chớ không phải là các người bạn mới hảo bằng hữu a?" Không đợi Tạ Cô Hồng nói chuyện, Trương Thừa huân ở một bên tiếp lời nói: "Phụ thân, đoạn trước thời gian ta không phải đi Bắc Địa đường sông thôn làm ăn a, vị này chính là ta mới nhận đại ca, Bạch Đà Sơn Trang Trang Chủ, Tạ Cô Hồng, Tạ đại ca!" Tạ Cô Hồng ôm quyền nói: "Tại hạ Tạ Cô Hồng, gặp qua Trương thúc." Trương Kế tổ nghe vậy đáp lễ, cười nói: "Há, hiền chất có thể cùng Sung Hoon giao hảo, ta tất nhiên là thật to cao hứng, ai, chỉ tiếc người trăm phong thần tuần Bạch Đà, đều bị đám kia tắc nhân cướp đi." Nói đến phần sau, đã phần hận cấp, hiển nhiên càng thêm đề ý là mình dòng tộc đình, Trương Thừa huân bị những người kia thương tổn sự tình. Tạ Cô Hồng nói: "Trương thúc yên tâm, ban ngày ta đã cho nhận huân hiền đệ tán công, lúc này hần đã mất ngại." "Tán công?" Trương Kế tổ nghe vậy, chấn động trong lòng, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ con ta thương tổn nghiêm trọng như vậy a? Nhất định phải phê võ công mới có thể chuyển biến tốt đẹp?" Gấp giọng hỏi: "Tạ hiền chất, lúc trước phong Bạch hiền chất gửi thư nói, nhận huân thương thể đã ổn định, chẳng lẽ trong khoảng thời gian này có chỗ chuyển biến xấu a?" Tạ Cô Hồng nói: "Không có chuyển biến xấu, chỉ là bộ ngực hần tự huyết tích tại kinh mạch ở giữa, cần ba, năm tháng mới có thể hóa đi, đến lúc đó tiết kinh mạch vận vẹo nghiêm trọng, nếu như vận chuyển khí huyết lúc, tất nhiên có đại đại hung hiểm." Trương Thừa huân tiếp lời đem tình huống cùng cha mình nói rõ chi tiết, Tiểu Phu này người cũng một bên bổ sung giải thích, sau cùng để Người mù nói ra: "Chú ruột, Tạ huynh đệ đối đãi với ta như thế các loại Trung Nguyên tám nghĩa, nếu ta các loại nhắc lại báo đáp này ngược lại kiều tình, chỉ là không biết chú ruột đối nhận huân bái nhập Bạch Đà Sơn sự tình, có gì Quán Tướng a?" Trương Kế tổ phương bắt đầu nghe được Trương Thừa huân mua Ngự Trường Kiếm sự tình, liền đã có chút tức giận, sau đến con trai mình tiến vào Bạch Đà Sơn, như thế nào bị Tạ Cô Hồng lừa gạt, lại như thế nào tại sơn môn chỗ giữ gìn lúc, liền nghe liên tục gật đầu, về sau lại nghe Tạ Cô Hồng đạt được Trương Thừa huân bị thương tổn chi tin tức, vội vàng đuổi tới thăm, trong lòng đã mang theo cảm kích, là lấy hiện nay nghe được Trương Thừa huân bái nhập Bạch Đà Sơn về sau, còn có thể đem võ công một lần nữa luyện trở về, nào có không đồng ý lý lẽ? Há miệng nói ra: "Tạ hiền chất muốn ta nhi bái nhập Bạch Đà Sơn, quả thật vì nhận huân suy nghĩ, lão phu lại có thể phủ quyết, chỉ là nhận huân, người bái nhập Bạch Đà Sơn về sau, cần khi Tôn Sư Trọng Đạo, cần luyện võ nghệ, chớ có cô phụ người Tạ đại ca nỗi khổ tâm mới là." Trương Thừa huân gật đầu nói: "Phụ thân yên tâm, ta tất nhiên không quên Tạ đại ca chi ân tình." Tạ Cô Hồng cười nói: "Về sau chính là tự gia huynh đệ, này cần như thế khách sáo." Bữa cơm này ăn chủ và khách đều vui vẻ, chừng hai canh giờ vừa rồi kết thúc, trong bữa tiệc Trương Kế tổ cùng Tạ Cô Hồng tất nhiên là thành tâm lấy lòng, Trương Kế tổ nói ra: "Cái này bái sư chi lễ chính là đại sự, ta nhìn làm như vậy như thế nào? Phong Bạch hiền chất, hôm nay phủ thượng còn ở mấy vị võ lâm Danh Túc, vậy không bằng ngày mai buổi trưa chính lại để cho nhận huân bái sư, trong khoảng thời gian này lão phu trong đêm bái kiến những này võ lâm Danh Túc, để ngày mai đến đây xem lễ, cũng tốt chớ để người nói ta đợi không có Tôn Sư Trọng Đạo." Tạ Cô Hồng thực không nặng quá đại lễ tiết, có cái hình thức, gọi người biết được Bạch Đà Sơn thu đồ đệ cũng chính là. Bất quá lúc này Trương Kế tổ nói ra, hần ngược lại không tốt cự tuyệt, là lấy gật đầu cho phép, Trương Thừa huân mấy người cũng từ đều đồng ý. Màn đêm buông xuống, trừ ở tại Kim Phong Bạch nhà mấy vị võ lâm Danh Túc, còn có mười mấy kỵ khoái mã trong đêm đưa tin mà ra. Mặc dù nói nửa đêm đưa tin có chút không ổn, nhưng quả thật sự tình ra có nguyên nhân, lại thêm Trung Nguyên tám Nghĩa Hòa vạn sinh vườn ở chỗ này danh vọng, cũng không đại sự. Đợi sáng sớm hôm sau, Tạ Cô Hồng liền thanh nhân đứng lên, bởi vì hần là được thăng chức sư một phương, là coi là lộ ra tôn trọng, hần ngược lại là chỉ ở vừa kể sát đường hậu viện thiết lập thom quá trong nội đường chờ lấy. Mà nơi đây Bạch Đà Sơn đại chương quỹ Lý Hoàn cơ đêm qua liền thu đến tin, hôm nay trước kia liền tới đến phủ, thay thế Tạ Cô Hồng tại cửa ra vào đón khách. Muốn nói lúc này Tạ Cô

Hồng, trong võ lâm danh khí cũng không tính là nhỏ, vậy tại sao không nói rất lớn đâu? Bởi vì hấn đánh giết Gia Cát Cương cùng Yến Song * bay hai người sự tình tuy nhiên không có cố ý che giấu, nhưng hiện thời còn chưa hoàn toàn truyền ra a. Chỉ là hấn một chiêu ở giữa liền lấy Thiết Đàm chấn động khắp nơi Tàn Hiếu Nghĩa một đôi bằng hiệu, việc này ngược lại là mọi người đều biết. Là lấy danh khí không coi là nhỏ, này tất nhiên là cũng không thể tính toán quá lớn. Trương Thừa huân cùng cha của hấn Trương Kế tổ cùng Lý Hoành cơ ba người, tại vừa kể sát Đường Môn miệng nghênh đón trong chốn võ lâm khách quý, tuy nói nơi này không phải vạn sinh vườn, nhưng Kim Phong Bạch cùng bọn hấn là cái gì giao tình? Bởi vậy đó cùng vạn sinh vườn lại có gì khác biệt. Ngay tại sắp tới gần giữa trưa lúc, Trương Kế tổ gặp một cái theo chính mình không sai biệt lắm số tuổi lão giả, từ lập tức đến ngay, lập tức ôm quyền chấp tay nói: "Vương huynh đệ, rất xin lỗi rất xin lỗi, đêm qua tất nhiên bị ta thư tín nhiễu thanh tĩnh a? Thực là xin lỗi!" Lão giả kia hồng quang đầy mặt, hiển nhiên là công phu đến hóa hậu nhất định, phía sau lưng còn đeo một thanh Kim Ti Đại Hoàn Dao, bên cạnh đi theo hai cái trang phục người trẻ tuổi, hấn là hấn môn nhân đệ tử một loại; họ Vương lão giả cười ha ha một tiếng, nói: "Hôm nay chính là hiền chất bá sư hành lễ đại sự, còn nói cái gì quấy rầy a? Ai! Chỉ là hiền chất một khối chất liệu tốt lúc trước lão ca ngươi không có để hấn nhập ta Kim Dao môn, ta bây giờ suy nghĩ một chút còn tức giận hơn nha." Trương Kế tổ gặp bạn cũ cùng hấn tướng bộ phàm, tất nhiên là mở vòng cười to, nói: "Nổi giận? Ha-Ha, hôm nay ta lại trong bữa tiệc cùng người đầu một trận, chớ có tại vấn bối trước mặt cầu xin tha thứ thuận tiện." Họ Vương lão giả được nghe, giả bộ giận dữ, nói: "Còn không biết người nào cầu xin tha thứ đâu?" Nói liền không tiếp tục đề ý Trương Kế tổ, mang theo hai cái môn nhân "Tức giận" đi vào. Cái này cho tới trưa nghênh đón khách đến thăm rất nhiều, mặc dù chỉ là một đêm thời gian, nhưng phụ cận có thể tới Võ Lâm Nhân Vật cơ bản tất cả đều trình diện, như Kim Dao môn, Ứng Trào Môn, Tam Hợp giúp loại hình, nói ít cũng có gần trăm người, có thể thấy được vạn sinh vườn cùng Trung Nguyên tám nghĩa ở chỗ này danh vọng.

Trương Kế tổ bọn người nhìn nhìn sắc trời, gấp nhanh đến buổi trưa, khách đến thăm cũng đều không khác mấy đến, liền phải trở về nội viện, nhưng đột nhiên ở giữa, mấy người liền nghe "Chật chặt chặt" vài tiếng vang động, lại nhìn vừa kể sát đường sơn hồng đại trên cửa, chẳng biết lúc nào đã khám nạm ba cái tiền tài.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Tiền tài rơi xuống đất

Trên giang hồ, khiến cho người hoảng sợ vũ khí rất nhiều, như kịch độc vô cùng Thanh Ma Thủ, Tây Môn Nhu Nhuyễn Tiên, Thiên Cơ Lão Nhân Thiên Cơ Bồng, Yến Hà Đồ Phán Quan Bút chờ một chút, có thể những binh khí này, nhưng không có một kiện gọi người nghe tin đã sợ mất mật, cũng tuyệt không có khả năng ven vện nghe tên, liền gọi người toát ra mồ hôi lạnh.

Mà tại những binh khí này bên trong, duy nhất một kiện, cái còi buổi trưa Long Phượng Hoàn binh khí, lại nhưng để người, nghe chỉ biến sắc, nghe ngóng hoảng hốt, đơn giản là dùng người khác, gọi Thượng Quan Kim Hồng.

Thượng Quan Kim Hồng một thân võ công cao thâm mật trắc, tục truyền Bách Hiểu Sanh làm Binh Khí Phổ lời bình lúc từng nói: "Long Phượng Song Hoàn đáng sợ nhất cũng không phải là Kim Hoàn bản thân, mà chính là không chế Kim Hoàn người, đó là một cái có thể thả đến bất kỳ thời gian, bất luận cái gì địa điểm đều đủ để Xung Bá Nhất Phương nhân vật."

Mà Thượng Quan Kim Hồng thành lập Kim Tiền Bang, ngăn ngừa không đến thời gian ba năm, liền bị hấn lung lạc mấy tên Binh Khí Phổ bên trong đại nhân vật, những đại nhân vật này cái nào không là có tuyệt đỉnh võ nghệ, bối cảnh thâm hậu? Có thể những người này lại duy Thượng Quan Kim Hồng chi mệnh là từ, liền có thể gặp hấn là cái dạng gì nhân vật.

Ngay tại đoạn thời gian này, hoặc là nói là ngay tại ngăn ngừa này trong nửa tháng, trên giang hồ ầm ầm lưu truyền ra một câu nói như vậy: "Tiền tài rơi xuống đất, đầu người khó giữ được." Mà câu nói này tuy nhiên lưu truyền không lâu, nhưng biết câu nói này người trong võ lâm cũng đều hiểu được, nếu để cho nó tìm tới cửa, chính mình nhất định không thể may mắn thoát khỏi, bởi vì cái này ý vị Kim Tiền Bang, càng thêm mang ý nghĩa Kim Tiền Bang phía sau vị kia bỏ ta người nào đại nhân vật —— Thượng Quan Kim Hồng.

Mà giờ này khắc này, vừa kể sát đường trước viện trên đường dài, từ ở xa đi tới năm người, bên trong bốn người ăn mặc áo vàng, bên hông cài lấy trường kiếm, mỗi người hành tẩu thời điểm phép tắc thâm nghiêm, phẳng phát dùng có thước đo. Mà trung gian cầm đầu vị kia, ước chừng bốn mươi tuổi, cũng ăn mặc áo vàng, nhưng hấn áo vàng lại cùng hấn bốn người khác biệt, chính là thêu lên thật Kim Tuyền áo khoác ngoài, bên trong sấn áo đen trường bào, trong tay chính cầm mấy cái vàng ròng đồng tiền lớn, ném đi vừa tiếp xúc với lúc lộ ra ung dung không vội; nếu là bình thường người như thế làm dáng, định lộ ra đây người hơi tiền, có thể cử động lần này ở trên người hấn, gọi người nhìn lại ngược lại cảm giác tự nhiên mà vậy.

Trương Kế tổ cùng Trương Thừa huân, còn có Lý Hoành Cơ ba người bữu bữu trên cửa ba cái tiền tài, thầm nghĩ trong lòng một tiếng "Không tốt" mi đầu cũng lập tức liền nhắm lại đèn, chờ thấy đến năm người lúc, trong lòng càng là phiền muộn không thôi.

Trương Kế tổ hai tay ôm quyền, nói: "Thế nhưng là Kim Tiền Bang anh hùng đến? Lão hủ tiểu nhi bá sư thời gian tới gần, lại thêm lộ trình khá xa, thực chưa cho Quý Bang phát bài viết, ngược lại là lão hủ không phải."

Này ném tiếp tiền tài người, đi vào vừa kẻ sát Đường Môn miệng đứng vững, trong tay cũng không thấy như thế nào động tác, trên cửa khảm này ba cái tiền tài vậy mà trực tiếp trở lại trên tay hắn, mà hắn cái này vừa đứng định, sau lưng bốn tên áo vàng Kiếm Thủ cũng giống như một người, đứng thẳng tại chỗ.

Người cầm đầu cười nói: "Sai liền miễn, hôm nay ta đợi tới đây lại cũng không phải là bọn ngươi." Nói dứt lời, hắn ngược lại nhìn về phía Lý Hoàng Cơ, nói: "Tạ Cô Hồng, Tạ trang chủ có thể ở bên trong a?"

Lý Hoàng Cơ gật đầu nói: "Chính là, các vị Kim Tiền Bang hảo hán đến đây xem lễ, lại hãy cho ta vào bên trong thông bẩm một tiếng." Nói chuyện, hắn quay người liền muốn trong triều mà đi, thế nhưng liền bước một bước, hắn liền tiến thối không được, duy trì bất động tư thế, đứng ở nơi đó. Chỉ vì chẳng biết lúc nào, hắn cảm giác mình dính đầu, bị người thả một cái vật kiện.

Chỉ nghe người cầm đầu nói ra: "Tài thuận tiện!" Nói chuyện, hắn quét quét, Trương Kế tổ gia hai, nói ra: "Các ngươi liền đi với ta tìm hắn, đến lúc đó chúng ta tại phân biệt một hai."

Trương Thừa huân lạnh lùng một tiếng, nhìn xem Lý Hoàng Cơ dính đầu tiền tài, giơ tay liền lấy xuống, nói: "Làm sao? Tiền tài rơi xuống đất, đầu người khó giữ được, câu nói này hôm nay muốn tặng cho ta đợi a?"

Người cầm đầu thấy hắn như thế, diện mục biến băng lãnh, nhưng vẫn là đón đến, nói ra: "Tốt cấp, tốt lắm, đến lúc đó cùng tính một lượt cũng chính là." Nói chuyện, thân hình lóe lên, đã tiến vào viện, này bốn tên Kiếm Thủ bỗng nhiên đẩy Lý Hoàng Cơ, đem hắn cũng đẩy đi vào, về sau lưu lại hai tên áo vàng Kiếm Thủ, phảng phất Môn Thần tương tự, phân biệt đứng tại vừa kẻ sát đường đại môn khoảng chừng. Hai gã khác Kiếm Thủ làm theo đi theo người kia sau lưng, hướng nội viện mà đi.

Trương Kế tổ thấy hắn như thế vô lễ, cá giận nói: "Bọn ngươi đến đây xem lễ, ta đợi lấy Lễ đối đãi cũng chính là, có thể nào như thế hành động? Chẳng lẽ tới quấy rối a?"

Này người cầm đầu quát quát hắn cũng không nói chuyện, trực tiếp liền tới đến nội viện. Lúc này nội viện khách đến thăm rất nhiều, tất cả đều là cho vạn sinh vườn cùng Trung Nguyên tám nghĩa mặt mũi đến đây xem lễ chúng Giang Hồ Khách. Có người nghe thấy Trương Kế tổ lời nói, liền mở miệng kêu lên: "Người tới chẳng lẽ ăn hùng tâm báo tử đảm a? Càng như thế đối đãi vạn sinh vườn Trương lão gia tử?" Hơn người các loại cũng nhao nhao mở miệng nói ra: "Người kiểu này sao phải xem lễ, oanh ra ngoài cũng chính là."

Người kia lạnh lùng quát quát trong viện chúng Giang Hồ Khách, trong tay một cái tiền tài, hướng phía trước ném đi, thẳng rơi vào này đầu tiên mở miệng đầu người dính, về sau hắn thân thể đột nhiên hướng phải tránh đi, chỉ nghe "Phốc!" Một thanh âm vang lên, lại nhìn Lý Hoàng Cơ ở ngực lại thêm ra một cái lỗ máu, lập tức liền ngã quỵ tại chỗ, khí tuyệt thân vong. Người này lạnh lùng nói ra: "Tiền tài rơi xuống đất, đầu người khó giữ được, coi là những lời này là nói giỡn a?"

Chúng Giang Hồ Khách nghe gặp nói như vậy, lại thêm hắn như thiểm điện thân thủ, sớm cả kinh lặng ngắt như tờ, mà này lên tiếng trước hắn từ, trên đùi đã bắt đầu run rẩy, dính đầu tiền tài, cũng đi theo hắn đứng đưa không ngừng thân thể đi xuống qua, cũng may hắn cắn chặt răng, lập tức hết lần này tới lần khác đầu, cái viên kia tiền tài cái này mới đứng vững, không có rơi trên mặt đất, liền phảng phất múa bộ phim, có thể mọi người tại đây lại không một người dám chế giễu với hắn.

Trương Thừa huân gặp Lý Hoàng Cơ khí tuyệt, trong lòng nhất thời lửa cháy, hắn tuy nhiên tán công, nhưng y nguyên hướng phía trước nhảy xuống, hét lớn: "Kim Tiền Bang khinh người quá đáng!" Tay phải thành quyền đối diện đảo qua. Bên cạnh phụ thân hắn Trương Kế tổ, biết rõ con trai của đường lúc này đã tán công, lập tức so sánh Đan Điền Chi Khí, dưới chân báo Bộ Nhất áp chế "Hô" liền đến người kia trước mặt, tay trái Bạch Hạc Lượng Sí, tay phải Thần Viên hiển đảo, phân biệt đánh về phía dính đầu hắn thái dương, cùng bên trái uy hiếp.

Có thể người này tay trái sớm đã bắt lấy Trương Thừa huân cánh tay, đi theo hướng phía trước ném đi, Trương Kế tổ lập tức bỏ hắn, đưa tay đón con trai mình, nhưng vừa vận tiếp được, cũng cảm giác hai cánh tay mỗi như, kinh đường cực kỳ cổ quái, vốn nên đứng vững hai chân, lại trực tiếp đánh cái lão đảo, lăn thành một đoàn, có gần trọng xa vừa rồi dừng lại. Mà Trương Kế tổ vừa mới muốn đứng dậy, chỉ cảm thấy ở ngực phiền muộn "Oa" phun ra một ngụm máu đến, nhất thời ngắt đi. Trương Thừa huân lại ngược lại vô sự, gặp phụ thân như thế, lập tức liền đưa tay ôm lấy, trong miệng hét lớn: "Các vị huynh đệ mau tới, cha ta bị thương nặng, cần trị liệu."

Nhưng vào lúc này, từ viện lạc khác một bên trong phòng lóe ra mấy người, chính là Trung Nguyên tám nghĩa mấy cái huynh đệ, mà làm thủ này một người nắm lấy Xà Trọng, chính lạnh lùng nhìn lấy người kia, nói: "Mấy vị huynh đệ trước tạm giúp Trương thúc liệu thương, hãy cho ta gặp một lần Kim Tiền Bang

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Hoàng Kim Giản

Tầm thường luyện võ người đều biết chút y thuật, bất quá tất cả bị thương cái này, mà Trung Nguyên tám nghĩa cũng là như thế, nhưng bên trong lão tứ Kim Phong Bạch lại khác, hần y thuật ở chính giữa chính là tối cao, dù sao hần là được người xưng làm "Nhất Thiếp tiên sinh" bác sĩ, hơn nữa còn là Nhất Thiếp đường Đông Gia, là lấy đến trước mặt, lập tức cho Trương Kế tổ tay cầm mạch, trong lòng có chừng số, nói ra: "Ngũ đệ yên tâm, chú ruột bất tỉnh nhân sự, chính là huyết khí cuộn cuộn bế trí, chúng ta lại đem hần mang tới trong phòng, cho hần đẩy máu qua cung thuận tiện."

Dễ Người mù, vừa lão nhị bọn người lập tức các dụng lấy tay chân, đem Trương Kế tổ nâng lên; Trương Thừa huân dù sao hôm nay muốn bái sư Bạch Đà Sơn, là lấy hơi có do dự, quay đầu lại nói: "Tạ đại ca, ta đem phụ thân. . ."

Tạ Cô Hồng y nguyên lạnh lùng nhìn lấy người kia, cũng không quay đầu lại nói ra: "Hiện đệ đi theo các huynh đệ qua cho Trương thúc trị liệu, nơi này giao cho vi huynh liền."

Trương Thừa huân nghe vậy, vội nói: "Tốt!" Liền cùng Trung Nguyên tám nghĩa các vị huynh đệ, ba chân bốn cẳng đem cha mình nhấc vào giữa phòng, bắt đầu trị liệu.

Tạ Cô Hồng lúc này tay phải cầm Xà Trượng, tay trái tựa như chơi đùa, ở trên đỉnh hai đầu không ngừng phụt ra hút vào ngân xà trước mặt, lắc lư mấy lần, độc kia rắn phảng phất thụ hần không chế, cũng đi theo lắc lư đứng lên, trong miệng bang bang nói ra: "Thượng Quan Kim Hồng vì sao không có tới?" Lời nói này xong, chung quanh chúng Giang Hồ Khách nhóm, nhất thời "Ong ong" nghị luận lên, hữu tâm bên trong cảm giác Tạ Cô Hồng mười phần cuồng vọng, có làm theo cảm giác Tạ Cô Hồng uy phong凛冽, bá khí lộ ra ngoài. Còn có cảm giác Tạ Cô Hồng có thể là vô đã mê không sợ roi, không bằng biểu hiện hào khí một số, cũng rắn làm hảo hán.

Người kia nghe thấy lời ấy "Hắc hắc" cười một tiếng, nói: "Đối phó người, không cần dùng giúp đỡ đích thân tới."

Tạ Cô Hồng gật gật đầu, đem trái lấy tay về, này hai đầu ngân xà mất đi mục tiêu, cũng đi theo lùi về đầu người hai mắt lỗ thủng bên trong, nhìn người nọ một chút, nói: "Người là ai?"

Người kia ném tiếp tiền tài tay sớm đã dừng lại, nói ra: "Người khẳng định muốn hỏi Ta là ai a?"

Tạ Cô Hồng nói: "Tên người lại có cái gì không thể hỏi?"

Người kia nói: "Tất nhiên là không, chỉ bất quá Tạ trang chủ biết cũng vô dụng."

Tạ Cô Hồng nói: "Có hữu dụng hay không tại ta."

Người kia lần nữa cười lạnh hai tiếng, nói: "Tốt, tại hạ tào Đông Đạo." Còn chưa chờ thoại âm rơi xuống, bên cạnh có người lại sớm đã la lên thất thanh.

Đầu kia đỉnh tiền tài hán tử, nghe vậy đầu da càng là ứa ra ra mồ hôi lạnh, vốn là nghiêng đầu tài năng đứng vững cái viên kia tiền tài lại tại trượt xuống hai thốn, hần ra sức đem đầu mình lần nữa bên cạnh bên cạnh, lúc này mới đem tiền tài ổn định, trong miệng nói ra: "Nguyên lai là Hoàng Kim Giản, Tào đại hiệp đến, lúc trước không biết là Tào đại hiệp ở trước mặt, bản thân nhiều có đắc tội, mong rằng Tào đại hiệp đem ta tiền tài thu đi thôi."

Tạ Cô Hồng thân hình nhất động, đầu nhưng ở giữa liền đến người này trước mặt, xòe tay trái ra liền đem này tiền tài lấy xuống, đi theo ném tại trên mặt đất, phát ra "Leng keng" một tiếng, hiển nhiên cái này tiền tài đúng là vàng ròng chế tạo, phân lượng không nhẹ. Đi theo dưới chân chìa xuống đất, chẳng biết lúc nào nhưng lại trở lại nguyên lai đứng ngay địa phương.

Tào Đông Đạo gấp, ánh mắt hơi hơi nheo lại, chậm rãi lại khôi phục trước đó thần thái, nói: "Tạ trang chủ thân thủ thoắt, Tào mỗ bội phục."

Tạ Cô Hồng nói: "Tiền tài đã rơi xuống đất, người lại có thể thế nào?"

Tào đông tiếng hừ lạnh một tiếng, mũi chân trên mặt đất một điểm, cái viên kia tiền tài "Sưu" nhảy lên, trực tiếp khảm lúc trước hán tử kia tim, người này nhất thời phát ra "A" một tiếng hét thảm, quăng ngã xuống trên mặt đất, lập tức mất mạng. Chung quanh một loại người trong võ lâm, phản phật một chút, lóe ra cái phạm vi.

Tào Đông Đạo, nói ra: "Tiền tài rơi xuống đất, đầu người tự nhiên khó giữ được!"

Tạ Cô Hồng nhìn xem này chết đi hán tử, nói: "Đáng tiếc."

Tào Đông Đạo, lạnh nhạt nói: "Đáng tiếc cái gì, Tạ trang chủ luôn luôn kiên nghị quả quyết? Sao hôm nay lại từ bi đứng lên."

Tạ Cô Hồng nói: "Ta là thay người đáng tiếc, lại dùng hết một cái tiền tài, mà lại dùng tại vốn là tham sống sợ chết nhân thân bên trên."

Tào Đông Đạo sắc mặt lạnh hơn, nói ra: "Ta vốn mang năm cái tiền tài, có một cái tất nhiên là Tạ trang chủ, ta bốn cái a, cái kia tất nhiên là lưu cho một số muốn chết người."

Tạ Cô Hồng nói: "Người tự tin có thể giết ta?"

Tào Đông Đạo nghe vậy, mặt lộ vẻ vẻ ngao nhiên, nói: "Đúng vậy."

Tạ Cô Hồng ngược lại hơi hơi cười lạnh, nói: "Người có biết Gia Cát Cươg là thế nào chết a?" Lời nói này xong, chung quanh chúng Giang Hồ Khách nhóm, trong lòng càng thêm kinh hãi không khỏi, phải biết, Kim Cươg Thiết Quài Gia Cát Cươg, danh liệt Bình Khi Phò thứ tám, đây chính là thiên hạ có ít tuyệt đỉnh cao thủ, làm sao đúng là chết a? Là lấy giữa sân lập tức biến yên tĩnh Vô Âm, đồng đều muốn nghe xem là chuyện gì xảy ra.

Tào Đông Đạo khinh thường lạnh hừ một tiếng, nói: "Người chó cho rằng người giết Gia Cát Cươg, liền cũng có thể giết ta."

Tạ Cô Hồng nói ra: "Trong mắt của ta, này thứ tám, cùng thứ mười hai đều là giống nhau mặt hàng, đồng đều chính là một đám ô hợp mà thôi."

Tào Đông Đạo, lạnh nhạt nói: "Nhìn, Tạ trang chủ còn thật sự cho rằng giết Gia Cát Cươg tựa như liền có cái gì không tầm thường, ta mình bạch nói cho người, này Gia Cát Cươg công phu xác thực là không tệ, nhưng hẳn dù sao chính là Tiên Thiên tàn tật, nếu như là liều chết chém giết, hẳn ở dưới tay ta tuyệt đi bất quá mười chiêu."

Tạ Cô Hồng gật đầu nói: "Đáng tiếc, đáng tiếc."

Tào Đông Đạo hỏi: "Tạ trang chủ lại đáng tiếc cái gì?"

Tạ Cô Hồng nói: "Trong mắt của ta, các người đều là không chịu nổi một kích mặt hàng, nhưng hẳn còn mạnh hơn người bên trên như vậy một chút."

Tào Đông Đạo nhếch nhếch miệng, cười lạnh nói: "Gia Cát Cươg so với ta mạnh hơn? Nguyên nghe tưởng."

Tạ Cô Hồng nói: "Hắn ở trước mặt ta cố tình thông minh, là lấy bị ta đánh chết, nhưng hẳn nói cũng coi như lời nói thật, nhưng người lại ngay cả mình là cái thứ gì đều không thấy rõ, còn dám tới nơi này cùng ta nóng nảy lưởi a?" Nói đến đây, đúng là nhìn đều không đang nhìn tào Đông Đạo, nâng lên tay trái đến, lại tiếp tục đưa lên này hai đầu ngón sắc độc xà, lúc này mới nói tiếp: "Vô tri bọn chuột nhất, ta liền tin rằng người một lần thì thế nào? Cút ra khỏi Nhất Thiệp đường cũng chính là."

Tào Đông Đạo giận quá mà cười, nói: "Tốt lắm, tốt lắm, Tạ trang chủ ngôn từ sự sắc bén, đã thắng qua đại đa số người quyền cước. Tào mỗ bội phục." Nói đến đây, sắc mặt nghiêm lại, tay phải chậm rãi khi nhắc lên, đã lộ ra một cái tiền tài, nói: "Tạ trang chủ là mình trên đỉnh, vẫn là ta giúp người trên đỉnh?"

Tạ Cô Hồng nghe vậy, lạnh lùng quét hẳn liếc một chút, nói: "Người Hoàng Kim Giản đâu?"

Tào Đông Đạo cảm tiền tài, ngược lại tiến lên một bước, một cử động kia nhất thời nhắm trúng chung quanh chúng Giang Hồ Khách nhao nhao tránh lui, nhường ra lão đại một vòng, nhưng vẫn như cũ lạnh ngắt như tờ, chỉ nghe tào Đông Đạo nói ra: "Không đối gạt Tạ trang chủ, Hoàng Kim Giản theo ngoại nhân chính là thần binh lợi khí, nhưng ở ba năm trước đây ta cũng đã ghét bỏ hẳn là cái vướng víu. Là dùng cái này lúc đã không biết bị ta vứt bỏ ở nơi nào."

Tạ Cô Hồng cũng không ngẩng đầu, nói ra: "Trong mắt của ta, mỗi dạng võ công luyện đến cực hạn, đều uy lực vô cùng, đáng tiếc người đem Hoàng Kim Giản vứt bỏ, liền cho rằng võ công càng tiến một bước a?"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 37: khoảng cách

Tào Đông Đạo nắm tiền tài, lần nữa tiến lên một bước, nói: "Tạ trang chủ quá tự cho là đúng đi, người chính là võ nghệ lại cao hơn, còn có thể có chính ta hiểu biết chính ta a?" Nói, hẳn lại phóng ra một bước, lúc này khoảng cách Tạ Cô Hồng cũng chỉ còn lại năm bước xa, ở đây một đám Giang Hồ Khách toàn cũng biết, tại khoảng cách này ở giữa, đừng nói là võ lâm cao thủ, đó chính là tầm thường công phu mèo ba chân, cũng là có thể tùy thời xuất thủ, là lấy mỗi một bước đều mười phần hung hiểm

Tạ Cô Hồng đem Xà Trọng trụ tại trên mặt đất, nói ra: "Người còn thật sự là vô tri bọn chuột nhất, Tạ mỗ chính là ở đây đứng vững, người này tiền tài ta ngược lại thật ra muốn nhìn làm sao có thể đặt ở đâu ta đỉnh."

Tào Đông Đạo tại đối phương nói chuyện thời điểm, lại tiến một bước, nhãn quang chậm rãi từ trên xuống dưới, quét quét Tạ Cô Hồng, hẳn chợt phát hiện đối phương thân hình liền như thế bình tĩnh đứng đấy, trừ Xà Trọng bên trên này không ngừng phụt ra hút vào hai con rắn độc, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì động tác, phảng phất đối phương mỗi một đầu bắp thịt đều từ trước tới giờ không rút ra động một cái. Là lấy tào Đông Đạo ngược lại chậm chạp không có phóng ra bước kế tiếp, chỉ là cảm trong tay tiền tài, nhắc lên một thân công lực, lạnh lùng nhìn chăm chú đối phương.

Tạ Cô Hồng đột nhiên nói: "Người y nguyên chết một lần."

Tào Đông Đạo lông mày nhướn lên, nói: "Không biết cái gọi là."

Tạ Cô Hồng lạnh lùng nói: "Ở trước mặt ta còn dám chần chờ, đừng nói là người, cho dù là Thượng Quan Kim Hồng ở trước mặt, cũng không dám do dự nửa phần."

Tào Đông Đạo "Hừ" một tiếng, ngay tại Tạ Cô Hồng đang khi nói chuyện, đúng là lại đi lên phía trước một bước, lúc này hần cách Tạ Cô Hồng đã ở trong vòng ba bước, nói: "Người đây lại như thế nào nói?"

Tạ Cô Hồng nói: "Không biết tiến thối, không thức thời máy bay, người đã chết hai lần."

Tào Đông Đạo tay phải tiện tài bỗng nhiên đi lên ném đi, trên không trung vẽ cái đường vòng cung hướng Tạ Cô Hồng trên đầu rơi đi, đi theo lần nữa tiến lên một bước. Có thể Tạ Cô Hồng vẫn là không nhúc nhích, này tiện tài lại trực tiếp từ trước mặt hần trượt xuống "Leng keng" một tiếng rơi trên mặt đất.

Tào Đông Đạo hai tay chậm rãi nâng lên, động tác cực chậm, bởi vì nhanh liền sẽ có sơ hở, là lấy hần nhắc đến không bình thường chậm chạp, một tác một tác hướng lên dâng lên, miệng nói: "Tiền tài đã rơi xuống đất, Tạ trang chủ đầu người, giờ phút này đã quy ta."

Tạ Cô Hồng lạnh nhạt nói: "Quá tam ba bận, người như xuất thủ, trước đó hai cái mạng, ta cũng không cần người cũng trả hết, chi là đưa ta một cái mạng cũng chính là."

Tào Đông Đạo lại không ngôn ngữ, hần hai cánh tay tay áo theo hần chậm rãi nâng lên, lại bỗng dừng nâng lên đến, mà lại toàn không một chút lưu động, tay trái thành quyền như gậy gộc, tay phải cũng chỉ như đại thương, hai cánh tay cũng như kiên đúc bằng sắt liền trường thương đại còn tương tự, phút chốc, đã phân biệt chỉ hướng Tạ Cô Hồng trái tim cùng nganh tiếng nói vì trí hiểm yếu.

Hần lúc này chính không ngừng vận công tại hai tay, chỉ cần người trước mặt có nửa phần động tác, cho dù là khoảng chừng trực tiếp né tránh, cũng sẽ trực tiếp dẫn tới hần bạo khởi nhất kích, bởi vậy cả người hần giống như tại đây cung mũi tên, đánh liền là đối phương một động không bằng một tĩnh. Có thể nếu như đối phương coi là thật không tại né tránh, tất nhiên bị hần Súc Thế đẩy về sau, nhất kích chí tử.

Nhưng Tạ Cô Hồng lúc này lại vẫn dám mở miệng nói chuyện, nói: "Vứt bỏ Hoàng Kim Giản, là người sai lầm lớn nhất lắm, ta nhìn lúc này người, nhiều lắm là xếp tại Bình Khí Phò 50 có hơn." Nói chuyện, mũi chân hần hướng xuống một điểm, cái viên kia rơi trên mặt đất tiền tài "Xùy" một tiếng nhảy dựng lên, trực tiếp hướng phía tào Đông Đạo vọt tới.

Tào Đông Đạo trong miệng "Hắc" một tiếng, chân động đến chung quanh quần hùng lần nữa lui về sau một bước, như côn giống như bông tay trái lại vang lên động ở giữa, trực tiếp đánh ở miệng kia tiền tài phía trên, thẳng đánh cái viên kia tiền tài phảng phất Lưu Ly vỡ vụn, tứ tán mà ra, đồng thời trong lòng của hần sớm đã hoan hỉ chí cực.

Nguyên lai, Tạ Cô Hồng Túc Hạ đốt lên cái viên kia tiền tài, chính là trêu chọc tào Đông Đạo đến đánh, vậy đối phương như thế nào còn có thể Súc Thế? Mà cái sau chiêu này Súc Thế nhất kích, là tập trung chính mình toàn bộ Tinh, Khí, Thần, chỉ cần trước mặt có bất kỳ động tác gì tất nhiên sét đánh mà xuống, huống chi là cái viên kia bắn về phía hần tiền tài.

Có thể tào Đông Đạo lại biết mình chiêu này không đủ, cho nên đang luyện chiêu này thời điểm, liền trực tiếp dựa vào chính hần thông minh tài trí, đền bù bên trong không đủ, đó chính là hai tay cùng lên, chỉ cần đối phương nhất động, cho dù là trêu chọc chính mình, chính mình một cái tay phát chiêu, một cái tay khác ngược lại lại có thể thuận thế mà lên, dĩ đối thủ vào chỗ chết, là lấy tào Đông Đạo lúc này mừng rỡ trong lòng, thấy đối phương quả nhiên trêu chọc chính mình, quyền trái đánh nát tiền tài đồng thời, sớm đã thế đẩy tay phải, vạch phá không khí "Xùy" một tiếng, như sấm vang chớp giật hướng phía Tạ Cô Hồng mãnh liệt đâm quá khứ.

Tạ Cô Hồng lạnh hừ một tiếng, thân thể không nhúc nhích, cánh tay thậm chí đều không nâng lên, chỉ là dùng ngón trỏ trái nhẹ nhàng bắn ra, có thể đồng thời, mọi người chỉ gặp này như thương tựa như điện một chiêu đã đâm đến trước mặt hần, tiếp tục tiến lên tác hơn liền có thể muốn tính mạng hần.

Nhưng chỉ nghe "Phốc" một tiếng, đi theo tào Đông Đạo trong miệng phát ra "A" một tiếng hét thảm, đúng là không có chút nào giảm xóc, cứ thế mà hướng về sau ngã xuống, đi theo "Rầm" cảm tới đất bên trên, mọi người lại nhìn hần lúc, phát hiện nganh tiếng nói trên cổ họng, lại chẳng biết lúc nào cảm một kim sắc tiền tệ toái phiến. Hai tên áo vàng Kiếm Thủ gấp, vội vàng "Xoạt xoạt" quất ra bảo kiếm, nhảy qua qua, ngăn ở Tạ Cô Hồng trước mặt.

Tào Đông Đạo mở lớn hai mắt, sững sờ nhìn chằm chằm Tạ Cô Hồng, trong miệng khê trương khê hợp ở giữa, phảng phất muốn nói gì lại nói giống như, Tạ Cô Hồng hướng phía trước bước một bước, dùng tay trái tay áo khoảng chừng lướt nhẹ qua phất một cái, lại nhìn này hai tên áo vàng Kiếm Thủ thuận tiện giống như em bé, lộn nhào hướng trái phải tách ra qua, ra sức bỏ mấy cái bỏ, đúng là tay chân mất đi tri giác, vô luận như thế nào lại không đứng dậy được.

Tạ Cô Hồng chống Xà Trượng, lạnh lùng nhìn xem tào Đông Đạo, nói ra: "Hoàng Kim Giản ở đâu?"

Tào Đông Đạo ngược lại ở nơi đó, ra sức ngẩng đầu, phảng phất muốn đem Tạ Cô Hồng xem thấu giống như, dùng lực nhìn lấy, trong cổ họng "Ken két" rung động, lại không phát ra được một cái tiếng nói.

Tạ Cô Hồng dưới chân nhất động, thẳng điểm tại hần lòng bàn chân Thương Khâu huyết, lại nhìn Tào Thu Đạo trong cổ cái viên kia tiền tài toái phiến vậy mà "Phốc" một tiếng, phun ra ngoài, rơi vào hần trên bụng.

Tạ Cô Hồng nói: "Người còn có nửa chén trà nhỏ tính thời gian mệnh, này Hoàng Kim Giản đối người sớm đã vô dụng, không bằng nói ra, ta đi lấy."

Tào Đông Đạo y nguyên nhìn chăm chăm Tạ Cô Hồng nhìn cái không xong, nói ra: "Người. . . Người cùng Thượng Quan Kim Hồng tất có một trận chiến." Tạ Cô Hồng gật gật đầu, nói: "Cái này ta biết." Tào Đông Đạo hồng hộc, nói chuyện phăng phắt hồ, nói: "Hai người các người quá. . . quá giống, thế gian này cũng tuyệt. . . Tuyệt dung không được có hai cái dạng này người."

Tạ Cô Hồng nói: "Ta đây cũng biết, người vẫn là nói một chút ta không biết, như thế nào? Tỉ như người Hoàng Kim Giản ở đâu?"

Tào Đông Đạo lúc này đã cực suy yếu, nói: "Ta trạng chủ như thế nào đối ta Kim Giản cảm thấy hứng thú? Như người nhân vật. . . Khi sớm biết binh khí thủy chung đều là binh khí. Người. . . Nhân tài là. . ." Nói đến phần sau hần bắt đầu "Ken kết" ho khan bên trên.

Tạ Cô Hồng nói: "Ta tự có ta lý do, người từ kỳ sắp tới, nói cho ta biết một cái địa chỉ, hoặc tên."

Tào Đông Đạo ánh mắt tan rã, mấy cái không thể nghe thấy nói: "Miêu. . . Miêu Cuồng. . . Đại. . ." Một câu lại chưa nói xong, liền đã khí tuyệt thân vong.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Kết thúc buổi lễ

Cái gọi là giờ lành đã sớm qua, bất quá Trương Thừa huân bá sư vẫn là muốn bá, Trương Kế tổ bị Kim Phong Bạch dùng kim châm lưu thông máu, tiến hành đẩy máu qua cung, chuyển sau khi tỉnh lại, thực lấy vô sự, lão đầu chỉ là liên tiếp gấp, mang tóc giận, một hơi ghen.

Tạ Cô Hồng sớm có phân phó, đem tào Đông Đạo thi thể, ném ở trên đường cái thị chúng, Nhất Thiếp đường tiểu nhị tất nhiên là làm theo, này bốn tên đi theo mà đến áo vàng Kiếm Thủ kiểm pháp cũng là không tầm thường, nhưng cũng chỉ là vừa mới Lượng Kiếm, có thậm chí chưa kịp rút kiếm, liền tất cả đều bị Tạ Cô Hồng phế bỏ vô công, bọn họ hành động vẫn là tự do, nếu như nguyên ý lời nói, Tạ Cô Hồng mấy người cũng sẽ không ngăn cản bọn họ đem tào Đông Đạo thi thể lấy đi, chỉ là đừng ở Nhất Thiếp đường nháo sự liên tốt.

Bá sư Hương Đường, là Tiểu Phu dẫn người hầu trong đêm thu thập xong, Tạ Cô Hồng đan độc ngồi ở vị trí đầu vị, đằng sau treo "Tôn Sư Trọng Đạo" bốn chữ lớn, khoảng chừng cùng sở hữu tám cái ghế dựa, phía trên ngồi, là chúng Giang Hồ Khách đề cử ra đức cao vọng trọng võ lâm Danh Túc, bất quá Tạ Cô Hồng lại không để ý, chỉ biết là này Ứng Trảo Môn, cùng Kim Dao môn, còn có vạn sinh vườn Trương Kế tổ, Trung Nguyên tám nghĩa dễ Người mù mấy người, còn lại bốn người hần liền không thể nào quen, luôn luôn địa phương trừ danh Vũ Sư chính là.

Mà bọn người Giang Hồ Khách, có đứng tại hai bên, có đứng tại trong sân xem lễ, ngược lại là không có một cái nào đi, đám người này đều là trong giang hồ tên giả hoạt, gặp Tạ Cô Hồng không cần tốn nhiều sức liền xử lý Hoàng Kim Giản tào Đông Đạo, tuy nhiên vẫn là e ngại Kim Tiền Bang, mà dù sao trước mặt Tạ Cô Hồng bọn họ cũng không dám đắc tội, là lấy không có một người chạy đi, ngược lại đều cười ha hả lưu lại, tiếp tục xem lễ.

Bản địa Bạch Đà Sơn đại chương quỹ Lee Hong Ki, bị tào Đông Đạo giết chết, là lấy hiện nay chủ trì nghi thức bá sư, chính là một tên khác chương quỹ Lưu Nghiêu. Hần chính là phủ Nam Dương phân công quản lý Dược Phò sinh ý đại chương quỹ, bất quá vừa mới bị Tạ Cô Hồng đề bạt thành toàn bộ phủ Nam Dương đại chương quỹ, bởi vậy phá lệ ra sức, cao giọng hô: "Giờ lành đã đến! Trương Thừa huân tiến lên quý bá! !" Quản hần có phải hay không giờ lành, tóm lại không thể hồ suy lúc đã đến chính là.

Trương Thừa huân lúc này cũng đổi toàn thân áo trắng, đại biểu tâm hướng Bạch Đà Sơn chí ý, trong tay nắm lấy một hộp Kim Châu, tại ánh mắt mọi người bên trong chậm rãi đi tới.

Lưu Nghiêu lần nữa cao giọng hét lớn: "Bá sư người Trương Thừa huân, Kính Hiến bá sư chi lễ! Kim Châu ba cái, ngọc thạch ba cái. Tâm thành chỗ đến, sắt đá không dời! !"

Thượng thủ vị Tạ Cô Hồng gật gật đầu, nhô ra tay tới đón qua, để ở một bên, cái này gọi cho phép lễ! Cũng là đồng ý đối phương bá nhập chính mình môn tường.

Tạ Cô Hồng nói: "Người ta chính là ngang hàng, là bằng vào ta lại vô luận như thế nào không thể thu người làm đồ, nhưng người tâm địa thuần lương, phẩm đức cao thượng, quả thật khó gặp chi tốt đồ. Lần này ta thay mặt ta Tiên Phụ, tạ hỷ chín linh công, thu người làm đồ, người đập đầu đi."

Trương Thừa huân cung kính nói: "Vâng!" Quý gối Tạ Cô Hồng trước mặt bỏ đoàn bên trên, dưới hai tay đỡ, bá lạy xuống. Một bên Lưu Nghiêu gặp này, cao giọng hát lễ, nói: "Một gỡ, Bái Thiên Địa cùng Thần Quý! Hai gỡ, kính sư môn truyền thừa cùng lịch đại sư tổ! Ba gỡ, một ngày là thầy, Chung Thân Vi Phụ! Trương Thừa huân, cung nghe sư huấn!"

Trương Thừa huân quỳ ở nơi đó, thành kính nói: "Cung nghe sư tôn dạy bảo."

Lúc này Tạ Cô Hồng, tất nhiên là đại biểu cho Trương Thừa huân sư phụ, cũng liền là chính hấn phụ thân tạ chín linh, là lấy thân nhiên thụ Trương Thừa huân bái sư đại lễ, nói: "Bạch Đà Sơn một mạch, truyền lại từ Tống Đại, đời thứ nhất Trang Chủ, chính là giang hồ 5 đại tuyệt thế cao thủ một trong tây tuyệt Âu Dương Phong, đến cha ta cái này bối phận, vừa vặn chính là đời thứ mười bốn truyền nhân, ta tất nhiên là triều đại thứ mười lăm." Hấn nói những lời này, nói bừa loạn tạo không ít thứ, nhưng lại trong lời có ý sâu xa, hơn nữa còn đem Âu Dương Phong Tây Độc xưng hào, đổi thành tây tuyệt lẫn lộn phải trái, nói tiếp: "Sư đệ bái nhập ta Bạch Đà Sơn môn tường, tất nhiên là phải nhớ cho kỹ Tứ Đức ba hàng, Tứ Đức vì, Tôn Sư, trọng nói, kiểm chế bản thân, thủ tín. Ba hàng vì, nghĩ tu, Thể Tu, Thần Tu. Tóm lại người phải nhớ kỹ, chăm học khổ luyện, tài đức gồm nhiều mặt bát tự." Trương Thừa huân cung kính nói: "Vâng, đệ tử ghi nhớ!"

Một bên Lưu Nghiêu lần nữa hô to, nói: "Kính trà!" Bên cạnh có người bưng qua nâng lên một chút bàn, bên trên có một bát trà nóng. Trương Thừa huân cảm qua về sau, quay người hai tay dâng lên đi lên.

Tạ Cô Hồng tiếp nhận, uống một ngụm, lại tiếp tục thả ở phía trên. Lưu Nghiêu cao giọng nói: "Bái sư lễ thành! !" Cao giọng hô xong, hấn lập tức hai tay ôm quyền, khôi phục bình thường giọng điệu, nói: "Chúc mừng Trang Chủ, chúc mừng Trang Chủ. Thay thầy thu được như thế tốt đó." Tạ Cô Hồng cười gật gật đầu, Lưu Nghiêu lập tức lui xuống đi.

Đãi hấn lui xuống đi, đám này người trong võ lâm bắt đầu lần lượt lên cho Tạ Cô Hồng chúc mừng, chúc mừng, Trương Kế tổ cũng đang bị người chúc mừng phạm vi bên trong, chừng nửa canh giờ phương tất. Về sau Trung Nguyên tám nghĩa bọn người bắt đầu tổ chức lên yến hội, lần này Tạ Cô Hồng ngược lại là cần tham gia, dù sao những người này đều là đến xem hấn thay sư thu đó, là lấy Tạ Cô Hồng cũng tham dự vào.

Lần này lại không có nháo sự, chính là uống nhiều cũng không có mấy cái, chỉ là náo hồ hết âm ỉ mãi cho đến chạng vạng tối, mới tán đi yến hội. Trừ mấy cái cùng Trung Nguyên tám nghĩa hoặc là vạn sinh vườn giao hảo ở lại, còn lại khách nhân đi đều không khác mấy.

Trung Nguyên tám nghĩa chính là người trong võ lâm, đương nhiên biết trung quy củ, là lấy yến hội giải tán lúc sau không có bao lâu thời gian, liền đều các tự rời đi, mà Trương Kế tổ thì là lần nữa dặn dò Trương Thừa huân, chăm học khổ luyện, chớ có lười biếng loại hình ngôn ngữ, liền cũng đi ra khóa viện.

Tạ Cô Hồng nhìn xem Thiên, nói: "Hôm nay có chút muộn, đợi từ mai sẽ dạy người bản môn võ nghệ. Hôm nay trước tạm cùng người giảng một chút bản môn lai lịch." Trương Thừa huân nói: "Sư đệ rửa tai lắng nghe."

Tạ Cô Hồng đón đến, chậm rãi nói: "Tại Tống Triều lúc, đã từng xuất hiện một bản Võ Học Bí tịch, danh xưng thiên hạ võ học Tổng Cương. . ." Tạ Cô Hồng nhất trọng điểm, đem Xạ Điều bên trong cố sự nói đại khái, may may không có khiêng ky Âu Dương Phong Thiện Ác, sau tới nói Âu Dương Phong Nghịch Luyện Cửu Âm, dẫn đến tinh thần thất thường, nhưng về sau đoạn thời gian này Bạch Đà Sơn Trang như thế nào truyền thừa xuống lại không nói, chỉ ở cuối cùng nói: "Sau cùng Bắc Cái Hồng Thất cùng Âu Dương Phong song song hao hết nội lực mà chết, nhưng này lúc sơn trang như thế nào truyền thừa xuống, lại sớm đã không thể khảo cứu, chỉ là vốn môn võ công lại không một đoạn truyền thừa, như thế có chút khó tin."

Trương Thừa huân đã sớm bị Tạ Cô Hồng giảng "Giang hồ bí văn" kinh hãi trợn mắt hốc mồm, âm thầm tiếc rẻ, tâm đạo: "Ai! Thời gian trước tiên bối Thần Hiệp khí khái, quả thực làm cho người kính nể, chỉ là đáng tiếc này rất nhiều Thần Công Tuyệt Học, như Hàng Long Thập Bát Chương, Nhất Dương Chỉ các loại chờ tới bây giờ thời đại, vậy mà chưa từng nghe thấy, muốn đến sớm liền thất truyền đi. Bất quá cũng may ta Bạch Đà Sơn tuyệt học không vừa mất, đây chính là đại hạnh." Nghĩ tới đây, nói ra: "Sư huynh, vậy chúng ta khi nào trở về Bạch Đà Sơn, tiểu đệ ta nghe sư huynh giảng cổ, nghe thật sự là có chút vội vã không nhịn nổi."

Tạ Cô Hồng cười nói: "Làm gì trở về Bạch Đà Sơn? Sáng sớm ngày mai, người liền đến trong viện chờ ta, ta bắt đầu truyền thụ cho người bản môn võ nghệ."

Chú thích: "Các huynh đệ, tuần này là bản truyện mới sau cùng một tuần, cho điểm phiếu phiếu đi, để cho ta xong một cái được không?"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Lục lạc từng tiếng

Trương Thừa huân lúc này quả thật có chút sốt ruột, càng là mình bị này tào Đông Đạo ném sau khi ra ngoài, phản thương tổn cha mình, đây cơ hồ có thể tính làm là vô cùng nhục nhã; mà Tàng Kiếm Sơn Trang thù, hấn cũng không có ý định giã tay người khác, quyết tâm sớm dưới, chính mình định phải tăng gấp bội luyện võ, một ngày kia cũng tốt thân thù báo thù.

Đồng thời hấn đem loại này dự định nói với Tạ Cô Hồng, cái sau nói: "Sư đệ nói như thế, vì huynh ngược lại bội phục người, vậy hôm nay liền sớm đi trở

về nghỉ ngơi, ngày mai cũng tốt sớm đi bắt đầu." Trương Thừa huân từ bắt đầu liền bội phục Tạ Cô Hồng, đến lúc này, hai người Thành sư huynh đệ, trong lòng càng thêm tôn trọng, là lấy đứng dậy ôm quyền, nói: "Vậy không làm phiền sư huynh, sư đệ cáo lui." Nói chuyện, rồi khỏi hai bước, lúc này mới quay người đi ra ngoài. Tạ Cô Hồng tiễn hân tới cửa, lại tiếp tục quay lại đến, tựa như cái Đại Cáp Mô, "Ừc ừc! Ừc ừc!" Nằm lỳ ở trên giường ngủ.

Sáng sớm hôm sau, Tạ Cô Hồng luyện công cuồng nhân bản sắc liền lộ ra, đơn giản rửa mặt một chút, liền bắt đầu tại viện lạc ở trong tu tập lên Cáp Mô Công. Mà hân tu luyện Cáp Mô Công thời điểm, chính như khẩu quyết bên trong nói "Một Phục Địa, tay chân lòng bàn tay cũng có cảm ứng." Không có quá nhiều đại nhất sẽ, hân cũng cảm giác thủ chương khê chấn động, lại là có một người từ cửa sân bên trong đi tới, đồng thời trong không khí còn truyền đến đồ ăn hương khí.

Tạ Cô Hồng đã không phải là sơ luyện Cáp Mô Công lúc, có thể phát không thể nhận bộ dáng, nhớ ngày đó, hân cũng là như thế luyện công. Đại Quân Gia Tạ Nguyên núi đi vào viện lạc, suýt nữa bị hân một chương vỗ chết. Mà bây giờ, hân tiến cảnh tiến triển cực nhanh, cho dù là không có Điện Phong Thời Kỳ Âu Dương Phong Cáp Mô Công lực, thế nhưng tuyệt không sai biệt bao nhiêu, là lấy không có xuất hiện bạo tẩu thương tổn nhân tình huống.

Muốn nói Trương Thừa huân, từ hôm nay so Tạ Cô Hồng sớm hơn, rửa mặt hoàn tất, trực tiếp liền đi bái gặp cha mình và để nhị ca bọn người, hơn nữa còn về phía sau trừ, gọi nhà bếp làm điểm tâm, hân càng là thân thủ cho Tạ Cô Hồng bùng tới. Mà Trương Kế tổ ôn hoà Người mù bọn người, biết bọn họ hôm nay liền muốn chính thức truyền nghề, là lấy đều không tới quấy rầy.

Chỉ bất quá Trương Thừa huân mới vừa tiến vào Tạ Cô Hồng chỗ viện lạc, chỉ cảm thấy một cổ đại phong đánh tới, suýt nữa gọi hân không có dừng chân, hân vội vàng dùng tay vỗ một cái cửa sân, lúc này mới phỉ sức cất bước đi tới.

Khi hân đến trong sân, đại phong cũng đã không thấy, lại nhìn viện lạc chính giữa, chính mình sư huynh Tạ Cô Hồng, tay thuận cánh tay bên ngoài chỗ ngoặt, khuất chân như cung, thân thể cách mặt đất tác hơn, trông quai hàm gương mặt nhìn chính mình, mà lại ngực rộng ở giữa "Rầm! Rầm!" Âm âm. Đồng thời mỗi vang một lần, mặt đất phẳng phát đều có hơi hơi rung động.

Trương Thừa huân quanh thân lông tơ lúc ấy liền nổ đứng lên, sau lưng phát lạnh, đứng là không dám nhìn nữa, vội vàng đi đến khía cạnh, lúc này mới thoát chuyển biến tốt đẹp. Bất quá trong lòng hân lại vừa mừng vừa sợ, tâm đạo: "Cái này chẳng lẽ cũng là hôm qua sư huynh cùng ta giảng, Vô Lâm Tuyệt Học Cáp Mô Công a? Lại có uy năng như thế, sớm vượt qua bản thân sở liệu. Trương Thừa huân a Trương Thừa huân, người cần phải tóm chặt lấy cơ hội lần này, chớ có cô phụ sư huynh cùng lão phụ hi vọng mới là."

Tạ Cô Hồng cũng không lý tới hân, lại luyện có thể có gần nửa canh giờ, mới "Rầm" một tiếng, từ dưới đất lật lên, thu công lực, chuyển hướng Trương Thừa huân. Cái sau thấy mình sư huynh luyện công hoàn tất, lập tức liền đi tới, cho Tạ Cô Hồng hành lễ.

Tạ Cô Hồng diu hân đứng dậy, nói: "Sư đệ này dùng như thế, người ta tình nghĩa sớm đã viễn siêu Tầm Thường huynh đệ, về sau vạn chớ có như thế khách sáo." Lập tức, cùng Trương Thừa huân cùng một chỗ dùng điểm tâm. Gọi người hầu thu sau khi đi, Tạ Cô Hồng cùng hân liền đứng vững tại trong sân.

Nắm lấy hân cánh tay, lần nữa cho Trương Thừa huân tay cầm mạch, phút chốc buông hân ra cánh tay, nói: "Sư đệ hiện nay mới vừa tan công lực, ở ngực tụ huyết đã đại bộ phận hàng ra ngoài thân thể, vẫn cần cố bản bồi nguyên, là lấy, ta trước Giáo Sư đệ Thần Đà Tuyết Sơn Chương, bộ chương pháp này kéo dài xa xăm, nhất là cường tráng quanh thân kinh mạch."

Trương Thừa huân nói: "Vâng, đa tạ sư huynh chỉ điểm." Tạ Cô Hồng cười xuất ra Nhất Thiếp hoa lê cao, nói: "Đây là chúng ta Bạch Đà Sơn liệu thương thoa ngoài da Dược Tề, người trước tạm dán tại ở ngực chỗ đau, cái này có thể trợ người sớm ngày khỏi hân." Trương Thừa huân nói lời cảm tạ tiếp nhận, dán tại bộ ngực mình phía trên, không bao lâu liền cảm giác ấm áp, hết sức thoải mái, nói: "Sư huynh, thuốc này dễ dùng gấp, ta cảm giác quanh thân đều thoải mái không ít."

Tạ Cô Hồng nói: "Đó chính là dược lực bắt đầu phát huy, vừa vận thích hợp tu luyện, sư đệ học ta thái độ, hiện tại liền dạy người Thần Đà Tuyết Sơn Chương." Nói chuyện, thức mở đầu lục lạc trện trện, cũng đã đánh đi ra, một chiêu này hư hư thực thực, như có như không, trong miệng thì thầm: "Thân thể như tuyết lạnh vốn phiêu hốt, Thần Đà đậm chân phẳng phát giống như không, thủ chương hư thực khí kéo dài, dưới chân sâu cạn như Kim Trụ. . ." Hân mỗi đánh một thức, liền niệm một câu Thần Đà Tuyết Sơn Chương Tâm Pháp Khẩu Quyết, như thể từ đầu tới đuôi, liên tục chậm rãi đánh ba lần, lại lại như tầm thường luyện công đánh ba lần. Đều là một bên Luyện Chiêu thức, vừa niệm khẩu quyết. Trương Thừa huân cũng dựa theo hân nói, một bên lưu vào trí nhớ khẩu quyết, một bên học hân hoa chân múa tay đứng lên.

Sáu lần qua đi, Tạ Cô Hồng dùng thân hình, Trương Thừa huân ở một bên đã trên đầu gặp mồ hôi, cười ha ha, Tạ Cô Hồng nói ra: "Nhớ kỹ a?"

Trương Thừa huân yên lặng hồi tưởng một lần, gật đầu nói: "Nhớ kỹ, đa tạ sư huynh. Chỉ là sư đệ ngu dốt, một số chiêu thức ta bắt đầu luyện, tựa như cũng không như sư huynh như vậy sắc bén."

Tạ Cô Hồng gật gật đầu, cười nói: "Sư đệ thông tuệ dị thường, sao như thế khiêm tốn? Người lại chính mình đánh lên một chuyển, ta xem một chút như thế nào lại nói." Trương Thừa huân nói: "Được" trực tiếp sáng lên thức mở đầu lục lạc từng tiếng, bắt đầu đem Thần Đà Tuyết Sơn Chương đánh một lần. Về sau đứng thẳng tại chỗ, lắc đầu, nói: "Tựa như, có chút chiêu thức cũng không đúng tiêu chuẩn."

Tạ Cô Hồng tất nhiên là nhìn ở trong mắt, nói: "Tổng thể mà nói, rất không tệ, những này chiêu số người đã nhớ kỹ, chỉ cần thuần thực cũng là xong. Mà trong miệng người tiêu chuẩn lại là cái gì?" Trương Thừa huân nhất thời khác biệt, nhưng vẫn nói ra: "Không có sư huynh như thế sắc bén, có chút chiêu thức, cùng sư huynh tư thế giống đều không giống, cái này tất nhiên là không đúng tiêu chuẩn."

Tạ Cô Hồng nghe thấy lời ấy cười nói: "Sư đệ phải nhớ kỹ, tư thế vốn không có cố định, cũng tỷ như Đệ Nhất Thức, lục lạc từng tiếng." Nói chuyện, hân đưa tay liền hướng phía Trương Thừa huân đánh tới. Trương Thừa huân đuổi hai tay muốn ra bên ngoài ngăn cản, nhưng lại vẫn bị Tạ Cô Hồng vỗ nhẹ bên trong Tỳ Bà Cốt, đánh tức thu, nói: "Người lại nói nói, cảm giác gì?"

Trương Thừa huân trừng trừng mắt, tỉnh té nghĩ một lát mới nói: "Sư huynh một chương này, ta không biết hư thực, cần không thể cần." Tạ Cô Hồng gật đầu nói: "Cái này liên đới với, một thức này lục lạc từng tiếng, lấy ý là đại mạc đêm tuyết, tung bay lung lay, còn âm thanh trập trập, lại để người không biết thực hư. Xuất chương lúc liên hư thực bất định, tung bay lung lay, để cho người ta chẳng biết lúc nào rơi vào trên người, hần tất nhiên là cần không thể cần, lại như thế nào có cố định tư thế cùng Luyện Pháp? Người đang nhìn nhìn!" Lòi còn chưa dứt, Tạ Cô Hồng thân pháp động liên tục, đúng là hô hấp ở giữa liên tục đánh tầm mười lần lục lạc từng tiếng, Trương Thừa huân nhìn tròn mắt hốc mồm, chỉ vì cái này tầm mười lần, đúng là mỗi một lần, đều không giống nhau. Chỉ bất quá hần sớm đã nhớ kỹ khẩu quyết tâm pháp, trước sau một đôi ứng, tài năng nhận ra, đây không phải lục lạc từng tiếng lại là sao là?

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Như nước như thôi đưa

Trương Thừa huân giống như có cảm giác, chậm rãi Bắt đầu lại Từ đầu đánh một chuyến Thần Đà Tuyết Sơn Chương, mặc dù tốt giống như lộ ra càng thêm không thuần thực, nhưng Tạ Cô Hồng nhìn lại ngược lại gật gật đầu, chỉ vì Trương Thừa huân luyện lấy có này chương pháp kéo dài hùng hậu một số ý cảnh, dài hần đánh xong, nói: "Lại chú ý Hô Hấp Pháp Môn phối hợp, người hôm nay chớ luyện hần công phu, vèn vèn luyện này chương pháp là được." Trương Thừa huân gật đầu nói: "Vâng!" Nói chuyện, lần nữa diễn luyện. Mà Tạ Cô Hồng thì là nằm sấp ở một bên mặt đất, lần nữa tu luyện lên Cấp Mô Công.

Lòng vòng như vậy lặp đi lặp lại, Tạ Cô Hồng thẳng tại Nhất Thiếp đường chinh một chút ở gần nửa năm có thừa, ban đầu ba tháng, mỗi ngày chỉ là để Trương Thừa huân cần luyện Thần Đà Tuyết Sơn Chương, khơi thông kinh mạch, đánh tốt cơ sở, về sau liền lại dạy cho đôi phương Thấu Cốt Đà Huyệt pháp, trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm công, Linh Xà Quyền, Linh Xà trượng, một tháng cuối cùng, chính là liên Cấp Mô Công này môn Bạch Đà Sơn tuyệt học cũng dạy cho đôi phương, bất quá Trương Thừa huân cũng không giống như hần, có một cái tựa như cần khùng bỏ thân thể, mà lại công lực tiến bộ cũng không có hần tiến triển cực nhanh tốc độ.

Là lấy Tạ Cô Hồng dẫn đi dẫn lại, những này võ công nhất định phải dựa theo hần dạy cho Trương Thừa huân trình tự, tiến hành theo chất lượng một vừa tu luyện mới được, bởi vì như cơ sở bắt ổn, trực tiếp liên tu tập Cấp Mô Công, định như Không Trung Lâu Các, nhìn như hoa lệ vô cùng, lại không nửa điểm thực dụng chỗ. Về sau Tạ Cô Hồng liền tại Trung Nguyên Đại Địa càng không ngừng tìm kiếm, riêng là trong chốn võ lâm phạm là xuất hiện một thứ bảo bối, hần tất nhiên trình diện "Sưu tầm" một phen, mà theo Gia Cát Cuồng, tào Đồng Đạo, Yến Song * bay các loại tuyệt thế cao thủ bị hần đánh chết tin tức truyền ra qua, hần Tây Ma tên tuổi cũng càng lúc càng vang.

Đương nhiên, hần ngẫu nhiên cũng trở về qua tìm Trung Nguyên tám nghĩa uống một chút tửu, chỉ điểm một chút Trương Thừa huân võ nghệ, hoặc là tại gặp nhau Yến Hà Đồ lúc, mời hần ăn bữa cơm. Mà lại hần còn đã từng hướng Bắc Địa chỗ sâu qua tìm Lý Tầm Hoan tung tích, chỉ tiếc khắp nơi mệnh mông, nhưng thủy chung chưa từng tìm tới. Mà Thượng Quan Kim Hồng Kim Tiền Bang thế lực tuy nhiên cũng càng lúc càng lớn, nhưng Bạch Đà Sơn phát triển dù sao cũng là hần người hiện đại này chế định chiến lược, là lấy trên giang hồ người võ lâm trong lòng cũng biết, Bạch Đà Sơn thế lực, thủy chung vững vàng ép Kim Tiền Bang một đầu, cũng có thể là như thế nguyên nhân, Thượng Quan Kim Hồng, lại hoặc là Tạ Cô Hồng, đều hữu ý vô ý tránh né đôi phương, là lấy, hai người thủ hạ bang phái thế lực tuy nhiên thường có ma sát, nhưng hai người kia lại thủy chung chưa từng gặp mặt.

Một bên khác, Trương Thừa huân cũng mười phần nghe Tạ Cô Hồng lời nói, vì đánh tốt cơ sở, hai năm qua, hần chỉ là cần tu Thần Đà Tuyết Sơn Chương, về sau mới tiến hành theo chất lượng luyện tập ta võ công, mà phụ thân hần Trương Kế tổ dần dần, cũng không tiếp tục để ý vạn sinh vườn công việc, toàn quyền giao cho Trương Thừa huân tới quản lý, mà theo Trương Thừa huân võ nghệ càng ngày càng cao, vạn sinh vườn thế lực tự nhiên cũng thật to tiến bộ, mà là một cái hai qua sang năm, Trương Thừa huân đã bắt đầu tu tập Bạch Đà Sơn đỉnh phong võ học, Cấp Mô Công, mà hần Trung Nguyên tám nghĩa những huynh đệ này, lại sớm đã bị hần xa xa ném tại sau lưng, đương nhiên, đây cũng chỉ là chỉ võ công tạo nghệ bên trên, bất quá Trung Nguyên tám nghĩa thủy chung tình cao ngất, cảm tình tất nhiên là cũng càng ngày càng tốt. . .

Trung Nguyên phía tây Côn Lôn Sơn, lại là một năm mùa thu, Tạ Cô Hồng đứng tại màu tuyết trắng Lê trong bụi hoa, tựa hồ một bộ áo trắng hần, cùng vốn là không nhuộm bụi trần hoa lệ đã hòa làm một thể.

Thanh quang lóe lên liền biến mất, chỉ gặp trắng xóa hoàn toàn cánh hoa tung bay lung lay tại này lóe lên thanh quang bên trong, lần nữa bay lên, lại tiếp tục rơi xuống, khi cánh hoa vừa mới chạm đến mặt đất lúc, vậy mà tự động phân liệt ra đến, hình thành cơ hồ bốn mảnh ngang nhau tàn cánh.

Tạ Cô Hồng y nguyên đứng chấp tay, cũng không quay đầu lại, dùng hần đặc thù, phảng phất Kim Thiết giao kích thanh âm nói ra: "Người phải nhớ kỹ, võ công giới, chỉ là đánh trúng địch thân thể này một chút, bởi vậy võ công cũng không phân cao thấp, chỉ có người, mới có cao thấp có khác."

Đứng sau lưng hần là một cái mười bảy, tám tuổi thiếu niên, hần ngay tại đạo khí Quy Nguyên, thu Xà Trượng, giống như hần rất lợi hại ưa thích nghe Xà Trượng ma sát không khí thanh âm, là lấy hần thu rất nhanh, cơ hồ không ai có thể thấy rõ hần động tác, không trung chỉ truyền đến "Ồ" một tiếng, con rắn kia trượng đã bị hần chống trên mặt đất, thiếu niên này hần nghe vậy gật đầu, nói: "Ta cũng biết rõ, trong giang hồ hạng người tầm thường nói cái gì

một cái võ công lợi hại chi ngôn, chính là không rõ lý nguyên cố, chính hướng sư tôn dạy bảo như thế, người duy nhất có thể đem nắm cũng là chăm chỉ. Sư tôn ngài đã từng nói, cho dù là một chiêu có cực lớn lỗ thủng võ công, làm người mỗi ngày luyện hơn mấy ngàn mấy vạn lần, luyện qua mấy năm về sau, vậy cũng là một chiêu rất lợi hại đáng sợ võ công."

Tạ Cô Hồng nghe vậy gật gù đầu, nói: "Người nghe vào thuận tiện, ngày mai có thể theo vi sư hướng Bắc Phương một hàng."

Thiếu niên nói: "Vâng, sư phụ, vậy ta luyện thêm mấy lần quyền cước liền đi chuẩn bị."

Tạ Cô Hồng không tại đáp lời, liền như thế hờ hững, nện bước không nhẹ không nặng bước chân, đi ra hoa lê vườn.

Thiếu niên không có chút nào tính khí, hẳn biết sư phụ hẳn cũng là như thế cao ngạo, từ trước tới giờ không chịu nhiều nói nửa câu nói nhảm, thậm chí tại chính mình cái này đồ đệ trong mắt đều có chút lạnh, bất quá thiếu niên cũng có thể hiểu được, nếu như không phải như thế, sư phụ là không thể nào luyện thành này một thân cao ngạo võ công.

Thu liễm tâm tư, thiếu niên đem vừa mới múa gần vạn lần một thanh Xà Trượng nhẹ nhẹ đặt ở một gốc dưới cây lê phương, lẳng lẳng mà đứng, chỉ một lúc sau, gió nhẹ nhẹ nâng, kiêu nộn hoa lê cánh chịu đựng không được cổ này gió mát, đã phi vũ đầy trời đều là. Vào thời khắc này, thiếu niên đột nhiên động, động là hẳn một đôi tay, nhưng hẳn mỗi đánh ra nhất chưởng, phảng phất đều sẽ xuất hiện sai lầm, rơi vào hoa lê cánh bên cạnh trong không khí, chỉ gặp này từng mảnh hoa lê tựa như toàn không thụ lực, lại không có một tia chưởng phong có thể ảnh hưởng chúng nó lúc đầu bay xuống quỹ tích, liền như thế nhanh nhẹn rơi xuống. . .

Bạch Đà Sơn Trang chính đường, cùng màu tuyết trắng Bạch Đà Sơn Trang hoà lẫn, trên thực tế trong sơn trang mỗi một chỗ, đều lộ ra như thế không nhuộm bụi trần, cùng bọn hắn chủ nhân Tạ Cô Hồng một dạng, như thế khiết bạch vô hạ.

Hắn lúc này an vị tại Đại Đường chính giữa một thanh hoa lê trên ghé, chỉ là hắn trước kia ở giữa chưa từng rời thân thể Xà Trượng, đã không biết từ lúc nào, giao cho tên thiếu niên kia, hẳn giống như mấy năm này cũng chưa từng sờ qua cái kia thanh Xà Trượng, về phần nguyên nhân vì sao, ngoại nhân tất nhiên là không biết.

Hắn không nói một lời nghe một tên áo xanh người hầu hướng hắn báo cáo, mà tự thân đồng thời lại đang không ngừng chùy Luyện Đan Điền bên trong chân khí, đây là hắn ưu điểm, cơ hồ từ trước tới giờ không lãng phí bất luận cái gì thời gian.

Người mặc Thiên quần áo màu xanh người hầu, hơi xoay người, nói ra: "Lý Tầm Hoan tựa hồ cùng Thiết Truyền Giáp, ngay tại thu thập hành trang, có thể là có ý lại vào Trung Nguyên."

Tạ Cô Hồng nói: "Cái này là lúc nào sự tình?"

Người hầu đáp: "Bảy ngày trước."

Tạ Cô Hồng tâm đạo: "Rốt cuộc đã đợi được tin tức này." Miệng nói: "Tiếp tục."

Bộc có người nói: "Vâng! Trang Chủ nói tên thanh niên kia Kiếm Khách, đi qua Lão Trương nhiều mặt thăm viếng, lại không được đến một chút tin tức, từ cái đó ra, không có việc khác tình."

Bạn đang đọc truyện *Vũ Động Thời Không Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.